

Giới thiệu Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá

Truyện teen - Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá nói về cô là Diệp Thiên Y . Nữ lớp trưởng học siêu giỏi và cực xinh của lớp A1 trường S.D công lập bình thường

Nhưng vì một vài lí do nên sau kì nghỉ đông Thiên Y được chuyển đến K.R cực nổi tiếng với hàng nghìn danh hiệu và đạt chuẩn là trường quốc gia hạng nhất . Nơi đây là môi trường rất mới đối với cô . Có điều hòa , có tủ lạnh , lớp học tiện nghi ...

Và có một thứ tuyệt vời trên hết chính là cái ký túc xá có một không 2 của K.R

Dĩ nhiên , nó đã nghĩ cái ký túc xá đó sẽ tuyệt vời biết bao để rồi cuối cùng ...căn phòng có cửa sổ cực lớn đối diện ngay phòng của nó lại là phòng .chất đầy ...MỸ NAMMMMM ... . chúng nó thay áo cũng phô ra trước mặt , chơi game cũng phô ra trước mặt , thậm chí...có một tên chuyên gia hút thuốc toàn nhà khói sang bên phòng nó ... Nhưng cho đến buổi đêm thì cái phòng đối diện ấy lại chỉ tồn tại đúng một kẻ ...ĐẸP TRAI NHẤT ....QUYẾN RŨ NHẤT ...VÀ...CŨNG LÀ KẸ NÓ GHÉT NHẤT ...

Truyện hứa hẹn mang đến những trải nghiệm thú vị với những cung bậc cảm xúc thăng hoa.

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thằng Cha Khốn Nạn (1)

- Học không chơi đánh roi tuổi trẻ , chơi không học thấy khô hần ra

Kỳ nghỉ đông đã tới , nó vừa đi vừa đọc sách nghe câu làm nhảm bên tai của con bạn thì liền liếc qua rồi phán câu tiếp theo

- Học không chơi đánh roi mơ mộng chơi không học cạp đất mà ăn

* đánh roi mơ mộng ở đây là đánh roi đi những thứ mơ mộng phù phiếm á ^ _ ^

Nghe câu phán bá cmn đạo của nó Tiểu An hết nói nổi , cái loại người gì đầu mà cứ chặt một câu là chém một câu là sao hả trời . Cái đạo lý đẹp của mấy đứa ghét học chúng nó chế ra mà bà ý đạo cho một phát bay đi tận cái chỗ nào thay vào đây là cái đạo lý học là nhất của bà .

- sao hả ?

Không thấy con bạn nói gì nó liền hỏi

- ờ thì tặc

- ....

2 đứa đi dạo xung quanh phố cũng được một lúc rồi , bỗng nhiên đi qua chỗ có dán một tấm poster đang được rất nhiều người chú ý đến thì Tiểu An liền kéo tay nó đi ra chỗ phía ps đó .

- chuyện gì? _ nó hỏi

- hình như đó là ngôi sao mới hiện nay thì phải _ vừa nói về mặt cô rất hưng phấn

- thế thì đã làm sao chứ ? Thật vô vị , toàn mấy lũ ngớ ngẩn _ Chẳng quan tâm đến con bạn hứng khởi thế nào nó vẫn chỉ dùng ngữ điệu lạnh xẹt cắt ngang

- trời ơi ! Làm ơn đừng có phán mấy câu như thế nữa được không mẹ già ?

- được , vậy mày ra đó ngắm , tao ra kia mua nước .

Tiểu An nghe vậy cũng chấp nhận , đằng nào để người mù " sắc đẹp mỹ nam " như nó ngắm cũng như không thể nên tốt nhất cứ để nó ra chỗ khác chơi .

Phía bên này nó lấy tiền xu ra và đút vào máy bán nước công cộng gần đó , nhưng còn chưa kịp đút vào thì đột nhiên đã có một người khác đang nhét xu vào giống như nó . 2 xu cùng một lúc nhét vào nên không thể nào cho vào được . Nó nhìn từ đồng xu bên cạnh rồi nhìn dần dần lên tay người đó .

Sau đó là thân hình cao lớn ngất ngưỡng rồi cuối cùng là gương mặt bị bịt kín mít kia . Chỉ để lộ ra đôi mắt dài và rất sắc , nhìn thì vẫn lộ ra một chút màu tóc nhuộm đỏ .

Nó đột nhiên giật mình khi nhìn thấy người con trai này . Bây giờ trên báo đang đăng tin có kẻ cướp chưa tìm được , thân hình của hắn rất cao lớn , thêm nữa là tóc hình như cũng đỏ . Mà tên nó đang đứng bên cạnh này tại sao lại ăn mặc kín mít như vậy để làm gì chứ ???

Đột nhiên nó bắt đầu cảm thấy sợ , ánh mắt tên này thật lạnh lùng và đáng sợ làm sao ...

Cuối cùng không thể nào cầm cự thêm nữa , nó hét toáng lên :

- Á , MỌI NGƯỜI ƠI , Ở ĐÂY CÓ TRỘM ....

Khi câu nói này vừa được thốt ra tất thấy mọi người đều đang dần quay mặt chú ý đến nó và người con trai đó .

Đột nhiên một câu nói từ miệng anh ta thốt lên

- chết tiệt...

Sau đó liền cầm tay nó kéo đi thật nhanh ra tới tận tít đằng sau khu công viên làm cho nó hoảng hồn ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Thằng Cha Khốn Nạn (2)

Bị kéo đi đến tận đằng sau càng làm cho nó thấy sợ hãi và nghi ngờ hơn đây đích thực là tên cướp mà trên báo người ta đang nói

- T..TÔI..TÔI KH..KHÔNG ...CÓ..CÓ GÌ CHO ANH CƯỚP ĐÂU ..LÀ...LÀM ON ĐỪNG CÓ GIẾ...GIẾT TÔI .

Nó vừa nói giọng vừa run như kiêu sắp sửa "xón" ra quần mất rồi

- CÔ CÓ BỊ THẦN KINH KHÔNG ???

Lúc này người con trai đó mới từ từ bỏ cái khẩu trang đen bịt mặt và cái mũ lưỡi trai xuống . Một nam thần đẹp tàn bạo hiện ra trước mặt nó , mũi cao , môi mỏng , mắt sắc dài và rất đẹp , có một chút gì đó u ám . Khuôn mặt vừa vặn mà da thì trắng thôi rồi . Cộng thêm mái tóc màu đỏ rượu càng làm nổi bật lên gương mặt hoàn mỹ kia ..

Nó nuốt nước bọt , trước giờ hình như nó nhớ chưa từng gặp qua tên cướp nào đẹp trai vậy ...Thế hóa ra anh ta không phải cướp ???

- anh ...không phải ...cướp à ?

- Nào cô có vấn đề à , phẳng quá hay ít ra đường vậy?Cô đã từng thấy thằng cướp nào như tôi chưa ?

- NÀY ...ĐỦ RỒI NHÁ . CHỈ LÀ NHÀM LẤN THÔI CHỨ LÀM GÌ MÀ CẶNG THẾ , NÓI CHO ANH BIẾT , CHO DÙ ĐÂY LÀ MÙA ĐÔNG RA ĐƯỜNG CŨNG ĐÂU CẦN BỊT KÍN MÍT NHƯ VẬY . THẾ CHẴNG PHẢI ĐỂ BỊ HIỂU NHÀM LÀ TRỘM CƯỚP GÌ ĐÓ HAY SAO ???

- à..vậy chứ chắc cô biết lý do vì sao tôi phải bịt mặt à ?

- cái gì ?

- tôi đang cúm đấy ...không muốn người khác bị lây thì liệu có phải lý do chính đáng để bịt mặt không ???

Hắn ta nói đến đây thì nó tịt ngấm ngấm rồi . Ờ , nghe cũng có lý , bị cúm thì phải bịt mặt để không bị lây , là nó đã gây ra phiền phức cho tên này ...

- mặc kệ anh nói gì thì nói nhưng vì hồi nãy anh cũng đã bảo tôi nào phẳng nên coi như huề , tôi sẽ không xin lỗi

- Cô nghĩ cô là ai mà dám nói cái giọng như thế với tôi?

- Cùng là con người với nhau mặc cho anh có là cái giống nhà giàu hay đẹp trai gì tôi cũng không quan tâm . Có đi có lại mới toại lòng nhau , trong truyện này không hoàn toàn là lỗi của tôi , nếu anh đã không có ý định xin lỗi về chuyện đã xảy ra thì tôi cũng chẳng có lý do gì mà xin lỗi anh cả . Chào anh

Nói rồi nó đi nhanh mà chẳng thèm nhìn lại mặt của người con trai đó . Hôm nay thật sự quá xui xẻo , sao lại có thể xảy ra cái chuyện đáng xấu mặt như vậy chứ ??? Gặp phải cái thằng điên đã thế lại còn dám nói nó là nảo phẳng , cao ngạo như vậy chắc chắn chả phải loại tốt đẹp gì . Ý nghĩ cứ liên tục vụt qua đầu nó nhưng khi bước chân đi được một đoạn ngắn thì có tiếng nói vang lên

- đừng có để tôi gặp lại cô . Không thì cô không xong với tôi đâu

Biết hẳn ta vẫn còn đứng đó thì nó liền ức chế quay lại . Đi thẳng đến trước mặt hắn , ánh mắt nảy lửa , chân dơ cao đá thẳng vào chân tên đó một cái khiến cho hắn kêu á một phát . Nó lẻ lười lêu lêu rồi bỏ chạy , vừa chạy vừa nói :

- có gặp lại lần nữa anh cũng chẳng thể làm gì tôi đâu

Phía bên này hắn ta đang phải đau điếng vì bị nó sút cho một quả khá cay . Dương ánh mắt cực sầm sì nhìn theo hướng của nó

- con nhỏ khôn kiếp , nhất định tôi phải tóm lại được cô

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Gia Đình Trời Đánh

Thiên Y quay về chỗ mua nước hồi nãy thì đã không thấy Tiểu An đâu . Đang định rút điện thoại ra gọi cho nhỏ mà cuối cùng máy lại reo chuông

- alo

- mày đang ở đâu ?

- tao nói thì mày chạy đến tìm tao được chắc ?

- nếu như hiện giờ mày đang đứng trước cửa nhà tao thì có thể

- tao đứng ở chỗ bán nước ...đợi mày 15 phút rồi , còn định gọi cho mày , ai dè con bạn như mày vẫn còn lương tâm gọi điện thoại hỏi tao xem đang ở đây trước

- mày bỏ đi trước mà

- thế sao không gọi điện thoại

- xin lỗi , tại vì là ông bà già gọi tao về gấp đi đón thằng Quân .

- thôi bỏ đi , tao về , mai đi ăn sáng kể cho mày nghe vụ này ....tút...tút...tút

Chưa kịp để Tiểu An nói thêm câu gì nó đã cúp máy cái rụp . Để lại mỗi cái tiếng tút tút như tiếng muỗi vo ve bên tai nhỏ bạn .

Nó bắt xe bus đi về . Khi về đến nhà nó đã nghe thấy tiếng nói quen thuộc của mẹ vang lên

-CÚT MẸ ĐI , VỀ LÀM CÁI GÌ NỮA , ĐI RA QUÁN RƯỢU MÀ NGỦ LUÔN ĐI

-cô thử ra đây xem ngủ được không ?

-SUỐT NGÀY RƯỢU CHÈ , UỐNG LÁM CHẾT MẸ ĐI

Lại một vụ "án" như thường lệ như cơm bữa xảy ra khiến cho nó chỉ có thể thở dài mà tháo giày đi vào nhà

- ba mẹ lại cãi nhau sao ?

Nó chậm rãi đi vào phòng bếp vừa mở tủ lạnh lấy lon coca ra vừa hỏi

-ba không bao giờ phải gây sự với m.

Câu nói của Diệp Mộc Tranh còn chưa kịp bay ra hết thì một cái quyền sách to tướng đã được đập vào mặt ông .

- IM MỒM ĐI , LẠI BẢO LÀ KHÔNG THÈM GÂY SỰ VỚI TÔI À , ÔNG MÀ KHÔNG THÈM THÌ LIỆU CÓ ĐI UỐNG RƯỢU SAY XỈN THỂ NÀY KHÔNG ???

- tôi uống KỆ TÔI , bà không cần phải quản

- À , VẪN CÒN CỨNG MỒM CỨNG MIỆNG được NỮA À ???

Tiêu Bảo Lan nhìn chồng mình rồi tiếp tục lấy mấy cuốn tạp chí ra ném thẳng vào người ông .

BÓP BÓP , BÌNH BÌNH ...

- haizz

Nó thờ dài nhìn cảnh tượng vừa tức vừa buồn cười này mà thờ dài một tiếng , không ngày nào cái nhà này được yên tĩnh cả . Đau đầu thật :3

- 2 người lại đánh nhau sao ?

Tiếng nói của anh nó vang lên bên tai . Đó là Diệp Thiên Phong , nhìn gương mặt cũng khá điển trai và vóc dáng khá thư sinh . .

- ừ

- cũng hay

- chỉ có kẻ như anh mới thấy đây là chuyện bình thường

- con nhỏ này , kẻ như tao là sao hả

- thằng điên

- mày...

- LẠI ĐẾN LUỘT 2 ĐÚA À ??? _ Tiêu Bảo Lan trừng mắt với 2 đứa con mỗi đứa một kiểu của mình mà quát lên .

- con chẳng rảnh mà phải đi cãi lí với thằng này

- mày nghĩ tao rảnh để đi cãi lí với con như mày chắc ?

- muốn cãi cũng chẳng được đâu

Nói xong nó đi thẳng lên phòng , còn Thiên Phong đứng đó vẻ mặt tức tối , mang tiếng là anh em sinh đôi khác trứng thế thôi chứ 2 người như chó với mèo ý , hờ cái là cắn nhau ...

- 2 đứa này lúc nào cũng thế , đau đầu tao , riêng cái thằng bố mày đã làm tao đau đầu lắm rồi

- bố lại uống à mẹ

- nhìn cái bộ dạng kia còn là gì nữa

- mẹ cứ kệ đi

- huh...

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Thư Mời (1)

Buổi sáng đến nhanh , mặt trời đang dần tỏa ánh nắng ấm áp xuống vạn vật khiến chúng bừng sáng .

Như thường lệ , nó kéo tấm rèm mỏng để những ánh ban mai kia len lỏi vào trong phòng , khí trời buổi sáng trong lành mà cũng thật nhẹ nhàng dễ chịu .

Nó vurun vai như chào một ngày mới tốt lành rồi thay đồ và đi tập thể dục

Tối qua nó có nhắn tin rủ Tiểu An đi cùng nên lúc xuống nhà Tiểu An đã đứng trước cửa nhà nó , lướt fb và ...checkin ...

- mày rảnh à ? _ nó nhìn thấy liền hỏi

- ờ , rảnh mới đứng đây đợi mày và checkin

- vớ vẩn , mày đến rủ tao mà nói rảnh mới chờ

- hi hi , thì thế ...

Nó chả thèm nói lại câu nào nữa nhưng khi để ý Tiểu An này giờ vẫn đứng yên mà nhìn vào nhà nó thì cực thắc mắc , mà nhìn theo ánh mắt của nó thì nó biết ngay đang nhìn vào phòng của Thiên Phong .

- nhìn vào phòng anh tao làm gì ?

- à...

Thấy mấy nét lúng túng rõ ràng trên gương mặt của con bạn nó đoán được ngay là chắc chắn con nhỏ đã phải lòng cái thằng trời đánh đấy rồi

- bỏ đi , tao không có ý định để mày làm chị dâu tao đâu .

- không phải...

Đang định nói thì lại nhìn thấy ánh mắt chằm chằm lại có chút nhử mày của nó , nhất thời làm cho Tiểu An không nói lên lời

- mày định nói không phải ?

- thì...có chút chút

- thích thật ?

- haizz ...chuyện là vậy . Hôm đó tao đi mua sách , đi đường thì gặp mấy thằng choai choai tầm lớn hơn bọn mình 2-3 tuổi gì đó . Chúng nó thấy tao nên lại gần

trêu , tao sợ thế là lùi ra đằng sau mấy bước , không may bị vấp ngã , cũng may mà có Thiên Phong đỡ tao chứ không thì đầu đập vào cái thùng rác công cộng rồi . Sau đó anh ấy còn đuổi bọn choai choai kia đi cho tao , nào ngờ hôm đấy thần tình yêu ghé thăm tao sớm thế ^_^

- có như vậy mà cũng động lòng ..thôi ...đi . Thằng đó chưa bao giờ thích ai đâu , ở trường nó đầu gấu , ai chả sợ nó , mày điên sao mà thích nó vậy ?

- nó...sao mày gọi anh mày như vậy ?

- nó là sinh đôi chứ có phải lớn hơn tao đâu

- nhưng mà dù sao cũng tòi ra trước ...

- mày thiên nó hơn con bạn 5 năm này à ?

- chút chút

- ĐỒ TRỌNG SẮC KHINH BẠN , KHÔNG..PHẢI NÓI LÀ ĐỒ TRỌNG CHÓ KHINH BẠN .

-MỒ ???

Đi tập thể dục được một lúc Tiểu An có đề cập đến chuyện hôm qua nó bảo . Nghe vậy nó cũng kể lại mọi chuyện cho con nhỏ nghe với cái giọng cực uất ức .

- thật sao ???

- tao đùa mày làm gì ?

- sao không xin số luôn đi ??? Đẹp trai vậy mà...

- mày thử đứng trong tình thế của tao xem xem còn xin số được không

- đây là mày ...nếu là tao , tao sẽ nhường anh ấy dứt trước rồi xem anh ấy lấy cái gì rồi hỏi anh thích uống loại đồ à rồi cũng già vờ lấy lon đồ sau cùng là bảo em cũng thích ..rồi đến lượt xin số . Quá chuẩn , như vậy mày sẽ có một mối tình nở hoa ...và ..bla blo bla lalala ....

Nó lờ đi mấy câu nói tâm thần không ổn định của nhỏ bạn mà chỉ ngồi trên ghế đá công viên uống nước trong khi đó thì ai nấy đi qua đều phải nhìn Tiểu An bằng ánh mắt ..sợ hãi nhẹ . Vì không chỉ đơn thuần là ngồi độc thoại một mình mà còn có cả những màn múa tay múa chân cực đẳng cấp ...

Chợt có tiếng tin nhắn điện thoại vang lên

nó mở máy

- con về ngay , có chuyện gấp _ được gửi từ mama đại nhân

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Thư Mời (2)

Nó đọc tin nhắn xong thì đứng dậy vút lon coca đi chuẩn bị ra về

- ờ , chưa gì đã về ?

Tiểu An thấy thế cũng thôi không độc thoại mà đứng dậy

- ờ , mẹ tao bảo về , nói có chuyện gấp

- há ???? ch..chẳng nhẽ Thiên Phong gặp tai nạn ???

- mày khùng à ???

- nhưng ...thôi , mày về đi xem có chuyện gì rồi nhắn tin cho tao

- ok

Bước vào cửa nhà nó vẫn thấy mọi thứ bình thường , chẳng đồ vỡ hay mất mát gì , nghĩa là không có trộm . . .

- con về rồi

Mẹ nó từ trong nhà đi ra , trên tay cầm ra một lá thư đưa cho nó

- gì đây ?

- Con đọc đi ! đọc hiểu rồi thì mẹ muốn nghe và mong con sẽ đồng ý

- ...

Nó không nói thêm gì từ từ mở bức thư ra xem , trong thư là một bản được đánh bằng máy . Là thư gửi cho nó ... Đọc xong bức thư thì nó mới biết đây là yêu cầu của hiệu trưởng trường nó đang học bây giờ . Thư đề cập đến chuyện muốn nó đến K.R học . Sau kì thi trước khi nghỉ đông , hiệu trưởng trường đó rất thích và khâm phục năng lực học hỏi và trí thông minh của nó , muốn nó đến đó học . Đây là một chuyện rất tốt với nó , hơn nữa học ở môi trường như vậy là cơ hội rất tuyệt vời để nó phát triển hết khả năng của mình

Không thấy nó nói gì mẹ nó mới lên tiếng

- mẹ hiểu con cũng không muốn rời S.D . Nhưng tương lai vẫn hơn con gái ạ , tới đó con cũng vẫn sẽ có bạn bè mà cũng sẽ phát triển được hết khả năng

Nó im lặng một lúc cuối cùng cũng lên tiếng

- con biết , nhưng con vẫn cần phải suy nghĩ

- mẹ mong là con có thể bỏ lại mọi thứ để đến học trường mới Thiên Y

- vâng

Nó bỏ lên phòng , nằm suy nghĩ mà không biết làm sao . Đối với nó mà nói thì S.D đã gắn bó với nó rất lâu rồi , từ ngày làm lớp trưởng tới giờ nó luôn luôn vui vẻ cho dù nhiều khi cũng rất đau đầu với cái lũ bạn giặc cái , giặc đực kia , nhưng mà tuổi học trò thì nó là một kỉ niệm rất đẹp . Mọi người cũng rất yêu quý và tôn trọng nó , lớp cũng rất đoàn kết và ít khi xảy ra xích mích gì với nhau . Giờ đột nhiên bảo nó bỏ cuộc sống này thì liệu có làm được hay không . Chuyển trường thì liệu bạn bè mới có đón nhận nó như S.D hay không ? Nhưng nếu như cứ tiếp tục ở đây khả năng của nó sẽ không thể nào được nâng cao và cũng càng ít phần trăm để có cơ hội đi du học ...haizz . Tiếng thở dài trong lòng khiến nó thấy thật mệt mỏi . Kì nghỉ đông cũng sắp qua , 1 lựa chọn của nó sẽ thay đổi tất cả sau kì nghỉ đông này ...

Tin tin tin ...

Có tin nhắn gửi tới , nó mở máy thì thấy tin nhắn của Tiểu An

- nè , có chuyện gì không ?

- tao đến nhà mày được không ???

20 phút sau nó đã nằm dài trên chiếc giường của Tiểu An . Nghe toàn bộ sự việc , Tiểu An có cảm giác nó muốn nhưng lại không thể , có lẽ nó mà rời đi thì mỗi buổi sáng sẽ không còn ai đó nhắn tin với câu nói " đến nhà đón tao đi " . Có lẽ nó mà rời đi thì sẽ không còn ai giúp Tiểu An mỗi khi có bài khó ...và còn rất nhiều việc khác . Nhưng... chơi lâu với nó như vậy hơn ai hết cô hiểu nó thật sự muốn chuyển đi . Với tư cách là người bạn , cô nghĩ mình nên tôn trọng và để nó có 1 quyết định mà nó thực sự muốn ...

- Ôn mà Thiên Y . Mày chuyển trường đi , sẽ không sao đâu

Câu nói này của Tiểu An vang lên khiến cho nó ngơ ngời , nó không nghĩ rằng Tiểu An lại quyết định như vậy , mặc dù ...nó cũng ý thức được rằng bản thân mình cũng muốn như thế nhưng liệu Tiểu An và mọi người có muốn như vậy không ??? Đó đã từng là suy nghĩ của nó khi trên đường đi đến nhà Tiểu An

- mày..thật sự để tao đi sao ?

- haizz , có phải là không gặp được mày nữa đâu , nên tao vẫn sẽ đồng ý để mày đi . Vì tao biết , mày mà làm chuyện gì trái với điều mình muốn thì day dứt 1 năm cũng không hết đâu . Đây là cơ hội quý hiếm ít ai nhận được . K.R là một trường từ lâu đã đi vào tiếng tăm và thế lực . Ở đó tồn tại rất nhiều người tài giỏi có thể cùng mày làm mọi thứ , và ...

- hức..huhu ..hức

- ế...sao đã khóc rồi ! Làm sao???

- huhu ...hức ...hức ...huhu...

Mọi thứ sau quyết định này của nó sẽ thay đổi , không biết xa rồi còn giữ được tình bạn gắn kết hay không ? Nhưng cho dù đi đâu thì có lẽ ...sẽ còn nhiều kỉ niệm mà nó nuối tiếc lắm . Ừ thì nó cũng chỉ là một sách xinh đẹp mà mọi người hay nhắc tới nhưng thế thì đã sao chứ . Quan trọng là tình cảm bạn bè đồng đội với nhau bao nhiêu năm như vậy thì thật khó tránh khỏi xúc động khi xa nhau . Đón nhận cái mới và quên đi cái cũ luôn luôn khó khăn ... Mặc dù không biết được rằng cuộc sống của mình tại môi trường mới có tốt đẹp hay không nhưng hiện tại bản thân của nó một phần cũng thực sự không muốn rời xa S.D...

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Hẹn Lốp , Chia Tay Bạn Cũ

Nó khóc sụt sùi 1 trận rồi mặt tèm lem nước mắt về nhà , đây là lần đầu tiên nó phải khóc nhiều như thế .

Về đến cái ổ 17 năm kia nó lại nằm dài thườn thượt trên cái giường , nghĩ một lúc nó chợt nhớ ra có chuyện cần phải làm .

Mở laptop lên hội tập thể lớp A-1 S.D và viết thông báo mới

- MỌI NGƯỜI ! NGHỈ ĐÔNG VUI VẺ CHÚ' ??? HÔM NAY LỚP MÌNH CÓ AI BẠN KHÔNG ??? MÌNH CÓ CHUYỆN MUỐN NÓI , NÊN LÀ HÔM NAY AI KHÔNG BẠN THÌ ĐẾN QUÁN MOON.ST NHÉ !!! MÌNH SẼ ĐẶT BÀN VÀ GỌI MÓN SẴN CHO LỚP MÌNH , ĐỌC XONG THÌ THÔNG BÁO SỐ LIỆU NHỮNG NGƯỜI ĐI ĐỀ MÌNH ĐẶT TRƯỚC NHÉ .

Stt vừa được gửi đi thì đã có mấy người vào đồng ý , chưa đầy 30 phút sau thì đã gần hết lớp đi rồi . Chờ mãi đến tiếng sau không thấy ai nói gì nữa thì nó chốt luôn số liệu , 40 học sinh bớt 7 người còn 33 .

Nó ra Moon.St đặt bàn và gọi món rất thịnh soạn , còn muốn đi karaoke chơi tăng 2 nữa .

Mở cửa tủ và chọn ra một bộ quần áo . Bên trong là chiếc áo sơ mi sọc kẻ , quần là chiếc legging màu đen , đôi giày thể thao đế cao màu đen trắng cá tính . Khoác ngoài là chiếc áo oversize và chiếc mũ beanie hợp mốt .

Bây giờ là 6 giờ chiều rồi vì là mùa đông nên sắc trời bây giờ cũng đã tối . Tuyết lại bắt đầu rơi nhẹ nhàng xuống những con đường , mái nhà ...

Nó cầm cái túi xách bước ra khỏi nhà , không khí lạnh lẽo lại xộc thẳng vào cơ thể , nó chạy nhanh ra đón taxi , may lúc này tuyết chưa rơi nhiều nên vẫn có xe đi . Tí nữa ăn xong chắc đi bộ về quá T_T

Nó đi đến nơi thì đã thấy lũ bạn đứng đó rồi

- A ..lớp trưởng kia _ một đứa con trai thấy nó thì liền cất tiếng nói với mấy đứa bên cạnh

- đầu ...à , kia rồi .

- LỚP TRƯỞNG , Ở PHÍA BÊN NÀY _ một đứa con gái lại dơ tay ra vẫy vẫy nó

- Thiên Y , đến đây _ Tiểu An cũng gọi

Đi đến nơi nó bảo mọi người vào trong , phòng nó đặt rất rộng và màu sắc trang trí cũng rất ấm áp . Nhà hàng đó một quán ăn kiểu nhật với thiết kế bàn dài , đủ cho 33 người .

Khi ai nấy đã yên vị vào chỗ ngồi nó mới lên tiếng

- Trước khi ăn thì như mình đã nói trên fb là hôm nay mình có chuyện muốn thông báo với tất cả mọi người .

- chuyện gì vậy lớp trưởng ?

- đúng đó , sao nhìn mặt cậu có vẻ căng thẳng quá vậy ?

- ờm , nói nhanh ik

Tất cả mọi người nghe nó nói xong đều dồn dập hỏi . Nó cũng không muốn đầu điểm thêm tí nào nữa , mới lên tiếng trả lời

- Sau kì nghỉ đông , mình sẽ chuyển trường

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Đụng Độ Nam Thần (1)

Nó nói xong thì cả lớp đều im lặng , không khí dường như bắt đầu rơi vào căng thẳng

Nhưng rồi tất cả mọi người lại đua nhau lên tiếng

- LỚP TRƯỞNG ! SAO LẠI CHUYỂN TRƯỜNG

- PHẢI , CHUYỆN NÀY LÀ SAO CHÚ'

- CHÚNG TA VẪN ĐANG ĐOÀN KẾT NHƯ' BÌNH THƯỜNG TẠI SAO CẬU LẠI RA QUYẾT ĐỊNH NHƯ' VẬY CHÚ'

- ĐÚNG VẬY , MÌNH CŨNG KHÔNG HIỂU

Tất cả mọi người ai nấy đều phản đối và thắc mắc .

Nãy giờ ai nấy đều nói nhưng riêng một mình Tiểu An thì chẳng nói tiếng nào cả , cô cứ im lặng suốt , nhưng cuối cùng thấy không khí quá khó xử cô mới bắt đầu lên tiếng , nhưng mặt vẫn cúi gằm

- Mọi người đừng ngăn cản Thiên Y nữa , sao mọi người không thử nghĩ đây là chuyện rất tốt đối với cậu ấy . Thiên Y là một học sinh giỏi và xuất sắc của trường

chúng ta , cậu ấy xứng đáng nhận được nó , dù sao thì hiệu trưởng cũng đã đích thân viết thư đề nghị thì mình thấy không lí do gì để từ bỏ một việc tốt như vậy cả . Đến đó cậu ấy sẽ có nhiều cơ hội phát triển tài năng và trí tuệ , có nhiều cơ hội để học hỏi và trở thành một người phụ nữ thành đạt , mình nghĩ các cậu nên mừng và đồng ý cho Thiên y chuyển trường . Đầu phải là không gặp được cậu ấy nữa đâu , nhất định Thiên Y vẫn sẽ về thăm chúng ta mà ...hôm nay..chúng ta phải chơi cho thật đã , ăn rồi còn phải đi tầng 2 nữa mà..phải không ?

Cố gắng gượng đi nước mắt để nói hết câu , Tiểu An cuối cùng vẫn không kìm được mà 2 hàng nước mắt ròng rã chảy xuống . Nói thật , cô sẽ thấy nhớ Thiên Y rất rất nhiều .

Mọi người nghe vậy cũng thấy rất đồng tình nên cũng chẳng ai nói thêm gì cả .

Một lúc sau đồ ăn được dọn lên , nó cố gắng nói để điều tiết cho không khí bớt căng thẳng nên sau cùng ai nấy đều nở nụ cười vui vẻ trên gương mặt .

Ăn xong nó và mọi người cùng nhau đi đến tầng 2 là quán karaoke Miuki nổi tiếng trong thành phố . Nó đặt 1 phòng cũng rất rộng , thoải mái cho rất nhiều người , hàng ghế dài bên trái 1 lũ con gái ngồi tám mà bên tai cứ nghe tiếng bỏ rống không thông của mấy thằng con trai bên ghế phải

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Đụng Độ Nam Thần (2)

Mọi người cùng nhau ca hát , nhảy múa điên cuồng , mấy thằng con trai quậy nhất lớp thì bá đạo cả đồng đồ ăn làm tung tóe ra sàn nhà . Sau đó còn ngồi chơi quay chai , rồi chơi chubby bunny và đủ trò . Cả đồng bia rượu trên bàn cũng hết sạch , hôm nay cho dù là lớp trưởng gương mẫu nó cũng không hề khiêm nhường tí nào mà nốc tận mấy chai liền , nên càng uống càng hăng máu , ngồi rót tới độ say mềm còn muốn uống thêm , mấy tên con trai cũng chẳng hề kém cạnh gì .

Đột nhiên lúc này mọi người mới nhận ra hôm nay lớp trưởng A1 lại giống giống con trai , không chỉ uống nhiều rượu mà còn DZÔ với bọn con trai rất NHIỆT TÌNH .

Xong còn ôm vai bá cổ nhau mà hát , bộ dạng này của lớp trưởng giờ mọi người mới có cơ hội chiêm ngưỡng

- DZÔ ĐI MẤY ANH EM , HÔM NAY KHÔNG SAY KHÔNG VỀ

Nó cầm lấy ly bia đầy ắp lên dơ cao ra hiệu cho "đồng bọn" vây quanh hàng loạt

- DZÔÔÔÔÔ

Cả bọn đồng thanh

Mãi đến hơn 11h mới kết thúc được , lúc này nó đã say khướt khướt tới độ còn chẳng đứng vững nổi , bọn con trai thì có người đến đón , thằng nào cũng bị chửi , còn một hội thì về với nhau mà chả biết có đi nổi không , bọn con gái thì đỡ hơn , không uống mà chỉ ngồi tám chuyện thôi , nhất là Tiểu An , suốt buổi chẳng động đến giọt rượu nào bởi cô biết chắc nó sẽ không kiêng nệ gì mà ngại uống đâu . Nên Tiểu An vẫn còn phải thật tỉnh táo để mà còn hộ tống " lớp trưởng đại nhân" nữa chứ .

Tất cả mọi người đã tan gần hết , nó đứng ở trước cửa quá cùng với Tiểu An , cũng đang chuẩn bị ra về .

Tiểu An đỡ lấy người nó , mắt nó như sắp nhắm nghiền lại , nhưng đột nhiên lại không nhắm nổi hết , lim dim nó cố gắng gượng dậy , mồm mấp máy

- Tiểu An ! xa nhau rồi , không còn học chung nữa mày nhớ học bài cho cẩn thận vào đấy , đi học đúng giờ và đừng có trượt kỳ kiểm tra khi mà không có tao nhé . Tao sẽ nhớ mày nhiều lắm đấy , không có mày thì chắc tao thật sự sẽ thành một sách chính cống như giang hồ đồn đại mất !

Nói được vài câu thì nó lại mơ mơ màng màng . Tiểu An lại một lần nữa cố gắng không khóc , cô quay ra nói với nó

- mày chờ ở đây , tao ra kia mau chai nước cho mày uống đỡ buồn ngủ

Nói rồi cô để nó ở đấy một mình , nhưng say thì nó cũng có biết gì đâu nên cũng chẳng quan tâm .

Bỗng nhiên chẳng biết là nó nghĩ gì mà lại tưởng là gần đến nhà rồi nên lại vô ý đi ra đường , băng qua sang bên kia , rồi đi vào con đường thường ngày để đi về . Cũng may mà đầu óc nó tốt chứ không thì đã lạc từ lâu rồi , nó đi một đoạn bỗng nhiên nhìn thấy một người có vóc dáng rất cao lớn , tự nhiên có cảm giác quen thuộc , rất quen , dáng người ấy rất giống với người mà ngày xưa nó đã từng yêu đơn phương .

Nó đuổi theo dáng người ấy , nhưng vì say rượu nên chả đuổi kịp , cuối cùng phải đứng dựa vào tường , miệng hét lớn :

- Ê

Người đó quay lại , một gương mặt hoàn mỹ cực đỉnh , dáng người phải gọi là very good , mái tóc nhuộm hơi nâu , không quá ngắn hay quá dài , Tai đeo khuyên rất lãng tử . Người mặc một chiếc áo len mỏng màu xám , quần jean mài và khoác ngoài là chiếc áo choàng dài hàng hiệu màu đen cùng với đôi giày nam cực hot , phụ kiện đi kèm cực chất là chiếc khăn quàng cổ đen trắng đầy nam tính ...

Vậy mà...nó vẫn nhìn nhầm thành ...người nó yêu ngày xưa .

Thêm phần đang say rượu nên nó liêu lĩnh đi tới , nói toẹt ra linh ta linh tính

- MÀY CÓ BIẾT LÀ TAO YÊU MÀY NHIỀU LẮM KHÔNG ???

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đụng Độ Nam Thần (3)

Thôi xong lời nói tuôn ra thì đầu thể kéo về được , bảo người đó chưa nghe thấy thì thôi , chứ đằng này nó còn đứng trước mặt và hét thật to .

Hắn nhìn bộ dạng say mềm của nó , mắt lim da lim dìm , người uốn bên này eo bên nọ .

- Có tỏ tình với tôi đi chẳng nữa thì cũng đừng có vác cái bộ dạng này đến .

Sau câu nói tỏ tình của nó thì hắn nghĩ chắc là nó biết hắn từ lâu , nhưng vì ngại nên mới không dám tỏ tình , hôm nay uống say vô tình bắt gặp nên mới bạo gan như thế

- TAO BẢO TAO TƯƠNG TƯ MÀY LÂU LẮM RỒI

Nó lại hét to lần nữa , tay chỉ chỉ vào hắn .

Hắn nhú mày , sao trên đời lại tồn tại loại người như thế này chứ ???

Cuối cùng thì hắn cũng không muốn mà ở đây nói tay đôi với nó nữa , thật là một người chẳng bình thường , hắn quay chân định đi , nhưng nào ngờ nó đưa tay bám chặt lấy người hắn , vòng tay nó ôm trọn lấy cả thân trên

Bây giờ thật sự hắn chẳng thể đi thêm bước nào nữa , đưa tay kéo tay nó ra thì nó lại không đứng vững được nên người ngã xuống , tay ôm người trượt theo cuối cùng thành ôm chân .

Hắn kéo lê cái chân mà nó không chịu buông , khó chịu quay lại quát :

- CÔ BUÔNG RA .

Nhưng đổi lại nó vẫn chẳng nghe thấy gì , rồi cổ họng nó bỗng nghẹn nghẹn , có cảm giác muốn nôn , nên nó chả quan tâm cho ra luôn .

Kết quả là người đó thấy chân mình dính dính , lại nặc mùi đồ ăn với rượu , quay mặt ra thì thấy nó đang ói ra bao nhiêu chất vào chân .

-TRỜI OI CON KHÙNG NÀY , CÔ NGHĨ CÔ ĐANG LÀM CÁI GÌ VẬY ?

Giật cái chân của mình ra và mặc cho nó ngồi đấy , hắn nổi giận lên tiếng

- BỘ CÔ ĐIÊN HAY SAO VẬY ? UỐNG SAY LƯỚT KHUỐT RA RỒI NÓI VỐ VẤN , GIỜ THÌ CÔ NÔN ĐẦY RA CHÂN TÔI RỒI .

Nó nôn xong rồi nấc thành tiếng, nhìn lơ mơ thấy cái bộ mặt đang tức điên kia lại ảo tưởng tiếp rồi ngồi cười. Tay cứ chỉ vào mặt người đối diện mà cười như nắc nẻ

Có chúa mới biết được là khi nó say rượu lại có cái bộ dạng như thế này. Ồi amen

- THIÊN Y

Bỗng nhiên có tiếng gọi nó, Tiểu An nhìn thấy nó thì liền chạy tới kéo nó đứng dậy

- Trời ơi! sao lại ra nông nổi này, sao mày không chịu đứng ở đó

- đây là bạn cô sao?

Hắn thấy Tiểu An chạy đến thì liền hỏi

Tiểu An nghe thấy thì ngẩng đầu lên, đang định hỏi xem có chuyện gì thì cả người cô chết đứ đừ trước vẻ đẹp trai của hắn

- NÀY CÔ

- À, dạ, vâng, đây là bạn em ạ

- Vậy cô đưa số điện thoại của cô ta cho tôi đi, cô ta đã làm bản giấy và đồ của tôi, chả nhẽ không đền bù gì hay sao? Uống say rồi ra đường nói vớ vẩn, chả nhẽ cô ta hâm mộ tôi quá hay sao mà lại đi đến đây tỏ tình, mà cho dù có là tỏ tình đi chăng nữa thì cũng nên giữ cho bộ dạng bình thường một chút, xưng hô vớ vẩn nghe cũng không thuận tai tí nào cả.

Chốt thì Tiểu An vẫn phải đưa số điện thoại của nó cho hắn, cái quyết định sai lầm này của Tiểu An lại đẩy nó vào tình thế "nợ nần" rồi...

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Cuộc Gọi

Tiểu An đưa nó về nhà mà nó vẫn chẳng nhớ gì cả. Sáng hôm sau dậy chỉ thấy đầu đau nhức sau đó xuống nhà thì mẹ nó bảo hôm qua uống say quá. Nó mới giật mình nhớ lại chút chút gì đó nhưng không sao nhớ được chuyện gì ngoài chuyện nó nốc bao nhiêu bia cùng đám con trai trong lớp.

Sau đó thì Tiểu An gọi điện thoại cho nó, hẹn gặp ở quán ăn sáng mọi khi rồi kể cho nó nghe mọi chuyện

- ẶC, tao đã làm cái điều mắc dịch đó á. Thằng cha đầy đòi số điện thoại của tao sao mày lại cho? bạn bè với nhau vậy á! nhờ mà nó có gọi điện cho tao thật thì tính sao ???

- gomen nasai, chỉ vì anh í quá là đẹp trai, cơ mà hình như tao cũng bị bỏ bùa rồi hay sao á.

Giây phút Tiểu An thốt ra lời này thì khóe miệng nó giật giật, mắt nhìn chằm chằm nhỏ.

- á, sao nhìn tao bằng cái ánh mắt ấy ???

- chứ không phải mày đang tương tự Phong dở nhà tao hay sao ???

- à thì ... đâu phải nữ nhân nào khi yêu cũng sẽ chung thủy đâu, hi hi

- đồ háo sắc ...

Nó nhìn con bạn bằng ánh mắt chả hiểu là thế nào nhưng cuối cùng thì cũng cho qua vụ "sắc lang" kia. Còn về vụ cho số điện thoại nó vẫn tiếp tục tra hỏi từ nhân đang ngồi bên cạnh kia.

- thôi mà, rồi tao sẽ nghĩ cách giúp mày

- giúp ??? bằng cách nào ??? thông minh như tao còn chưa nghĩ ra hướng hồ mày!

- thôi nhá, có phải học giỏi thì sẽ thông minh mặt đâu

- vậy được , thế mày nghĩ được cách gì nào

- nhất thời chưa nghĩ ra ...

Tiểu An đưa tay gãi gãi mặt , tránh cái ánh mắt "cao vời vợi " kia của nó

- thế cũng đòi . Mà dù sao đến hôm nay hấn chưa gọi thì chắc không vấn đề gì , mấy hôm nữa nhập học , tao cũng chuyển trường , nhất định hấn sẽ không thể tìm ra ta . ahahaha

Lần này đến lượt khoe miệng Tiểu An giật giật , đúng là cái con người tự cao tự đại ...haizz

...

Buổi tối ăn cơm xong nó lên tắm gội rồi ngồi vào bàn học lại một số kiến thức . Từ chiều tới giờ nó cứ liên tục nhận được tin nhắn mà toàn là tin nhắn của số sim , lần nào cũng làm nó thót cả tim vì lo lắng rằng tên hôm nọ sẽ nhắn tin và yêu cầu nó mua lại giày và quần cho hấn , mà nó thì móc đầu ra tiền , đã nghèo rớt mồng tơi rồi nước mắt rồi , mà theo như lời của Tiểu An thì tên đó ăn mặc rất sành điệu , làm sao mà đền nổi hả trời ???

Cứ ngồi suy nghĩ mông lung mà nó chả học nổi bài , sau đó thì lắc đầu một cái cố tổng mấy thứ ý nghĩ đó ra khỏi đầu mình nó tập trung học . Bỗng tiếng điện thoại reng làm nó giật cả mình , tim thót lên một cái . Nó đưa tay mở lấy điện thoại , màn hình sáng hiện ra , tiếng chuông điện thoại vẫn reo , trên màn hình hiện ra dòng số lạ . THÔI CHẾT ! số này nó không biết , chả nhẽ là hấn thật hay sao ??? Nó run run đưa tay ấn nhẹ vào máy nút nghe...

- con nhỏ khủng , cô là rùa hay sao mà bắt máy chậm vậy ???

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Nhập Học

Kỳ nghỉ đông qua đi , học lớp cũng đã qua . Bây giờ nó chính thức đến với K.R , ngôi trường quý tộc và có tầng lớp .

Hôm nay nó thức dậy sớm hơn mọi ngày để chuẩn bị , vsen xong nó thay bộ đồng phục mới của K.R .

- cái quái quỷ gì thế này .

Cầm bộ đồng phục mới trong tay nó không nghĩ mình lại phải mặc chiếc váy vừa xòe lại vừa ngắn như thế này , đôi tất chân lại mỏng dính , bó sát vào chân như là ...đại loại là nó nghĩ mấy học sinh gọi cảm mặc mới hợp , chứ bình thường như nó mặc sao nổi . Có lẽ chiếc váy ngắn này thực sự không có duyên với nó rồi , nên nó sẽ mặc chiếc váy dài hơn và đôi tất đậm màu hơn . Và hơn nữa còn mặc thêm cả chiếc áo khoác " chỉ dành cho mùa đông " kia .

Có thể nó sẽ không bận tâm nhiều nhưng liệu mọi người xung quanh sẽ nhìn nó thế nào hả trời .

Cũng vì cái chuyện chinh đi chinh lại đồ mà nó mất tới hơn 15' cho bữa sáng nên không kịp ăn nữa , để bụng đói tới trường luôn .

- con không ăn gì sao ? _ mẹ nó

- không , hôm nay chắc con tới sớm , tại trường cũng xa hơn trường cũ .

- vậy cầm tạm cái bánh mỳ đi ăn chứ ?

- thôi không cần đâu mẹ

Nó đi ra ngã tư rồi ngồi xuống nơi chờ xe bus , một lúc sau xe bus tới nó lên xe . Mới đi gần tới K.R thôi mà nó cũng đã thấy hàng đông chiếc xe ô tô hạng sang đang đi qua đi lại khắp nơi . Đến cổng trường nó còn thấy khung khiếp hơn , đa số là toàn những người được đưa đi bằng ô tô , còn một số khác thì lại đi mô tô , một số khác nữa thì có xe ô tô riêng .

Cái lúc mà chiếc xe bus dừng trước cổng K.R mọi ánh mắt đều đổ dồn về nó y như sinh vật lạ , điều này làm nó hiểu trước giờ chưa có ai đi xe bus tới trường này cả . Đúng là cái bọn nhà giàu

Nó bước xuống xe đột nhiên tất cả mọi nơi vang lên tiếng cười như chế nhạo

Xếp theo sau là những câu nói

- cái gì thế này ? đồng phục trường chúng ta với cái váy dài đó , thật là buồn cười ,,hahahah

- đúng đó , sao trên đời lại tồn tại loại người thô thiển thế này chứ ?

- có khi nào cô ta nhầm trường rồi không ???

...

Cứ thế vang lên bao nhiêu lời bàn tán , nó đi mà chẳng thèm quan tâm , đúng là phí lời , ở cái trường này toàn bọn không biết quý sách quý vở . Thật phí tiền của bố mẹ chúng nó . Đi qua được cái cổng trường là đi qua được bao nhiêu "paparazzi" . Cuối cùng thì nó bị choáng ngợp bởi cái vẻ cao sang và to lớn của cái trường quý tộc này, thật sự là khác xa với S.D , 1 khu học viện thôi cũng đã to hơn cái trường S.D của nó rồi .

- em là học sinh mới đến từ S.D phải không ?

Nó đi đến ngã rẽ của cầu thang thì có tiếng nói vang lên

- thầy là ...

Nó quay lại thì thấy một người đàn ông tầm 2 mấy tuổi đang đứng đối diện nó

- à , thầy là Tư Hà , người quản lí trường . Bây giờ thầy sẽ dẫn em tham quan trường một vòng .

- hôm nay em không phải học hay sao ?

- thầy đoán chắc chắn em cũng chưa biết lớp học của mình , hôm nay chỉ cần tham quan thôi rồi ở lại nghỉ ngơi , mai bắt đầu học .

- ở lại ...nghỉ ngơi ???

- à , chắc em chưa biết , trường K.R tất cả học sinh đều ở ký túc xá cả .

-sao cơ ...????

ĐOÀNG

Nó như vừa nghe phải tin động trời , ký túc xá ? ở lại ? tất cả sao ???

- em không cần căng thẳng vậy đâu , nếu quên mang đồ em có thể gọi cho gia đình nhờ mang đến hộ mà .

- ano , em thắc mắc không biết bây giờ thầy có thể dẫn em đi xem toàn cảnh và cận cảnh trường học được chưa ?

- à , mãi nói chuyện với em mà quên mất , haha , đi thôi đi thôi .

Tư Hà đưa nó đi tham quan toàn cảnh trường . Từ xa trên phía cầu hành lang cao tít của trường nhìn lại nó thấy 1 quang cảnh trường học cực kì đẹp với những khu học viện như lâu đài mini , cây cối xanh um tùm của những vườn cây bao trùm lên một số chỗ như những đốm xanh xuất hiện giữa một biển trời màu trắng .

- đẹp quá !

- hồi này em cũng đã bá phục người xây dựng ra trường học đó thôi

- không có , em không bá phục mà là thấy người ấy thật bá đạo ?

- ờ , đi tiếp .

Sau đó Tư Hà dẫn nó đến các nơi , từ hành lang rộng dài đến lớp học tiện nghi , phòng hiệu trưởng hiệu phó , phòng làm việc của giáo viên , khu căn tin , hồ bơi , nơi để đồ , sân thể dục , sân vận động cho hội thao , sân luyện bóng , phòng tập bóng rổ , mỗi câu lạc bộ đều có một phòng tập riêng , rất rộng và còn đầy đủ mọi thứ như quạt , điều hòa , máy sưởi cho mùa đông , đồng phục club , ...và cả phòng nghiên cứu cho môn sinh học và hóa học , vật lý . còn rất nhiều phòng thú vị khác .

Cuối cùng đi tham quan 1 vòng đến toát cả mồ hôi mồ kê , nhìn nó lúc này thật sự là có chút thán phục . Trời vào mùa xuân cũng không còn lạnh mấy nên nó ăn mặc thế này hơi dày so với bọn học sinh của trường

- em về ký túc xá được rồi đó

Nhìn bộ dạng của nó Tư Hà đưa nó chiếc chìa khóa có số phòng 405

- Nhưng em mới chỉ được thầy dẫn đi qua đó thôi chứ có biết phòng ở đâu đâu .

- em tới đó hỏi quản lý của ký túc xá là được .

- ok , vậy em đi trước , chào thầy .

---

chap 12 : Kẻ tội đồ lộ diện trước nạn nhân bị hại

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Toàn Lũ Tâm Thần

Nó cầm chìa khóa đi vào khu ký túc xá . Nhìn cái tòa nhà to tướng vừa đi qua nó thắc mắc không biết bên trong nhìn thế nào ? Cánh cửa tự động mở ra , nó bước vào trong , ánh mắt đảo khắp mọi nơi , bên trong như là ...khách sạn í . Mọi thứ ở dưới được trang trí rất tuyệt vời , toát lên vẻ thoải mái mà sang trọng . Nhất thời nó cảm thấy mình không thích nghi nổi với nơi này , lát nữa lên phòng không biết còn choáng tới mức độ nào . Ở trường này có tới 3 khu ký túc xá , tổng cộng là có 3 tòa nhà sát nhau , tòa nhà của nó là tòa đầu tiên , năm 2 kế bên và năm 3 là ở cuối cùng .

Đang thắc mắc không biết quản lý ở đâu thì nó bắt gặp 1 học sinh hình như bằng tuổi nó , đang chuẩn bị ấn thang máy đi lên . Thấy thế nó mới vội chạy đến

- khoan hãy lên đã

Người đó dừng tay ấn nút rồi nhứ mày nhìn nó

- có chuyện gì sao ?

- cậu có thể cho tôi hỏi phòng 405 ở đâu không ?

- phòng 405 ?

- ukm

- đối diện phòng tôi mà !

- vậy hả , vậy bây giờ cậu về phòng đúng không

- uk , nếu thích thì cậu cũng có thể đi chung

- cảm ơn , cảm ơn

Nó nghe thế thì mừng rỡ nhảy tót vào thang máy đứng cùng bạn mới quen .

- cậu là học sinh mới chuyển đến đây hả ?

- ukm

- tên gì ?

- Diệp Thiên Y

- uk

- vậy còn cậu ?

- Lâm Lăng Thần

.....

Giới thiệu xong cái tên thì thang máy bật mở , hành lang dài với cửa phòng gỗ hiện ra trước mắt nó . Lăng Thần dẫn nó đến phòng 405 rồi cũng lấy chìa

khóa mở cửa phòng, trước khi cánh cửa phòng Lăng Thần đóng lại nó mới kịp nói

- cảm ơn , Lăng Thần

Mặc dù có nghe thấy nhưng tên này vẫn cố tình giả điếc như không nghe thấy gì .

- ừ chứ , đúng là cái trường đẹp toàn nhận phải học sinh bất bình thường . Con gái thì bao đồng , thầy giáo thì lăm mồm , con trai thì chảnh chọe , bộ không ai được bình thường như tui hả . * cái kẻ tự hào huyên lại đang lên con *

Nó nhìn cánh cửa gỗ nâu nhạt mang số phòng 405 , đưa chìa khóa mở cửa vào phòng nó còn chưa kịp bước vào đã bị một tiếng nói dọa cho mắt vía .

-NÀY CẬU KIA , LÀM CÁI GÌ MÀ MỞ KHÓA VÀO PHÒNG TÔI VẬY ???

Con trai ??? không không ...không thể nào , cùng phòng với nó nhất định là con gái , sao lại có tiếng con trai là sao ???

Nó nghe thấy giọng nói hết sức đàn ông vang lên thì đầu cứng ngắc quay lại ...lòng thầm mong sao đây không phải là con trai mà chỉ là mang giọng nói con trai thôi .

ẶC ....

Nó quay ra và mở mắt nhìn , mắt ốc trợn ngày một to lên .

-C..CO..CON TRAI ???

Bảo Hân nghe nó nói vậy thì lại tỏ ra vẻ không vui , mặc dù có nhiều đứa đồng giới tưởng nhỏ là con trai nhưng chưa từng có thái độ như nó bao giờ , ít ra cũng nên nói một câu đẹp trai hay gì đó đằng này cái thái độ tỏ ra như gặp quỷ không bằng .

- chắc cậu nhầm !!!

- hả ??? vậy cậu là con gái ??? vậy có nghĩa là tomboy ???

Bảo Hân nhủ nhẹ mảy lại nhưng rất cục cựa cũng gật đầu nhẹ một cái . Nó nhìn Bảo Hân cười mà lòng thờ phào nhẹ nhõm , cơ mà cũng không tránh khỏi ý nghĩ quái lạ về người con gái này . Bây giờ nó đã chắc chắn hơn phần nào trường này toàn lũ có vấn đề .

- tôi không muốn nghe cậu nói cái gì liên quan đến tôi nữa . Tóm gọn lại là CẬU

Bảo Hân vừa nói vừa nhấn mạnh chữ cậu , tay chỉ về phía nó , chỉ về phía cái người đang đứng như trời trồng trước mặt

Nó không phản ứng , đứng yên nghe câu tiếp theo mà người đối diện chuẩn bị nói

- CÁI NGƯỜI ĂN MẶC NHÀ QUÊ NÀY ..rót cuộc là cậu lảng vảng trước phòng tôi làm gì

Nó tiếp nhận câu nói xong thì thấy có gì đó không đúng . Nó nghĩ trong đầu không hiểu sao con nhỏ này lại dám nói nó nhà quê như vậy nữa , đừng tưởng bà đây nhà quê mà muốn ăn hiếp là dễ nhá , thời buổi này thích nhìn mặt mà bắt hình dong à

- AIZZ , TÔI NHÀ QUÊ ??? CÒN ĐƯỢC HƠN CÁI LOẠI NỬA NẠC NỬA MỒ NHÀ CẬU . CON GÁI NHÀ NGƯỜI TA THÌ RA DÁNG ĐÚNG CHUẨN GIỚI TÍNH , MÌNH THÌ BÂY ĐẶT TÔM BOY TÔM BIỂN . ĐẸP NGAY ĐI NHÁ !!! ĐỪNG CÓ MÀ Ở ĐÂY TRÔNG MƠ CHỜ ẢO TUỒNG

- CÁI GÌ !!! MỚI GẶP MÀ CẬU DÁM LÊN LỚP CON NÀY NHƯ THẾ À ???

- HỪ HỪ !!! NGƯỜI NGHĨ NGƯỜI LÀ AI MÀ TA KHÔNG DÁM LÊN LỚP

- 2 CON KHÙNG NÀY BÂY GIỜ THÍCH LÊN CON HẢ ???

Nó và Bảo Hân còn đang cãi nhau gay gắt thì bỗng nhiên tiếng nói đầu ra chui vào làm kỳ đả cán bão . Nó quay ra thì nhận ra anh bạn Lăng Thần hồi nãy . Còn đang định nói gì đó thì người ra tay đầu tiên chính là Bảo Hân , cô quay ra vỗ mồm với thằng kia .

- MÀY VỪA MỚI NÓI AI KHÙNG HẢ CÁI THằng GAY NÀY ???

- CHÚ MÀY NHÌN LẠI MÀY XEM XEM LÀ CÓ PHẢI MÀY CŨNG ĐANG MUỐN ĐI THÁI LAN CHUYỂN GIỚI KHÔNG ???

- MÀY CÒN GIÀ MỒM NỮA À , COI CHỪNG TAO

- hế !!! TAO VẪN LUÔN Ở ĐÂY MÀ , NGÀY NÀO MÀ TAO CHẢ PHẢI NHÌN THẤY CÁI BÀN MẶT MÀY

...

Nó đứng 1 bên mà shock toàn tập . Cái gì mà gay ??? Lăng Thần nó gấp trong thang máy là gay sao ??? sao mà cái ký túc xá này lại làm nó đau tim như thế ??? Tự nhiên từ miệng nó bay ra cái khói gì màu trắng có hình mặt của nó , linh hồn bay đi tận phương nào !!! Để lại cái xác nó đang tròn tròn mắt nhìn 2 con quái vật kia ưỡn lộn , đau tim quá đi , ai đó làm ơn cứu nó ra khỏi cái chỗ chứa chấp toàn lũ tâm thần này với . Chờ tới nửa ngày sau nó mới hoàn hồn thì 2 tên điên kia vẫn oánh nhau điên cuồng , mồm chửi nhau như bão ...

- MÀY \$\$\$^#\$^!#\$&!\$&!&...

- HỦ , MÀY THÌ @\$!\$@%#\$!*%*%^*^*@\$%&&...

Nó giờ mới ý thức mình còn cần phải vào phòng để tìm chỗ nghỉ ngơi , lát nữa còn phải nhờ mẹ mang đồ đến dùm nữa , dù sao bây giờ vào làm một giấc cái đã , chợp mắt 1 lúc gọi điện vẫn chưa muộn .

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Đột Nhập Phòng Mỹ Nam , Bị Bắt Quả Tang !!!

Nó mở cửa bước vào phòng , mọi thứ bên trong làm nó choáng luôn , 1 căn phòng rộng với 2 giường ngủ 2 bên 1 trái một phải , Điều hòa có , tv có , tủ lạnh có , máy tính cũng có và tủ quần áo cũng có luôn . TRỜI OI !!! SAO SUỐNG VẬY ???

Nó quăng cặp sách xuống sofa rồi nằm bẹp cái xuống giường , cảm giác thoải mái bắt đầu ập đến , giường nó gần với chỗ ban công nên gió lộng rất mát , đang chuẩn bị nhắm mắt nhưng nhìn thấy từ phía đối diện của ban công là một căn phòng rất đẹp , đẹp tới gấp đôi phòng nó . Mọi thứ trong căn phòng đó chỉ đơn giản một màu đen và trắng , chiếc giường đen trắng lộ ra vẻ cá tính và cuốn hút , tường sơn màu cũng rất đơn giản . Như là căn phòng này là được làm riêng chứ không phải theo tổ chức như các phòng bình thường . Phòng đó cũng có một ban công , nhờ có ban công nên khoảng cách giữa 2 phòng rất sát nhau , tường chừng như chỉ cần người nó có dướn ra thì sẽ có thể bò sang được bên đó . Nó đi ra nhìn dáo dác mà không thấy chủ căn phòng đâu , nghĩ bụng lỏi sang để như thế ngu gì không sang coi thử xem là trong đó có gì hay ho . Biết đâu lại kiếm được cái gì hay hay để chơi thì vui .

Nó mang cái người treo qua ban công , vượt biên sang ban công nhà bên kia . Cuộc vượt biên thành công , nó nhảy xuống phui phui tay , sau đó chống nạnh vẻ rất tự hào với công phu cao cường của mình chứ thực ra là có phải là xa đâu , 2 ban công cách nhau có mấy cm , trẻ con còn nhảy qua được nữa là .

Không bàn cãi với tâm tư nữa nó ngó vào căn phòng sáng chói mà lòng như lửa đốt , mắt dán chặt vào cái giường to chà bá kia .

- uoi , sao mà đẹp thế này .

Nó bất chấp con virus mang tên vô duyên đang chạy khắp người mình , chạy lên cả não mình mà bất chấp sờ soạng lung tung không thấy ngại , không hiểu sao mà lúc này nghĩ lại nó thấy hành động của mình lúc đó y hệt một con trộm đồ bị ngu . haizz

Quay lại thời điểm hiện tại nó vẫn đang dò xét căn phòng một cách tỉ mỉ mà sáng khoái , mà có nghĩ nào là trong phòng có ai không , chẳng qua dáo dác không thấy chủ phòng đâu nên nó mới qua thăm hàng xóm tí , tuy có hơi vô duyên nhưng chỉ cần là không có trong phòng thì khi mở cửa nhất định sẽ có tiếng động , nghe tiếng cách khóa nó cũng có thể chạy ra ban công rồi đợi khi nào hần vào trong đóng cửa thì lên lại , mọi thứ chỉ trong vòng 3-4 nốt nhạc thôi , hé hé .

Nó đi khắp căn phòng 1 lượt , sờ vào từng thứ một , cái giường đến cái tv , đến cái cốc , giống hệt đứa nhà quê mới lên tỉnh thấy gì cũng lạ mắt . Nó đi đến 1 cái bàn nhìn lên thì thấy một tấm ảnh , ban đầu nó nhìn thì cũng chỉ thấy một người con trai cực kỳ mỹ nam chứ căn bản cũng không quan tâm tại trước giờ nó chỉ luôn để ý đúng một mỹ nam mà ngày xưa nó đã thầm yêu mà thôi , nhưng đột nhiên mắt nó dừng lại đột xuất , nam thần trong bức ảnh này thực sự rất quen , chắc chắn nó nhớ không nhầm , nó đã từng gặp người này rồi .

Quay lại nhìn bức ảnh chăm chăm , nó chợt nhớ ra đây là tên mà Tiểu An đã nói nó nôn vào người hần , sau đó nó còn gây sự với hần . Ôi thần linh ơi !!! Sao lại xui vậy ??? cái tên điên này cũng học ở đây , mà đây hình như là phòng năm 2 , phòng vip . Trời ơi !!! Nó còn chưa kịp hoàn hồn trở lại thì tiếng lạch cạch phát ra từ trong phòng tắm . Tim nó giật thót cả lên !!! này này , đừng nói là tên đó đang ở trong nhà tắm nhá ...chắc không có chuyện đó đâu . Nó tự trấn an mình bằng một câu nói từ tận trong trí óc ,

-cái cơ mờ nó giờ này còn quan tâm tới chuyện đó được

Nó rửa sạch 1 câu rồi đang muốn đi ra ban công trốn về phòng thì đã quá muộn , bước chân còn chưa rời giường lớn được bao lâu thì cửa phòng tắm đột nhiên vang lên tiếng cạch , nó hết cách rồi .

Liều mình một phen nó làm một cước thật nhanh chóng , ngã một cái rồi bò tót vào gầm giường , chỉ mong sao là hần sẽ không phát hiện và chỉ mong sao gầm giường không gian hay chuột gì hết , nó vừa nằm duỗi thẳng chân tay vừa cố gắng không gây ra tiếng động để hần phát hiện .

Khó thật !!! nó thâm thẳm trong lòng , tại sao cái mặt của nó lại vô si như thể cơ chứ , ngang nhiên ngu dốt đi vào phòng con trai người ta , lại còn là cái tên mà nó đã gây thù chuốc oán mới cay chứ , đã thế bây giờ còn phải trốn dưới gầm giường một cách đau khổ như thế này T.T ...đời nhiều khi thật éo le làm sao ??? Trời thương nó đừng để nó gặp chuyện gì xấu mặt để bị nêu tên trước toàn thể bàn dân K.R , nó còn phải gọi điện cho mẹ mang đồ đến nữa , nó còn phải kết bạn nữa , nó còn phải chứng kiến nhiều cảnh lên con của những đứa điên trường này nữa , nó còn phải ...

Đang chấp tay cầu nguyện dưới gầm giường đột nhiên chân nó đạp phải cái gì đó đen mềm mềm , lại có lông , nó hoảng quá đột nhiên ngồi phắt dậy , đầu đập búp cái vào giường

-AAAAAAA...ui ..mẹ nó

Nhận ra mình lỡ mồm hết quá to nó đưa tay bịt ngay miệng lại , nhưng cũng không thể tránh khỏi sự chú ý của hân .

Đang chuẩn bị mặc quần áo thì nghe thấy tiếng hét của nó , hân mới chậm rãi đi đến gầm giường , về mặt hết sức thân nhiên ngó xuống phía dưới , vì gầm giường cũng khá rộng thêm phần hân cúi người rất thấp lại nghiêng về phía nó nên nó dễ dàng thấy phần thân trên và loáng thoáng phía dưới là chiếc khăn trắng quấn quanh hông ...

Hân nhìn nó đang tròn trĩnh nhìn mình một cách sợ hãi và ngạc nhiên nhưng vẫn hết sức bình thản nói lên một chữ

-cô...?

- AAAA...

Nó lại lần nữa gào lên , người dịch ra phía sau nên lại bị đập phát nữa , choáng cả người

- ay yyy...

Nó day day cái trán và cái đầu vẫn còn đang đau ê ẩm của mình

- đi ra đây cho tôi

Hân nhìn nó , mắt lạnh băng , ra lệnh bằng cái giọng hết sức coi thường và như là đang sai khiến một đầy tớ . Nó vì quá ngại với cái hành động của mình nên cũng chẳng nói được câu nào nữa , chỉ đành im lặng mà chui ra khỏi gầm giường . Hân liếc nó một cái rồi mới từ từ lên tiếng

- Thật không ngờ cái mặt cô lại dày như vậy , mò tới tận đây với tôi hay sao , có nhất thiết phải làm như thế không ???

Hân nói với cái giọng hết sức đều đặn , cầm cốc nước vừa uống vừa nói . Mắt vẫn liên tục liếc nó . Nó bắt mắt với cái hành động khinh người này quá nên bức xúc nói luôn

- NÀO ANH CÓ BỊ LÚN KHÔNG ??? tên anh tôi còn chả biết mà theo vs chả đuổi cái gì , sở hữu cái mặt tiền đẹp , cày đc nhiều gái theo mà nghĩ tôi cũng mê luôn hả ??? Xí , ĐỪNG MƠ , bà đây trước giờ chưa lúc nào bị đồ vì mỹ nam cả ...

Nó nói với giọng trịnh thượng một tràng dài , mãi cho tới khi dừng lại con quỷ nhỏ trong người mới hiện lên trên đầu nó nói một câu " bà chém à bà nội , có thật là chưa từng đồ vì anh nào không ??? " thì chính lúc đó nó mới ý thức được hỏi nãy mình toàn nói mấy điều vớ vẩn gì đâu không . Nhưng vì bận đáp lại con quỷ nhỏ trong đầu nên đột nhiên nó cũng tự dưng thốt ra " cũng tại cái tên vô si này " . Nói xong nó lại ý thức được một màn ngại thôi mũi đã đỏ lên lần 2 . Hân nghe nó lảm nhảm như vậy cũng không còn đủ sức mà nói nhiều , trước giờ hân ghét nhất không có sự đồng ý của chủ phòng mà được vào tùy tiện , vậy mà lần này nó lại ngang nhiên đi vào phòng hân như một kẻ đi ăn cướp .

- bây giờ cô có 2 lựa chọn , 1 là xin lỗi tôi và đền bù thiệt hại cho tôi bằng cách làm theo tất cả những gì tôi nói trong vòng 3 ngày . 2 là cô đi khỏi đây không xin lỗi , không làm gì và ngày mai cô sẽ nổi tiếng toàn trường với cái biệt danh GÁI BIẾN THAI SỐ 1 K.R , và trên trang riêng của K.r cô sẽ có một bài báo không hay viết về việc cô đột nhập phòng tôi với ý định lấy cắp đồ .

- ngại biện , tôi chẳng qua chỉ là muốn xem qua phòng anh thôi và cũng không hề có ý định ăn cắp đồ

- vậy cô nghĩ mọi người sẽ tin lời cô nói ...hahaha ...đúng là con nhỏ ngu ...ahahaha

Hân ngồi trên chiếc ghế cầm ly nước cười sáng khoái nhìn nó , thậm chí là mặt đã quay đi đằng khác để cười .

-Hừ ! được lắm , mi dám chơi ta

Nó oán nhẹ một câu và nhanh tay lôi bảo bối màu xanh từ trong túi quần ra * ý là cái điện thoại * rồi đưa tay ra chụp ảnh hân đang ngồi cười sặc sụa , trên người chỉ có riêng một chiếc khăn che đi ấy thôi ...

TÁCH...TÁCH ...

Nó dang 2 chân ra bò đi y hệt một con cua khắp phòng , chọn đủ góc chụp để chụp ảnh hân , tách tập 1 rồi đến tách tập 2 , cho tới khi tách cái thứ 7 thì hân mới phát hiện và tách cái thứ 8 liền nhìn thấy về mặt đen xì như hòn than kia đang nhìn mình ...

éc ...nguy to rồi ...Nó than thẳm trong lòng vì mình lại làm thêm điều ngu xuẩn nữa đối với cái thằng bự con kia , chết tiệt , hân mà chạy đến đấm cho một

cái thì có mà lăn quay ra đất ...

Nó biết ý cắt nhanh cái máy rồi cười trừ một cái , sau đó gào lên

- CÁI THẺNG NÀY !!! RÕ RÀNG LÀ ANH UY HIẾP TÔI ...TÔI...TÔI CŨNG KHÔNG PHẢI CỎ TÌNH CHỤP ANH ĐÂU A~ , NHƯNG TẠI ANH BỨC NGƯỜI QUÁ ĐÁNG THÔI ĐÓ !!! BAI BAI , À CÒN NỮA , NẾU NHƯ ANH DÁM ĐĂNG TIN XẤU VỀ TÔI CỨ LIỆU TÔI SẼ ĐĂNG ...ĐĂNG CÁI ẢNH NÀY LÊN ĐÓ , CŨNG KHÔNG QUÊN KÈM THEO TỰA ĐỀ ĐỀ ANH NÓI TIẾNG VỚI BIỆT DANH MỸ NAM K.R BỊ BỆNH TỰ KỶ , ĐANG NGỒI CƯỜI MỘT MÌNH VÌ THẤY MÌNH QUÁ ĐẸP TRAI , BAI BAI "

Nói rồi nó co cẳng chạy thật nhanh về phía ban công nhưng rất tiếc là không được , chân nó thì ngắn , chân hần thì dài , hần sai bước nhanh thật nhanh về phía nó , nó quay lại thì thấy hần đang tiến sát đến mình thì sợ quá không để ý đến cái khăn ướt đang sau , trượt chân ngã cái rầm , lúc này vì hần đi hơi nhanh nên cũng chẳng còn cách nó bao nhiêu nên khi nó ngã người bị đẩy về phía hần , chân đạp cái vào chân của hần nên làm cả người hần cũng đổ cái rầm xuống , tự nhiên nó thấy trán mình bị đập vào trán của người nào đấy đau vô kể , sau đó còn nhìn thấy trên mặt mình thật nhiều sao màu vàng . Môi đột nhiên truyền lại thứ cảm giác âm ẩm , sau khi hoàn hồn nó mới nhận ra cái mặt của hần đang bị chà bả xuất hiện trước mắt nó , gần thật gần , sát thật sát . Và điều tệ hại mà thần linh đã mang đến chính là ...hần đã cướp đi nụ hôn đầu tiên của nó . Cái méo gì đây ???

...

hết chap 13

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Chỉ Vì Anh Mà Tôi Bị Tát

Giây phút môi chạm môi nguy hiểm này đã khiến nó đau tim gần như sắp die rồi , vậy mà một chuyện còn không may hơn lại xảy ra . Khi đó hần và nó 2 người còn chưa kịp ý thức được điều gì thì tiếng cửa mở cái xoạch đã vang lên , cả 2 đều giật thót tim lại .

- Thế Phong ! em có mua cái này cho anh này , ở shop đó , anh vào...

Một cô gái mặc đồ đồ bó sát cầm một chiếc hộp rất to và đẹp mở cửa phòng hần ra , còn chưa nói xong thì cảnh tượng trước mắt đã đập vào mắt , làm cho gương mặt xinh đẹp cứng đờ lại , nụ cười trên môi cũng dần vụt tắt , ánh mắt bắt đầu trở nên rối ren . Chiếc hộp xanh cũng thuận theo mà rơi xuống cái bộp . Hần quay lại nhìn thấy cảnh tượng này cũng không tỏ ra vội vã , mà chỉ đơn thuần là liếc một cái rồi ngồi dậy , đi lại về phía cô gái kia , bỏ mặc lại nó nằm đấy như xác ướp ai cập , mặt đỏ tới độ không thể đỡ hơn . Mẹ kiếp !!! nó rửa thắm một cái trong đầu và nhanh chóng lật đật ngồi dậy

- 2 NGƯỜI ĐANG LÀM CÁI GÌ VẬY HẢ ? CÒN CÔ ..CÔ LÀ AI MÀ LẠI VÀO PHÒNG ANH ẤY , CÒN NỮA , ANH LÀM CÁI GÌ MÀ LẠI QUẢN KHẨN CÁC THỨ , ĐỊNH NẤM ĐÓ CHO NGƯỜI TA VÀO XEM À ? BỘ KHÔNG BIẾT XẤU HỔ HAY SAO ??? CÒN CÔ ...- CON NHỎ KHÔN NẠN , CÔ LÀ CÁI THÁ GÌ MÀ LẠI Ở TRONG PHÒNG ANH ẤY CƠ CHỨ ???

Ra sức quát tháo âm ỉ , Huệ Nhi đi nhanh tới đó tát mạnh vào mặt nó một cái ...

CHÁT ...

- mày đi ra khỏi đây !!! ĐI RA KHỎI ĐÂY CHO TAO ??? BỘ Ở TRƯỜNG NÀY MÀY LÀ CON TÔM TẾP NÀO MÀ DÁM LẠI GẦN VỚI THẾ PHONG ...MÀY ...

XOẢNG

Lời nói chưa dứt khỏi môi , một tiếng vỡ ly vang lên trong căn phòng , Huệ Nhi nhìn xuống chân mình thì một chiếc cốc thủy tinh vỡ tan tành gần đó . Cô nhìn lên thì nhận ra sắc mặt đã xám đen lại của hần .

- Tôi cần có loại người không biết phép tắc như cô làm bạn gái sao ??? 2 người ? câu nói hồi nãy thật sự đang mang tính chất sỉ nhục tôi ! Cô nghĩ cô đang thấy gì ở tôi ! Nếu đã chấp nhận theo tôi thì cho dù có thấy tôi ngủ với 2 nữ sinh khác cũng phải tỏ ra thật bình thường , vì cô nên nhớ , trên thực tế thì cô không xứng đáng làm bạn gái tôi ! Chẳng qua được cái mặt chữ còn xét về gai thế cô nghĩ cô đủ sức yêu tôi cho tới khi tôi rước cô về nhà họ Dương ??? nực cười

Nghe hần lên tiếng mà Huệ Nhi thấy lòng đau như cắt . Phải ! là cô đang yêu một người đào hoa , là cô đang yêu một kẻ có tiền và nhiều gái , nên tại sao cô lại có hành động như vậy cơ chứ ???

- Thế Phong , anh...

- Cái hộp kia ...phiền đem đi cho thằng khác !!! Tôi mua đồ cho gái chứ không bao giờ để gái phải mua đồ cho tôi

- nhưng ...

- biến đi ! từ ngày mai coi như không quen biết ! Loại như cô , có vút cho đứa khác tôi cũng không tiếc !!!

Hắn nói một câu không nóng không lạnh , chỉ chứa đựng sự chán ghét đối với Huệ Nhi . Dù rất giận nhưng cô ta cũng lại không thể chọc giận đến hắn , chỉ cắn răng chịu đựng mà liếc về phía nó một ánh nhìn đầy lửa rồi tức giận lấy lại chiếc áo và bỏ đi . Nó giật mình đẩy 2 cái đít chai , sao người con gái này lại đánh đá vậy chứ !!! Ngồi bẹp dí một chỗ khó hiểu , chả thể nào tưởng tượng nổi cô ta lại làm vậy được , tát nó một cái mà đau thấu xương , tới giờ vẫn đỏ . haizz , đời người éo le ...

- cô đã thấy cô phiền phức tới mức nào chưa ???

Nó quay phắt ra nhìn hắn bằng cái ánh mắt " mi chính là kẻ không đội trời chung với ta " .

- NẾU NHƯ KHÔNG PHẢI ANH ĐUỔI THEO TÔI ĐỂ ĐÒI LẠI ẢNH , NẾU NHƯ KHÔNG PHẢI ANH NHỎ NHEN CHẤP NHẶT THÌ TÔI ĐÃ KHÔNG GẶP NHIỀU RẮC RỐI NHƯ VẬY RỒI ! ĐỒ ĐIÊN , TÔI NÓI ANH BIẾT KHÔNG PHẢI VÌ CÁI MÓN NỢ HỒM ĐÓ TÔI NỘN VÀO NGƯỜI ANH THÌ HỒI NÀY BÀ ĐÂY CŨNG KHÔNG NỀ TÌNH KIỀNG DÈ MÀ CHO CON BẠN GÁI ANH MỘT TRẬN TÔI BỒI RỒI NHÁ !

- dù sao cô có đăng tấm ảnh đó lên thì hình tượng của tôi trong mắt mọi người cũng không thay đổi hơn được bao nhiêu đâu . Với lại , những bức ảnh đó thật sự là quyền rũ quá mà !!!

-c..ca...cái whoất đờ hội gì ???

Cơ miệng nó giật không ngừng , mặt méo xệch đi vì cái độ tự ki quá cao của tên này . Nó nhằn học thì dễ mà sao nhằn mấy lời tên này nói khó quá vậy ??? Xét cho cùng nó vẫn tự thấy mình là nạn nhân bị hại mà T.T

- TÔI ...TÔI MẶC KỆ ANH ...tóm lại tôi nhắc cho anh nhớ , thứ 1 tôi không thích anh cũng chưa từng tỏ tình với anh . Thứ 2 nếu anh dám đăng tin này lên trang web của trường thì cứ liệu đó

- vậy nếu như tôi cứ đăng thì cô làm gì được nào ?

Hắn nói với giọng đầy thách thức , mắt nhìn chằm chằm vào nó .

- tôi sẽ đăng lại tấm ảnh đó của anh và như những gì tôi nói tôi sẽ ghi vào đó những dòng stt độc nhất vô nhị , lúc đó xem anh còn kiêu ngạo được đến bao giờ .

- cô không thể làm gì với bài tôi đăng lên , nhưng tôi có thể dễ dàng gỡ bài của cô xuống mà chẳng cần phải đòi cô nhiều làm gì .

- anh...CÁI TÊN KHÔN NẠN NÀY !!!! AAAA , KHÔNG THỂ CHỊU ĐƯỢC NỮA RỒI .

Nó điên cuồng hét lên một cái rồi ngo cái đầu tìm khắp nơi cái tủ giày dép , khi đã phát hiện ra mục tiêu , nó xông thẳng ra đến đó mở toang ra rồi lôi một đồng giày của hắn ra , vì tủ giày gần ngay chỗ cửa nên nó dễ dàng đi ra ban công và thực hiện kế hoạch mới nghĩ được từ 2 phút trước .

- CÔ MUỐN LÀM CÁI GÌ ???

Hắn nhanh chân bước đến nhưng rất tiếc nó đã ôm theo đồng giày của hắn sang đến phòng nó . Nó liếc mắt đưa tình với hắn một cái , miệng nở nụ cười cực gian , 2 con mắt giấu trong đít chai cười tít lại , kết quả nó đưa đồng giày xuống thiên đường ngược * mặt đất * . Đồng giày của hắn rơi từ tầng 3 xuống dưới mặt đất , nằm tã tơi với nhau một góc dưới đó , lúc này nó lại quay ra phía hắn , cười toác mồm , tay đẩy gọng kính , miệng nói " bai bai " và chân chạy tót về phòng , chỉ sợ hắn mò sang đâm cho cái nằm sấp dưới đất thì ngày mai sẽ không còn được thấy cái bực giảng với hàng nghìn con số nữa đi a~ .

Đứng ở phía đối diện mà dường như mặt hắn đen như không thể đen hơn . Người con gái này ...sao lại dám làm thế với hắn ? Trong đầu hắn vụt qua ý nghĩ : chả nhẽ con nhỏ đít chai kia lại không biết hắn là ai ? Không nhẽ ngay từ ban đầu là do hắn nghĩ nó tỏ tình với mình chứ trên thực tế thì nó chỉ đang say rượu rồi nói nhảm ? Và tệ hại hơn là nó còn cả gan vút giày của hắn xuống dưới kia . Xem ra lần này nhất định hắn phải chơi lại nó một vỏ rồi , haizz

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nói Về Đít Chai

Nó hùng hục như trâu lao vào trong phòng . Thuận tay đóng cửa cái rầm ,lúc này Bảo Hân đang ngồi chơi đột kích , 2 chân cho lên ghế , dáng ngồi rất chi là men , tay vừa kích chuột liên tục , miệng vừa nói " chết mày này , bắn anh à ??? " , nghe thấy tiếng cửa cũng bất chợt quay lại .

- SAO VẪN CÒN Ở ĐÂY ???

Tìm nó còn chưa khỏi đập thì Bảo Hân đã hét lên

- tôi là học sinh mới ,thầy bảo tôi ở phòng này .

- cái gì cái gì ??? Làm ơn , câu nói này khiến tôi tiêu không được .

Bảo Hân bỏ luôn đột kích , nó nhăn mày nhăn mặt nhìn nó

- tùy cậu thôi , không tiêu được bây giờ thì tiêu dần dần .

Nó nhún vai tỏ vẻ không quan tâm đến lời nói của nhỏ . Chân đivè phía giường nằm dài thườn thượt ra một cái . Mắt còn chưa kịp nhắm hắt thì một bóng đen đã xuất hiện ngay trên đầu

- CẬU !!!! đừng hòng để chung tù đồ với tôi !!!!

Bảo Hân đưa tay chỉ vào mặt nó , khiến cho gương mặt của nó ngày một trở nên khó chịu , nó không nói gì , mày nhú lại , bắt đầu từ từ ngồi thẳng dậy .

- cậu hơi có tính độc chiếm rồi .

- cái gì ???

- từ nãy tới giờ rớt cuộc cậu vẫn chưa tiêu được hay sao ????? nghe đây ...tôi đến đây với tư cách là học sinh mới là bạn cùng phòng với cậu . Nếu đã không có lòng tốt đón tiếp nhiệt tình thì cổ mà giữ về mặt tôn trọng nhau tí ! Tôi không muốn ngày đầu tiên đã gây sự với nhau . Không muốn san sẻ thì điều đó hoàn toàn thể hiện một con người ki bo kệt xỉ , bần tính ...

Nó nói rồi lại vô tư nằm xuống giường , mặc cho vẻ mặt đang đen xì xị kia không ngừng nhìn nó .

- con nhỏ chết tiệt !!!

Nó nghe xong miệng nhếch lên một nụ cười không rõ là hài lòng hay không muốn đếm xỉa ... Nhưng nhiều lúc nghĩ nó cũng thấy bản thân mình tùy lúc cũng rất khác . Bình thường nó sẽ không buồn nói ra mấy câu chất vấn như vậy , nhưng chắc đã bị hấn chọc cho tức giận nên bây giờ tâm trạng cũng giận lây luôn . Tự nhiên nó cảm thấy cuộc sống ở ngôi trường này không mang những gì nó mong muốn . Tay bất giác đưa lên má , sờ vào một bên vẫn còn hơi âm ẩm bởi cái tát hồi nãy nó nhận ra tại đây , tại ngay chính ngôi trường này vẫn còn rất nhiều cá thể nguy hiểm mà chỉ cần lén phéng không để ý nó có thể sẽ được lên thớt bất cứ lúc nào . Ôi cái định mệnh !!! Nó than thầm...

...

Trong lúc này hấn đang ngồi ung dung ở chiếc ghế đá tại sân dưới , nơi mà nó vứt giày của hấn xuống . Duy Nam đang tất bật đi tìm hộ thẳng bạn thân trời đánh của mình mấy chiếc giày , đầu thắc mắc không biết nhỏ nào mà gan giữ !!! không xua nịnh hấn thì thôi , không biết ý hấn thì thôi , không có ý định của hấn thì cũng có thể tạm cho qua và chầm đó là người không có mắt nhìn , nhưng đằng này hình ảnh của nó hiện lên trong đầu Duy Nam là một con nhỏ ĐẠI NGỐC , ĐẠI NGU . EQ bằng 0 . Nghĩ sao mà lại đi gây sự với hấn , chỉ sợ rằng cuộc đời sau này của nó ở trường hơi khó sống .

- mày đã nhặt xong chưa ???

Hấn ngồi chơi điện thoại , miệng hỏi thẳng bạn

- THẲNG QUỶ !!! MÀY ĐÃ KHÔNG XUỐNG NHẶT RỒI CÒN NHỜ TAO , NỬA ĐÊM NỬA HÒM CÒN GỌI ĐIỆN CHO TAO , LÀM TAO ĐANG HỌC MẤY CHIỀU THỨC MỚI LẠI PHẢI RA TÌM DÉP GUỐC CHO MÀY CÒN ĐÒI HỎI NỮ SAO ???

- ờ ! chấp nhận nhặt thì cũng nên nhặt nhanh chút để về học tiếp

- ơ đột ...thằng cờ hó

Duy Nam cứng cả mặt ra nhìn hấn . Chơi được với hấn mấy năm trời liền thì cậu cũng cho rằng đó là thành tích cao siêu rồi , để chịu được tính cách thẳng này đòi hỏi con người phải thật kiên định và biết kiềm chế , chứ nếu không sẽ bị hấn chọc cho đầu tóc nó tung thôi ...

Nhặt xong đám giày của hấn mà đầu toát cả mồ hôi , nhìn hấn ngồi trên ghế cao cao tại thượng như vậy mà mình thì phải sống kiếp trâu bò trong 30' đồng hồ trời cũng vì bị hấn mua chuộc bằng một mồi làm ăn , chứ nếu không thì Duy Nam cũng sẽ không liều mình mà đi nhặt dép đâu . Đôi khi phải sống thật sang chảnh để xứng với vẻ đẹp trai !!!

- nhỏ đó là ai ???

- con đít chai sao ???

-ừ, nhưng sao gọi nó là đít chai ???

- đơn giản vì mắt nó có 2 cái đít chai rất dày , dày đến mức tao thấy mắt nó cũng dày theo .

- ặc , thế xinh không ???

- đáng người nhỏ nhắn , tay chân cũng trắng , mặt cũng trắng , mũi cao , môi đẹp , mà có cái mắt chác xấu quá nên nó mới phải dùng cái kính dày như thế .

- lần đầu tiên thấy mày miêu tả một đứa con gái nhiều như thế đấy.

- có gì lạ ???

- haizz , thôi bỏ đi !! có nói mày cũng sẽ không nhận ...

Chắc do cảm giác của Duy Nam nhầm , làm sao mà thằng đào hoa phong lưu như hắn lại có hứng thú với "đít chai" , chắc chắn là không thể rồi . Mặc dù chưa gặp qua nhưng nghe hắn nói thì Duy Nam cũng chỉ hình dung được nó là một đứa có ngoại hình bắt mắt một chút . Và không hơn không kém chính là chỉ đơn giản là học sinh do hiệu trưởng tuyển vào ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Diện Mạo Mới~~~

Duy Nam không nghĩ thêm nhiều nữa mà hỏi tiếp

- thế đã gặp nó lần nào chưa

- nhắc mới nhớ ! Lần đầu tiên nó gặp tao là vào hôm tao đến S.J . Tối hôm đó về , nổi hứng tàn bộ nên không đi xe . Gặp nó ở đường , nó say rượu rồi nôn đầy ra đồ của tao , lần thứ 2 nó đến mua bánh thì tao cũng gặp , lần đó nó còn cả gan nói không quen tao rồi còn chửi tao , nếu không phải vì Thiệu Anh đang chờ thì tao cũng muốn cho nó một trận . Vậy mà giờ nó còn tới phòng tao và làm những việc đồi trụy , đúng là một con nhỏ điên

- nghe về mày rất có hứng thú với nó

- mày điên sao ???

-không ! chỉ là nghe cách mày nói chuyện và kể về nó cũng đặc biệt hơn so với nói về người khác

-xin lỗi ! nhưng tao không bao giờ muốn yêu một đứa con gái phiền phức , ngu xi , chỉ biết học , không biết đạo lý chỉ biết đi gây sự . Và hơn thế nhan sắc của nó còn thua xa đôi với tiêu chuẩn của tao

Hắn nói một lèo với vẻ tự cao tự đại rồi bỏ về với đồng giày . Duy Nam ngồi đó , ngược mặt lên nhìn trời , nhìn những vì sao lúc nhúc lại với nhau , lòng cảm thấy có gì đó rất đặc biệt , miệng bất giác cũng nói một câu :

- biết được ! Đầu phải là trước kia mày chưa từng yêu một người con gái bình thường đâu .

...

Buổi sáng mặt trời lên đến đỉnh đầu , nó nằm cong người trên giường , mơ về mình được nhận giải người thông minh thất thế giới , miệng cong lên thành một nụ cười mãn nguyện , 2 mắt híp lại . Thì nghe thấy tiếng nước chảy , tiếng chà xát , tiếng rũ quần áo phàn phật . Mắt liền mở to , đảo mắt xung quanh thì đầu óc mới chợt nhớ ra một điều quan trọng là hôm qua nó chưa gọi điện nhờ mẹ mang quần áo đến , ôi thần linh ơi !!!! Nó nhăn nhó ôm mặt xuống giường , nhìn trên người vẫn là bộ đồng phục hôm qua

- đồ bẩn thỉu !!!

1 tiếng nói vang lên , và không ai khác chính là Bảo Hân , cô đang đứng trước chiếc gương lớn , chỉnh lại đồ của mình . Nó liếc nhìn mới thấy có gì đó sai sai !!!

- cậu không phải là con gái hay sao ??? tại sao lại mặc quần ...

- bị ngu à ? tôi thích phong cách tom boy nên có biết tôi đã mất bao nhiêu tiền để mua chuộc bà quản lý đồng phục mỗi tháng hay không ???

- vậy ...cậu còn bộ nào khác nữa không ??? cho tôi mượn ...

Nó nói với giọng khá rụt vref, nghĩ đến chuyện tôi qua không biết là Bảo Hân có cho nó mượn hay không nữa .

- sao , hôm qua miệng cậu còn to lớn châm chọc tôi mà , sao bây giờ mượn đồ thì nói ngon nói ngọt thế ???

Bảo Hân cười khềnh một cái , để lộ ra chiếc răng nanh khá sắc của mình , càng nhìn vào nó càng phải công nhận một điều Bảo Hân thật sự quá giống con trai , tuy so với đám hoy boy bình thường thì đáng người có hơi thấp bé nhưng vẫn mang lại một sự quyến rũ khó hiểu

- nể tình bạn cùng phòng đi ! tôi..hôm qua tôi gặp chút chuyện nên hơi quá lời !!!

- hừ .. đừng tưởng mượn đồ của tôi mà dễ thế . Mượn 1 lần trả bằng 10 ngày ăn sáng .

- what ???

- khôn thích sao ??? không thích thì thôi !!!

- ây , được rồi , được rồi , 10 ngày ăn sáng thì 10 ngày , vậy đồ đâu , đưa đây , mà nên nhớ tôi không mặc quần đâu đó .

- biết ! không cần phải nhắc , tôi vẫn còn thừa một bộ đồng phục nữ sinh chưa mặc lần nào !!!

Nói rồi nhỏ đưa tay về phía tủ locker ra bộ đồng phục mới toanh , vẫn còn mùi thơm của quần áo .

- ơ...váy...ngắn ???

- ừ !

- sao lại là váy ngắn ???

- chứ cậu nghĩ trường này nữ sinh ai cũng dị như cậu chắc ??? Thôi nhiều chuyện quá , thay đồ đi , còn không thì cứ mặc cái bộ bản thiêu này . Thích sao tùy cậu đó .

...

Nó hết cách đành phải bất chấp thói quen không thể bỏ này một lần mà phá lệ , mặc bộ đồng phục nữ sinh với cái áo sơ mi trắng không cài hết khuy để lộ ra phần cổ trắng ngần của nó , tay áo xắn lên xì tin , váy ngắn đen hơi xòe ra càng làm nổi bật lên đôi chân trắng nõn gần như lộ rõ mạch máu của nó , tất chân không quá dài khiến cho đôi chân xinh đẹp càng tôn thêm phần đáng yêu . Nó bước ra mà Bảo Hân hơi dờ người một chút , ờ thì cứ cho là cô không phải les đi , nhưng cũng vì có hơi hơi nên Bảo Hân thấy nó lúc này thực sự rất dễ thương , chỉ là cái mắt kính quá dày che đi gương mặt nhất thời làm cho cô không biết được người con gái trước mặt mình có nhan sắc thật sự thế nào !!!

- bỏ kính ra đi .

Bảo Hân nói

- Làm gì ?

Nó hỏi lại

- tôi bảo cậu bỏ ra thì bỏ ra đi

Thấy nó lẳng nhằng mãi Bảo Hân đưa tay giựt luôn cái mắt kính ra , một gương mặt bầu bĩnh trắng hồng , đôi mắt to tròn màu cafe sữa trong suốt , sống mũi nhỏ nhắn như búp bê , đôi môi không son mà vẫn mang vẻ hồng hào tự nhiên .

- đệt , sớm để như vậy thì có phải đã không ai nói cậu là kẻ điên rồi không ???

- cậu nghĩ gì vậy, đưa kính đây cho tôi

Nó định giật lại nhưng rút cuộc thì cũng không giựt được vì Bảo Hân nhất quyết không chịu đưa .

- rõ ràng không có kính cậu vẫn nhìn rõ được mà !

- nhưng tôi không quen

- thôi nhiều chuyện quá ! đi học đi .

Không muốn đôi co bàn cãi nhiều Bảo Hân cầm cặp sách đi ra ngoài , nó cũng lững thững chạy theo sau nhỏ . Lúc mở cửa thì nó đột nhiên sững người

lại, trước mặt nó là tên tóc đỏ hôm nó gặp ở công viên, không thể nào nhầm được, mặt nó mở to nhìn hấn ta. Sao tên này lại ở đây ??? Chả nhẽ ...phòng của hấn chính là phòng của Lâm Lăng Thần. Oimeoi, nó đang muốn đập đầu vào tường chết tươi thôi !!! Sớm biết cuộc sống tại đây đau khổ thế này thì nó đã không vào rồi T_T

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Bạn Cùng Lớp Là Oan Gia Công Viên

Dường như Nhật Huy cũng đã nhận ra nó là ai ??? Và về mặt lộ rõ ý tứ " cuối cùng mày cũng nộp xác đến đây cho tao ,hahahah ,nhất định tao sẽ cho mày một trận toi bời vì hôm đó đã đánh tao " . Móa !!! hôm đó là do nó ăn may nên mới đánh được cái tên này chứ thực ra cũng sợ bị oánh lại lắm chứ , cứ nghĩ tên như vậy thì chắc chắn sẽ không học ở trường này nên nó cũng không để ý lắm , ai dè trời không thương , đất không tha đẩy nó vào đường cùng , mắc nợ với 2 tên nhìn là biết du côn , nhìn là biết lắm tổ chức bạn bè . Bị chúng nó hội đồng cho thì nó không dám tưởng tượng đến nữa vì nghĩ đến đây thật kinh khủng lắm sao

Còn chẳng quan tâm đến cái gì khác nó chỉ cảm thấy không khí do nó tưởng tượng ngày một căng thẳng . Thấy ánh mắt đang dần thay đổi kia của Nhật Huy nó đoán chắc mình đã bị phát hiện nên co cẳng chạy một mạch về phía thang máy . Vậy mà có người lại tưởng nhầm rằng nó muốn trốn nợ bữa sáng nên cũng nhanh chóng đuổi theo . Nhật Huy đứng đó nhìn và ánh mắt cũng hiện lên một tia thú vị .

-bỏ kính ra nhìn dễ thương thật đấy !!!

Căn bản cho dù nó có đeo kính nhưng đối với những người tinh mắt thì vẫn nhận ra được . Nhưng có vẻ vì để ý đến nó quá mà Nhật Huy nhất thời quên mất chuyện mà nó đã làm với cậu lúc ở công viên . Và mặt cũng dần dần tỏ ra bức tức .

- sao còn chưa đi ??? Không lẽ ...cậu...chờ tôi sao???

Tiếng nói có chút sung sướng của Lăng Thần vang lên ngay sau đó khiến cho Nhật Huy thấy ớn lạnh . Việc chấp nhận sống chung phòng với một thằng gay đã là quá lắm rồi vậy mà còn phải nghe mấy lời nói kinh tởm này thật khiến cho ai cũng muốn ói .

- đừng có ảo tưởng . Chỉ là đứng đây chào hỏi hàng xóm mới thôi .

Giải thích ngắn gọn xong Nhật Huy sai bước về thang máy . Vô tâm ấn nút xuống trước mặt cho đứa bạn cùng phòng vẫn còn đang thắc mắc hàng xóm đấy là ai . Cuối cùng trí nhớ cũng động đến thứ cần thiết . Nên Lăng Thần biết đó chính là nó . Người mà hôm qua cậu vừa giúp . Trong lòng rấy lên một thứ cảm giác không cam tâm .

...

- NÀY ...CẬU MUỐN TRÓN NỢ TÔI À ???

Bảo Hấn đuổi theo nó . Miệng quát

Nó nghe thấy cũng dừng chân . Tay đưa lên gãi đầu .

- à không ...tôi không có ý định đó

- vậy sao cậu lại chạy ???

...

- tôi có lý do mà !

- lý do gì ?

- tại vì lần đó ..#\$%&#%\$%^#\$

- HẢ !!! cậu đánh Nhật Huy ????

- Nhật Huy ???

- cậu không biết tên anh ta ???

- không !

- có phải nhà cậu không có tivi không ?

- có chứ !

- vậy chả nhẽ cậu chưa từng nghe danh anh ta sao ??? Anh ta là ngôi sao lọt vào top những ca sĩ được yêu thích nhất hiện nay đó !

- tôi chả quan tâm ! tóm lại tôi thấy tên này chẳng có gì ngoài cái mặt , dù sao tôi cũng đã có người trong mộng rồi.

- ừ , mặc dù có nghe và biết được tiếng tăm của tên này và mang tiếng được đối diện cùng phòng nhưng trên thực tế tôi cũng hoàn toàn không có ấn tượng tốt đẹp gì với hắn . à mà ...nhắc cho cậu nhớ một điều ...

điều gì ?

- Nhật Huy học chung lớp với cậu đó .

- ưk ,tôi học 10A1 mà , làm sao mà ..CÁI GÌ ~~~~~ !!!!!???

- không phải ngạc nhiên , lớp đó vẫn còn nhiều cá thể dị bản kịch liệt lắm , cứ từ từ mà hưởng thụ đi

Không hiểu sao khi nghe Bảo Hân nói xong nó thấy hơi sợ , cái gì mà dị bản kịch liệt , chả nhẽ còn nhiều đứa con gái ghê hơn con hôm qua hay đa số toàn những đứa gay với đồng tính ,càng nghĩ càng sồn da gà , ghê quá !!!! >_<

....

Lớp 10A1

Giờ chủ nhiệm...

- hôm nay lớp mình có thành viên mới ! Bạn ấy đích thân được thầy hiệu trưởng chọn vào , trước từng học ở S.D

Thầy giáo nói xong lập tức nhiều tiếng nói vang lên

- học ở S.D sao ??? đó chẳng phải là trường công lập à ???

- phải phải , xuất thế từ trường đó thì tao cá với chúng bay là nó cho dù là con trai hay con gái thì nhìn đều xấu xí cả !!! hahaha

- phải đó phải đó ! nhìn cái lũ quái vật đó thật ghê rợn , chúa ơi , tao không muốn ngồi cùng nó . hahaha

Tất cả mọi người đều xôn xao như đang bàn tán như luận , chỉ riêng có Nhật Huy thì ngồi ở trung tâm của lớp học , 2 tay khoanh vào nhau một cách bình thản , dường như biết rõ thái độ sắp xảy ra của cả lớp khi nhìn thấy nó , nên miệng nhếch lên một đường cong tuyệt đẹp

- em vào đi !

Thầy lên tiếng , từ ngoài tiếng cách vang lên , một đôi chân nhỏ nhón bước vào , mang theo một gương mặt bầu dục đáng yêu và mái tóc dài thướt màu hạt dẻ , ánh lên độ óng mượt . Nó đứng trên bục giảng nhìn xuống cả lớp , chả ai nói gì , đám con trai ánh mắt đờ ra . Bỗng một tiếng nam sinh vang lên

- uầy chúng bay , không phải cóc ghê mà là thiên nga

Nó nghe xong thì môi chột giật một cái , đầu vang lên tiếng nói " cóc ghê cái mà mẹ tui bây , không phải vì ta đây không quen chứ các người mà đã quen rồi thì sớm muộn cũng bị ta cho ăn đòn như từ "

Nhưng tiếng nói trong đầu hùng hổ là như vậy chứ thực ra nó cũng hơi sợ một chút , tuyến mồ hôi ở lòng bàn tay không ngừng tiết ra , vẻ mặt bắt đầu căng thẳng .

- bạn ấy là Diệp Thiên Y , các em sau này hãy giúp đỡ bạn ấy nhiều nhé !

Cả lớp nghe xong liền đồng thanh VĂNG to một cái lấy lệ , nó được thầy sắp chỗ khá "đẹp" , bởi xung quanh toàn con trai mà còn là những thằng cực xấu . Chúa phù hộ cho nó không gặp phải chuyện bất chắc , trời ơi !!!

Nó cầm cặp sách lững thà lững thững đi xuống chỗ ngồi trong ánh mắt của mọi người đang tập trung nhìn nó , bọn con gái thì đảo mắt xung quanh , ngấm từ váy đến giày đến áo .

Ở gần bàn của Nhật Huy có 2 con nhỏ đang chơi charly charly , một con tiện tay làm rơi rất cái bút xuống chân nó , vì không để ý đến nó trượt phải cái bút , giày trơn cộng sàn nhà cũng trơn làm chân bị trượt , cái mặt đẹp suýt đập mặt vào bàn thì một cánh tay kịp thời đưa ra tóm lấy áo nó như đang tóm cổ một con cún con . Nó được cứu thì liền thở phào nhẹ nhõm , miệng liền tiếp nói cảm ơn , đến lúc ngẩng mặt lên thì đã thấy gương mặt với mái tóc đỏ rực hiện ra ngay trước mắt , ôi cái định mệnh . Cái lỗi đâu rồi ! có cái lỗi nào cho nó chui xuống hay không , nhìn nụ cười khênh trên môi và ánh mắt

đoán chắc chắn sẽ trả thù kia nó thật sự đau tim quá , quả này chết chắc rồi , "bà nội và cố ngoại trên thiêndường ơi , xuống giúp con " _ nó than

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Đánh Nhau Trong Lớp Học

Nó về chỗ của mình , là bàn thứ 5 từ dưới trở lên của tổ 1 . Xung quanh nó là những đứa con trai đại xấu của lớp nhưng đứa nào cũng là thần đồng 1 cây hết . Phương Mạc Quân : cây toán của lớp . Hà Bảo Minh : cây anh của lớp , Kim Hoàng : cây thể thao của lớp , Trí Tôn Kiên : cây ĐẠI NHIỀU CHUYỆN của lớp .

- CHÀO BẠN !!!

Cả 4 thằng cùng nhau đồng thanh khi thấy nó xuống chỗ ngồi . Nhưng có vẻ ánh mắt vẫn không khỏi bức xúc khi nhìn vào chỗ ngồi còn trống phía bên cạnh nó .

Nó nghe xong cũng chỉ gật đầu cười nhẹ một cái rồi hỏi

- bạn ngồi cạnh mình là ai vậy ?

- là du côn của lớp !

Tôn Kiên trả lời .

- ồ , cảm ơn . Vậy hôm nay bạn đó không đi học sao ?

Du côn sao ??? lại thêm 1 tên côn đồ nữa , mà mặc kệ , nó cũng có võ phòng thân nên cũng không cần phải quá lo lắng làm gì

- nó lúc nào cũng đi muộn cả , không cần quan tâm tới hắn đâu , quan tâm tới bọn này này

Mạc Quân nở nụ cười với hàm răng không mấy trắng của mình khiến nó có chút hơi sợ hãi , chỉ cười trừ một cái rồi cúi xuống học bài . Tiết học toán đối với nó dễ như trở bàn tay , thầy gọi lên bảng bài nào cũng làm được mà còn rất nhanh chóng và đẹp , nên cảm giác 1 tiết cũng trôi đi rất nhanh .

Giờ nghỉ giữa tiết mấy phút ngắn ngủi nó cũng không biết nên làm gì , vậy là cũng chỉ đơn thuần là lôi sách ra đọc lại . Bỗng một bàn tay to cầm cặp sách của nó ném tung ra chỗ khác . khiến cho mọi ánh mắt tất cả thầy chú ý về phía nó . Nó khó chịu ngược mắt lên nhìn , thì thấy một dáng người cao lừng thững đang đứng chắn ngay trước mặt nó

- cậu không có phép lịch sự tới thiếu của một con người hay sao ???

- vậy cô nghĩ cô để cặp sách lên chỗ của tôi thì đó được coi là phép lịch sự trong khi không có sự đồng ý của tôi .

- cậu không đi tôi không hỏi , mà như cậu nói trước khi làm gì phải được sự đồng ý và cho phép nên hành động hỏi này của cậu được coi là sụn gu xi .

- con nhỏ khốn kiếp này , thật không biết trên biết dưới , nãy giờ tao nói nhẹ nhàng với mày quá hay do mày không hiểu tiếng người ???

Nói rồi vung một nắm đấm về phía nó khiến cho cả lớp phải thốt lên kinh ngạc với hành động này của Thế Lâm .

- dừng tay đi

Bỗng một giọng nói vang lên và nắm đấm của Thế Lâm cũng bị chặn lại bằng một bàn tay to lớn khác . mọi người lại một lần nữa shock toàn tập lần 2 . 2 hot boy của lớp đang đầu đá nhau , gì thế này ??? Đây là chuyện hót hòn hột chưa từng có à nha . Mấy đứa do điện thoại lên chụp với ý định lát về sẽ đăng bài này lên trang của trường , đảm bảo nhiều cmt cho mà xem , hehe .

- tao làm gì con nhỏ này có liên quan đến mày sao Nhật Huy ?

- tao thấy mày đánh người vocows quá nên vào để can thiệp có được không ?

- xì ...mày thật chẳng biết điều , mày đừng nghĩ tao không dám vung nắm đấm này về phía cái mặt chó của mày

- tao chưa hề nói thế và nhân đây tao cũng nói luôn là nếu như mày dám thì cũng đừng mong tao để yên

- cái gì cái gì ? nghe đột nhiên thấy mà ngã tai quá đi ! Mây đường đường có nhiều mxy nhân vây quanh mà lại đi bảo vệ một con nhỏ như vậy ?

Nói rồi bàn tay vỗ liên tục vào một bên má nó khiến cho ánh mắt của nó ngày một sẫm lại .

- tao đã nói là tao thấy ngứa mắt với hành động của mày . Hôm qua mày chưa ngoáy tai hay sao ???

- CÁI THẮNG CHÓ NÀY ! HÔM NAY TAO PHẢI CHO MÀY NHỮ ĐÒN MỚI ĐƯỢC

1 nắm đấm lại lần nữa vung lên , rơi vào gương mặt của Nhật Huy , khoe môi hơi đỏ lên một vết , cậu chỉ nhẹ nhàng nhếch mép trong sự khiếp đảm của cả lớp , nó thấy cũng đỡ mặt ra , chạy đến kéo Nhật Huy dậy

- chuyện này đâu có liên quan đến anh cơ chứ ??? tự nhiên xen vào làm gì ???

- tôi đã nói rồi mà cô cũng tai điếc giống tên kia hay sao ?

một câu nói liền vung dậy thật nhanh , Nhật Huy tung lại một cú đấm trả đũa mạnh không hề kém gì về phía Thế Lâm . Một trận đánh nhau xảy ra , mọi thứ khiến cho nó rối loạn hết cả đầu , lúc này không còn ý thức được điều gì nữa nó chỉ biết mình phải ngăn cả 2 lại . Hùng hổ đi lên giật lấy gậy áo của 2 tên con trai cao sừng sững rồi quát to

- DỪNG NGAY LẠI !!! MẤY NGƯỜI CÓ MUỐN THẾ NÀO CŨNG ĐỪNG CÓ LÀM CHUYỆN LỚN THÊM RỒI ĐỂ LIÊN LUY TỚI TÔI NỮA , TÔI VÀO TRƯỜNG LÀ DO QUYẾT ĐỊNH CỦA HIỆU TRƯỞNG , CÁC NGƯỜI CÓ ĐÁNH NHAU SÚT ĐẦU MỀ TRÁN RA THÌ CÒN CÓ CỌC TIỀN DÂY CỘP MÀ TRÔNG LUNG , CÒN TÔI THÌ CÓ CÁI GÌ CHỨ ??? BỐ KHÔNG CÓ LÒNG NGƯỜI HAY ÓC NGƯỜI SAO ???

câu nói vang lên thì cả lớp đều im lặng nhìn 3 người 2 trai một gái đang đằng co nhau . Nó ngiên rảng ngiên lợi vào một tràng dài đến học hơi , trong khi 2 tên kia chỉ đỡ mặt ra mà nhìn nó .

Tiếng chuông reo vang lên , giờ học bắt đầu , nó khó chịu buông gậy áo của Nhật Huy và Thế Lâm ra , mặt đen xì cúi gằm đi về phía bàn học ngồi lại vào chỗ . Cuộc sống của nó ở ngôi trường này ngày một rắc rối khiến cho nó không thể nào không đau đầu được

...

P/s : các chap trước mình viết bị ngắn quá , từ chap này trở đi mình sẽ viết nhiều hơn để mọi mọi người đọc không thấy nhàm chán nhé !

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Lệnh Thầy ! Cấm Cãi

Tiết 2 bắt đầu , nó yên vị chỗ ngồi , quăng cái cặp xuống ngăn bàn , mặt hằm hằm , trong người có một cục tức to tướng vẫn chưa biết phải vứt đi đâu thì tiếng nói của Thế Lâm vang lên .

- mới ngày đầu tiên mà đã như vậy thì cô cứ liệu bị đuổi học sớm thôi !

- tôi có bị đuổi hay không cậu không có quyền quyết định

- trường này đâu phải thiếu thiên tài , không có cậu vẫn còn đào tạo ra nhiều thế hệ tươi đẹp hơn gấp bội

- và tôi cũng rất mừng vì trong những thành phần có lợi đây không tồn tại những thành phần có hại như cậu

- cô vẫn còn mạnh miệng như vậy được à ? Tôi cảnh cáo cho cô nhwos , chỉ cần tôi nói thì hiệu trưởng không gì là không dám làm cả .

- thôi đi , tôi không muốn nghe mấy lời đó từ miệng cậu . Đồ côn trùng có hại !

- cái con khốn nạn này !

Giọng nói của Thế Lâm có chút gằn lên càng làm nó mỗi lúc lại càng khó chịu thêm , cái gì mà chết tiệt với khốn nạn , nó nghe đã đủ quá rồi , nghĩ nó dễ ăn hiếp như thế thì nghĩ luôn đi .

- SAO ! CẬU LẠI ĐỊNH ĐÁNH NỮA CHỨ GÌ ??? TÔI CẢNH CÁO CẬU NHÁ ! CÒN NÓI THÊM MỘT CÂU NÀO NỮA CỨ LIỆU HỒN ĐÂY , KHÔNG CHÚNG TÔI CHO CẬU ĐO VẤN THÌ HAY HO ....

Nó đứng lên trống nạnh , giọng the thé hét vào mặt Thế Lâm làm nhất thời cơ mặt cậu căng cứng lại . Trong đầu đang nghĩ không biết tại sao cái đứa con gái đang đứng trước mặt mình giọng lại lớn được như thế ??? Nhưng đạn phản bác còn chưa kịp phun ra , thì tiếng ông thầy được mệnh danh là ĐẠI MA ĐẦU của trường dạy môn anh vang lên

- BÂY GIỜ 2 EM CÒN THÍCH CẢI NHAU SAO ? BIẾT GIỜ NÀY LÀ GIỜ CỦA TÔI KHÔNG ???

Tiếng lão này vang lên nghe như khủng long gầm , làm nó còn khiếp sợ hơn cả khi nghe chính giọng mình . "Định mệnh ! đời sao héo tàn như vậy chứ ? Cũng do cái tên trời đánh tránh giờ học này cả "

Nó lăm lăm trong miệng một câu chửi đời và chửi thẳng bên cạnh , được lắm , nó mới vào thôi mà đã bị tên du côn mất dạy này hại cho thân không yên , học không vào , đời đây , quân tử báo thù lát sau chưa muộn , cho dù lần này có bị phạt nó cũng quyết tâm hại cho tên này thâm hại hợn nó .

- ĐI RA NGOÀI SÂN CỎ , CHẠY ĐÚNG 30 VÒNG QUANH SÂN CHO TÔI

Nó nghe xong mặt mày tái mét , trời thì lạnh , mà chạy hùng hục thế này , mồ hôi ra xong thì có mà nằm bẹp dí ở giường vì bị cảm mất . Còn nghĩ thêm được nữa thì nó càng muốn oán cho Thế Lâm bầm dập mặt mày , để xem sau này còn dám đi đâu mà gặp ai không ??? Nhưng rất tiếc cái sự hùng hổ của nó còn tùy từng lúc mới phát tác , nên không thể lạm dụng được , nhất thiết phải để dành cho sau này , nhờ có ai bắt nạt ta còn dồn sức lực hạ nó , không được hao tổn lực vào lúc này ...

Còn về phía Thế Lâm , lần đầu tiên có người dám nói với cậu mấy lời này , mà còn không sợ chết , thêm phần còn được Nhật Huy can thiệp vào nên cũng chẳng còn muốn bắt nạt nữa . Mặc dù có là học sinh hư đây chẳng nữa nhưng cũng không phải loại không biết sợ , nghe ông thầy giáo huấn và bắt đi ra ngoài chạy cũng hết cách cãi .

Thâm tâm thống nhất không cãi thầy , nghe lời thầy , và đưa ra ý định sáng suốt nên cả 2 cùng nhau chịu trận , đi ra sân cỏ chạy vòng vòng 30 lần , mà để học sinh không trốn nhiệm vụ cao cả nên ông thầy đại ma đầu đã dơ chiếc điện thoại iphone 5s ra gọi cho ông bạn nổi khổ : chính là ông ĐẠI DIỂM VUÔNG của trường , dạy môn thể dục , sẵn tiện lão cũng đang trống tiết nên rất hào hứng nhận yêu cầu và didams sát 2 bạn trẻ lớp 10A1 đã phạm sai lầm là oán nhau trong lớp học bị thầy giáo bắt được .

... Sân cỏ

ĐẠI DIỂM VUÔNG nhìn 2 học sinh với ánh mắt rực lửa như có hàm ý của câu nói : " hahaha , đã lâu lắm rồi ta chưa được chà đạp lũ học sinh trẻ người non dạ các ngươi , hôm nay ta sẽ cho các ngươi nếm thử cái mùi vị gọi là TRA TẤN , KAKAKAKAKA "

Không hiểu sao ánh mắt này làm nó và Thế Lâm thấy ớn lạnh cả sống lưng .

- THẦY CHÚNG BÂY BẢO CHÚNG BÂY CHẠY 30 VÒNG NHƯNG VÌ TA NHÌN HÀNH ĐỘNG CỦA TỤI BÂY GHÉT QUÁ NÊN CHẠY 50 VÒNG CHO TA , CHẠY KHÔNG NHANH THÌ PHẠT THÊM 10 VÒNG .

Từ sân cỏ nhìn lên là khu học viện nam 2 , cực rộng là lớn . Ngay chính giữa khu là lớp 11S , lớp tổng hợp những người vừa có tài vừa có tiền . Trong phòng chỉ có duy nhất 15 học sinh sáng giá nhất và cũng là thần tượng cực đỉnh của cả trường .

Tiếng ông thầy gầm rú vang lên , hình bóng 2 con người đang hùng hục chạy dưới sân cỏ thu hút ánh nhìn của hần , sự tò mò trỗi dậy , hần dương mắt lên nhìn , trong tia nhìn ánh lên một sự khó hiểu , nhưng rồi cũng đã nhìn thấu được mọi chuyện , nhưng hần cũng không nghĩ tới chuyện nó lại gây ra nhiều rắc rối như vậy . Ngay cả thằng em trai cùng cha khác mẹ kia của hần cũng bị nó hại cho , đúng là một đứa thú vị ! Dám gây sự với hần , dám gây sự với Thế Lâm , vậy liệu sau Thế Lâm thì có thể là ai nữa , hần đang không biết ngoài hần là người có cảm giác thú vị với nó ra thì vẫn còn có 2 người con trai cũng đang để mắt tới nó . Cả Thế Lâm và Nhật Huy đều là những kẻ lần đầu tiên trải nghiệm cảm giác bị một đứa con gái bình thường lỗ mãng trêu chọc đến tức giận nhưng không thể lý giải vì sao thứ cảm giác đó đều rất kỳ lạ , không giống như bị sỉ nhục hay đùa giỡn hay thách thức mà là một sự thoải mái và rất tự nhiên . Còn riêng về hần , hần cũng đã từng yêu sâu đậm một người con gái bình dân , một người con gái không hoàn hảo về ngoại hình hay gia thế như những người con gái khác hần từng quen , mùi vị mà hần cảm nhận được khác hoàn toàn với mùi vị năm ấy . Vậy mà cuối cùng hần cũng không sao hiểu được mùi vị đó là gì ?

...

Nó đang chạy như trâu như bò thì cảm nhận được có ánh mắt nhìn mình , nhất thời quên mất nhiệm vụ cấp bách không thể bỏ qua kia mà dừng chân , ngược mắt lên phía trên nhìn . Hần vô tư nhìn thẳng vào ánh mắt xa tít dưới sân cỏ kia , miệng nhếch khẽ lên một cái rồi lăm lăm

- đít chai ! tỉnh lắm !

Nó cận nhẹ nên nhìn cũng chỉ thấy lơ mờ , bởi khoảng cách giữa hần với nó là quá xa .

- LÀM CÁI GÌ ĐÂY EM KIA , DỪNG LẠI KHÔNG ĐƯỢC PHÉP ĐỒNG Ý , PHẠT THÊM 5 VÒNG NỮA , TÍ CHẠY XONG CHO THẮNG KIA VỀ TRƯỚC , EM Ở LẠI CHẠY TIẾP .

Nó nghe xong mà như sét đánh ngang tai , nó đã chạy chậm hơn Thế Lâm bao nhiêu vòng rồi , đã bị thầy cho chạy thêm 2 chục vòng rồi giờ lại thêm 5 vòng nữa , nó sống thế nào bây giờ ??? LÃO GIÀ KHẮM BỰA CHẾT TIẾT NÀY !!!!

Thế Lâm chạy nhanh hơn nên chả mấy chốc hoàn thành xong nhiệm vụ cao cả , liếc nó bằng ánh mắt miệt thị và đắc trí , hần ta kiêu ngạo sai bước đi về

phía học viện năm nhất . Đương nhiên cũng không quên miễn phí cho nó câu nói

- ở đó mà hưởng thụ tiếp đi ! Cậu còn đoạn đường cò dài lắm !

Cái vẻ mặt kiêu kiêu ngạo ngạo kia lại một lần nữa khiến nó muốn bỏ nhào tới đâm cho một cú tèo mó , răng lợi lẫn lộn , ăn cháo bằng ống hút

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Chiếc Khăn Băng

Nó chạy hụt hơi, miệng thờ dốc , chân cũng không còn đứng vững được nữa mà hơi run run , tốc độ chạy ngày một chậm lại . Cả lớp 11S đã tan học hết , chỉ còn một mình hần ngồi đó nhìn nó , nhìn với ánh mắt rất chăm chú . Thời tiết hôm nay khá xấu , từ trên trời kéo đến những mảng mây đen ngịt , gió bắt đầu thổi , xoáy vào những bụi cây làm những chiếc lá rơi lá tả xuống mặt sân , thổi bay làn tóc của nó . Gió lạnh càng khiến cho nó thấy mệt hơn ! Cảm giác như bị ngược đãi lại khiến cho nó đuối sức ngồi khụy xuống . Những hạt mưa nhỏ rơi tí tách xuống sân cỏ , ban đầu chỉ đơn giản như mưa bụi lất phất , vậy mà chỉ mấy giây ngắn ngủi sau đó một cơn mưa to ào ạt đổ xuống mặt đất , mùi mưa ngày một rõ .

Thế Lâm trở về lớp học trong tâm trạng vui vẻ khó nói , mà cơn mưa ngoài kia ngày một to , dù vậy cũng không khiến cậu để tâm , hoặc hơn ai hết , Thế Lâm là người mong muốn cho nó bị mưa cuốn đi nhất .

- Thiên Y đâu ?

- con nào ?

Đi về phía bàn mình thì Thế Lâm bị giọng nói của Nhật Huy cản lại , liền sau đó lại là câu trả lời trót quớt với vẻ mặt không quan tâm của cậu .

- mày có biết trời đang mưa hay không ? Ít nhất thì cũng nên nói với ông thầy giáo đó chứ ?

- mày quan tâm tới nhò điên đó à ? Mày không lo mà giữ cái thể diện sao sáng của mày đi , mà còn bày đặt ở đây làm người tốt , nhìn xem...cả lớp đang nghĩ mày như thế nào ? Tao khuyên mày một câu , đã làm một ngôi sao lớn trong làng giải trí rồi thì việc gì phải hạ thấp bản thân để quan tâm tới một con nhò như thế ! Cần thận thiên hạ nó khinh cho .

- tao có ra sao hay thế nào cần đểch gì loại chó má rẻ rách xã hội như mày phải lên tiếng .

- tên chết dẫm , mày tuôn ra những lời đó mà không thấy hối hận hay sao ?

- hối hận ? tao có si và mày bằng 100 lần như thế cũng không bao giờ phải hối hận ? Vì rốt cục mày cũng chỉ đứng sau anh mày mà thôi ! Mày không đáng để tao phải tôn trọng !

Nhật Huy nói mà không hề kiêng nệ điều gì , chân bước nhanh ra , cầm lấy cái ô phía cuối lớp học rồi nhanh chóng ra khỏi học viện năm nhất . Tiến về phía sân cỏ . Trong lớp , Thế Lâm tức giận bởi câu nói vừa rồi nên không ngừng điên cuồng đập đổ bàn ghế , miệng chửi thề không ngừng nghỉ . Mặc cho ánh mắt khiếp sợ của tất thầy học sinh đang nhìn mình . Từ trước tới nay , Thế Lâm luôn bị coi thường vì cậu chỉ là đứa con rơi , 1 đứa con không danh phận , bị so sánh , sỉ nhục . Bị coi thường và ghét bỏ . Cái cảnh này đã diễn ra quá đỗi nhiều đối với cậu ...

...

Rào , rào , rào...

Mưa rơi vẫn ngày một to hơn , trắng trời trắng đất . Chân nó đã mỏi nhừ , không còn khả năng đi mà đi tiếp được nữa , bỗng nhiên trong cơn mưa một hình bóng cao lớn xuất hiện, chiếc ô đen xòe rộng trong màn mưa , tạo thành một khoảng đen càng làm cho gương mặt trong chiếc ô thêm phần bí ẩn , hần cảm trên tay một chiếc khăn bông trắng , đi từ từ về phía nó , ngoài việc chỉ có thể ngược mắt lên mà nhìn thì nó chả thể làm gì nữa nhưng nếu ngửa mặt lên thì sẽ bị nước ào ào đổ vào mặt , rất cay và khó chịu . Nên nó chỉ đành nhìn đôi giày da đã dính nước kia vẫn đang đi đến chỗ mình . Cuối cùng thì mưa trên đầu nó dần dần ít đi , lúc này đã có thể nhìn lên thì một chiếc ô màu đen đã bao phủ lấy ánh nhìn của nó đối với bầu trời đang không ngừng đổ nước kia . Khi nhìn xuống thì ngay trước mặt nó là gương mặt của hần , hần ngồi xổm và đang nhìn chằm chằm lấy nó , ánh mắt rất tự nhiên như không có chuyện gì xảy ra . Nó nhìn mặt hần thì giật nảy cả mình , tưởng hần định mang vũ khí đến đây làm gì đó thì căng liền định co lại mà chạy , nhưng mà chân chạy nhiều quá rồi đau quá nên chả làm gì được , ngồi đó như trời trồng nhìn hần .

- cái ánh mắt đó là sao ?

Hần thấy nó nhìn mình bằng ánh mắt cảnh giác thì liền lên tiếng hỏi

- sao cái gì mà sao ? tôi còn đang lo là không biết anh có dấu vũ khí gì trong người rồi nhân cơ hội tôi không để ý mà 1 trường giết chết tôi rồi bán qua Trung Quốc hay không thôi ! Lúc đó anh sẽ bán nội tạng của tôi và lấy tiền tiêu vật ...

- cái gì ...bán cô ???? AHAHAHAH ..bán cô để lấy tiền tiêu vật ???

Giữa trời mưa to rào mà hắn bị nó đùa cho không nhìn nổi cười , thực sự người con gái trước mặt hắn lúc này quá ngốc và có trí tưởng tượng phong phú quá độ khiến cho hắn nhất thời nuốt không trôi và thông không hết những lời nó nói và quan trọng hơn những câu nói nó nói ra còn làm cho hắn không đỡ nổi mà buồn cười còn hơn cả đang xem một bộ phim hài .

- có gì mà đáng cười cơ chứ ! anh nên nhớ bộ dạng và ánh mắt của anh lúc nào cũng như muốn ăn thịt tôi không bằng vậy ...

Bộp

Nó còn chưa nói hết ý định đã diễn ra như một bài văn trong đầu mình thì một chiếc khăn bông đã được phủ kín lấy mái tóc dài ướt sũng của nó

- làm gì ? trong khăn có bỏ độc gì làm rụng gãy tóc không đấy

- không !

Hắn khóc cười không yên vì hành động và cử chỉ của nó mất . Thật sự thì ngoài IQ cao ra thì nó chả hề biết cách sử sự ra sao cả .

- cảm ơn !

Nó nhẹ giọng nhưng mặt cũng chỉ cúi gằm xuống , không dám đối diện với mặt hắn , miệng muốn hỏi sao lại giúp nhưng cũng không nói được , đành thôi để dịp khác cảm ơn bằng thứ gì đó sau cũng được vậy ! Nó còn đang có chút thiện cảm với hắn thì ngang nhiên hắn lại nói ra một câu làm mặt nó đen vẫn hoàn đen .

- đừng tưởng tôi làm vậy là giúp cô , chỉ đơn thuần là không muốn cô cảm lạnh , lúc đó nằm bẹp dí trên giường thì ai sẽ trả nợ cho cô về những chuyện cô gây ra cho tôi đây ???

- tên khốn nạn! Anh chết đi , sao lại có thể tồn tại loại người như anh trên đời này cơ chứ , chết đi , chết đi .

Nó lấy khăn bông quạt bao nhiêu cú liên hoàn trường về phía hắn không nể tình cứu cánh của hắn .

Hình ảnh của hắn và nó hiện ra trong tầm nhìn của Nhật Huy , Anh đang đứng tại chỗ những chiếc cột của học viện năm 2 . Nhìn về phía hắn và nó , trong mắt hiện lên một tia không rõ là tức giận hay ghen tị hay là không thoải mái , mọi thứ lộn xộn trong ánh mắt đó vẫn hiện lên ngày một rõ ...

...

P/s : hôm qua tác giả bận , đến hôm nay mới viết được một đoạn ngắn , mọi người thông cảm nha ! Tối mình sẽ ra chap tiếp . Xin lỗi nhiều

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Tạp Trí Playboy

- cô còn muốn đánh đến bao giờ ! Không có tôi thì cô còn ngồi đây dầm mưa chờ nắng đến sáng mai thôi !

Bộp ...bộp ...bộp ...

- anh còn muốn nói câu đó nữa hay sao ??? chẳng qua là muốn trả thù thôi chứ gì ? đã thế tôi cũng nhắc cho anh nhớ vụ lần trước để anh không quên , TẠI VÌ ANH MÀ TÔI BỊ TẮT ĐÓ !

-HÃN LÀ TẠI TÔI ! chứ không phải do cô tự tiện vào phòng người khác một cách bất hợp pháp hay sao ???

-tôi..tôi ...

-dù mãi mới lời được cái mặt chuột !

Hắn nhìn bộ dạng lấp bắp nói không nên lời của nó mà lòng có chút đắc trí , không nói vậy sao để nó thừa nhận ra việc mình đã vào phòng hắn bất hợp pháp chứ ??? Nó một mực cũng chẳng bao giờ nhận mình sai , đây là điểm xấu thứ 2 hắn nhận ra được từ người con gái đang ngồi trước mặt mình kia .

Cứng đầu và luôn luôn cún sự lì , làm người khác đau đầu nhưng nhiều khi cũng thoải mái .

- nhìn cái gì mà nhìn mãi thế ! Dù sao anh có làm gì thì tôi cũng không công nhận anh là người tốt !

Nó nói với vẻ mặt ảm ức pha chút không hài lòng .

- tôi đâu cần cô công nhận tôi là người tốt !

- hừ ! đúng là người không biết tốt xấu !

- nếu câu đó là tự nói cô thì đúng rồi đấy !

- đồ chết bầm !

Hắn chả nói gì ngoài việc nhún nhẹ vai một cái . Sau đó đưa nó về lại ký túc xá . Lúc này Nhật Huy cũng lang thang gần đó , hồi nãy thấy cảnh vừa rồi đã khó chịu trong lòng vậy mà hiện giờ còn bất gặp hắn đang đi về thì trong đầu hiện lên một việc cần phải làm ngay lúc này ...

... Sảnh ký túc xá năm nhất ...

Cộp cộp cộp ...

Cả người nó sũng nước đi vào khu nhà rộng lớn , từ quần áo nhỏ xuống những giọt nước làm ướt sàn nhà , đi được một đoạn gần thang máy thì bất gặp Nhật Huy . Vì là bạn đồng nghiệp phòng kiểm bạn cùng lớp nên anh càng có cớ để đưa nó lên phòng .

- A ! Thiên Y , bị sao vậy ? sao người lại ướt sũng thế này ?

Thấy nó như thế Nhật Huy giả vờ như chưa hề biết chuyện gì rồi vội vàng chạy đến bên cạnh nó

- à ..là anh sao ? chuyện hồi nãy trong lớp cho tôi xin lỗi !

Thấy Nhật Huy đang đi về phía mình vẻ mặt lo lắng nhưng căn bản nó cũng không nghĩ được gì nhiều , mà chỉ đơn thuần là nghĩ tới chuyện hồi nãy rồi cất tiếng xin lỗi .

- tôi không để ý đâu ! cũng tại tên Thế Lâm đó làm loạn quá ! thấy không đồng tình nên tôi giúp cậu thôi .

- vậy cậu không giận gì chuyện lúc trước chứ ?

Vốn dĩ nó nhẹ lời và không cảm thấy sợ hãi vì trong chuyện hồi nãy tại lớp học Nhật Huy đã thể hiện rõ mình là một người tốt và rất đáng tin cậy , điều này cũng làm cho nó thấy nhẹ nhàng hơn khi nói chuyện với anh mà chẳng thấy chút sợ hãi nào lớn lên quanh người mình như khi trước nữa .

- không sao ! Tôi không cần phải để tâm mấy chuyện nhỏ nhặt đó làm gì

Ngày Huy cười xoa một cái , tỏ vẻ như không có chuyện gì . Nãy giờ nó và cậu nói chuyện vẫn rất vui vẻ mà hình như đã quên mất người đứng bên cạnh kia , không ai khác chính là hắn .

- 2 người đã nói chuyện xong chưa ?

Khó chịu hẳn lên tiếng , giọng khàn khàn . Nhật Huy nãy giờ đương nhiên là nhận ra sự có mặt của hắn , nhưng truyền thuyết và huyền thoại trước nay vẫn luôn có đồn đại về 2 phe phái của trường : một là hắn và 2 là Nhật Huy . Chẳng thể nói ra được rốt cuộc đằng sau cái sự đối đầu này là mối hận thù gì , nhưng cứ mỗi lần 2 người này gặp nhau là y hệt như nước với lửa , không cách nào mà dập tắt nổi . Đương nhiên hắn sẽ là người có lợi thế nhiều hơn nhưng Nhật Huy cũng không hề kém cạnh gì . 1 đẳng là mỹ nam thừa kế một tập đoàn lớn cực tiếng tăm , 1 đẳng là ngôi sao và cũng là quý tử của một doanh nhân thành đạt . 1 đẳng vẫn luôn là tăng băng chẳng chút ảm áp , 1 đẳng thì vẫn luôn là ánh mặt trời tỏa sáng chói lóa .

Quay trở lại với hiện thực , khi nghe được câu hỏi này của hắn nó cũng bất ngờ nhận ra người đang đứng bên cạnh mình suốt từ nãy giờ vẫn luôn cảm như hèn mà quan sát nó và Nhật Huy nói chuyện . Nhưng tại nó đang có kiến nghị xấu xa với hắn nên cũng chỉ liếc nhìn 1 cái về "anh im đi " rồi tiếp tục quay sang nói chuyện với "sao hạng A " .

- tôi thấy bây giờ Dương thiếu gia về được rồi ! Thiên Y ngay cạnh phòng tôi , với lại ...cô ấy cũng là bạn cùng lớp với tôi . Nên có lẽ để tôi đưa cô ấy về phòng tiện hơn . Anh dù sao cũng là nam sinh tài sắc vẹn toàn của học viện B.I năm 2 , nên tôi cũng không muốn để thiếu gia đây ghé thăm lại nơi cũ chút nào .

Nghe xong hắn chỉ liếc lạnh lùng , mắt không chút rung chuyển vì lời nói vừa rồi

- tôi thực sự không phải đến đây như lời cậu nói . Diệp Thiên Y nói thế nào cũng đang mắc tôi một món nợ rắc rối chưa trả , tôi có đưa cô ta về phòng cũng để cảnh cáo cô ta một số điều , không cần cậu phải vạ lây vào đâu .

- haha ... nhìn người cô ấy như sắp cảm lạnh vậy mà còn muốn bàn bạc chuyện nợ nần sao ? Cô ấy và anh vẫn còn nhiều cơ hội gặp nhau , không cần vội vã như vậy làm gì .

2 ánh mắt như thách thức kia vẫn đang đấu nhau liên hồi, lần này người bị gat lại chính là nó. Nó tròn mắt ra mà nhìn liên tục những câu đối thoại mang đầy hàm ý phát ra từ mồm 2 kẻ độc địa như rắn này mà còn thấy nhức đầu hơn.

- DIỆP THIÊN Y !!!

Đối thoại mang tên đối đầu chợt dừng lại khi nghe thấy tiếng gọi của nam sinh. Nó thì như gặp được viện trợ cứu cánh mà vui sướng quay đầu về phía Bảo Hân. Ánh mắt nó rõ lên một câu " TRỜI OI HÂN HÂN !!! CẬU Ở ĐÂU MÀ NÀY GIỜ MỚI TỚI CỨU TÔI " T_T

- sao mấy người lại ở đây ! Rồi cả cậu nữa, làm gì mà người ướt sũng như chuột lột thế này, bộ mấy người vừa giăng co nhau ở trời mưa hả ???

Bảo Hân mặc bộ quần áo khá đàn ông với chiếc quần hip hop, chiếc áo tomboy và cái mũ đội hơi lệch, trên tay hình như cầm chút đồ ăn vặt, thật sự nhìn quá cool ;). Và có vẻ cô cũng không hề kiêng dè gì 2 người trước mắt kia

- không phải, không phải đâu, là họ giúp mình thôi. Vậy ...bây giờ có bạn cùng phòng của tôi rồi ! Tôi đi cùng cô ấy là được, chào nha.

Nói xong nó như bị điện kéo Bảo Hân chạy tót vào thang máy, thang máy chưa mở nó trống tay vào hông, chân vồ liên tục xuống sàn nhà. Chờ mãi mà nó không mở ra, nó ức quá không chịu được nữa lại kéo Bảo Hân đi đường thang bộ, kéo nhanh quá làm rơi là tả hết cả đồ : nào thì bánh kẹo, nào coca, thậm trí cả cuốn sách ...playboy nữa. Bảo Hân tức giận dằng tay nó ra khi mới chỉ đi đến ngõ rẽ cầu thang.

- Cậu làm rơi hết đồ của tôi rồi !!!

- ày ! vậy giờ sao ?

- sao trắng gì ở đây ! ĐI XUỐNG NHẶT LẠI HẾT CHO TÔI

- cái gì ..nhưng ...

- nhanh đi ! không thì đừng hòng tôi cho cậu mượn thêm cái gì !

- được rồi ! chẳng qua tôi còn phải nhờ vả cậu nhiều nên tạm thời làm ô sin miễn phí trong lúc này đây !

Nó âm ức đi bình bịch xuống nhặt từng thứ một. Mới đầu thì quanh cầu thang vẫn chỉ là mấy thứ linh tinh như kẹo với bánh, đến khi nó đi đến chỗ mà hồi nãy 2 kẻ "điên nhẹ" cãi nhau thì vẫn thấy hân và Nhật Huy đứng đó, mà quyền tạp trí play boy lại nằm ở ngay dưới chân 2 người đó.

Nó nuốt nước bọt, đầu sặc lên sự ngại thối mũi, định đưa chân quay về thì đột nhiên một tiếng nói vang lên, là giọng của Nhật Huy

- Thiên Y ! cậu để quên thứ gì thì phải

Sau đó tay còn nhặt quyền tạp trí lên, mặt nó đỏ bừng như cà chua chín, tim đập thình thịch, chân bước lúc nhanh lúc chậm về phía anh. Chỉ hy vọng sao cho kẻ xấu bụng là hân không tuôn ra một câu " cô thật là biến thái, tôi không nghĩ cô là gái less ". Nghĩ đến đây nó cảm thấy rung mình, nhưng không còn cách nào khác, phóng lao thì phải theo lao, nó đưa bàn tay run run cầm lấy quyền tạp trí, mặt cúi gằm xuống nói lí nhí

- cảm ơn

Liền ngay và lập tức chân chạy một mạch nhanh hết tốc độ lên cầu thang. Nó thở hắt hắt đưa đồng hồ cho Bảo Hân

- tôi..tôi vì cậu mà đã làm một chuyện thật kinh tởm

Nói rồi chân lại chạy vút lên phòng, đóng cửa cái rầm, Bảo Hân đứng đó, mắt tròn như mắt ốc, chả hiểu nó bị làm sao, nhưng xong lại vui vẻ vì cuối cùng nó cũng nhặt đầy đủ. Bao gồm cuốn tạp trí playboy mới mua. hì hì hì

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Tức Giận

Bảo Hân quay trở về phòng, thì thấy nó đang nằm dài trên ghế sofa, 2 chân vắt vẻo ở thành ghế, mắt nhìn lên cái quạt trần quay không ngừng nghỉ, mọi thứ yên tĩnh đến bất ngờ.

- sao không bật tivi lên ? Ngồi không chán ồm

- không thích

Nó trả lời có chút mệt mỏi

- ờ ! vậy thì ra giường mà nằm đi ! Mà đã gọi điện cho mẹ mang đồ đến chưa ?

- chưa !

Nghỉ một lúc không nói gì với nhau thì mỗi đứa 1 góc , một con thì nằm trên giường chơi flappy bird , 1 con thì ngồi xem mấy chương trình người mẫu chân dài gặm bánh gau gấu . Thấy không chịu được cái không khí yên tĩnh chỉ có tiếng inh ịch của tv với tiếng con bird liên tục đâm đầu vào cột kia thì Bảo Hân liền lên tiếng hỏi nó

- sao cậu lại quen được 2 tên kia ?

- tên nào ?

Nó phải nghe mất đến hàng nửa phút sau mới trả lời được 2 chữ gọn lỏn .

- ngu à ? 2 tên lù lù một đồng hồ này rõ mồn một kia còn hỏi

- không quen

- chém gió ! Người nghĩ ta tin

- kệ cha cậu

- hừ ! giờ còn chảnh nữa à ?

- chả có quan hệ gì cả

- rùi lí ?

- dép !

- khai thật đi !!! Không thì đừng hòng tôi tha cho cậu ...

Nó căn bản không để ý tới lời nhò Hân nói , và càng căn bản hơn là cũng không muốn nghe những điều vớ vẩn mà nhò Hân vẫn đang tiếp tục nói . Nhưng có lẽ nó nghĩ cũng không nên giấu quá , dù sao nó cũng không hẳn là người sống nội tâm nên mất hẳn chỉ đơn điệu dán vào màn hình , miệng tự nhiên bộc lộ ra những gì mình nghĩ .

- tình cờ thôi !

- tình cờ quen sao ?

- ờ !

- kể !

- thằng nào ?

- Thế Phong ! Tại Nhật Huy tôi biết rồi . Nhưng mà thắc mắc không hiểu sao cậu lại được tên đó quan tâm !!!

Nhò Hân bày ra vẻ mặt thắc mắc không biết nói thế nào , và óc cũng đang căng ra chả biết do duyên phận nó tốt hay do có sự sắp đặt mà lại được cả 2 tên hốt rác của trường quan tâm , mà còn là thiếu gia của những công ty , tập đoàn có ông chủ tai to mặt lớn khét tiếng giới kinh doanh mới ghê chứ !!!

- hôm đó đi uống rượu chia tay bạn ..gặp hân rồi nôn đầy ra rồi còn nói ba hoa . Hôm sau không nhớ gì , gặp lại thì chửi hân . Hôm mới vào thì lại mò vào phòng tên đó để xem đồ , bị bắt quả tang còn bị vu oan bởi con bạn gái có thân hình chữ S bốc lửa của hân ! Đù mé ! truyện là vậy đấy !

- thật xui cho nhà mi !!!

Bảo Hân nói một câu mà chứa đầy hàm ý châm chọc .

- í gì đây ?

Bảo Hân coi như chưa nói gì đi , nên chỉ nhún vai nhẹ một cái , miệng chệch sang một bên tỏ vẻ không muốn trả lời

- những thằng đó thật sự quá giống thằng điên đi !

- thần tượng sao sáng của trường mà lại được cho là điên chắc trên đời này chỉ có mình kẻ như cậu mới nghĩ thế

- đối với tôi thì chỉ có duy nhất một ngôi sao thôi !

Nó nói mà ánh mắt có vẻ xa xăm đâu đó , như muốn quay ngược lại về trước kia . Bảo Hân thấy thế cũng không lấy làm lạ , nhưng vẫn thắc mắc hỏi

- có người yêu rồi à ?

- không ?

- chứ sao lại nói thế ? đơn phương ?

- ưk ...

-cái mặt xinh xắn thế này mà có thằng nào chê được hay sao , tuy không phải xinh giống girl hạng A nhưng đối với dân lập mấy người học trước kia thì thành hot girl được rồi .

- thì sao ??? ở đó tôi cũng chỉ sống cuộc sống bình thường , tóm gọn thì không muốn vướng đến nhiều rắc rối , nên cũng đâu làm điều như bọn nó !

- haizz , đúng là người không biết hưởng thụ cuộc sống . Nói cho cậu biết , Thế Phong và Nhật Huy đều là những người có 1 không 2 , không tìm đâu được 2 thằng như vậy đâu a~

- sao ! thích à ?

Nó nói đến câu này thì Bảo Hân lại xì mặt , vẻ không đồng tình cũng như không hài lòng .

- thích ? tôi không muốn tìm người yêu thì thôi ! chứ nếu làm con gái thật thì khối thằng phải xếp hàng

- đại nường à ! tôi biết cô yêu tomboy , nên cũng không mong cô đi yêu 2 kẻ thần tượng dở kia đâu

- biết vậy là tốt ! Tâm trạng đỡ hơn rồi thì gọi điện bảo mẹ mang đồ tôi đi ! Bây giờ là buổi chiều , cũng tạnh mưa rồi .

- ưk nhĩ ! Tí thì quên mất , chờ chút .

Nó bây giờ mới bị nhắc nhớ ra chuyện cần làm và cũng như chuyện hệ trọng cho "thân thể " nó . Nhưng bây giờ đã gần vào giờ học chiều rồi , sao gọi mẹ mang đến được nữa , nên nó quyết định lại phải thay bộ hôm trước để đi học .

Cùng lúc này , đang là giờ nghỉ đầu tiết của khối 2 . Huệ Nhi ngồi vắt vẻo trên chiếc bàn học cầm giữa móng tay giữa đi giữa lại , thỉnh thoảng thổi một cái rồi giữa tiếp , xung quanh là những đứa con gái nhuộm đầu xanh đầu đỏ , đứa thì dính đến 5 lỗ khuyên , đứa thì lại dính kim cương ở răng , v..v những kẻ trang hoàng sắc đẹp thừa tiền . Bỗng có một nam sinh đáng người nhỏ bé , đi vào phát báo cho lớp , tuần báo này là phải đăng ký riêng , chuyên chỉ có club săn tin mới rình mò được và đăng ngay lập tức sau đó . Chuyện này thầy cô cũng không ai biết được .

Thấy người đưa báo đến một trong những nữ sinh của lớp mới chạy ra giật ngay lấy tờ đầu tiên , ngay khi mới chỉ đọc được đến đoạn đầu kèm theo bức hình hân che ô cho nó giữa trời mưa , rồi đưa khăn , nó đánh hân , rồi 2 người cười nói rất vui vẻ thì nữ sinh đó đã shock tới độ hét toáng lên

- TRỜI ƠI ! ĐÂY KHÔNG PHẢI LÀ ANH THẾ PHONG SAO ???

Lúc này cả lớp cũng thi nhau giật báo , kẻ cả những đứa không bao giờ đọc báo cũng hăng hái giật như điên . Huệ Nhi nghe thấy có tin liên quan đến tình cũ mới dứt thì cũng vẫn không thể thoát khỏi hành động quan tâm kia , nhất thời quên đi vị trí hiện giờ của mình đã không còn là gì đối với hân .

Đi thật nhanh đến chỗ đám đông kia , giật lấy áo của một thằng con trai gần nhất , cướp tờ báo , ánh mắt đọc và nhìn liếc điên đảo , không ngừng trợn tròn lên khiến cho người khác phải khiếp sợ , đọc xong đôi môi mới cắn chặt lại , ánh mắt hiện lên vẻ tức giận khôn lường , cho dù bây giờ đúng là đã không còn quan hệ gì với hân nhưng cô không muốn để cho một con hạ cấp như nó có quyền được hân quan tâm chăm sóc , sau đó đọc đến bài tiếp theo còn tức giận hơn khi thấy tin 2 người là Nhật Huy và Thế Lâm đánh nhau chỉ nó , không tưởng tượng được là lừa đã bốc lên đầu đến nhường nào , nhưng ngay lúc này cô chỉ muốn đến và đánh cho nó một trận toi bời . Lần đó là cái tát cảnh cáo , vậy mà vẫn còn đến với hân được điều này quả thực đa nằm ngoài dự kiến của Huệ Nhi . Bàn tay cầm báo nắm chặt lại , tức giận xé nát tờ báo rồi ném lung tung khắp lớp , thậm trí còn đạp đổ một số bàn ghế cuối lớp , miệng thốt lên một câu :

- con nhỏ thối tha ! tao sẽ không tha cho mày đâu !!!

Chap 23 : Vu oan

Chương 23: Vu Oan

Tiết 1 của nó bắt đầu , vì là tiết hoạt động kỹ năng sống nên học rất nhàn , thậm chí là chơi suốt tiết . Đến tiết 2 là giờ thể dục nên tất cả học sinh đều phải thay đồng phục .

Trước lúc đó , 1 kế hoạch được diễn ra mỹ mãn ...

...Phòng thay đồ nữ năm nhất...

- *Chúng mày tìm thấy đồ của nó chưa ?*

Tiếng nói của Huệ Nhi vang lên , mang theo sự thúc giục

- *đây ...đồ của nó đây !!!*

Một nữ sinh tóc xanh mang đến một bộ đồng phục , dơ ra trước mặt Huệ Nhi .

Bốp

Một tiếng đập mạnh vang lên . Bộ đồ trên tay cô gái rơi xuống mặt đất

- *mày tìm thấy thì sao lại đưa cho tao !!! Chả nhẽ mày không biết phải làm gì với bộ đồ đó à ?*

- *vậy làm gì ?*

- ĐỒ NGU ! ĐEM NÓ VỨT CẠNH SỢT RÁC KIA KÌA !

Huệ Nhi đưa tay chỉ liên tục vào chiếc thùng rác . Cô gái đó nghe xong không nói gì , chỉ gật nhẹ đầu rồi quăng bộ đồng phục đó vào cạnh chiếc sọt rác khuất trong tủ cuối hàng . Sau đó đám người đó đi ra khỏi phòng và kèm theo là những tiếng cười đầy gian trá

....

Quay lại với thời điểm lúc này cả lớp 10A1 đang chuyển dần đến phòng thay đồ , tất cả học sinh nữ đã lấy được đồ của mình và thay ra , số lượng dần dần ít đi và đều đã quay trở về lớp lấy đồ ra sân . Nhưng nó tìm mãi , lúc mãi trong tủ đồ mà chẳng thấy đồng phục đâu , làm gì có chuyện không cánh mà bay cơ chứ ! Nó cố rà soát lại một lần nữa , mà vẫn không thấy , đang định báo thầy cho qua ngày hôm nay mà nó sợ ông ý có ấn tượng xấu về buổi sáng nay nên lại đành tìm lần thứ 3 , lúc này nó tìm bao quát khắp căn phòng , nên đầu cũng không tránh khỏi suy nghĩ chắc chắn đã có ai chơi khăm mình ! Đi đến cái thùng rác liền phát hiện bộ đồng phục nằm đó , nó vội vàng nhặt lên rồi đi thay ! Còn phải lên lớp để lấy giày thể dục nữa . Nó thay xong thì vội vàng chạy vụt lên lớp với tốc độ con của tên lửa . Mở cửa lớp cái rầm mà nó chả thèm để ý đến sự có mặt của Thế Lâm đang ngồi lù lù 1 đồng ở bên cạnh cửa sổ phía tổ 3 đang hút thuốc , nó chỉ cầm nhanh giày đi ra ngoài , vội vội vàng vàng đi vào , 1 chân nhảy lò cò tới suất ngủ . Thế Lâm nhìn thấy cũng không phản ứng gì , chỉ là anh nghĩ có chút kỳ lạ , cả lớp hồi nãy chẳng phải đã xuống hết rồi , mà nó còn dò dò ở đây lấy giày làm gì ? Nhưng vốn dĩ tính tên này không hay lo chuyện bao đồng nên đó đơn thuần cũng chỉ là ý nghĩ vụt qua , rồi lại trở về trạng thái ban đầu , hít một hơi thuốc dài rồi gạt đi , chân bước ra khỏi cửa lớp , ngay khi Thế Lâm vừa rời khỏi , một người con gái bước chân vào lớp học vắng vẻ không một bóng người , khuôn miệng nhỏ nhếch lên một nụ cười tà mị , đi về phía chỗ ngồi của Huệ Lan - hot girl 10A1 . Đưa tay lục cặp lấy ra một chiếc vòng kim cương sáng loáng , đây là vật mà cô luôn mang theo bên mình từ khi còn nhỏ , vì Huệ Lan mất mẹ sớm , nên đây là kỷ vật do mẹ cô để lại dành cho con gái mình , chị gái cô cũng có một cái . Lấy được chiếc vòng ra rồi , người con gái ấy lại nện gót giày đi về phía cặp nó . Mở cặp ra rồi nhét chiếc vòng vào ngăn kín nhất và nói " bye bye " . Ngay sau đó liền rời đi khỏi lớp , nhanh và không để lại dấu vết gì để người thường nghi hoặc .

...

Tại sân vận động của trường , học sinh lớp 10A1 đang chạy tiếp sức cho nhau , nó hôm nay coi như được một bữa no nê mang tên " chạy " . Được huấn luyện bài bản mấy chục vòng từ thầy dạy vào buổi sáng nên bây giờ là người chạy nhanh nhất , tự nhiên trong đầu lão quái vật teher dục lại hiện lên ý nghĩ cho nó vào đội chạy maratong và ánh mắt vẫn đang dán liên tục vào nó đang chạy như điên trên sân , cảm nhận một lần nữa được ánh mắt kia nó lại giật mình . Khi cả lớp được nghỉ giải lao , nó mới ngồi lại vào một hàng ghế dài , lấy ra chai nước khoáng để uống , bỗng Huệ Lan đi qua , bỏ lại vào người nó một ánh mắt đầy khinh miệt và câu nói :

- yên tâm đi ! không lâu nữa đâu ! mày sẽ bị đuổi khỏi trường học !!!

Câu nói khá nhỏ nên nó chỉ nghe được mang máng nhưng cũng chẳng hơi sức đâu mà quan tâm thái quá , bây giờ nó chỉ muốn có cuộc sống bình thường nên tốt nhất mong cho mấy người này để nó yên ...

...

Tiết học thể dục kết thúc , 30 phút chơi thoải mái thì tất cả học sinh đều ở ngoài chơi cả , nó cũng đi lung tung một vòng thì gặp Bảo Hân đang ngồi trên ghế đá tán gẫu với mấy thằng nam sinh , 2 chân vắt lên nhau , người dựa vào ghế đá , miệng nói liên hồi rồi thậm chí thi thoảng còn chửi chửi vào câu sau liền đưa tay đánh mấy thằng bên cạnh như "đàn anh" ăn hiếp đàn em . Nhìn thấy nó thì có vẻ hơi ngạc nhiên , nhưng vẫn không tránh né mà liền đưa tay ra vẫy

- ây !!!!

Vì nó đứng ngay cạnh đó nên nhỏ Hân chỉ gọi nhỏ chứ không lớn tiếng làm gì ?

Nó nghe thấy thì chỉ chỉ vào mặt mình , rồi mắt đảo đi xung quanh . Bảo Hân thấy thì hơi nháu mày nhưng vẫn gật đầu . Nó đi đến thì đã nhận được ánh mắt không mấy ...hài lòng của bọn nam sinh , tại hôm nay nó lại mặc lại cái bộ buổi đầu tiên học

- học thể dục hả ? _ Bảo Hân

- ưk , vừa mới phải đi tìm đồng phục xong ? _ nó

- bị đứm nào chơi khăm chứ ? _ Bảo Hân

- chả biết được ! _ nó

- cứ cẩn thận đó , học lớp đấy nguy hiểm danh dự như chơi ! _Bảo Hân ngửa mặt lên trời , hờ hắt ra 1 tiếng

- mất thì về trường cũ tôi cũng thấy sướng hơn ! _nó thấy Bảo Hân nói thế nên cũng vô tư trả lời gọn lọn .

- vậy thì cứ dễ như thế đi !!! _ Bảo Hân

Tiết trời buổi chiều sau mưa mang không khí mát dịu nhẹ nhàng , gió đưa đi đưa lại thổi bay mái tóc dài của nó . Một hồi chuông reo báo hiệu inh ỏi vang lên , tiết thứ 3 bắt đầu .

... 10A1

- các em yên vị chưa ! Chúng ta bắt đầu học .

Cô giáo vẫn lên tiếng !

Cả lớp đồng thanh nói vâng , nhưng viên phấn ghi đề bài còn chưa được chạm đến bảng thì tiếng hét của Huệ Lan vang lên

-AAA

Cô giáo ngưng viết quay lại , cả lớp cũng tập trung sự chú ý vào Huệ Lan

-em sao vậy ? _cô vẫn

-em bị mất chiếc vòng kim cương rồi ? _ Huệ Lan tỏ ra vẻ mặt rất đáng thương , mắt ươn ướt như sắp khóc . Nhưng bà vẫn vốn dĩ từ trước đến nay không ưa nhõ này nên mới gằn giọng trả lời , có chút to tiếng

- ĐỂ ĐÂU KHÔNG NHỚ ! CÔ ĐỊNH LÀM LOẠN TRONG GIỜ HỌC CỦA TÔI À ! ĐỂ ĐÂU THÌ TÌM , NHỮNG NGƯỜI KHÔNG LIÊN QUAN HỌC TIẾP ! ĐỪNG CÓ GÂY RA TIẾNG ĐỘNG ÒN ÆO , LỚP CHÚ KHÔNG PHẢI CÁI CHỢ , CÔ BIẾN ĐI ĐÂU TÌM THÌ ĐI ĐI !

Nói rồi lại lấy phấn viết bài lên bảng , nhưng tiếng nói nhẹ nhàng lại có chút khinh người kia tiếp tục vang lên .

- làm sao cô biết không có ai liên quan ?

Cô giáo không nói gì , mà mặt chỉ chùng chùng liếc xuống phía dưới , dáng vẻ và gương mặt của Huệ Lan lúc này hoàn toàn thay đổi , mà thay vào cái vẻ yếu ớt hồi nãy thì bây giờ là sự ngạo nghễ khinh người .

- em rất tiếc nói cho cô biết một điều ! giờ học của cô tuy quan trọng nhưng cũng đừng vì ý nghĩ riêng mà làm hỏng mất hình tượng của bản thân . Và em cũng rất tiếc lần thứ 2 là em bắt buộc phải kiểm tra xem lớp này có ai lấy đồ của em không . Chiếc vòng kim cương đó là do mẹ em để lại , không dễ gì mà kiếm được lại 1 chiếc vòng như thế , thậm chí còn nhiều khả năng là không có . Nên tiết học còn con này có hy sinh cho em cũng không sao !

- em..

Bà giáo tức tới độ mặt mày tím lại , nếu như bây giờ mà chửi cho nhõ này một trận nhất định sẽ bị mất danh dự trước toàn thể học sinh , nên bà ta không thể làm như thế . đành nhẫn nhịn 1 lần để thanh danh không bị hủy hoại .

Huệ Lan được thế chủ định , nên miệng nhếch lên thành một đường cong , chân từ từ bước ra khỏi chỗ ngồi , kiểm tra từ bàn đầu tiên của tổ 3 , đến tổ 2 , cho đến tổ một , kiểm tra một lượt thì cô ta cố tình để lại bàn của nó cuối cùng , rồi sau khi kiểm tra hết , mới quay lên bàn thứ 5 là bàn của nó với Thế Lâm , miệng lại lần nữa hiện lên ý cười vui vẻ , đắc trí , vốn dĩ lần này có cơ hội trả thù cô ta rất thích , chính bởi ngay từ hôm mà nó khiến cho Nhật Huy và Thế Lâm đánh nhau đã tạo thành cái gai trong mắt Huệ Lan , nên hôm nay không đuổi được nó ra khỏi trường thì con giận này mãi mãi không nguôi .

Thế Lâm hát hăm vút chiếc cặp da của mình thẳng vào mặt của Huệ Lan khiến cô ta suýt ngã , nhưng vì Thế Lâm không phải dạng tầm thường nên cô ta cũng chỉ cười nhẹ một cái rồi kiểm tra qua loa cặp tên này . Đến cặp sách của nó , nó còn chưa kịp đưa hẳn ra , Huệ Lan đã một tay giựt mạnh lấy rồi từ từ lục từng ngăn một , khi chuẩn bị đóng cặp lại và đồng nghĩa như không thấy gì thì cô ta lại nghiêng đầu một cái như có gì đó không đúng , rồi lại lục tung cặp nó lên , mọi thứ bị lục mạnh nên rơi rải rác ra ngoài , cuối cùng thì cô ta cũng sờ vào được một cái ngăn , mở khóa ra , một chiếc vòng kim cương sáng chói ở trong đó , đưa tay lôi nó lên , cả lớp kinh ngạc khi trông thấy , ai nấy đều bắt đầu xì xào :

- trời ơi ! con nhõ điên đó lấy !

-không thể nào tin được ,hèn gì hồi nãy nó ở trên đây suốt !

- đúng , đúng !!!

...

Nó nhìn cũng kinh ngạc không tin vào mắt mình , sao chiếc vòng này lại nằm trong cặp nó , ánh mắt nó ánh lên một vẻ hoang mang khó đoán .

- EM THƯA CÔ , LÀ DIỆP THIÊN Y ẮN CẮP VÒNG CỦA EM . HỒI NÀY EM ĐỂ Ý NGHE MỌI NGƯỜI NÓI THÌ CÔ TA VẪN LUÔN

CÓ TÌNH Ở LẠI PHÒNG THAY ĐỒ THẬT LÂU , CHỜ MỌI NGƯỜI ĐI THÌ MÒ LÊN LỚP , EM CHẮC CHẮN LÀ LẤY CHIẾC VÒNG CỦA EM .

Nó nghe xong mà mình mẩy giật thót lại , vội vàng lên tiếng :

- không phải em thừa cô , vốn dĩ em ở lại phòng thay đồ lâu như vậy là để tìm đồng phục , đã có ai đó giấu đồng phục của em ...

Ánh mắt hoang mang lại ngày một lo lắng kia không ngừng lộng hành điên đảo trong con người nó , nó phải làm gì đây ??? Bây giờ nó đang bị vu oan là kẻ ăn cắp , trong khi nó không hề làm vậy ...

....

Chap 24 : Hành hạ

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

24.1 : Giúp đỡ .

....

Tâm trạng hiện giờ của nó đang dần trở nên hoang mang và lo sợ , tuy nói rằng nó là người vô tội , không phải người ăn cắp nhưng liệu tình thế này có nói ra mấy lời này thì ai tin . Huệ Lan đường đường chính chính là người của Đường gia , có tiền có thế , chỉ cần là muốn hại nó thì cho dù đây không phải sự thật cô ta cũng sẽ biến nó thành sự thật chỉ cần muốn . Xét về mọi thứ nó đều thua xa , lại đang học ở trường này với danh nghĩa được hiệu trưởng nhận vì học lực giỏi , ngoài ra cũng chẳng nhận được sự mến mộ của ai , vậy suy cho cùng có cố gắng biện minh thì cũng không được gì nên ngoài về hoang mang và lo sợ nó vẫn còn đủ khả năng để dương về phía Huệ Lan một ánh mắt như mũi dao đâm thẳng vào gương mặt xinh đẹp kia khiến cho cô ta có chút rung mình , quay đi chỗ khác , hướng lên phía giáo viên .

- CÔ À !!! LOẠI NGƯỜI NÀY THẬT SỰ KHÔNG THỂ GIỮ TRONG TRƯỜNG ĐƯỢC NỮA ! PHẢI ĐUỔI ĐI NGAY LẬP TỨC

Huệ Lan kiên quyết nói , tay vừa chỉ vào gương mặt đã có chút không kiềm chế nổi của nó . Dù sự thực có ra sao có thể nào thì tuy bà vẫn có không thích Huệ Lan nhưng cũng không thể vì thứ riêng tư của cá nhân mà lộ ra về mặt bệnh vực nó lúc này . Vì cái thể diện mà chốt lại bà ta vẫn khẳng khẳng không phản ứng công bằng .

- vậy thích làm gì thì làm đi ! nếu cần thì các em có thể ra ngoài giải quyết với nhau .

Nãy giờ một màn đấu đá kịch liệt xảy ra ngày trước mắt nhưng có lẽ Thế Lâm chẳng hề quan tâm tới chuyện này , dù cho là cậu biết thực hư mọi chuyện ra sao , nhưng cái kẻ ăn không ngồi rồi không hiểu đạo lý , nhìn tốt thành xấu này thì chẳng nói cũng biết sẽ không bao giờ đi lo chuyện bao đồng , không phải thân thích thì thôi đằng này nó còn chơi tên này một vô khiến hẳn giận suốt không nguôi thì lấy cớ đâu mà bảo Thế Lâm giúp bây giờ , với lại cho dù là có cầu xin được thì nó cũng đâu nhận ra khi nãy trong lớp có người .

Đang lúc không biết phải làm sao thì một giọng nói trầm thấp liền vang lên

- cô tuy không phải chủ nhiệm nhưng cũng nên có ý với học sinh của mình một chút . Nếu không quản được mà để lớp loạn mong cô dẹp tiết mời chủ nhiệm lớp bọn em về đây , còn nếu cảm thấy xử được thì làm cho ra nhẽ , đừng có đứng thừ ra đó , không phải đá rơi vào hang nào là thuộc hang đó đâu cô , nhờ mà có ai có dụng ý để chiếc vòng đó vào cặp Thiên Y thì sao ??? Cô biết được chắc ??? và cả cô nữa * Huệ Lan * ??? Điều tra chưa kỹ càng đã vội kết luận , tôi cảm thấy như cô đang dấu diếm gì đó và hình như về mặt bạn này rất muốn đuổi bạn mới ra khỏi lớp này . Thiên Y là học sinh mới vào , chuyện sáng nay tôi không nói vì đó là do tên Thế Lâm kia ức người quá đáng , còn chuyện lần này ..cô dấu vòng như dấu bí mật thì có đưa chó nào thêm để ý hay biết !

Nhật Huy nói đến đây thì về mặt của Huệ Lan bị anh dọa cho chết khiếp , mắt tròn lên đảo xung quanh , không biết có phải do Nhật Huy đã biết được mọi chuyện hay chỉ do đoán mò ...nhưng thời gian hiện giờ do không muốn kéo dài thêm nên đành liều mà sử dụng ra chiêu bình tĩnh để đối kháng

- Hoàng thiếu à ? anh đang nói cái gì vậy ? tôi vu oan cho cô ta thì tôi được cái gì

- cô hỏi cô được cái gì thì bản thân cô biết rõ , định đứng đây mà giả ngu hay sao ?

Nói rồi mới đứng dậy đi sát đến phía Huệ Lan , miệng ghé vào tai cô ta nói một câu

- hôm đó tôi đã đi theo Thiên Y tới lớp , dừng nghỉ tôi không biết những chuyện cô đã làm , hôm đó cô nói đi vệ sinh vậy mà lại trốn vào đây làm chuyện dơ bẩn ! Thật sự quá mặt mặt cho Đường gia , cả 2 chị em nhà cô đều là kẻ bẩn hèn !!!!

- ANH IM ĐI !!!!

Giữa toàn thể lớp và những người đang ngó vào từ cửa sổ , bao gồm có cả Bảo Hân một lần nữa lại bị cái giọng đánh thép này của Huệ Lan dọa cho hồn vía bay đi 8 hướng . Rõ ràng là cô ta đã bị Nhật Huy dọa cho đến nỗi sợ ngấm vào lỗ chân lông , trước giờ cô ta luôn cố gắng bảo vệ cái thanh danh cũng không phải nhỏ của Đường gia , vậy mà lần này lại bị tên trước mặt kia nói trúng tim đen , chuyện này mà lộ ra ngoài thì cô còn mặt mũi nào về nhà nữa , vác xác về thế nào cũng bị đuổi ra , bị coi thường và miệt thị

- muốn tránh à ?

Nhật Huy nắm chắc lấy cổ tay Huệ Lan , ánh mắt như hiện lên một tia khó chịu , Huệ Lan nghiêng răng nói với giọng đầy tức giận nhưng cũng chỉ đủ vừa cho 2 người nghe thấy

- cái cơ đéo gì mà anh lại cả gan đi bảo vệ con nhóc bẩn thỉu kia , A1 này vốn dĩ chỉ chứa chấp những người có địa vị , tôi giúp anh đuổi đi một người ngứa mắt như rác kia ra khỏi lớp , không lo cảm ơn mà còn đe dọa tôi à ?

- hừ ! tôi không biết là trong lớp này lại từng tồn tại một con quái vật hôi thối như cô !

- anh ...

Huệ Lan dơ tay lên định tát nhưng tiếng cô giáo vang lên cắt đứt đi hành động này

- LỚP CÒN CHƯA ĐỦ LOẠN HAY SAO MÀ CÒN DÁM LÀM MẤY CHUYỆN ĐÓ Ở ĐÂY ! NHẬT HUY NÓI ĐÚNG , CÒN CHƯA BIẾT AI THẾ NÀO VỚI AI KHÔNG NÊN VỘI KẾT LUẬN , BÂY GIỜ CẢ 3 EM CÙNG TÔI LÊN PHÒNG GIÁM THỊ , KHÔNG NÓI NHIỀU . NHẬT HUY TUY KHÔNG LIÊN QUAN ĐẾN VỤ NÀY NHƯNG EM LẠI LÀM LOẠN TRONG LỚP VÀ CÒN GÂY GỖ VỚI BẠN NÊN EM CŨNG CẦN PHẢI LÊN

..... Phòng giám thị .....

- hay nhỉ ? bây giờ các cô các cậu lại thích làm loạn như vậy đúng không ?

Tiếng thầy quản lý bộ môn the thé phát ra từ trong phòng giám thị . Cả 3 người đều im lặng , chẳng ai lên tiếng , mặt ai cũng cúi gằm .

- NGẮNG CÁI MẶT LÊN ĐỂ TÔI XEM XEM CÁI MẶT THẾ NÀO MÀ LẠI DÁM LÀM RA NHỮNG CHUYỆN SẴNG BẬY NHƯ VẬY TRONG TIẾT HỌC CHỨ ???

Ông thầy vừa dứt lời , cả 3 lại cùng nhau ngẩng mặt , nhưng trên mặt ai cũng lộ rõ vẻ vô tư khó đỡ khiến cho lão gần như choáng váng . Ông thầy đưa tay đặt lên đầu , rồi ngira mặt ra sau ...

- ôi trời ! đây chẳng phải là học sinh giỏi mới tuyển vào hay sao ??? Còn đây thì chẳng phải là Hoàng thiếu và Đường tiểu thư sao ??? Toàn những nhân vật chăm ngoan có tiếng mà lại thành ra thế này à ?

- thầy à ? rõ ràng trong chuyện này em không phải người có lỗi , là Diệp Thiên Y đã ăn cắp chiếc vòng của em _ Huệ Lan

- thưa thầy ! em thấy điều này hoàn toàn vô căn cứ ! Rõ ràng là có người đã ngấm hại Thiên Y , người đó là ...

- Hoàng thiếu ! anh đừng ở đây ĂN NÓI LINH TINH !!! AI HẠI CON NHỎ NÀY ĐƯỢC CƠ CHỨ ??? TÔI THÈM VÀO !!! _ Chưa đề Nhật Huy nói xong Huệ Lan lo sợ nhảy bổ vào mồm anh mà cướp lời vô duyên vô cớ

- Nhật Huy bạn ấy không có tội thầy ạ ! cũng là bạn ấy muốn giúp em nên mới phải lên đây , có gì thầy cứ trách em , còn chuyện ăn cắp chiếc vòng thì tuyệt đối em không lấy ! Em có thể ra khỏi trường này nhưng xin thầy hãy công minh một chút ! Chưa điều tra rõ ràng chuyện gì mà tiểu thư đây dám vu oan cho em là người lấy cắp , trên đời này làm gì có chuyện vô lí như thế _ Nó vì thấy Nhật Huy suốt ngày phải vì nó mà chịu khổ nên cũng không cam tâm để người ngoài cuộc như anh tham gia vào chuyện của nó

- cô..RÓT CUỘC LÀ CÔ KHÔNG HIỂU ĐẠO LÝ HAY DO CÔ GIẢ NGU ĐÂY ???

Huệ Lan điên người lên vì nó , một mình Nhật Huy đã quá đủ , vậy mà còn phải vô mồm giải thích thêm với nó nữa hay sao ...thật chẳng ra sao cả . Kế hoạch ban đầu đã quá thuận lợi , không hiểu chui đâu ra Nhật Huy lại biết được sự thật ! Nếu không phải do cô nhanh miệng thì hồi nãy chắc chắn anh sẽ nói ra toàn bộ mọi chuyện ...như vậy thì quá bẽ mặt . Lúc đấy không chừng cái mặt đẹp của Huệ Lan lại được cho lên web trường và truyền đi nhanh đến tai bọn học sinh trường này lẫn trường khác .

- CÁC EM IM HẾT ĐI , TÔI PHẠT TẤT CẢ CÁC EM PHẢI DỌN VỆ SINH TRONG VÒNG 1 THÁNG . CẤM CẢI , ĐÂY MỚI CHỈ LÀ HÌNH PHẠT BAN ĐẦU , CHỜ CÓ KẾT QUẢ AI LÀ NGƯỜI ĂN CẤP THÌ SẼ BỊ ĐUỔI KHỎI TRƯỜNG .

- VẮNG ...

Nhật Huy nghe xong cũng như 2 người còn lại, ngoan ngoãn vâng theo. Mới có một hôm thôi mà dường như người con gái mới chuyển đến trường kia đã gây ra bao nhiêu phiền phức, bây giờ anh còn có khả năng bảo vệ nó được chút ít chứ sau vài hôm nữa có lịch diễn rồi chụp hình ở studio thì làm sao mà giúp đỡ nó được. Lần này Nhật Huy cũng là để chuyển đó cho các thầy cô truy cứu, vừa tránh tiếng tăm hẳn giúp đỡ nó quá đáng, rồi vừa tạo cơ hội cho lũ giáo viên kia bận bịu, chạy xỏ khắp nơi kiểm tra. Coi như thuận cả đôi đường đi...

CHAP 24.2 : Hành hạ

Cả 3 cùng đi quét dọn vệ sinh. Vì phải quét dọn cả phòng nam lẫn phòng nữ nên Nhật Huy phải dọn 1 mình ở bên nam, còn bên phòng nữ là nó và Huệ Lan.

Rầm...

Huệ Lan quơ đi quơ lại mấy nhát chổi thì ức chế vứt chổi xuống. 2 tay chống vào hông, miệng thở hắt ra một tiếng.

- MẸ NÓ ! sao tiểu thư ta đây lại phải ở cái chỗ xó xỉnh bẩn thỉu này mà quét dọn.

Vì nói to nên phía bên kia cũng nghe thấy, tại căn bản đây là phòng vệ sinh của khu B * không thuộc địa phận của cả 3 người bọn họ *, nên mọi thứ có chút bình dân. Đặc biệt là cách âm cũng vậy. Và chính vì nghe thấy nên phản bác lại ngay

- chứ cái đ** gì !!! Loại người ngu ngốc như cô đã làm ra chuyện vớ vẩn rồi kéo luôn tôi vào !!!

- CÁI GÌ ? Đ** BIẾT ĐÚA NÀO NGU NGỐC ĐÂU NHÁ !!!

- 2 NGƯỜI IM ĐI ! BỘ KHÔNG MUỐN RA NGOÀI NỮA À MÀ CÒN Ở ĐÂY HẾT ẦM HẾT Ỉ

NÓ NGHE THẤY 2 KẸ ĐIÊN ĐANG CẢI LỘN CÙNG HÙNG HỰC NHẢY BỎ VÀO CHUÌ TỐI TẬP

- CÔ MỚI LÀ KẸ CẢN IM ĐẤY !

- thôi ! tôi đi lấy nước. Thiên Y, hay cô đi với tôi đi !

Nhật Huy bước ra khỏi phòng vệ sinh nam, núp sau tấm cửa phòng vệ sinh nữ nói

- KHÔNG ĐƯỢC ! CÔ TA MÀ ĐI THÌ AI QUÉT DỌN CHO TÔI ĐÂY !

Nhật Huy khó hiểu nhưu mày một cái khi nghe thấy câu đó của Huệ Lan

- sao cô không tự làm đi ???

- không thích ! mà không được ! tôi mới phải là người đi với anh ...ngộ nhớ ...anh nói ra điều gì thì sao ???

- vậy được ...thích thì cứ bám lấy ...đừng có gây phiền phức hay scandal cho ngôi sao hạng A này là được, tếp diu nên đi xa cá cảnh tí.

Nhật Huy cố tình nói với giọng đầy khinh thường làm cho Huệ Lan ngầy một tức, không màng ý nghĩ đuổi theo tên bắt diệt kia liền ngay và lập tức. Nó nãy giờ không lên tiếng thì cuối cùng cũng được giải thoát khỏi đồng lõa xon to mồm kia, tay lại tiếp tục lấy chổi lau sàn.

Bộp ...Bộp ...Bộp

Một tiếng vỗ tay nghe đánh tai vang lên, nó giật mình ngẩng mặt lên thì thấy Huệ Nhi, gương mặt vẫn như lúc trước, vẫn như lúc nó mới gặp cô ta, ngông cuồng mà cũng đầy xinh đẹp. Và kéo theo đằng sau vẫn là một đám con gái bầy đàn như thuộc hạ kia.

- ai nha ...cái gì đây ??? đi ăn cắp mà chỉ việc dọn vệ sinh thôi sao ? không phải nên bị đuổi khỏi trường lâu rồi sao ?

- sao cô lại ở đây ??? mà dốt cuộc là thế nào mà cô lại biết được chuyện này ???

- nực cười ! tôi muốn biết thì là chuyện của tôi ! khiến gì người nói tôi mới biết

- không lẽ ...chuyện này có liên quan tới cô

- CON NHỎ KHỐN NẠN ! KHÔNG BIẾT PHÂN BIỆT PHẢI TRÁI GÌ MÀ DÁM VU OAN GIÁNG HỌA CHO TAO ???

- người không biết phải trái ở đây là cô đấy !

- đúng là loại chó chán sống rồi mà. Chúng mày đánh nó cho tao

Huệ Nhi gằn giọng chỉ thẳng vào mặt nó. Lập tức đám con gái từ phía sau bước lên, mặt cười gian nhìn nó. Nó ý thức lùi lại đằng sau vài bước chân, nhưng rất không may lại bị trượt một cái vì sàn nhà chỗ đấy rất trơn.

- AAA ...

Con đau bị ngã còn chưa dứt , tiếng thét lại ngày một to khi đám con gái kia cùng một lúc xông vào đánh nó tới tấp . Như một đám kiến đang bu quanh một veien đường , không còn thấy người nó đâu chỉ còn nghe được tiếng hét của nó và tiếng đánh bầm dập ghê sợ vang lên .

- CHÚNG MÀY THẬT SỰ LÀ VÔ TÍCH SỰ ! ĐÁNH VÀO NGƯỜI NÓ THÌ CÓ ÍCH GÌ CHÚ ??? TRÁNH RA

Huệ Nhi nói xong , tay nắm chặt lại đi lên phía trước ngồi xổm xuống nhìn gương mặt đã có vài vết xước của nó , miệng nhẹ nhàng nhếch lên một cái , bàn tay trắng nõn dơ cao , một tiếng bập tai vang lên chỉ ngay vài giây sau đó , mặt nó quay sang 180 độ , in hằn 5 vết tay đỏ rực trên làn da trắng mịn .

- cái tát này là đền bù cho việc mày hại tao mất đi Thế Phong .

CHÁT ....

- cái tát này là đền bù cho việc mày ăn cắp chiếc vòng của em tao

CHÁT ...

- còn cái tát cuối cùng này là đền bù cho việc mày dám lên lớp tao .

Ghi bàn với 3 cái tát rực lửa xong Huệ Nhi vẫn chưa thấy vừa lòng , nhìn mặt nó đã đỏ ửng lên như bị ai đổ nước sôi cả chưa rồi bời đều kia vẫn chưa thấy thương hại , lại tiếp tục đưa tay giựt lấy tóc nó , kéo ngược lên , tay còn lại chỉ thẳng vào mặt , hét lớn

- TAO ĐÁNH MÀY NHƯ VẬY OAN UÔNG LẮM SAO CON HÈN MỌN . THÂN THỂ BẠN THỂU MÀ ĐÃ GÂY BIẾT BAO CHUYỆN ! MÀY CÒN DÁM NHẬN LẤY CHIẾC KHĂN BÔNG ĐÓ CỦA THẾ PHONG ...MÀY CHÁN SỐNG Ở TRƯỜNG NÀY LẮM RỒI PHẢI KHÔNG ???

Bàn tay điên đảo đang chuẩn bị có ý định kéo đầu nó đập mạnh vào tường thì bị một bàn tay cản lại .

- tiểu thư ! như vậy là đủ rồi , lần này tốt nhất chúng ta chỉ nên cảnh cáo thôi , lần sau có thực hiện cách tiếp theo cũng nở . Giờ chúng ta nên đi thôi , để lát thiếu gia Nhật Huy quay lại thì không ổn .

- phải ! người nói đúng !!! tên đó cũng không phải tầm thường , huống hồ ...Huệ Lan mà giữ chân không chắc nói không chừng hẳn sẽ để chuyện của ta lộ ra ngoài thì làm gì còn mặt mũi nhìn ai , nhất là Thế Phong .

Ý thức được kỳ việc mình đang làm , Huệ Nhi liền thả tay ra , đầu nó đập xuống đất , người đã bị đánh cho rã rời , những vết thương còn rớm máu , vết tát vẫn không ngừng rấy lên một loại cảm giác tê rất kinh khủng . Toàn thân đau nhức như bị nện gỗ vào người đã làm nó không thể đứng lên được nữa , sao mới chỉ ngày đầu đi học mà đã phải chịu cảnh này ... Ngay khi đầu óc nó còn không ý thức được gì một tiếng xô rơi vang lên , nhưng còn chưa kịp biết đó là ai thì mặt nó đã nhắm nghiền lại . Nước chảy lênh láng từ cửa phòng . Nhật Huy đi ngang qua thì thấy nó ngồi gục xuống ngay cạnh cửa , Huệ Lan nhìn thế cũng giật mình không thôi .

- s...sao cô ta lại như thế này ?

- CÒN ĐÚNG ĐÓ , MAU GIÚP TÔI LÔI CÔ ẤY RA ...

Nhật Huy quát Huệ Lan một cái , chân tay cô ta luống cuống nhưng cũng nhanh chóng giúp nó ra ngoài , Nhật Huy ngửa mặt nó lên , vuốt ra mấy lọn tóc vướng trên mặt thì không khỏi kinh ngạc , mặt đỏ ửng , những vết xước rớm máu xuất hiện trên trán . Mặc dù hồi nãy có chút giật mình nhưng có vẻ Huệ Lan lúc này cũng đang rất vui , không cần biết là ai đã hại nó thành ra như vậy nhưng cô ta cũng rất cảm ơn người đó vì đã làm nó ra nông nổi này . Nhật Huy mặt hết sức nghiêm túc , như đang cố gắng suy nghĩ xem là ai đã gây ra chuyện này và Huệ Lan cũng vậy . Cùng lúc này cả 2 nhìn thấy một chiếc vòng hạt đất giá sáng long lanh rơi trước cửa vệ sinh . Nhật Huy nhủ mày còn Huệ Lan thì lại một lần nữa giật mình che miệng lại . Cô ta liền lập tức xông toi dầm vào chiếc vòng thì bị Nhật Huy quát .

- CÚT RA !!!

Đặt nó dựa vào chiếc cột bên cạnh rồi đi đến cửa phòng , nhặt chiếc vòng lên . Về mặt của Huệ Lan đã xám xịt lại .

- đây ...chẳng phải vòng chị cô hay sao ?

Câu nói này vang lên làm cho tâm tư Huệ Lan thót lại , lo lắng không ngớt mà miệng cũng chẳng nói nên lời . Đây là chiếc vòng mà chỉ có Huệ Nhi mới có được , ai cũng biết vào sinh nhật hôm đó của cô ta hẳn đã tặng cho cô ta chiếc vòng này , được thiết kế điêu nghệ tại Paris nên lần này cuối cùng cũng đã có manh mối cho việc ai làm hại nó rồi ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Ép Buộc Nói Lời Xin Lỗi

Nhật Huy đưa nó về lại khu ký túc xá, đi qua khu ký túc xá năm 2 thì thấy hân. Lúc này hân đang đi từ phía trong ra, mặc một bộ đồ khá thoải mái, 2 tay nhét túi quần. Nhìn thấy Nhật Huy trên tay đang bế nó, mặt nó lại đỏ ửng lên cùng những vết xước rớm máu thì nhủ mày. Nhận ra ánh mắt khó hiểu này của hân thì Nhật Huy cũng mặc kệ, vốn dĩ 2 người chẳng phải thân thiết gì, hơn nữa giữa cả 2 còn có mối thù oán sâu đậm, bây giờ bảo anh nhường người con gái này cho hân thì việc đó thật sự không thể.

- cô ấy làm sao đây ?

- sao à ? cô ấy có sao thì anh cũng không cần lo lắng nhiều đâu, còn nếu muốn biết rõ ngọn nguồn thì đi hỏi chủ nhân của chiếc vòng bạc triệu này đi !

Nói rồi liền quăng chiếc vòng về phía hân, hân đưa tay ra bắt rất nhanh, nhưng sau khi nhìn vào chiếc vòng thì mới sực nhớ ra hôm đó chia tay hân đã không bảo Huệ Nhi vứt chiếc vòng đó đi, chuyện hôm đó hội học sinh cũng không rình được nên cũng chưa đăng báo. Hên chi Nhật Huy lại nghĩ 2 người vẫn còn liên quan. Nhưng ánh mắt lúc này nghe vẻ rất giận, nhìn về phía Huệ Lan, nhò giật mình cũng chạy đi luôn. Rõ ràng lần đó hân đã lên tiếng cảnh cáo Huệ Nhi vậy mà cô ta lại dám cả gan bỏ ngoài tai những lời hân nói ! Mặc dù không hiểu sao nhìn thấy nó như vậy hân lại có 1 loại cảm giác khó chịu trong người và cực tức giận với hành động của tình cũ.

- chết tiệt !

Hân rửa mặt cái, tay cuộn lại thành nắm đấm ! Lần này nhất định hân sẽ không bỏ qua dễ dàng như vậy !

...

Ký túc xá ...phòng 405 .

Ding dong ding dong

Tiếng chuông phòng vang lên, Bảo Hân đang mặc áo thì nghe thấy, vội vội vàng vàng mặc tạm chiếc áo 3 lỗ vào, chỉnh lại tóc tai, đi ra hét to : " CHỜ CHƯT, BẮM CHUÔNG ẦM Ỉ, BỘ TÔI KHÔNG MỞ CỬA CẬU KHÔNG VÀO ĐƯỢC À ? "

Cạch

- ặc !!!

Vừa mới mở cửa cái đã thấy bộ dạng của Nhật Huy hấp tấp, mặt đầy mồ hôi. Miệng thở hồng hộc.

- thẳng điên ! làm cái gì mà như trâu bò vừa oánh nhau thế kia ???

- mù à ? không nhìn thấy gì à ?

Nghe thấy con nhỏ lai đàn ông trước mặt hỏi một câu đại ngu trong trường hợp này thì có vẻ hơi ức chế ! Bảo Hân không định phản bác lại, mắt đảo xuống thì thấy nó nằm trên tay Nhật Huy

- cha tổ ! lại vụ gì đây ???

- bạn bè cùng phòng với nhau mà phun ra được lời này sao ?

- từ lúc nào cậu đáng tuổi lên lớp tôi ???

- đừng có nói nhiều, giúp tôi mang Thiên Y vào ???

- điếc à ? tôi đang hỏi cậu vụ gì đây ???

- thế giờ có giúp không ???

Nhật Huy nói nghe vẻ gần giọng, Bảo Hân điên người xì mạnh một cái, tay quệt mũi rồi đỡ nó vào trong. Nó nhào trên giường, mắt có vẻ lim dim, vẫn chưa hân là ngất, nhưng căn bản mặt đã đau đến không muốn động cơ mồm rồi !

- thuốc đâu ?

- tủ thuốc

- tủ thuốc ở đâu ?

- cạnh tủ đồ

Nhật Huy đi về phía tủ thuốc lấy ra mấy lọ thuốc về phía nó . Bảo Hân thấy thì cười trâm trọc một cái .

- hừ ..công tử bột sang choảnh như anh mà cũng biết bôi thuốc !

-chứ cô nghĩ ai cũng nửa nạc nửa mỡ như cô

- nói chuyện không liên quan

- tôi không có nhiều thời gian để ngồi buồn những chuyện chẳng ra đầu vào đầu với cô

- anh khinh tôi à ?

- khinh thì đã sao ?

- tin tôi đuổi anh ra khỏi phòng này không ? _ bảo hân gần giọng

- phòng này mình cô sống chắc , Thiên Y đồng ý tôi sẽ ra !

- anh..

- sao , nói được gì thì nói nốt đi !!!

- loại như anh tôi không thèm chấp

- chắc gì chấp được mà đòi ..

- hừ ...

2 người ngồi đối co với nhau nhưng tay và mắt Nhật Huy vẫn liên tục dán chặt vào gương mặt trắng nõn đã bị làm đỏ vì vết tay và những vết xước , có thể những vết xước này không để lại sẹo trên gương mặt nhưng cũng tạo thành dấu ấn ghê rợn trong người nó . Mới ngày đầu tiên đã bị áp chế vậy thì không biết những ngày sau sống thế nào ..Nó không nói gì chỉ để yên cho Nhật Huy bôi thuốc , dù nói là nó có chút ý cảm nhận tốt về tên này nhưng căn bản nó thấy bọn con trai trường này chẳng đáng tin và cũng chẳng nên tin ... Bôi thuốc xong nó thấy mặt mình đỡ rát hơn , cơ miệng cũng chuyển động

- cảm ơn !

- chịu nói rồi !

- tôi không cảm !

- vậy tôi đi trước ! Tôi có việc ...

- ukm

Nhật Huy đóng cửa đi ra khỏi phòng , Bảo Hân liếc một cái thấy cửa phòng đã đóng tịt lại thì chạy nhanh về phía giường nó , mặt háo hức như đang muốn hỏi chuyện gì cực thú vị .

- sao cái mặt đẹp lại thành thế này !?

- bị đánh !

Chả phải che dấu gì , nó gợn lọn nói 2 chữ bị đánh dễ dàng

-đã nói cái lớp đó rất khó sống ! Mà ai đánh ?

- chả biết !

- đùa à ?

- hình như là bạn gái của tên bên kia !

Nó thân nhiên chỉ vào cái phòng đối diện khu 2 kia , Bảo Hân há hốc mồm , miệng hét

- ĐIÊN À ???

- tin hay không thì tùy !

- bộ cậu làm gì mà bị nhỏ đó đánh , cái con Huệ Nhi đó không phải dạng vừa đâu !

- ai biết được ! Nói cái gì mà lấy đồ của em nó nên nó mới đánh !

- à , vụ đó ...hừ ...đúng là thâm độc

-sao ?

- à không,,,không có gì !

Bảo Hân không cho nó biết vì chính xác trong lòng cô bây giờ cũng hiểu ! hiểu là 2 người này cố tình dàn xếp chuyện này , nhưng lí do vì sao thì chưa hề nghĩ ra , định mở miệng gặng hỏi mà lại thấy nó đang nghe điện thoại .

- mẹ à !...vâng con đây ...ờn mẹ ...mẹ mang ít đồ đến cho con được không ...vâng ...vậy một lúc nữa con sẽ ra cổng trường lấy đồ ...!!! ...tút ...tút ..

- gọi mẹ mang đồ đến à ?

- uk !

Kết thúc cuộc trò chuyện nó lại nằm dài ra giường , suốt 30 phút chả ai nói với ai câu gì . Bảo Hân cũng lặp lại mọi việc như hằng ngày , xem tv , ăn bông ngô , uống coca , đọc tạp trí playboy ...chán lại chạy ra đánh liên minh . Còn nó thì quay đi quay lại vẫn chỉ có cái giường và mấy cái gối . Đầu vẫn còn nghĩ đến vụ hồi nãy , bị đánh te tua vậy chắc tí nó phải dùng ít phần che đi , tránh bị mẹ hỏi ! Cơ mà nó làm gì có mang phần ...vậy đeo khẩu trang là được rồi , mặc dù hôm nay không nắng nhưng căn bản bảo đang cảm nên chắc vẫn tin được ...

5 phút nữa trôi qua ...tiếng chuông điện thoại vang lên ...là mama đại nhân nó gọi tới

- alo ...mẹ tới chưa ?

- tới rồi ! đang ở cổng trường ! ra đi !

- vậy chờ con chút

....

Nó đeo khẩu trang quàng áo khoác mỏng ra ngoài , hồi nãy phải mượn ít đồ của Bảo Hân , may còn có cái bộ quần áo màu đen của con trai nhưng vì hình thù cũng ít toàn chữ nên mặc vào cũng chỉ giống áo phông bình thường tuy có chút rộng nhưng cũng được . Cộng với cái quần bò bó * quần này là Hân để từ năm trước , hồi vẫn chưa đi " chuyển giới " * vậy nên nhìn tổng thể cũng ok .

... Cổng trường

Mẹ nó đưa nó một vali to tướng toàn đồ của nó , đang định đi nhưng nhìn nó đeo khẩu trang thì thấy hơi lạ nên hỏi , nhưng nó cũng chỉ trả lời là cúm nhẹ , 2 mẹ con trò chuyện một lúc rồi mẹ nó về làm việc . Nó kéo vali đi qua khu vườn lớn trong trường , cũng được coi là nơi thoải mái và có không khí nhất trong K.R . Lang thang chuẩn bị ra về thì nghe thấy tiếng nói quen quen vang lên bên tai...

- Thế Phong ! Anh phải tin em ! em không bao giờ làm những chuyện như vậy cả !!!

- tôi tin cô ! CÔ BẢO TÔI TIN CÔ NHƯ THẾ NÀO ???

- em xin anh ...dù sao con nhỏ đó cũng không có liên quan gì ? sao anh lại bảo vệ cô ta như thế !

Nó nghe thấy thì máu tò mò liền nổi lên , biết là không nên nghe trộm chuyện của người khác nhưng đời người mà ...có ai tránh khỏi ý nghĩ này đâu . chẹp chẹp . Hôn nữa cái tên Thế Phong và giọng nói này rất quen ...nó đã nghe qua ở đâu rồi , vì thế không có lí do gì ngăn cản nó đi hành tẩu chuyện xấu cả .

Đưa tay vạch tán lá trong bụi ra , cả người núp sau đồng lá , mặt thò lò ngó vào trong , gương mặt của hân và Huệ Nhi hiện ra ngay trước mắt nó . "Hóa ra là 2 người này " Nó nhủ thầm trong đầu , và nghĩ hân và Huệ Nhi đang làm chuyện gì mờ ám đây !!! Nên im lặng nghe đoạn tiếp theo của kịch đời .

- cho dù là không liên quan hay không đáng tội khiến cô làm như vậy sao . Tôi nói cho cô biết tôi tha yêu người như Diệp Thiên Y chứ không bao giờ phải đi yêu loại mặt dày vô sỉ hại người không biết ngại như cô .

Hắn chỉ tay vào mặt Huệ Nhi mà nói một cách cay nghiệt !

- sao lại như vậy ? em có gì là không hơn nó ! Diệp Thiên Y chỉ là tép diu nhà nghèo , làm sao có thể yêu anh được !

- CÔ IM ĐI ! TÔI KHÔNG MUỐN NHÌN THẤY MẶT CÔ NỮA , NGÀY MAI HÃY BIẾT ĐƯỜNG MÀ XIN LỖI CÔ ẤY ! NẾU KHÔNG ĐỂ ĐẾN LÚC TÔI NHÚNG TAY THÌ CỨ LIỆU CÔ KHÔNG CÒN ĐƯỢC HỌC TRƯỜNG NÀY NỮA ĐÂU !!!

Huệ Nhi cứng đờ mặt ! Chưa bao giờ cô thấy hân lại vì một người như nó mà điên người đến như vậy . Nhưng chả nhẽ lại phải hạ mình đi xin lỗi nó !!!

cô không cam tâm .

Nó nghe xong mới biết tâm điểm chú ý của 2 người này là đang nói nó , ôi định mệnh ! sao hôm nay đời đen như dấm phải cắt , quệt phải nhọ nôi , ăn phải mực thế này !!! Nó thấy mình nên lui , nhưng chân không cẩn thận dẫm vào cành cây khô đằng sau , trượt chân miệng kêu á cái , cả 2 người kia cùng ngừng nói chuyện . hần nhìn về phía bụi cây đang động động kia , nhận ra có người . Lúc này nó cũng biết mình làm nhảm chuyện nên lấy tay che miệng , chân chuẩn bị bò lồm ngồm dậy thì tán cây đã bị vạch ra . Thôi ! Mấy cái đen hồi nãy nó nói bắt đầu xuất hiện rồi !!! bắt đầu hiệu nhiệm rồi ! Biết không thể tránh được nữa nó ngồi dậy lấy tay gỡ gỡ đầu , cái khẩu trang cũng vì nó ngã mà tụt mất một bên ...nhìn bộ dạng lúc này của nó trông thật giống với ..đồng nát dùng hàng hiệu !!!

- là cô ???

- à thì ...tôi ...tôi cũng không có ý định nghe lén đâu nhưng mà ...

Nó còn chưa nói xong hần đã đi đến đưa tay sờ vào mặt nó , chạm nhẹ vào những vết xước làm chân mày nó hơi nhăn lại vì có chút đau .

- cô ra đây !!!

Hần nói xong thì từ trong bụi dậm lại bước ra một người nữa là Huệ Nhi . Hôm nay cô ta mặc bộ váy màu hồng nhạt , hơi xòe , tóc để hơi xoắn đuôi . Nhìn yếu ớt vô cùng , khác hẳn với vẻ trang hoàng bốc lửa hôm nọ . Bị hần gọi ra mặt cúi gằm , không nói gì

- xin lỗi !

- thế phong ????

Nghe hần nói cô ta bất chợt tròn tròn mắt nhìn hần !!!

- cô có nói không ???

- ày ...thôi mà ...tôi cũng không sao đâu ??? đừng có làm vậy !!!tôi thực sự không sao

Nó nghe giọng hần có vẻ mang chút khó chịu thì liền xua xua tay coi như không có gì nhưng khi ngược lên nhìn ánh mắt lạnh băng của hần đang nhìn chăm chăm vào gương mặt gần như đang tức chết nhưng không dám tỏ ra kia của Huệ Nhi thì cũng không nói gì thêm nữa , mà để vận sự tùy duyên thôi !!!

- xin lỗi !!!

Huệ Nhi tức đến mặt xám xịt lại , nói xong đâm đầu mà đi , huých nhẹ cái vào người nó làm nó loạng choạng suýt ngã , may có hần đỡ nên cũng thoát nạn đo đất .

- cảm ơn ! Tôi không sao .

Nó giật tay mình ra khỏi tay của hần , có vẻ không được tự nhiên nên cũng tránh luôn ánh mắt . Đúng lúc đấy thì định mệnh buộc chặt nó lại không cho nó thoát . Hần cố tình dí sát mặt mình vào mặt nó làm nó nghĩ là hần muốn hôn nên mặt đỏ bừng , tay đưa ra ấn người hần hét lên " KHÔNG ĐƯỢC "

Hần nghe xong mà 2 mắt tròn lên , sau đó căng phồng mồm mà cười lớn , tay chỉ vào mặt nó " TÔI KHÔNG NGỜ CÔ LẠI LÀ NGƯỜI NHẠY CẢM NHƯ THẾ . Nghĩ tôi muốn hôn cô sao , chẳng qua chỉ muốn nhìn xem trên mặt cô có cái gì mà lại có thể hết lần này qua lần khác đi gây phiền phức cho mọi người thôi , ai ngờ ...cô..hahaha..CÔ...HAHAHAH ....aaaaa "

Nó nghe xong như muốn phát điên , hần lừa nó ??? Bị chơi 2 lần còn chưa đủ với nó hay sao , cái tên mắc dịch này cứ làm chuyện tốt xong lại làm thêm chuyện xấu , muốn đời này nó cũng không thể mê nổi . Chân dơ ra sau , tung một cước vó ngựa đập người xông phi đến chân hần , đây đã là cú tử của nó nên cũng rất đau , hần đang cười ra cả nước mắt mà đột nhiên bị nó đá mặt nín ngay nụ cười ...nó nhận ra hần đang dần BỐC HỎA biết ý liền TÁU THOÁT luôn ...tránh lát nữa hần lên con " QUÂN TỬ BẢO THỦ BÂY GIỜ CHƯA MUỘN "

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 26: Bạn Trai Giả Mạo (Phần 1)

Nó đi về phòng cùng với cái vali đồ , Đi đến trước cửa thì gặp ngay Thế Lâm , thắc mắc không biết tên này rình mò ở đây làm gì nên cũng lại giống hồi nãy núp núp sau cánh cửa => ngay đằng sau Thế Lâm , còn Thế Lâm thì lại thập thò nửa nhìn nửa không vào bên trong ...

- lão già này !!! Đã lâu như vậy mà không bỏ cái tính mê gái đi !!!

Thế Lâm vừa nhìn miệng vừa lẩm bầm , nó đứng sát nên nghe thấy tường tận hết ...Miệng kéo khẩu trang ra nói luôn

- ai ?

- ba tôi !

- ba cậu á ???

- ưk ...ba tôi ...Á

Cậu nói được vài câu mới nhận ra mình đang nói chuyện với ai đó , quay lại thấy mặt nó to tướng dán gần vào thân mình

- CÔ LÀM GÌ Ở ĐÂY ???

Nó kéo khẩu trang lên rồi nhếch cái mép , cười cười mờ ám nhìn người phía trước .

- gì là gì ? tôi chẳng qua thấy cậu lấp la lấp ló ở đây như đang làm chuyện gì đó bí mật lắm , định theo dõi xem có gì hay ho không . Ai dè , công tử ăn chơi chác táng , đánh người không thương như cậu mà cũng có cái mặt biết sợ .

-a..ai nói tôi sợ ?

- thôi đi ! Tôi không bao giờ nhìn nhằm nên đừng hòng diễn nhá ! Cưng còn non và xanh lắm !!!

- cậu đúng là sống không biết điều !!!

Ánh mắt Thế Lâm như đen lại nhìn nó ! Nhưng không sao ! Nó không sợ nên vẫn vô tư cười khênh .

- Kê không biết điều là cậu đấy !

Nó ngheh cái mặt lên nhìn Thế Lâm , đang định đẩy dịch nó ra thì có tiếng bước chân đi ra , đột nhiên tay nắm vai nó siết chặt lại , xoay một trăm tám mươi độ cho người nó quay vào trong , tay đưa ra ôm chầm lấy nó , dấu đi cái mặt của mình bên vai nó . Lúc này ai nhìn vào thì sẽ chỉ thấy được tấm lưng cao lớn của Thế Lâm và cảnh tượng như ...đang hôn nhau kia .

Chờ cho đến khi xuất hiện một chiếc xe màu đen đi tới và lại đi ra thì cậu mới từ từ buông tay nó , nó đỏ mặt chớp mắt liên tục . Cái tên bệnh hoạn điên nặng này rốt cuộc đang có ý định gì , tự nhiên đẩy ra lại ôm vào , ôm vào rồi lại đẩy ra . Cha tổ ! Nó muốn đập cái tên này quá mà mắt cứ chớp liên tục là sao !!!

- HÂM À ! bị bỏn thiếu gia đẹp trai đây ôm rồi đơ luôn rồi sao ?

Thế Lâm thấy nó thế thì cười khẩy , đưa 1 tay vào túi quần tay còn lại vuốt tóc một cái , nó bây giờ mới thực sự tỉnh mộng mà hậm hực nhìn người con trai này . Tay đưa lên đánh một cái , mái tóc vuốt keo bị lật ngược hết như mào gà bị tia đi , tã tời hết chỗ nói .

- ĐIÊN SAO ?

- cmm điên ý , động đến bỏn cô nương ta đây , nguoi tướng nguoi là ai ! Cho đáng đời cái tội đã sĩ còn kiêu , cẩn thận vênh quá sau này mặt không cúi xuống được nữa đâu !!!

- cái con khốn nạn !

-cái thằng chết tiệt !

- mày cứ đợi đó !

- mày sẽ còn phải đợi nhiều hơn tao !!!

- ơ mày cứng !!!

- chứ ai mềm như bún giống mày !!! KAKAKAKA

Nó che miệng cười một cái , bởi đây được coi là thói quen , cho dù là đã có khẩu trang bảo vệ nhưng vẫn che như đang không đeo . Chân bước nhanh vào thang máy , trước khi cửa thang máy đóng lại còn cố tình đẩy đẩy mắt với người phía ngoài kia để cho Thế Lâm tức điên .

...

Buổi chiều nó ra ngoài trong bộ đồ thoải mái . Vì hôm nay là ngày cuối tuần nên các học sinh được ra phố chơi thoải mái , những đứa trong trường đa số toàn tổ chức tiệc party tại một nhà hàng hoặc quán karaoke nào đó . Lớp nó cũng tổ chức ở quán nhậu nhưng nó không đi , vì nghe nói đến đó còn chơi

trò quay chai , trả lời đúng sai , oản tù xì thua ăn tát , đập tay ai thua phải hôn một đứa con trai ,...v...v . Sợ quá nên nó té khỏi luôn ! Thế Lâm cũng không đi , mà mò đến quán game chơi . Nhật Huy cũng có một show diễn tối nay , bận chuẩn nên bỏ cuộc nốt .

Thay một chiếc váy 2 dây màu hồng nhẹ , dài gần đến đầu gối , tóc cột cao . Nó nhìn mình trong gương cũng tạm , nhưng Bảo Hân thì có vẻ ..rất thích thú . Vì da nó trắng nên mặc màu này vào nhìn đáng yêu hết chỗ chê , tóc lại cột cao nên lộ ra phần cổ cao và trắng ngần . Mắt đen to tròn nằm dưới mái bằng .

- không son phấn gì à ? _Diệp Hân

- không !!! cơ mà nhìn mặt xấu lắm à ? _ nó

- không ...nhìn cũng được !!! _ Diệp Hân lên tiếng điều phản bác lại câu hỏi của nó , chê cũng không được mà khen cũng không xong , chỉ bằng làm trung tâm 2 vị cho rồi .

- lớp B các cậu không tổ chức tiệc tùng gì à ?

Nó vừa thu dọn một số thứ vào trong túi xách , miệng vừa hỏi Bảo Hân !

- tôi không muốn đi ...

- vậy đi chung không ??? ra phố , hôm nay trời mát lắm !!!

Nó đưa tay về phía Bảo Hân , như một lời mời gọi hấp dẫn Bảo Hân có vẻ hơi dờ người với nụ cười ngọt ngào trên môi nó . Nhưng cũng nhanh chóng rút lại nàhs mắt chớp chớp vài cái .

- không đi !

- chảnh thế ???

Nó héch mui lên một cái rồi đóng sầm cửa lại . Đi thẳng ra khỏi trường , đón xe bus lên phố .

Hôm qua mẹ có cho ít tiền , nó sẽ mang số tiền này đi mua một vài thứ hay hay để trong phòng như vật trang trí , dù sao bao giờ ra trường nó sẽ không sống được ở đây , chỉ bằng tuần nào cũng ra mua một thứ làm kỷ niệm ! ^ _ ^ .

Bước xuống xe bus một thành phố tấp nập sạch sẽ hiện ra trước mặt nó . Nó bất chợt nở một nụ cười tươi nhìn cảnh vật xung quanh mình , những dãy hàng bán đồ ăn lạ mắt , đi một đoạn thì thi thoảng bên ven đường còn có mấy chiếc xe bán kem cuộn , những người bán kem đều rất thành thạo xát đi xát lại 2 con dao trên tấm đựng kem lạnh . Nó thấy hay hay cũng vào mua một cốc vị socola với vani .

Nó đi chơi khắp phố trong cái nắng nhạt của mùa xuân , hồi nãy đi nó có khoác thêm chiếc áo khoác mỏng ra ngoài nên nhìn hết sức nổi bật và nhẹ nhàng trên phố . Bỗng nhiên khi đi qua một quán cafe nó mới nhìn thấy hân đang ngồi bên trong , lúc này chân mới dừng lại , dịch ra phía sau vài bước , tay nắm lấy cái cột xanh bên ven đường thành phố , ngó ngó vào trong . Lòng cảm thấy thương tiếc cho số phận hẩm hiu như cơm thiêu của mình , đến trường gặp hân , ra trường gặp hân . Ô thế là oan gia ngõ không hẹp hay do kiếp trước nó nợ hân tiền mà quên chưa trả , kiếp này hân nhớ lại nên quyết tâm đòi bằng được . Một đồng suy nghĩ viên vông cứ hiện loanh quanh đầu nó ! Chợt có một bóng người quen thuộc đang ngồi ở quán nước trên kia cùng với một người đàn ông , thấy thế nó liền nhận ra đây là Họa Thiên - bạn chung lớp với nó ngày xưa , là một đứa con gái hết sức dễ thương ...về ngoại hình . Ngực có hơi lép nhưng vì mọi thứ khá hài hòa nên nhìn dễ thương hết xảy . Nó vui quá không thèm để ý đến hân bay nhanh về phía Họa Thiên .

- HỌA THIÊN !!!

Nó vọt đến chỗ con bạn rồi dơ tay vẫy vẫy !!!

- a ..lớp trưởng Thiên Y !!! Sao cậu cũng ở đây ...à ưk nhỏ , cậu học ở trường trong thành phố này !!!

- hi ...vậy cậu ..sao lại ở đây !!! _ nó ngồi xuống gọi một ly sữa dâu rồi quay sang với Họa Thiên .

- mình đi cùng bạn trai !!! ....A...lớp trưởng ..đưa tiền đi!!!

Nó nghe Họa Thiên nói xong thì mặt ngệt ra , xong lại pha chút ngu ngu =.=

- tiền ? tiền gì ???

- CÒN TIỀN GÌ NỮA !!! hôm đó ăn liên hoan chia tay cậu hứa bao giờ gặp sẽ dẫn bạn trai đến , vậy bạn trai đâu rồi ???

- HẢ .o.O ....bạn...bạn trai ???

- đúng ,,,cậu nhớ lại đi ...cậu hứa rồi !!!

Họa Thiên thúc giục nó nhớ lại mọi chuyện , lúc này đầu nó mới nhớ tới chuyện hôm đó . Tại quán karaoke , nhân lúc nó bị choác say cả đám con gái

thấy nó f.a suốt liền lên kế hoạch ép buộc nó tìm bạn trai cho cuộc đời còn lại bớt cô đơn , nên mới bắt chấp chơi cá cược , chỉ cần 1 trong những người ngồi đó bắt gặp nó đi một mình sau một tuần thì phải lấy tiền của nó , không cho nó thoát , thời gian càng lâu lấy càng nhiều tiền . Nó lúc đấy thì mơ mơ tỉnh tỉnh , lại sĩ diện cao trong khi uống rượu nên nói toẹt một câu không thêm suy nghĩ " TƯỜNG GI CHƠI LUÔN . ĐÂY KHÔNG MUỐN CỦA THÌ THÔI CHỨ ĐÓ TAY TRÁI 1 DÀN TRAI ĐẸP , ĐÓ TAY PHẢI 1 DÀN TRAI CHẤP NHẬN YÊU CHUYỆN " . Một phút sai lầm cuộc đời tan hoang khiến nó sống chết không xong , đã vậy còn gây ra cho nó tình thế khó xử như bây giờ . Kiểm đầu ra bạn trai lúc này đây !!! Nhưng giờ nó không muốn bỏ tiền , tiền này nó còn phải mua nhiều thứ . Nhưng hiện giờ liệu không làm vậy có được không ...tâm trí lung tung , tâm trí tiếc tiền đã làm nó nói buột ra một câu .

- ai bảo không có ...anh ấy đang ở ngay đây đây !!!

- vậy sao ??? vậy đi gọi anh ấy đi !!!

Họa Thiên phản kích nhìn nó , thể hiện rõ mong muốn nhìn thấy người yêu của lớp trưởng . Trong đầu nó còn đang tính kế chạy khi ra khỏi quán nước . Nhìn thấy nó đang lờ lững ra định trả tiền cốc nước thì Họa Thiên liền cất tiếng :

- lớp trưởng , lát nữa còn quay lại , không có ý định chạy chứ ???

- à..à thì ...

- đi đi ...không mang bạn trai đến đây là tới đến nhà lớp trưởng đòi tiền đấy !!!

Họa Thiên nói với giọng dọa dẫm , nó vì sợ mẹ biết được chuyện cá cược này nên đành can đảm đi ra đến chỗ gần với quán cafe hán đang ngồi . Nhìn vào người con trai đang cúi đầu đọc tạp trí , tay cầm tách cafe kia thì can đảm không biết phải làm gì ??? Lựa chọn này là nhanh nhất rồi , thôi được ...phóng lao thì phải theo lao , lao đâm đầu kéo người theo đó , đến nước này rồi thì ngại gì nữa chứ !!! Vì tiền cả ...can đảm cầu xin một lần thôi !!! Một lần thôi !

Nó mở cửa quán cafe bước vào bên trong , mọi thứ mang một vẻ yên tĩnh đến bất ngờ . Mặc dù nhiều người ngồi nhưng xung quanh hán lại chẳng có ai , nơi hán ngồi rất đẹp , như được thiết kế riêng cho mình về cô đơn kia thôi vậy . Tiếng nhạc nhẹ nhàng du dương lọt vào tai ấm lòng người . Nó bất chợt nhận ra mình như đang bị chìm vào mọi thứ trong không gian nơi đây ... yên tĩnh và có chút gì đó rất thoải mái ...

...

hết chap 26

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Bạn Trai Giả Mạo (Phần 2)

Nó sau một lúc chìm đắm say mê với quán cafe thì liền lắc đầu mạnh một cái , tự nhủ với lòng mình vào đây không phải ngắm quán cafe này mà là có chuyện hệ trọng cứu được một khoản tiền lớn của nó . Nó đề dặt đi chậm đến phía mà hán đang ngồi , nhìn hình dáng cao lớn lừng lừng đang vắt chéo 2 chân trên ghế thì nuốt nước bọt cái ực . Miệng há ra định nói thì hán đã lên tiếng .

- đến đây làm gì ?

Nó tròn mắt một cái như đồ gỗ , rồi khẽ nghiêng đầu , sau đó đưa tay lên gỡ tóc , cổ nở một nụ cười tươi hết mức

- Thế Phong sư huynh ! Hôm nay tôi đến là có chuyện muốn nhờ anh .

Hán nghe xong thì nhíu mày một cái , nhưng hình như cảm giác vẫn còn thiếu gì đó trong câu cầu xin này nên thẳng thừng trả lời

- không giúp !!!

Vừa nghe hán nói cái nó như bị xé đánh ngang tai , điện xẹt qua người . Lòng cảm thấy tên ngồi trước mặt mình thật phũ phàng , cùng là người trong trường với nhau , lẽ nào từ chối không suy nghĩ lại là điều dễ dàng với hán vậy sao ??? Nó không tin hôm nay nó có phô cái mặt dày của mình ra thì sẽ không làm gì được cái tăng băng kia , các cụ đời xưa có câu : " có công mài sắt có ngày nên kim " . Bây giờ nó là người mài , còn hán là thanh sắt , cứ dựa vào lý thuyết của các cụ mà làm , hán nhất định bị nó thu hồi thành chiếc kim ...

Thế là trong đầu lại nghĩ ra một thứ quái quỷ , ngay sau đó liền ngồi bệt xuống đất , mà vị trí không phải là ở đâu , mà lại là ngay bên chân hán . Hán có chút giật mình bỏ tờ báo xuống . Nhưng còn chưa kịp nói gì , nó đã hét lên :

- TRỜI ƠI ...HUHU ...SAO ANH LẠI LÀM NHƯ THẾ ...ANH THẬT LÀ MỘT TÊN VONG AN BỘI NGHĨA ..HUHUHU ...UÔNG CÔNG TÔI TỐT VỚI ANH BẤY LÂU NAY ...ANH THẬT LÀ MỘT TÊN KHÔNG CÓ TÍNH NGƯỜI MÀ ..AHUHU ...HỨC..

Lập tức khi nghe thấy tiếng khóc i ôi không thôi của nó mọi người liền hướng luôn ánh mắt về phía hắn đang bị nó chôn chân . Hắn đơ người nhìn nó , rồi lại xua xua tay với mọi người , ra ý là không liên quan . Nhưng hắn càng không nói gì nó lại càng giả vờ khóc to hơn , hắn khó chịu và cũng chính xác là không chịu nổi , gần giọng nói vừa đủ nghe với nó

- muốn gì đây ???

Nó nghe xong lập tức bỏ tay ra , miệng hết khóc , mồm nở nụ cười tươi hơn hoa hướng dương làm hắn lại lần nữa muốn oánh nó ngay lập tức .

- anh giả làm bạn trai tôi đi !!!

Nó trả lời xong thì ánh mắt hắn có chút tia thay đổi , nhưng nó lại không rõ là thay đổi như thế nào , một lúc không thấy hắn đáp lại liền mặt dày đặt mồm xuống ngay chiếc ghế đối diện với hắn * mặt dày quá a~ * .

- sao không nói gì ?

Nó quơ quơ tay ra trước mặt hắn , hắn liền đưa bàn tay lớn bắt lấy tay nó đặt xuống bàn rồi thả ra . Ánh mắt lộ ra ý cười

- cô nhìn lại mặt tôi đi !!!

- đang nhìn đây !!!

- nhìn có giống mấy thằng bình thường ngoài kia hay sao ?

- dĩ nhiên tôi biết , đẹp trai hơn !!!

- vậy cô định cho tôi giúp cô không công à ?

- ý gì đây ?

- không vòng vo với cô nữa , thực hiện với tôi 4 điều kiện , tôi sẽ giả làm bạn trai cô .

Nó vì đang cấp bách nghĩ về số tiền và câu trả lời của hắn nên bất chấp không thêm để ý nhiều mà trả lời luôn .

- ô kê , 4 thì 4 , chơi luôn ...

Sau khi lời nói vừa thốt ra khỏi miệng tay hắn liền ấn một nút đỏ ở điện thoại , miệng nhếch lên thành một nụ cười đầy ma mị , nghiêng đầu nhìn nó , rồi nháy mắt một cái đầy mê mị . Nó vốn dĩ không phải người chết vì nam thần nên miệng xi một tiếng rồi bĩu môi , trong đầu nghĩ . Đẹp trai thì có gì hay ho , chẳng qua được yêu thích cũng nhờ cái mặt .

- cuộc nói chuyện này coi như tôi ghi âm lại , có gì cô không muốn thực hiện tôi sẽ có bằng chứng để uy hiếp cô và tố cáo cô .

- anh không cần dùng ba cái trò đó , Diệp Thiên Y này nói được làm được .

- cuộc đời đầu nói trước được điều gì , nếu không thì đầu sinh ra chữ nhớ .

- tùy anh , muốn tin thế nào cũng được . Bây giờ thì bắt đầu được chưa ?

Nó đang chuẩn bị đứng lên thì hắn liền cất tiếng

- chưa được !

-VẬY CÒN GÌ NỮA ???

Nó điên người hét lên

- suýt , bé mồm thôi , quán ruột yên tĩnh tôi thích đã bị cô phá cho không còn chút không khí đặc trưng nào rồi ...

Nó ý thức được việc mình đang làm thì liền chớp mắt vài cái , sau đó ngoan ngoãn ngồi xuống .

- tôi không muốn bạn gái "hờ" của mình ăn mặc thế này !

- sao cơ !?

- cô nghĩ ăn mặc vậy mà xứng đáng đi với tôi sao ?

- thôi đi thiếu gia nhiều tiền , anh có tiền thì làm gì chả được , tôi không có lấy đâu ra điều kiện tiêu hoang như anh , đừng có nhiều lời .

- cô không bỏ thì trên danh nghĩa bạn trai tạm thời tôi sẽ bỏ cho cô !

- tôi sẽ không trả lại tiền đâu !

- tùy cô thôi !

Nói xong hắn liền đứng dậy phui áo , lấy kính cài từ áo ra đeo lên mặt , đưa tay nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nó , kéo vào trong chiếc mui trần màu trắng , tiện tay cài luôn dây an toàn cho nó .

- đi đâu ???

Nó tròn mắt nhìn hắn . Nhưng đáp lại câu nói chỉ là cái nhếch miệng . Mãi tới khi nó gần mãi , gần mãi hắn mới bảo đi mua đồ và nói thêm một câu phũ phàng nữa

- phải thay đổi cho vịt trời thôi , đi cùng chim ưng luôn là thiên nga !

Nó nghe mà muốn đâm hắn quá ! Ừ thì nó là vịt trời nhưng có cần hạ thấp danh dự nó rồi nâng cao danh dự bản thân lên vậy không , nó bắt mất lưôm hắn .

- thôi thôi ! Đừng dùng ánh mắt đó mà thiêu cháy cái gương mặt vạn người nhìn vạn người mê này nữa đi !

Nó đánh tay lái một cái khiến cho gần như đập đầu vào bên cạnh , cho dù đã có dây an toàn . Sau khi đã ổn định lại chỗ ngồi của mình nó mới thốt lên một câu

- ANH ĐÚNG LÀ TÊN TỰ KỈ CHÍNH CÔNG MÀ !!!

...Shop Đồ Angela

Nó đứng trước cửa tiệm bán đồ chuyên cho nữ mà mắt không khỏi đảo lung tung , miệng không khỏi nói ra 1 câu " ô mai gót " . Hắn nhanh chóng kéo nó vào trong . Đây là shop hàng lớn trong thành phố này , và cũng thuộc diện quản lý của gia đình hắn , nên ngay khi hắn đưa nó vào thì đám nhân viên đã tới tập xếp hàng chào hỏi hắn rồi chỉ cần liếc qua nó là đã biết mình cần phải làm gì . Vậy nên có tới 3-4 cô nhân viên đi đến bên nó mời nó vào một khu rất lớn toàn trang phục , màu sắc chói lóa làm nó choáng ngợp , không những thế phòng thay đồ còn rất rộng và hiện đại . Bên ngoài cũng rất nhiều gương có hình thù đặc sắc . Nó liên tục bị đám nhân viên lôi ra kéo vào với mấy bộ váy thực sự mặc không quen . Thử mãi đến bộ thứ 12 thì hắn liền chặn cửa phòng thay đồ , lắc đầu rồi đi ra chỗ quầy thứ 1 lấy ra một bộ váy trắng pha chút sắc vàng nhàn nhạt , tạo cảm giác ấm cúng như ánh nắng chan hòa vào mùa xuân đầy muôn hoa rực rỡ . Quả nhiên nó thay xong thì nhìn khác hẳn với mấy bộ trước , màu vàng nhạt nhẹ nhàng càng làm cho làn da nó thêm sáng lên và trắng hơn , gương mặt cũng như được chiếu ánh nắng mà rực rỡ hẳn ra . Váy ngắn ngang với chiếc váy , nhưng chất liệu của chiếc váy này hoàn toàn khiến nó có cảm giác nhẹ nhàng và thoải mái , mặc vào như đang khoác trên mình một tấm vải mỏng manh như lông tơ mềm mịn , nhưng lại mang lại cảm giác ấm , không bị lạnh cóng . Phần cuối váy hơi tròn tròn , nhìn rất đáng yêu .

Đám nhân viên nhìn nó bước ra thì mắt cũng như bị hút luôn , sau đó liền kêu lên :

- vẫn là Dương thiếu gia có mắt nhìn , chỉ cần chọn qua thôi cũng đã hợp như vậy !!! ^ _ ^

Hắn nghe xong không nói gì rồi đi đến phía quầy giày cao gót , lấy ra một đôi cao gót màu đen , cố tình chọn một đôi không quá cao để nó dễ làm quen , dù sao nhìn người nó trên thực tế trong con mắt người bình thường thì đã có chiều cao hoàn hảo rồi , cũng chỉ nên đi như vậy cho đơn giản , tiếp là những phụ kiện như hoa tai , tất chân mỏng không màu , vòng cổ , kẹp tóc và áo choàng mỏng , mọi thứ đều hoàn hảo và hoàn toàn phù hợp để lên phố trong không khí như vậy !!! Cuối cùng là một lớp trang điểm nhẹ nhàng càng làm nó thêm thanh thoát , cùng mái tóc hơi xoắn đuôi , vốn dĩ tóc nó đã mềm và mượt sẵn nên nếp càng dễ vào , không cần nhuộm cũng có màu nâu nhạt , nhìn rất tự nhiên và có vẻ lai tây .

Khi nó đã hoàn hảo được hắn trang bị thành thiên nga nó không dám tin nó ngày xưa quê mùa mà lại được như vậy !!! Ôi ! Tự nhiên lòng nó thấy khâm phục hiệu quả của tạo hóa trang điểm !!! chẹp chẹp ...

Hiện giờ cả 2 đang trên xe đi đến điểm hẹn , trên đường , mọi ánh mắt đều dồn vào chiếc xe sang trọng cùng 2 con người lấp lánh đang ngồi trong xe . Nó có vẻ hơi căng thẳng một chút , nhìn bộ dạng mình bây giờ không biết Họa Thiên có nhận ra hay không . Có nhận ra con lớp trưởng quê mùa vẫn còn đứng cạnh nhò cách đây chưa đầy 2 tiếng hay không ??? Hồi nãy nó cũng đã nhắn tin là đang đi cùng " bạn trai" đi chuẩn bị một chút !!! Có hẹn tại công viên giải trí trong thành phố rồi , cũng sợ hắn với nó lằng nhằng lâu nên nó cũng đã nói 2 người chơi gì đó trước , bao giờ đến sẽ nhắn tin cho .

20' sau trước mắt hắn và nó hiện ra bảng chữ " CÔNG VIÊN GIẢI TRÍ CẢM GIÁC MẠNH " to tướng hiện ra trước mắt , đột nhiên 2 người trở thành tâm điểm trong mắt mọi người ở đây . Hắn bất giác đưa tay nắm lấy tay nó , kéo vào lòng rồi đưa tay khoác lên bả vai nó , nhìn rất chi là thân mật và tự nhiên , nó có cảm giác hơi nặng nên định đưa tay đẩy ra nhưng bị hắn ghim chặt xuống . 2 người bước vào bên sau khi gửi xe , nó rút điện thoại ra nhắn tin cho Họa Thiên rồi cùng hắn đứng ở chỗ đu quay cao tít chờ .

....

hết chap 27 .

Thông báo : Gửi độc giả trên sstruyen.com : vì ad của sstruyen không cập nhật đúng giới thiệu nhân vật sau khi mình chỉnh sửa nên bây giờ mình xin thông báo luôn là nam chính không phải tên là Dương Thần mà là Dương Thế Phong . Nói sớm không sau này đọc truyện lại cứ tưởng nhầm tên Thần suốt ^_^ , hihi . Thêm nữa là khi nào ad trên trang đó sau 2 ngày không cập nhật chap nào thì mong các bạn ghé qua santruyen xem nhé ! Tại nhiều khi ad không kiểm soát được bỏ sót truyện không up nên các bạn cũng không đọc được . =)))

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Bạn Trai Giả Mạo (Phần 3)

Nó và hấn đứng tại chỗ đu quay mà mọi ánh mắt cứ nhìn chằm chằm khiến nó không được thoải mái , thậm chí nhiều khi có một số đứa con gái nhìn cũng xinh đi qua và chạy đến xin điện thoại hấn cũng rất tự nhiên đọc số cho nghe ! Dù sao nó cũng biết được số của hấn , vì hồi nãy trên ô tô 2 người đã trao đổi số điện thoại cho nhau ! Và chính vì thế khi mấy đứa con gái xin xong nó mới chậm rãi liếc hấn một cái , mặt tỉnh bơ hỏi :

- số giả à ?

- chứ cô nghĩ tôi là loại đứa nào cũng dối xử dễ dãi ư !?

- đúng

- thật là con nhỏ không có đầu óc !

- nói gì !!!???

Nó gần giọng định đưa cú đấm ra oánh hấn một cái thì tiếng hét của Họa Thiên vang lên ngay bên tai

- CHỘ ÔI CHỘ ÔI !!!!

Sau câu nói đầy vẻ bất ngờ là ánh mắt tròn to như mắt ốc của nhỏ . Nhỏ không ngờ 2 người đang đứng trước mặt mình kia lại có một người từng là lớp trưởng của ngôi trường công lập bình thường . Nên đầu óc lại trở nên tỉnh táo thái quá , đang định chạy đến cầm tay nó nhưng nghĩ lại ...thấy không thể nào mà lớp trưởng của mình lại được xinh đẹp như vậy , nên đoán chắc là nhầm người . Kết quả là quay người dắt bạn trai ra chỗ khác , một tay còn lại cầm điện thoại gọi cho nó .

Reng reng reng

Nó dơ người đứng đó , và cho rằng Họa Thiên chắc chắn đã không nhận ra mình , nó dơ chiếc điện thoại lên , ấn nút nghe nhưng không áp vào tai mà miệng chỉ nói 1 chữ

-alo

Vì khoảng cách 2 người quá gần nhau , nhưng vì Họa Thiên đứng trước , quay người về phía nó nên vẫn nghĩ tiếng nói phát ra từ trong điện thoại . Miệng không nở nụ cười sau khi nghe thấy giọng nó mà thay vào đấy lại hét thật to .

- NHÀ MI ĐANG Ở ĐÂU !!! CHUI RA ĐÂY CHO BỎN ĐẠI CÔ NƯỞNG !!!

Giữa thanh thiên bạch nhật như vậy , tiếng quát của Họa Thiên làm cho nó , hấn và cả anh người yêu đang đứng bên cạnh cứng họng , mồm giật không ngừng .

Mấy đứa trẻ con đi qua cũng vì giọng nói đó dọa cho rơi cả que kem ,...rồi chúng nó phò ra cặp mắt to tròn nhìn Họa Thiên , mặt bắt đầu nhẩn lại , mồm mếu máo , ôm chầm lấy mẹ khóc , miệng không ngừng nói :

- mẹ ơi , chị này bị làm sao mà giọng to vậy ???

Nó thấy tình thế nguy cấp nên đập máy luôn ! Đi đến chỗ Họa Thiên vỗ vỗ vai . Nhưng sau cái đập máy của nó Họa Thiên điên người , hất hàm đẩy tay nó ra , chân dậm xuống đất .

- TRÁNH RA !!! bỏn cô nương đang tức !!!

- TA ĐÂY !!!

Nó khủng khiếp quá! Họa Thiên một cái làm nhỏ thấy giọng nói này rất quen, quay lại thì thấy mặt nó, lần này nhìn gần nên rõ hơn lần trước, nên có thể nhận ra, nhưng vẫn không khỏi thắc mắc cùng ngạc nhiên !!!

-a~~~, lớp trưởng ,...là...cậu thật sao ???

Họa Thiên chạy quanh một vòng qua người nó, ngó ngó nghiêng nghiêng khắp góc ngách trong người. Rồi sau đó mới gần như chết ngất vì vẻ đẹp của hân...người đang đứng cho tay vào túi quần ngay bên cạnh nó.

- đây là ...nam thân của cậu sao lớp trưởng ???

Mặc cho bạn trai có đang đứng lù lờ ở đó Họa Thiên vẫn liên tục chớp mắt không ngừng vì quá khó tin. Nó nghe thấy cũng cố không tỏ ra về gì, mà rất tự nhiên dang tay ra kéo lấy cánh tay hân sát vào, tim hân có chút đập mạnh. Mặc dù trước giờ hân tiếp xúc với không ít con gái, nhưng đây là lần đầu tiên có được cảm giác ấm áp thực sự như vậy !!! Ánh mắt đang nhìn chăm chăm vào chiếc điện thoại đột nhiên có chút vui mừng liếc sang nó đang cười tít mắt lại. Hân không thể hiểu nổi người con gái này. Lúc chưa có gì thì coi nhau như chó với mèo, lúc đến lúc cần đóng kịch thì thân mật như thanh mai trúc mã đã quen từ rất lâu. Quả nhiên đầu óc của kẻ thông minh cũng có chút khác người. Nghĩ đến đây đột nhiên trên khóe miệng hân thoáng xuất hiện một nụ cười nhạt.

- thật ngưỡng mộ cậu a~~

Họa Thiên đan 2 tay vào nhau rồi dùng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn nó.

- mà chiếc váy này cũng đẹp thật đó !!!

Họa Thiên chưa để nó cất thêm lời nào, tay chỉ chỉ vào chiếc váy. Hôm nay nó không có cơ hội lĩnh tiền, hơn nữa còn phải chiêm ngưỡng cảnh tượng hạnh phúc của 2 cái con người nhìn rất đẹp đôi kia, bỗng nhiên nghĩ đến thằng người học cấp 3 năm 2 của mình mà chán đời, đã cận rồi ra còn không biết gì, nhìn bạn gái mình ngưỡng mộ kẻ khác đẹp trai hơn cũng kệ, hay thấy người ta đẹp trai quá nên cũng công nhận về đẹp luôn và vì thấy mình không xứng bằng đẳng ấy nên mới làm con rùa rút cổ, nhìn bạn trai nó sang trọng, đẹp trai lại láng, dùng toàn đồ hiệu, chân đi dày da, chiều cao m8, dáng người thể thao, mặt đẹp không tí vết, ...vân và vân vân. Còn bạn trai Họa Thiên: cao m69, nặng 49kg, người gầy nhom, ốm yếu, ...v.v. nhìn đã không muốn nhìn nữa rồi.

- thôi, đừng đứng đây nói chuyện nữa, chúng ta vào trong chơi đi

Nó vẫn 1 bên đeo túi xách, 1 bên khoác tay hân thân mật, hân vì thấy nó diễn cũng rất nhiệt tình nên không ngại điều gì mà vòng tay ôm lấy eo nó. Nhìn mà thân mật không chịu được, bao nhiêu cặp đôi đi qua mà phát ghen, nhìn lại thằng/con bỏ mà phát hờn với nhau.

4 người cùng nhau chơi đu quay nhanh với tốc độ cực cao, tàu lượn siêu tốc cực dài và dốc, vũ trụ bay và vân vân những trò mạo hiểm khác. Còn vào cả hàng động ma, du thuyền kinh dị, phim 5D...Cả 3 người: nó, họa thiên, bạn trai họa thiên đều hết toáng loạn, riêng hân ngồi đầy mặt tình bơ, như kiểu đang ngồi trên ô tô, thỉnh thoảng tàu xé đánh tay lái người hơi nghiêng. Ngoài ra mặt chẳng biểu tình chút nào. Thấy thế nó bất chấp khi đang ngồi trên tàu lượn siêu tốc mà đưa tay ra ngoác cái mồm của hân thành hình miệng cười, đúng lúc tàu quay một cái làm người nó đổ nhào ra phía sau, mất bất chợt trọn to vì sợ hãi, tay cũng không còn nắm lấy cái vịn nữa mà buông thõng, lúc này người nó như sắp sửa rơi xuống, mặc dù đã có dây toàn nhưng chỉ cần bị vurun ra quá mức rất có khả năng tuột dây bất cứ lúc nào.

Hân nhíu mày với hành động ngu hết chỗ nói của nó, trên đời chưa từng gặp người nào ngu đột xuất trong trường hợp này cả! Với tư cách là bạn trai, hân vươn tay ra đỡ lấy người nó, kéo mạnh vào, cả người nó lúc này ngã về phía hân, hoàn toàn úp gọn mặt trong lòng ngực của hân. Giây phút như ngừng lại ngay lúc đó, chỉ còn cảm nhận được vòng tay đang ôm chặt và hơi thở không chút dồn dập của người con trai này. Mặc cho tiếng la hét xung quanh đang lan tỏa, mặc cho con gió bay qua tạt mạnh vào mặt, nó vẫn dương đôi mắt to tròn lên nhìn hân, hân cũng không chút do dự cúi xuống nhìn nó, nhìn vào gương mặt có chút ửng hồng, nhìn vào đôi môi anh đào đang nhấp nháy, đột nhiên mặt hân trở nên to hơn trong tầm mắt nó, sau đó một cảm giác mềm mại phủ lên môi, lúc này một tay hân đã ôm trọn người nó, một tay còn lại ôm lấy gương mặt nhỏ nhắn hôn điên cuồng. Tim nó đập ngày một mạnh, nó không biết, không hiểu và cũng không tránh né nụ hôn ngọt ngào và đầy mãnh liệt này, không biết làm như thế nào, không hiểu lòng mình đang nghĩ gì, chỉ là trong vòng tay của hân hiện giờ nó cảm thấy ấm áp và không muốn rời xa, nếu nói đây là cảm xúc nhất thời thì nó cũng muốn nhất thời thế này mãi mãi, và trong sự nhất thời của nụ hôn này nó đã quên đi một người nào đó trong quá khứ nó đã từng thích, từng yêu, từng một lòng một dạ theo đuổi, có lẽ hôm nay nó đã sống dễ dãi, đã sống buông thả, đã sống một cách không giống như những ngày bình thường nhưng ngày hôm nay đã quá tuyệt vời với nó, sự vui vẻ đến nhanh chóng, sự ngọt ngào cũng đã ghé thăm, một ngày dạo phố mát mẻ, không bận tâm điều gì, thoải mái vui đùa, ...

Khi nụ hôn ngọt ngào kia kết thúc cũng là lúc tàu siêu tốc ngừng chạy. Cả 4 người nhảy xuống, bụng ai cũng đã đói meo, sau khi bò vào một quán ăn BBQ, căng bụng rồi lại mò vào karaoke hạng nhất, quây diên đảo. Tất cả đều là hân chi! Cũng vì hôm nay hân dễ dãi là vì nhờ có nụ hôn ban này, suốt mười mấy năm

không biết hôn bao nhiêu cô mà đây là lần đầu tiên hân được cảm nhận thấy vị ngọt của một đôi môi mềm mại như thế này! Cảm giác đúng là quá tuyệt.

Đại chiến karaoke bắt đầu! Suốt buổi toàn là Họa Thiên vô tư hát diên đảo, thằng người yêu của nó thì không ngừng đút đồ ăn cho nó, hân chỉ đơn giản ngồi một chỗ vắt chéo 2 chân, lướt web & chơi game giải trí, trên thực tế không hứng thú với mấy trò này! Hát hò đối với hân không phải thú vui, còn nó...chả ngồi làm gì, cũng chỉ đặt mông ngồi nóng chỗ tại một vị trí xem Họa Thiên hát, mất suốt buổi không dám liếc hân đến nửa giây, vì không biết phải nghĩ sao nữa, cứ nhìn hân nó lại nghĩ tới chuyện hôn này trên tàu lượn, đúng là ngại hết chỗ chui mà. Cứ nghĩ một lúc nó lại nốc thêm một chén nữa, tức tặc nghĩ hết chuyện nó cũng xoi sạch ba chai bia chứ không ít, nó không phải loại con gái một chén đã say nên cứ nốc mãi đến 3 chai như vậy mới ngất được.

Mãi cho tới lúc giải tán thì đường ai nấy đi, thân ai nấy lo, mỗi cặp đi một hướng. Ra khỏi phòng hát, tay hấn ôm nó đang say khướt khờn khướt, không biết đâu là trời là đất. 2 người còn lại suốt buổi uống ít nên không say, Họa Thiên nhìn hấn đưa nó lên xe ô tô phóng vù vù đi thì lại lên con giường gỗ.

Trên đường đi về hấn vẫn nghĩ đến chuyện ngày hôm nay hấn đã hôn nó sâu đậm thế nào !!! Không những hấn mặt dày không thấy ngại mà còn thấy hứng thú ngày một nhiều nữa, quay ra nhìn người con gái bên cạnh, hấn mới chợt nhớ ra mình vẫn còn giữ rất nhiều thứ có lợi, hôm nay trải nghiệm thử, hấn mới biết cảm giác được làm người yêu của một người con gái như nó cũng rất thích, xét tổng thể nó đều hoàn hảo về ngoại hình, học cũng giỏi, cần bản chỉ cần tận tâm thì không có gì đáng lo ngại. Vậy nên ... rất có thể hấn sẽ suy nghĩ lại chuyện muốn đề cử cho bản thân mình người con gái này ...

....

HẾT CHAP 28 : Bạn Trai Già Mạo (Phần 3) [22/8/2015]

...

chap 29 : Vũ Hội Hóa Trang [ngày 23/8/2015]

....

P/s : sr mọi người ! chap này mình viết có hơi ngắn, chap sau nhất định sẽ cố viết nhiều hơn :(

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Vũ Hội Hóa Trang (Phần 1)

Nằm dài ngủ ngon lành trên xe ô tô 1 cách thoải mái, gió đêm thổi không mạnh nên càng làm cho nó dễ ngủ hơn. Nó ngủ ngon lành nên cũng không cần phải quan tâm tới hấn đang ngồi bên cạnh, cũng chẳng hề hay biết việc mình hứa với hấn sẽ trả đủ 4 điều kiện sẽ là một lợi thế cực cao đối với hấn, vì nó không giới hạn điều kiện nên hấn có thể đưa ra bất cứ điều kiện gì !!! Nhưng giờ hơi sức đâu mà nó nghĩ nữa, bây giờ trong đầu nó chỉ còn 1 chữ " ngủ " .

Chiếc xe nhanh chóng đi về trường ! Màn đêm buông xuống, hấn đưa nó lên ký túc xá bằng cửa mật nên không sợ bị ai biết ! Nhưng cửa mật chỉ mở được vào ký túc năm 2 chứ không thể mở vào lý túc xá năm nhất ! Mà người đang đưa nó vào lại không phải ai khác mà chính là hấn ...một kẻ làm gì cũng rất tự nhiên, cũng thấy bình thường, chỉ cần là những hành động mình làm thì hấn sẽ không bao giờ thấy hổ thẹn với bản thân. Và cũng không phải trai còn zin nên việc đưa nó vào phòng và cho "ngủ nhờ" cũng hết sức bình thường.

Ký túc xá năm 2 ...phòng Vip 1...

Cạch

Cửa phòng hấn mở ra, bên trong tối mù, điện được mở lên, cả người nó bị quăng thẳng đến chiếc giường đen trắng to chà bá. Cả người nó nóng nực mùi rượu khiến hấn không chịu được, đi về phía tủ quần áo lấy ra một chiếc áo sơ mi trắng, từ từ cởi chiếc váy vàng nhạt ra, sau đó lấy một chậu nước lau qua người cho nó, nhìn bộ đồ lót chẳng có chút gợi cảm nào về mặt hấn có chút không hài lòng, nếu thực sự hấn hướng tới người con gái này ...chính là nó đây thì liệu có muốn bạn gái mình mặc bộ đồ không gợi cảm này không chứ ??? Một lúc sau chậu nước ấm được đổ vào nhà vệ sinh, hấn mặc vào cho nó chiếc áo sơ mi của mình.

Rồi tắt điện, nằm ngay bên cạnh nó, tự nhiên như 2 người đã sống chung với nhau mấy năm rồi !

Ở phòng đối diện ...Bảo Hân đi lòng vòng quanh phòng suốt, điện vẫn bật ...Gọi điện cho nó mấy lần mà toàn thấy khóa máy. Bực mình dậm chân cái bịch, lòng thầm âm ức ...biết vậy hôm nay không làm kiêu, đi chung với nó cho rồi, để bây giờ lại phải ngủ một mình. Thú thật chứ trước giờ nhờ toàn phải nằm nghe nhạc mới mới ngủ được vì 1 lí do đơn giản ...là sợ bóng tối. Mỗi lần tắt đèn đi ngủ là không thể nào chợp mắt nổi, bóng đêm cứ bao trùm lấy nhỏ, sự yên tĩnh như làm cho hơi thở nghẹn lại, cuối cùng lại phải hí hục ngồi dậy để bật đèn, lôi phone ra nghe nhạc nửa tiếng mới nhắm mắt. Hôm nay lại vắng nó, lại phải ngủ khó như mọi lần trước kia, ngày mai lại mất gấu trúc rồi lại phải chát kem che khuyết điểm. LẮNG NHẮNG !!!!

Gọi 13 cuộc không thấy gì Diệp Hân dặn với lòng mình chỉ cần ngày mai thấy nó xuất hiện trên hành lang lớp học sẽ ...mà không ...vốn dĩ ngày mai nếu nó còn đi học thì phải soạn sách ...mà sách vở ở đâu ??? đương nhiên là ở đây rồi, phòng nó ở đây !! thì sách vở ở đây, đồng phục ở đây luôn. Được ! Bảo Hân nắm tay giật mạnh một cái rồi nằm kềnh xuống giường, ngày mai nó có về thì chắc chắn nhỏ sẽ làm cho chuyện này ra ngô ra khoai, gạo nấu thành cơm mới được !!! Lần này vì bắt đầu lại thói quen cơm bữa ngày xưa nên có chút không quen, phải hơn tiếng mới nhắm mắt được !!! Nhạc trôi mãi ...trôi mãi ...

...SÁNG HÔM SAU ...6H30'

* PHÒNG VIP 1 NĂM 2 * KTX *

Nó nằm bẹp dí trên giường , chần màu trắng quần trơn lấy người , đầu tóc bù dù như tổ quạ . Bỗng một mùi hương thơm phức xộc thẳng vào mũi nó , khiến cho chiếc mũi nhỏ xinh không ngừng hít ra hít vào , tay đưa lên gạt hết tóc ra khỏi mặt , người theo thể nhồm dầy luôn , chợt nhận ra không gian phòng khác hẳn với mọi khi , đầu thì đau nhức . Giường thì cực êm và rộng , đồ trong phòng và cách sắp xếp đồ đạc khiến nó cảm thấy vừa quen vừa lạ như đã gặp qua ở đâu rồi ...

Đột nhiên nó mới sực phát hiện ra trên người mình không còn mặc bộ váy hôm qua nữa , chân cẳng cứ thế luống cuống nhảy bực cái xuống giường với tốc độ tên lửa . Chạy quanh phòng thì nghe thấy tiếng xào nấu trong nhà ăn . Thắc mắc ngó vào gian phòng ăn trang nhã rộng lớn toàn đồ xịn thì thấy một bóng hình cao lớn mặc một chiếc áo phông trơn đen ôm sát vào cơ thể rắn chắc cực quyền rũ , chỉ cần nhìn đằng sau thôi cũng đủ choáng ngợp bởi tầm lưng rộng và đầy vẻ nam tính kia . Nhưng nó đưa tay vỗ vỗ mấy phát vào mặt mình , bây giờ đâu phải lúc nghĩ tới mấy chuyện này ! Với lại dù sao nó cũng không có máu hám trai nên ngấm làm cái gì ??? Và trong đầu nó chỉ còn sót lại đúng 5 chữ " tên này là tên nào ? " thôi !

Chân còn đang định bước thêm mấy bước nữa tới phía hần thì một giọng nói trầm thấp vang lên .

- dậy rồi à ?

- uk ...HẢ ...ANH ...ANH LÀ AI ???

Nó không hiểu sao mình tự nhiên lại bảo "uk" như là 2 người đang nói chuyện rất bình thường với nhau , ý thức được thì giọng lại cao lên y như đang quát tháo hần .

- vsen đi rồi ra ăn sáng !

Nói xong hần liền mang ra 2 ly sữa , cùng 2 đĩa có salad , trứng ốp la , thịt hun khói và xúc xích béo ngậy ! Trang trí thêm vào rau sà lách cùng mấy lát cà chua đỏ mọng , mọi thứ được đặt vào chiếc đĩa trắng nổi bật hẳn lên ! Nó nhìn mà thêm ứ chịu nổi , nhưng đột nhiên như nghĩ ra điều gì? Nó mới nhận ra người con trai này là hần ...là bạn trai hờ 24 giờ của nó ... Và điều quan trọng hơn chính là ...hần đã đụng chạm vào cơ thể nó . Đầu nó bốc hỏa rồi nhanh chân lao vù vù đến trước mặt hần định dơ tay nắm cái bực vào lồng ngực của hần thì bị hần chặn lại ...

- định "giết người diệt khẩu" à ?

- TÊN KHỐN KIẾP ! TÔI NHỜ ANH LÀM BẠN TRAI GIẢ CỦA TÔI CHỨ NHỜ ANH ĐỤNG CHẠM VÀO NGƯỜI TÔI À ? VÀ TÔI NHỚ TÔI CŨNG KHÔNG NHỜ ANH THAY ĐỔI CHO TÔI ...ANH...ANH LÀM VẬY THÌ SAU NÀY TÔI LÀM SAO CÒN DÁM LẤY CHỒNG NỮA ...MÀ ĐỂ AI BIẾT ĐƯỢC THÌ AI DÁM LẤY TÔI ???

Nó liên tục dơ tay dơ chân ra đánh đấm hần , nhưng hần chỉ dùng có một tay ấn người nó ra là nó đã không thể làm gì mà chỉ biết khua tay múa chân không thành công .

- cô sợ không ai lấy cô ? Tôi nhớ tôi đâu có cời đồ lót của cô đâu

- TÊN CHẾT TIỆT NÀY ! ANH CÒN DÁM NÓI NHƯ THẾ !!!!!

Nó tức đến điên người vì hần , trên đời lại có loại người như vậy ??? lại có cái loại không biết vô liêm sỉ là gì này ??? Nó bây giờ trong đầu đang cầu xin chúa cứu rồi lấy linh hồn mình vì tên đang bị nó ghét cay ghét đắng này thật đòi trụ !!!!

- tôi có lòng tốt mà lại đối đáp như vậy !!! Không phải do hôm qua cô say khướt ra thì tôi đã để cô về một mình ...chứ cần gì nhọc công vác cô về đây ...người thì nặng như heo mà sao lại sang chảnh thế này ??? Đã vậy sáng còn gác chân lên người tôi !!!

Hần vừa nói vừa nghĩ đến cảnh tượng sáng nay khi mình thức dậy . Đây mới chỉ là gác chân theo như lời hần nói , chứ thực ra nó còn nằm đè hẳn lên người hần , rồi không biết đâu là trời đất còn ôm chặt lấy người hần như ôm gối ôm , giật ra mãi không được , hần phải cố lắm mới dứt nó ra khỏi người được , thế nên hôm nay thức dậy tóc nó mới bù dù như thế !!!

Nó dơ tay khua khua đi mấy ý nghĩ này rồi lại tiếp tục đại chiến cãi lí với hần

- tôi mặc kệ anh !!!! Anh trả sự trong trắng cho tôi

- im mồm nhanh !!!

Hần gần giọng rồi dơ ra trước mặt nó tấm ảnh nude hôm qua , nó mặc bộ đồ lót màu be , mặt mũi rõ ràng . Nó nhìn xong mà đỏ mặt , hần còn đòi trụ tới mức chụp hẳn ảnh hay sao .

- kêu nữa tôi sẽ cho cô lên báo đấy !!!

Hần nói xong nó im bặt , tay chân rụt lại luôn !!! Không ý kiến ý cò gì nữa .

- vào nhà vs làm việc như mọi khi đi !!!

Hắn hất cằm

Nó nhăn mặt nhưng cũng nghe theo , đây không phải là chuyện đùa , chỉ cần nó làm gì sơ suất sẽ bị hắn đăng ảnh lên ngay , "*quân tử báo thù 10 năm chưa muộn , chỉ cần hôm nay nhìn , ngày mai tính kể là có thể ăn trộm được điện thoại và delete bức ảnh nude đầy gợi cảm kia* " Đầu nó hiện lên ý nghĩ đen tối

Vệ sinh cá nhân xong hắn với nó ngồi vào bàn ăn sáng ...

- lát nữa tôi phải về lấy đồ !!!

- không ai baorcoo ở lại đây !!!

- có mời cũng không thêm ! Hừ !!!

Nó nói xong thì có hơi vênh mặt nhưng thấy hắn không nói thêm gì chỉ tập trung ăn , mắt lại dán vào gương mặt điển trai !!! Đôi môi mỏng khiêu gợi ...đột nhiên tim có cảm giác ấm áp !!! Nhưng ngay lúc đó hắn lại nhìn lên , nó giật mình trợn mắt , cúi nhanh xuống ăn lấy ăn để phân của mình . Hắn thấy thế mới nhếch miệng cười một cái !

Ăn xong nó mặc lại bộ đồ hôm qua của mình ! Rồi "vượt rào " hành lang về với phòng bên cạnh , Bảo Hân lúc này đang đứng ngay cạnh cửa gần hành lang , cầm cây chổi , mặt hầm hầm . Thấy nó vừa bước vào một cái đã đập liên hoàn mấy phát chổi . May hồi năm trước nó có học qua võ , nên có tránh được . Vừa tránh miệng vừa hỏi .

- sao đánh tôi ???

- cậu vừa đi đâu về ??? Mà tối qua trốn ở xó xỉnh vào , ở đâu mà lại mò lên từ đường này !!!???

- chờ đã ! dừng ngay lại đi !!! Tôi qua tôi ở nhà bạn !!!

- thằng cò hó nó tin , ở nhà bạn , nhà bạn ở đâu mà lên từ đường cửa sổ ??? Chắc chắn là ở bên nhà tên Thế Phong kia rồi , ngoài đường từ nhà hắn ta ra không còn đường nào vào đây bằng hành lang được đâu !!!

- trèo tường chả được , vốn dĩ ở đó có cái thang , tôi không vào được cửa kia vì cậu khóa cửa , chả phải nhờ cái thang kia mà vào bằng đường này , chứ nhất thiết gì phải vào từ bên kia ???

Bảo Hân nghe xong chạy ra nhìn , quả thực là có cái thang , với lại chính xác cô cũng khóa cửa . Không nghĩ tới chuyện nó có chìa khóa nên cho qua . Nhưng vẫn còn rất âm ỉ vì tối qua bị mất ngủ nên mặt vẫn còn nhăn lại , nó vì một phần bức bối với chuyện hồi nãy của hắn , 1 phần lại bị con bạn cùng phòng ả nam ả nữ cảm râm , còn dùng bộ mặt quý không ra quý , người không ra người kia nhìn thì sinh ra phát cáu :

- SAO !!!???

Nó cất giọng quát to khiến cho Bảo Hân giật mình , vì đây là lần đầu tiên nó to tiếng ghê sợ như vậy !!!

- NHIỀU CHUYỆN !!! BIẾN ĐI HỌC ĐI !!!

Nghĩ lại thấy mình cũng không nên yếu thế nên cũng cao giọng quát lại nó .

Cả 2 ử rử bỏ về phía tủ quần áo , lấy đồng phục ra . Vừa mới hôm trước nó được phát đồng phục trường nên hôm nay nó quyết định thay đổi hoàn toàn , bái bai bộ đồng phục quê mùa kia ...

Sửa soạn xong xuôi nó đi trước Bảo Hân tại hồi nãy ăn sáng ở phòng hắn rồi !!!

Bận cãi nhau với nhỏ Hân nên nó lại bị muộn giờ , trên đường đến học viên năm nhất nó phải hí hục chạy như trâu như bò , chỉ mong sao vẫn còn kịp giờ vào lớp . Lúc này lại gặp 2 người là Nhật Huy với Lăng Thần đang đi phía trước , Lăng Thần này nó để ý xem ra quả thực gay thật , lúc nào gặp cũng thấy môi bôi ít son , hôm nay còn lẻo đẻo theo Nhật Huy rồi đôi lúc nói chuyện còn hơi ngại ngại , cười thẹn thùng sau cùng là đan tay vào nhau y chang con gái ! Nó đi đằng sau thấy hết ! Nhìn mà muốn mấc ói , ngắm mấy thằng trai như vậy đúng là bựa chuối hết chỗ nói . Vì nó đi sau 2 người kia một khoảng không gần lắm nên cũng không nhận ra , chỉ có nó mới thuộc dạng tình cờ bắt gặp rồi đứng sau coi kịch hay luôn . Trước kia gặp Lăng Thần nhìn cậu ta không đến nỗi , hôm nay mới lộ đuôi cáo điệu , đúng là phát ón !!! Nhưng xem ra Nhật Huy không hề để ý , toàn cho cậu bạn này ăn bơ béo ngay liền ngay và lập tức . Và càng đi đến chỗ nhiều học sinh tụ tập lại càng muốn tránh xa cái thằng đồng bóng này !!!

Một lúc sau đến khu học viện thì Nhật Huy mới cất đuôi được . Ngay sau đó thì nhận ra nó cũng đang đứng chỗ để đồ thay giày .

- YO !!!

Nhật Huy đi đến dơ tay chào nó , nó không nói chỉ cười nhẹ đáp lại . Cậu đang định nói gì đó nhưng tiếng chuông vào học reo ...Cả 2 cùng chạy thực mạng vào lớp học đã thấy thầy dạy Lý cầm cây thước gỗ to tướng đứng trên bục giảng . Khi cánh cửa lớp mở ra cả lớp cùng Ồ lên một tiếng , vì đưa nào cũng nghĩ nó và Nhật Huy đi học chung , Nhật Huy không muốn lên tiếng thì thôi đằng này nó còn chả thèm chào thầy , mang cặp đi về chỗ ngồi , thấy ánh mắt mấy đứa con gái nhìn nó thì sinh tức giận quát .

- NHÌN CON KHỈ !!! NGHĨ TÔI ĐI HỌC CÙNG CÁI TÊN CÔNG TỬ BỘT ĐÓ SAO ??? QUAY LÊN ĐI !!!!

Bị nó quát cho sợ , mấy đứa con gái quay lên với vẻ mặt khó chịu . Đứa nào cũng nghĩ " *con nhỏ này là ai mà dám to tiếng thế chứ ?* "

Thế Lâm ngồi bên cạnh cũng bất ngờ nhìn nó từ trên xuống dưới , cũng nhận ra được sự khác biệt của nó so với mọi khi , nhìn nó xong lại nhìn về phía Nhật Huy đang lúi vờ bài tập địa ra . Trong đầu bất chợt thoáng có suy nghĩ vớ vẩn là lẽ nào 2 đứa này yêu nhau , giận nhau nên mới như vậy ???

- ngó nghiêng gì ???

Nó tuy không nhìn nhưng cũng nhận ra cái sự chú ý đầy vẻ thắc mắc của cậu bạn ngồi bên cạnh !!!

- ghê nhỉ !!! Hôm nay còn đổi gu ăn mặc , lại còn đại ca quát đồng hương cùng lớp !!!

- sông có khúc người có lúc , bộ cậu đã thấy dòng sông nào nó thẳng tắp không khúc uốn bao giờ chưa ???

- cái lí là giỏi !!!

- quá khen !!!

....

Tiết học địa qua đi ! Tiết hoạt động ngoài giờ của cô nhiệm bắt đầu .

- các em , 2 ngày nữa trường tổ chức lễ hội hóa trang cho học sinh ! Lớp mình cố chọn ra một tiết mục nhé : 1 là hóa trang bình thường , 2 là vũ hội hóa trang , 3 là hóa trang kinh dị , 4 là không hóa gì thì sẽ phải mở hội buôn bán thứ gì đó để giao lưu . Lớp mình mà chọn 1 thì sẽ kết hợp với lớp A2 , A3 , A4 , A5 . chọn 2 thì kết hợp với năm 2 , chọn 3 thì kết hợp với năm 3 , còn 4 thì với các lớp ngoài lễ không thuộc học viện . Nhưng các thầy cô đã hội ý để cho bớt thời gian thì giáo viên chủ nhiệm sẽ đứng ra bốc thăm ...

Nói đến đây bà giáo mới chợt dừng lại làm cả lớp hồi hộp , ai cũng mong vào được 2 vì đây là vũ hội , sẽ được giao lưu với lớp 11S , cực nhiều trai đẹp và thiên tài đỉnh nhất , nhà cũng giàu tẹt ga ... Thế nên khi thấy cô không nói gì mà dừng lại thì bức xúc giục ...

- cô à !!! Không phải cô bốc phải 4 chứ !!!

-Đúng ...đúng ..

- cô bốc phải 4 thì có chết bọn em cũng không tham gia vào lễ hội với mấy đứa học sinh quèn đó đâu !!!

- chuẩn com mẹ nấu rồi !!! Nhất định chúng em sẽ không tham gia

- ...

Ồ ạt bao nhiêu tiếng nói phản bác tuôn ra , bà giáo tức quá tuyên bố luôn ...

- HAI

Cả lớp nghe xong thì hét to ...mấy đứa con gái cầm tay nhau sung sướng cười điên đảo như nhặt được vàng ! Bọn con trai cũng coi như giải nén được cục tức trong người , riêng có 3 người : nó , Nhật Huy , Thế Lâm là mặt đen như không thể đen hơn . Cả 3 người đều không muốn , không hứng thú và quan trọng lại càng chẳng muốn nhìn thấy hấn . 1 đằng thì nó chót làm ra chuyện vớ vẩn với hấn , 1 đằng thì phải gặp kẻ thù lâu năm , 1 đằng khác thì lại không muốn gặp anh trai cùng cha khác mẹ ,...Thế là cả 3 cùng khoanh tay , thối phù cái , mặt cùng nhăn , nhìn mấy đứa đang cuồng điên nhảy nhót trước mặt , tất cả ...tất cả chúng đều là fc cuồng chính công của hấn - Dương Thế Phong ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Vũ Hội Hóa Trang (Phần 2)

Cô giáo tiếp tục thông báo các khoản cần chuẩn bị và được phép có trong buổi vũ hội . Lát nữa là tiết thể dục nên cũng bị lược bỏ , thay vào đó sẽ là đi đến phòng tập huấn để học nhảy , giao lưu cùng với học sinh 11S và các lớp ở khối 2 . Phòng nhảy ở trường K.R rất rộng , rộng hơn phòng múa ba lê , quanh 4 bức tường toàn gương bao phủ , sàn gỗ trơn láng nhìn đẹp mê li ! Thêm nữa trong khi tập luyện để tổ chức vũ hội thì sẽ được mời thêm một người bạn nữa từ trường khác hoặc lớp khác tham gia cùng . Nó nghe thấy thế cũng rất vui vẻ , trong đầu đã định sẵn ra người muốn triệu hồi ...không ai khác chính là con bạn nổi khổ ...Tiểu An ... ..

Tiết 2 qua đi ...3 tiết còn lại dùng để chuẩn bị cho vũ hội nên cả lớp 10A1 cười điên đảo , vừa không phải chơi lại vuiwf được ngắm dai đẹp , đây chính là đề tài mà mấy đứa con gái cực quan tâm tới .

Cả tập thể 10A1 di chuyển ra phía ngoài sân , đi sau cùng của đoàn lớp là nó - Nhật Huy và Thế Lâm ,mặt vẫn đen xì lì như hồi nãy . Đi qua mấy vòng trường thì đến học viện năm 2 , là học viện hôm nó và Thế Lâm chạy nhìn thấy . Quả nhiên vẫn đẹp lồng lộng chói lóa như hôm đó . Còn chưa kịp mở cửa chính to của học viện đã có một người đàn ông tầm tuổi trung niên đi ra mở cửa hộ , người đàn ông này mặc một bộ đồ rất giống với đồ của người hầu , nhưng nhìn tướng mạo lại toát lên vẻ cao quý , từ những đường nét và cử chỉ đều rất giống quý tộc .

- xin chào ! Tôi là người quản lí của học viện . Khối 2 và lớp 11S đang chờ lớp của cô ở trong phòng tập ạ !

Người đàn ông đưa tay ra mời , lớp 10A1 dần dần đi vào bên trong ...Mọi thứ đều lộng lẫy một cách choáng ngợp , đèn tường cũng sáng trưng một vẻ cao quý , nghe nói học viện năm 2 năm nay rất nhiều người giàu có nên việc tân trang học viện cũng là một việc không thể thiếu với những vẻ có tiền . Sàn lát đá trơn láng , sạch sẽ như là ngày nào cũng lau đi lau lại 20 chục lần .

Mùi hương thơm dịu dịu thoang thoảng khắp sảnh !!! Học viện này rất rộng nên sảnh cũng có đủ ghế ngồi cho rất nhiều học sinh . Nhưng chẳng ai còn tâm trí đâu mà ngồi nữa , ai cũng liu liú lại chỗ ông trung niên hỏi phòng tập ở đâu . Ông ta bị ép cho mồ hôi hột chảy ra , cuối cùng cũng từ từ nói ra rồi dẫn mọi người lên phòng số 4 tầng 5 của học viện . Mở cánh cửa đi vào , một màn ánh sáng rực chiếu vào mắt , mọi thứ bên trong dần dần hiện ra rõ hơn , hình ảnh những nữ sinh đã mặc sẵn đồ tập và đang đứng nói chuyện với nhau , nam sinh cũng đã thay đồ và cũng đang tám chuyện như bao nhiêu người khác . Nhưng chỉ riêng có một góc được trang hoàng gần như đẹp nhất có một người con trai đang ngồi trên một chiếc ghế nhung đỏ , đánh máy liên tục trên màn hình laptop . Và không ai khác chính là hần , xung quanh địa phận hần ngồi gần như chẳng có ai , chỉ có khoảng cách ở xa hơn những đứa con gái đang liu liú lại hướng ánh mắt về phía hần , rồi lại nói gì đó nghe vẻ rất thích thú , sau đó mặt lại đỏ lên rồi hét toát loạn cả phòng như đang gặp phải thần tượng . Thấy lớp 10A1 đi vào , một nửa số học sinh nữ trong này là fc của Nhật Huy cũng bắt đầu xông đến bao vây lấy cậu , cho dù hơn kém nhau có 1 tuổi nhưng ngoại hình Nhật Huy lại vượt xa bọn họ , không hề giống đàn em một chút nào !

Số học sinh nữ trong phòng như được chia ra , một nửa thì nghiêng về hần , nửa còn lại thì nghiêng về Nhật Huy . Thế Lâm thấy vậy thì đưa tay ngoáy ngoáy tai , thái độ tỏ rõ sự không muốn ở lại , nơi đây ồn ào , đông đúc , khó chịu khiến cho cậu không mấy thoải mái , nhất là ...hần lại đang ngồi ở kia , người mà cậu không hề muốn chạm mặt một lần nào cả . Nhìn thấy hần chỉ làm cho cậu nhớ ra thân phận không rõ ràng của mình ...nhớ ra sự phi báng của dòng họ Dương dành cho mình mà thôi !!!

Hần đang điên cuồng làm anh hùng bàn phím thì tay bất chợt dừng lại khi thấy lớp 10A1 xuất hiện ở đây . Nhưng đó không phải là điều hần quan tâm , mà sau khi học sinh nữ của lớp này thay đồ xong , ánh mắt hần như đang tìm kiếm ai đó . Rồi bất chợt một tia thú vị lộ ra trong mắt , hình dáng một người con gái mặc đồ tập khiêu vũ màu hồng nhạt ôm sát lấy cơ thể lộ rõ vẻ đáng yêu và ngây thơ . Nó đang đứng một chỗ tìm đáo dác người để nhảy cùng với mình thì thấy ai cũng đã có đôi có cặp , bất chợt có cảm giác như mình là người ra rìa vậy . Hần đứng từ xa nhìn nó đang đứng như trời trồng , đáo dác tìm bạn nhảy khắp nơi . Rồi bước chân một người con trai cao lớn đi về phía nó ...là Nhật Huy , nó nhìn thấy Nhật Huy thì thấy cậu đang nở nụ cười ngọt ngào tiến bước tới chỗ mình đang đứng , tay chuẩn bị đưa ra mời nó nhảy . Nhưng định mệnh hôm nay xem ra không se duyên cho 2 người , hần cất bước thật nhanh tới chỗ nó , đưa tay ra chiếm lấy bàn tay nhỏ nhắn , rồi kéo về phía mình .

- xin lỗi ! Cô ấy là bạn nhảy của tôi !

Hần liếc ánh mắt đầy vẻ thách thức về phía Nhật Huy , nhưng không bị hần làm cho lung lay mà Nhật Huy chỉ nhẹ nhàng hỏi lại nó

- sự thật có ra sao tôi cũng muốn nghe chính miệng Y Y nói . Chứ tôi không cần anh phải nói thay cô ấy

Nhật Huy biết rõ sự việc đang trong tình thế nào . Nó mới chỉ vừa vào thôi , làm sao có thể làm bạn nhảy của hần nhanh như vậy , rõ ràng là đang thử thách sự chịu đựng của Nhật Huy đây mà !

Nó nghe Nhật Huy nói xong định mở miệng nói ra sự thật , nhưng hần lại nhìn thấu được ý định của nó , một tay cầm tay nó , một tay đưa ra ôm lấy eo nó , xoay 180 ra phía đằng sau , cúi thấp người xuống nói nhỏ vào tai nó !

-nhớ đấy ! Tầm hình ...cô mà nói ra sự thật , tôi sẽ không để cô được yên với tầm hình nude đó đâu !!!

Nói xong thì nhìn qua sắc mặt đã trắng bệch của nó , rồi từ từ thả ra cho người nó xoay một cái , rồi hần cũng theo đà xoay luôn , cả người nó lúc này đã được hần bao gọn hoàn toàn , hần đẩy người nó về phía trước .

- nói đi !

Hần nhìn nó ...rồi nhìn qua phái Nhật Huy đang dương ánh mắt khó hiểu lên nhìn

Nó cắn môi ...rồi từ từ lên tiếng ...

- phải ! Anh ấy là bạn nhảy của tôi

Tất cả học sinh ở đây nghe xong như bị sét đánh trúng mi tâm, đưa thì loạng choạng như sắp ngã, đưa thì giả vờ ôm ngực thở mạnh về không tin nổi ! Ai chả biết trước giờ hần không thích khiêu vũ, nhiều bạn gái nhưng chưa từng nhảy cùng ai, có tham gia hoạt động cũng chỉ ngồi chơi xơi nước một chỗ, vậy mà hôm nay một đứa con gái như nó lại có thể khiến hần thay đổi hình tượng mấy năm cây dựng trong mắt mọi người !

- ra vậy...

Nhật Huy cười một cái rồi không nói thêm gì nữa. Chỉ quay người bước ra chỗ khác, không nhảy, mà lôi điện thoại ra chơi game. Dù nó đã tự chính miệng mình nói ra nhưng căn bản vẫn không tin được. Mới tiếp xúc không quá nhiều lần nhưng cậu hiểu nó không phải loại người nói yêu là yêu, nói nhảy là nhảy cùng như vậy nên chắc chắn hần đã nói điều gì đó với nó nên nó mới thay đổi như vậy ! Thật là một người nguy hiểm !!! Nhật Huy đang chơi game cũng phải cười nhật một cái vì ý nghĩ vừa rồi của mình ...

.....

Hết chap 30.1 : Vũ Hội Hóa Trang (Phần 2) * 24/8/2015 *

....

Chap 30.2 : Vũ Hội Hóa Trang (phần 2) * 25/8/2015 *

Chap 31 : Vũ Hội Hóa Trang (Phần 3) 25/8/2015 *

...

P/s : một lần nữa xl mọi người nhiều, hôm nay phải đi học tối nên ra chap muộn và còn ngắn như vậy !!!! Ngày mai mình sẽ cố bù 2 chap !!! :((Sau khi đã chia nhóm ra thì mỗi nhóm đứng một góc riêng để tập, căn phòng rộng lớn tràn ngập tiếng cười nói. Vì số học sinh nam nữ của tông thể 2 khối gần như tương đương nên cũng chỉ bị thừa ra một số người, nên cô giáo đành phải cho nam tập với nam. Sau mấy buổi luyện tập sẽ có một buổi kiểm tra trình độ. Từng cặp một sẽ bước vào vòng tròn nằm giữa sàn đá của lớp học rồi nhảy. Cặp nào nhảy đẹp nhất sẽ được bình chọn làm cặp nhảy chính, nhưng điều kiện lại phải là 2 người cùng khối, nên nếu lần này nó và hần tập nhảy cùng nhau cũng chỉ là lấy kiến thức để nhảy thật đẹp. Còn sự thực khi vào trong lễ hội phải bốc thăm với người cùng khối để chọn ra bạn nhảy.

Cô giáo dạy nhảy bắt đầu bật nhạc, bản nhạc này khá nhẹ nhàng và du dương, mang đến cảm giác như đang chìm đắm trong một vườn địa đàng muôn ngàn sự yên lặng, cảnh đẹp mê hồn !!!

Động tác đầu tiên được bà giáo làm mẫu, sau đó hần nhanh chóng đưa tay về phía nó kéo vào lòng rồi tay phải cầm lấy bàn tay nhỏ bé kia, từng bước từng bước đưa dần theo điệu nhạc. Nói thật ! Nó không phải người mê trai nhưng chứng kiến cảnh tượng này nó hoàn toàn cảm nhận được vẻ quý tộc phát ra từ hần ! Sự dịu dàng dần hiện lên trong đôi mắt đen sâu thẳm, chiếc mũi cao đầy cuốn hút, khuôn miệng mỏng khẽ nhếch lên tạo cho người ta cảm giác muốn hôn lên nó ! Sự vô thức và không chú ý làm cho nó trượt bước mấy lần mà đắm vào chân hần. Mấy lần đầu hần không để ý nhưng thấy nó cứ nhìn mình mãi, bước chân lại lạc nhịp như vậy thì nụ cười lại càng sâu hơn.

-sao ??? Đẹp trai quá à ?

Hần nói xong nó mới lắc đầu một cái ! Hồi nãy hình như nó đã bị bỏ bùa mê vào rồi, trước giờ nó đã bao giờ biết rung động trước một ai đâu ...

- nói !!!

Hần thấy nó im de không trả lời, mới nhún mày nhắc lại !

- đẹp trai ? ừ ...thôi đi, bỗng cô nương ta đây sao có thể thấy nhà người đẹp trai. Thí chủ rất tốt nhưng bản tăng rất tiếc, thí chủ không phải xi tai của bản tăng.

- vậy hình mẫu lí tưởng của cô là gì ?

Hần vẫn tập trung vào điệu nhạc và quay vòng cùng nó, nhưng miệng vẫn liên hồi hỏi những chuyện mà mình thắc mắc ! Và càng thắc mắc hơn khi người con gái đứng trước mặt mình mà cũng có hình mẫu cho bản thân ...Nó nghe mà thấy nực cười, vốn dĩ chuyện này chẳng hề liên quan tới hần, từ hôm qua tới giờ chuyện giữa hần với nó chỉ có 2 từ miêu tả chính xác là "giao dịch" và nhờ chuyện sáng nay mà quan hệ 2 người hiện giờ lại có thêm 2 từ nữa là "đe dọa". Trong mắt nó hần chỉ là một kẻ chỉ biết dùng thủ đoạn ...thủ đoạn và nhiều hơn nữa vẫn là thủ đoạn ...Lại còn là tên tự kỉ, suốt ngày tự hào với vẻ đẹp trai, nó vừa nghĩ vừa bĩu môi ra một chút.

- sao tôi phải nói anh nghe ?

- cô nghĩ cô dám không nói ! Cô còn nợ tôi nhiều thứ lắm !

- tên chết tiệt ! Nếu biết trước sẽ xảy ra chuyện như bây giờ tôi thà mất tiền còn hơn là trở thành con chó của anh như bây giờ !

- cô có muốn ở bên tôi làm chó thì cũng là con chó cao quý nhất trong những con chó đấy !!!

- CÁI TÊN KHỐN NẠN NÀY !!!!

Nó ức quá hóa rồ quát to một cái át cả tiếng nhạc , hấn không nói mà chỉ bịt miệng lại mà cười, chọc giận nó đúng là để nó tự cho mình làm trò cười của thiên hạ .

Cứ điên lên là gào thét không thương tiếc luyện tình cái cổ họng một chút nào !!!

Cả lớp bắt chợt quay ra nhìn nó , đứa nào cũng nghĩ là nó gây sự với hấn nên lại bắt đầu công việc bà tám , xì xầm với nhau mấy điều xấu về nó

- sao vậy ?

Cô giáo lên tiếng nó mới ngó người ra , lắc đầu rồi bảo không có gì , rồi lại bị bà giáo chăm cho một câu .

- học thì học đi ! To tiếng , át cả tiếng nhạc , bộ mồm cô mồm khủng long à ???

Bà giáo nói xong thì cả lớp không nhịn nổi cười ! Liên sau là tiếng cười như điên của mấy thằng con trai cùng tiếng cười chế giễu của mấy đứa con gái ...

Mặt nó lại bắt đầu nhăn lại , ánh mắt như rực lửa mà nhìn hấn , lúc này khi nhận ra ánh mắt đã thực sự giận của nó thì mới từ từ trở lại vẻ mặt lạnh tanh như ban đầu , bắt chợt khi hấn không còn cười nữa mọi người xung quanh cũng theo thể mà im re , chẳng ai cười mà mặt cũng dần trở nên căng thẳng , thường thì theo như mọi người vẫn thấy trước giờ mỗi lần hấn có vẻ mặt như vậy đều gặp chuyện không vui và sắp sửa tổng khởi một số đứa gây ngứa mắt ra ngoài ...

Nhật Huy này giờ vẫn đứng dựa tường một góc nhìn màn kịch này , nếu như theo ý nghĩ của Nhật Huy không nhầm thì tiếp theo rất có khả năng nó sẽ chửi ầm lên rồi cho hấn một cú đập huyền thoại . Nhưng không ...tình hình đã trôi qua mấy phút mà sự im lặng vẫn nhấn chìm mọi thứ trong căn phòng , nó vẫn nhìn hấn và 2 ánh mắt đang đối nhau . 1 lạnh một nóng như sắp bùng nổ và không khí bây giờ đã căng tới nỗi không thể căng hơn được nữa .

Không muốn tiếp tục trong bộ dạng này nữa , hấn lên tiếng .

- còn giữ bộ mặt đó thì cô tìm người khác nhảy cùng đi !!!

Hấn nói một câu ngắn rồi cầm laptop đi ra khỏi phòng

Nó điên người quay lại phía hấn đang mở cửa rồi hét lên

- ANH NGHĨ ANH LÀ AI ??? TÔI KHÔNG CẦN LOẠI NHƯ ANH NHẢY CÙNG TÔI LÀM GÌ !!! BIẾN ĐI .

Nó nói như thể núi lửa trong người đã trào ra gần hết . Mọi người nghe nó nói cũng tất thấy giật mình vì cái sự hùng hổ này . Không cần ! biến đi ??? 2 từ này làm đám học sinh ở đây shock nặng , từ trước tới nay hấn không nói thì ai lại dám nói với hấn ! Hấn không đuổi thì ai muốn đuổi hấn đi . Được nhảy cùng hấn trong mắt bọn nữ sinh tại trường này là vô cùng ít ...thậm chí là không có , nó mới vào đã được như vậy mà không biết nắm bắt . Bọn con gái trong phòng cứ nhìn nó một cách đầy thương tiếc ! Và trong đầu vẫn cho rằng nó là kẻ không biết nắm bắt cơ hội và kẻ có đầu óc ngu nhất thế gian .

NHưng nó mặc kệ , đối với nó sự nhạo báng hôm nay thật quá đáng ! Tốt đẹp gì ở hấn chính là điều mà nó muốn nói .

Cuối cùng ức quá nó cũng bỏ về luôn , cửa phòng đóng sầm lại . Nó đi về phòng với sắc mặt hầm hập , rồi chợt nhớ ra điều gì đó nó rút điện thoại ra gọi điện cho Tiểu An . Vì trong thời gian tập luyện được phép gọi thêm một người bạn đến để dự cùng , nên không thương tiếc tiền điện thoại hôm qua mới nạp , gọi luôn cho con bạn nói khổ _ Tiểu An

Từ nhà , Tiểu An đang ngồi vắt vẻo trên ghế xem tập trí play girl...toàn trai body đẹp , nên nhỏ cứ vừa ăn chuối vừa suýt xoa mãi ...Nhận được điện thoại , nhìn vào số máy thì buồn luôn quá chuối , gạt luôn tờ tập trí , bắc máy ăng nghe .

- GUÊ !!!! _ Tiểu An

- Guê giếc gì !!! có sang trường tao chơi không ??? _ nó

- mó !!! _ Tiểu An nghe mà lỗ tai sắp rụng , cứ ngỡ mình nghe nhầm

- thôi nha !!! có sang hay không , trường tao đang có vũ hội !!!

- được luôn hả ???

-uk , thầy cô cho

- ô thể thì sang chứ sao không !!! Ta sẽ bắt xe ngay bây giờ , chạy qua đó ...CHỜ TA ....TRAI ĐẸPPPP

Nó nghe chữ chờ ta của nhỏ mà nghĩ rằng câu sau sẽ là chờ ta bạn yêu đầu ai dè ...tật xấu không bỏ , trai đẹp không từ , bệnh cũ tái phát. Tiểu An vẫn là Tiểu An ...vẫn là một kẻ trọng sắc khinh bạn , cần sắc vứt bạn ...

....

Tiểu An háo hức cầm túi đồ đón xe rồi phi thẳng một mạch ra K.r

Hơn 2 tiếng sau đó cô đứng trước cánh cổng xanh của thành phố lớn , sự trang hoàng của ngôi trường khiến cho nhỏ choáng ngợp . Nhìn trên báo , quả thực rất lớn nhưng nhỏ vẫn không thể tưởng tượng là nó lại lớn tới mức này , như kiểu đối với ngôi trường Tiểu An chỉ ngang với con kiến vậy .

Vì quá tò mò với ngôi trường nên Tiểu An quên mất việc gọi điện cho nó để nó ra đón mà tự ý đi tham quan ngôi trường .

Đi khắp một vòng xung quanh nhỏ nhìn thấy một khu nhìn như khu tập thể hình ..liền vô tư chạy vào bên trong như không có gì

Sau đó nhỏ theo chỉ dẫn bên ngoài mặt dày đi luôn vào một phòng vip .

Ngay sau đó đập vào mắt cô là một thân hình chói lóa , căng đét với bo đẫy siêu chuẩn . Khiến cho nước dãi của Tiểu An nhỏ giọt . Máu mũi phun phè phè . Thân hình đang đập vào mắt nhỏ kia không ai khác chính là ...Tiết Hải Kha ...bạn thân của hần ! Và cũng là người nghiện học thể hình nhất nhóm của hần !!!

Tiểu An nhìn xong mà như bị điện giật tung người !!!! Vô duyên vô cớ đi vào trong , ôm mặt một cách hạnh phúc , đưa tay ra từ phía sau sờ vào cơ thể rắn chắc đang tập nâng tạ . Vì lúc Tiểu An đi đến Hải Kha không hề biết bởi lúc đó cậu đang quay lưng về phía nhỏ .

Bị sờ xong mới giật mình buông tạ xuống quay ra phía sau , gương mặt bầu bĩnh đáng yêu hiện ra nhưng có vẻ không thu hút sự chú ý của cậu .

- CÔ LÀ AI ??? SAO LẠI VÀO ĐÂY ???

Hải Kha tức giận đi xuống , quát lớn . Nhưng hiện giờ Tiểu An đã hoàn toàn chìm đắm nên miệng vẫn cười tươi được .

- hi hi ! Anh à ! anh đẹp thật đó ! Nhìn anh cứ như tượng hy lạp í !!!!

Đã thế nói xong câu này còn như người say rượu , cười tươi hơn hoa hướng dương nhìn người con trai đối diện với làn da ngăm đen đã ngấm mấy giọt mồ hôi đầy vẻ quyến rũ . Gương mặt cũng rất chỉ là điển trai với mái tóc nhuộm hơi nâu .

Về phía Hải Kha thì cậu không ngờ lại có kẻ giữa trưa nắng thế này lên con , vào đây tìm cậu rồi lại nói mấy thứ vớ vẩn ...

.....

Hết chap 30.2 : Vũ Hội Hóa Trang (Phần 2)

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Vũ Hội Hóa Trang (Phần 3)

- CÔ THẦN KINH RỒI ! ĐI RA !!!

Tiết Hải Kha chỉ tay về phía cửa rồi thấy Tiểu An vẫn còn mặt dày ngang báng trung thì không giữ lễ độ của đàn ông mà một mực dùng sức mạnh 7 năm tập thể hình của mình ra sử dụng . Tung chiều nhấc áo lòi ra ngoài . Vì Tiểu An có dáng người khá nhỏ bé nên dễ dàng bị Hải Kha lôi xềnh xệch ra ngoài

- ế ....anh làm cái chi rứa !!!

- cô đúng là vô giáo dục ~!!!!

- tên chó ...mì nói cái chi !!! cái thằng đực rựa này , ngươi vừa nói gì , nói lại cho lão nương ta nghe !!!!

Tiểu An bị Hải Kha vút bực ra ngoài , thế là hình tượng đẹp trai lại lảng mất hết trong mắt con nhỏ , nên Tiểu An hùng hổ ngồi dậy phui quần chửi té le vào mặt Hải Kha .

- tôi nói cô là đồ con gái VÔ - GIÁO - DỤC .

- AI YAAAA ....TÊN KHÔN NHÀ NGƯỜI . DÁM TRỌC GIẬN BỒN ĐẠI LÃO NƯƠNG ????

- nương nương con khi ! cô là lão nương thì tôi đây xứng đáng làm tổ tiên nhà lão nương cô .

- NGƯỜI CÓ TIN TA CHO NGƯỜI BAY LÊN SAO HỎA HAY KHÔNG ???

Tiểu An hùng hổ cời dép rồi đập 2 chiếc dép vào nhau, làm bụi bay đầy vào mặt Hải Kha, khiến cậu ho khù khụ.

- cô...khụ...cô đúng là đồ...khụ...VỪA VÔ GIÁO DỤC VỪA ..khụ khụ khụ...BẢN THỬ ....

Hải Kha phải khó khăn lắm mới nói hết câu, trong khi cậu vừa cố gắng nói thì Tiểu An càng cố đập mạnh đôi dép cho nhiều bụi. Nào ngờ...Hải Kha cầm cự một tay nắm lấy tay nhỏ, một tay nắm lấy đôi dép. Thôi xong !!! Bụi mù mịt tan dần, hiện ra trước mắt nhỏ là gương mặt hầm hập của Hải Kha, nhỏ nuốt nước bọt cái ực, biết lần này mình chọc không đúng con kiến thương, mà là con kiến khổng lồ. Nên đành phải giờ chiều ngu ra

- A...AI KIA, AI KIA !!!!

Đột nhiên Tiểu An kêu lên...rồi tỏ ra vẻ mặt rất hoảng hốt khiến cho Hải Kha tưởng thật quay ra. Không thấy gì, nhân lúc này nhỏ đập mạnh một cái vào tay cậu, sau đó chuồn nhanh gọn lẹ.

Hải Kha đen mặt quay lại đã không thấy Tiểu An đâu.

-Đời người sao lại bị một con nhỏ chết tiệt hớ cho chứ

Hải Kha tự cười rồi lại đi vào trong tập tiếp, nhưng lòng vẫn không sao nguôi giận nổi.

....

-phù .....

Tiểu An chạy một mạch ra khỏi chỗ tập thể hình thì bị lạc đường. Lúc này mới nhớ ra nó...nên liền lôi con phone hồng ra gọi điện

...

Nó đang nằm trên giường chơi bắn gà thì nghe thấy tiếng chuông điện thoại

- lạc đường rồi chứ gì ?

Nó bắc máy rồi nói với giọng như đã dự đoán trước được mọi chuyện

- hi hi, đúng là đi đến đâu cũng không ai hiểu tao như mày đó nghen !!!

Tiểu An cười xòa hơi ngại, nhưng vẫn gãi đầu cho qua và cầu cứu nó.

- đang ở đâu ???

- hình như là vườn trường.

- chắc không ?

- chỗ này có 12 cái ghế, mấy hàng cây đẹp lắm, với một cái vườn hoa mê li !!!!

- đứng đó chờ !

Nó bỏ điện thoại xuống rồi mặc áo choàng vào. Chạy ra ngoài phòng.

...Công viên trường ...

Nó chạy một vòng quanh khu này thì thấy con bạn đang ngồi vắt chân trên ghế, bộ dạng trông rất thư thái !!! Còn đang đọc truyện tranh trên điện thoại mà cười khanh khách. Trong khi nó thì sợ là Tiểu An không thích nghỉ được hay bị ai đó bắt nạt, rồi còn sợ cái sự không chu toàn cho bản thân của Tiểu An mà mang theo một cái khăn choàng cho nhỏ. Nhưng xem ra nó nhầm rồi ! Không những khỏe như trâu mà nhỏ còn vô tư ung dung như không có gì.

Bộp ...

Nó đi đến vút cái khăn vào mặt Tiểu An, Tiểu An bị che mắt không biết là ai nên hùng hổ ngồi dậy giựt cái khăn ra, quát lên :

- ĐÚA NÀO CHÊU LÃO BÀ BÀ TA !!!!

Vừa mới bỏ cái khăn ra khỏi mặt thì đập vào mắt là gương mặt của nó, Tiểu An nhất thời đau tim vì bị dọa, nhưng còn chưa hoàn hồn đã nhận thêm một cú shock tinh thần nữa là gu thời trang của nó đã thay đổi hoàn toàn. Những thứ nó đang mặc trên người đều rất hợp thời tiết và bắt mắt. Với chiếc quần bó đen nhẹ nhàng thoải mái bó sát vào chân, nhưng vẫn giữ độ ấm nhất định và chiếc áo len màu kem chum mũm, khoác ngoài là cái áo khoác mỏng rất thu hút, chiếc mũ len đội trên đầu cũng có tông màu phù hợp với toàn bộ, đôi boots nâu cao cổ và chiếc khăn quàng đỏ rực lên một màu ấm áp.

- AAA....

Nhất thời không điều khiển được tâm lý Tiểu An hét một tiếng ...

- đây...đây là mây thật sao hả Y Y ???

Nó nghe xong mà ngớ người ra , có phải không ...chả nhẽ đến Tiểu An cũng không còn nhận ra nó ...

- sao lại không thật ! Chả tao chứ ai ???

- mây khác quá !!!!

Tiểu An nhăn mặt rồi chỉ chỉ vào bộ đồ .

- khác ? Khác là khác thế nào !!!!!

- không còn quê mùa như ngày xưa nữa !!!!

Tiểu An cũng không hoảng nữa để tránh làm nó nghĩ nhiều , và thay vào đó là bộ mặt hài lòng , vì trông nó như bây giờ đẹp hơn hết và thực sự rất đáng yêu .

- ngày xưa tao cũng đâu phải quê lắm !

-xem ra việc để mây vào đây học quả là ý kiến hay !!!!

- ầy ...cũng không hẳn

-sao vậy ???có gì không ổn sao ?

Nó đưa tay gãi gãi đầu . Vì quá nhiều chuyện xảy ra khiến nó không còn được thoải mái học hành như xưa , và lại cộng thêm chuyện hồi nãy nên nó cũng không muốn kể gì cho Tiểu An nghe , cũng vừa để cho nhỏ không chạy về nói lung tung với mẹ nó , rồi bà lại lo lắng nó ở đây không ổn thì rách việc !

- không sao không sao !!! Ổn mà !!! Ở đây rất tốt !!!

- vậy thì tốt rồi

Tiểu An nhìn nó cười tươi rồi 2 người cùng nhau về ký túc xá . Suốt chặng đường đến ký túc xá và vào ký túc xá Tiểu An vẫn liên tục khen nức khen nở ngôi

trường này với thiết kế cực hoàn hảo , khiến cho người ta đến rồi thì không muốn rời đi !!! Cây xanh thì xanh ngắt , khu nào ra khu nấy , nhà ăn rộng thênh thang , đến ngay cả ký túc xá mà y chang hotel 5 sao , có thang máy rồi quầy quản lý , quầy phục vụ đồ dùng .

...Thang máy ...

- haizz ...ở đây thật thích quá đi !!!!

-sao ...vậy đã tia được anh nào chưa !!!!

- nhiều rồi !!! nãy giờ tao chơi lung tung một vòng còn đụng phải một thằng cha ...đẹp thì đẹp mà cái tính thối hơn rắm !!!!

- mây so sánh kỳ cục quá !!!!

- có gì mà kỳ , mây không tưởng tượng được đâu . Tao khen nó mà nó chửi tao ...tao vẫn tiếp tục khen nó mà nó đuổi tao rồi còn bảo tao vô giáo dục . Cái thằng này chắc nó có vấn đề về thần kinh rồi , thà tao yêu bừa một thằng nhìn cũng được còn hơn là vợ phải nhìn ngoài tưởng kìm cương bên trong nặc mùi thối .

- vậy hẳn ta là ai ?

- bố tao biết ! Mà tao chỉ nhớ mỗi mặt hắn ...đặc biệt còn rất cao ...tầm phải m89-m9

- thế thì so với mây nó ngang quái vật rồi đấy

- xì ....

Vừa lúc kết thúc cuộc trò chuyện thang máy bật mở , nó và Tiểu An vừa bước ra khỏi cửa thang máy thì một cánh tay ấn thang máy mở ra , cả 2 đều ngẩng đầu nhìn nhau ...thì nó nhận ra đây là Nhật Huy

- ỒI TRỜI ƠI ANH NHẬT HUY !

Nó với cậu còn chưa nói được câu nào thì Tiểu An đã le te hét toán loạn trời đất lên như vừa nhìn thấy thần tiên bay từ trên trời xuống ...

- làm gì vậy ???

Nó nín lấy áo của nhỏ bạn , giật giật một cái tỏ ý không đồng tình . Nhật Huy nhận ra Tiểu An là bạn nó nên cũng cười chào , coi như xã giao ...

- KHÔNG NGỜ LẠI GẶP ANH Ở ĐÂY ĐÓ . EM THẦN TƯỢNG ANH DỮ LẮM !!!!TRỜI ƠI !!!! MÀY SỐNG QUÁ ĐI Y Y , ĐƯỢC CÙNG KHU VỚI ANH NHẬT HUY ...ANH NHẬT HUY ...ANH CHỤP CÙNG EM TẤM ẢNH ĐI ...

Tiểu An phấn khởi móc từ túi sách ra cái điện thoại rồi chụp mấy phát liền với Nhật Huy . Tuy rằng tâm trạng Nhật Huy lúc này rất muốn đứng để nói chuyện với nó nhưng ngược lại sắc mặt nó lại chẳng tỏ ra chút thiện ý muốn tiếp chuyện tí nào ...Nên cậu đành hợp tác chuyện nghiệp cùng với Tiểu An . Mấy tấm ảnh vừa chụp nhanh chóng được post lên facebook để khoe với cái cap : CHÚNG MÀY CÓ THẤY SỐ BÀ ĐÂY LÀ SỐ VÀNG SỐ NGỌC HAY KHÔNG ...ĐƯỢC CHỤP ẢNH CÙNG VỚI THẦN TƯỢNG NỔI TIẾNG NHA .

Trong lúc này Nhật Huy quay qua nó nói chuyện và hỏi han một chút .

- chuyện hồi nãy ! Cậu không sao chứ ???

- tôi không sao ..cảm ơn vì đã hỏi !!!

Nó không nhìn thẳng vào mắt Nhật Huy mà nói , chỉ đứng có khoảng cách với cậu rồi trả lời trong sự uể oải . Nhật Huy như định nói thêm điều gì đó nhưng điện thoại reo chuông ...là quản lý của cậu gọi ...Tối nay Nhật Huy có một show diễn lớn tại khu sân khấu sang trọng nhất trong thành phố này . Nên bắt buộc cậu phải nghe điện thoại , nhưng cũng không có gì quan trọng vì quản lý chỉ nhắc cậu về công ty sớm để chuẩn bị đồ và phụ kiện và một số thứ linh tinh khác . Nhật Huy cúp máy rồi lấy trong túi ra 1 cái vé đưa ra trước mặt nó ...

Nó liếc mắt nhìn ...sau liền ngẩng mặt về phía cậu ...

- gì đây ? _nó

- đây là vé xem ca nhạc của tôi ...cậu có thể tham gia chứ ???

Nó xem qua một chút rồi lên tiếng

- tối nay ?

- phải ...tối nay , có đi được không ?

- được rồi ! để tôi xem , có gì tôi sẽ tới còn nếu không được thì đành phải xin lỗi cậu !

- không sao đâu , nhưng dù sao tôi vẫn mong cậu sẽ đến !

- uk .

- HỜ !!!! VÉ XEM CA NHẠC CỦA ANH SAO ??? EM CŨNG MUỐN CÓ NỮA !!!!

Tiểu An nãy giờ bận ngồi viết cmt cho mấy đứa bạn nhưng tai vẫn nghe thấy cuộc trò chuyện bên cạnh . Nên mặt dày liền phóng đến trước mặt cả 2 để xin vé như đã quen biết từ rất lâu . Vì Nhật Huy cũng coi trọng bạn của nó , hơn nữa không muốn để lại hình tượng xấu của mình trong mắt ai , đành đưa một chiếc vé ra từ trong túi vào tay Tiểu An .

- đây !

- HU RAYYY , EM CÓ THỂ ÔM ANH KHÔNG ???

Nhật Huy vừa mới nghe xong thì đã thấy hơi sợ đành co cẳng chạy nhanh về phía thang máy , tiện tay đưa ra lấy kính đeo lên...rồi dơ một tay còn lại làm động tác chào nó , nó không ý kiến nên chỉ lẳng lặng quay người đi còn Tiểu An thì cứ ôm mặt vẫy tay suốt cho đến khi thang máy đóng cửa mà mặt vẫn chớp chớp không ngừng ...

....

Hết chap 31 : Vũ Hội Hóa Trang (Phần 3)

...

Chap 32 : Show diễn định mệnh !!!!

Chương 32: Lời Mời Đến Buổi Hòa Nhạc

Chap 32 : Lời mời đến buổi hòa nhạc * ngoài lề * (chap này mình viết không liên quan gì đến vũ hội nha) Mọi người coi như đọc ngoài lề đi , còn chap sau nữa tiếp tục vũ hội phần 4 .

.....

Thang máy xuống rồi ...người đi rồi ...mà Tiểu An vẫn cứ mơ mộng hão huyền như Nhật Huy vẫn còn ở đây . Nó thấy thế thì thương tiếc cho con bạn rồi lắc đầu nhẹ một cái , đi đến vỗ vỗ vào vai nhỏ An An .

-thôi đi mày ! Người ta đi rồi ! Đứng đây ngóng trông chờ đợi cái gì ?

Tiểu An nghe nó nói mà thấy lảng xẹt , đúng là người thay đổi mà tính còn nguyên , giang sơn dễ đổi bản tính khó dời ...Mấy câu này đều đúng với nó cả , Tiểu An ngu mặt nhìn nó như đang nhìn sinh vật lạ , trần đời chưa thấy ai lảng xẹt như con bạn mình nên chắc nhỏ shock quá đây mà !!!

Nó nhận đạn ngu từ ánh mắt kia thì không kim được lên tiếng

-sao ?

- sao gì mà sao ??? sao mày không biết đến 2 từ lảng mạn mà lúc nào tao cũng thấy mày chung tình với 2 từ lảng xẹt vậy . Thay đổi đi chứ !

- thay đổi ??? tao thấy tính tao vậy là tốt nhất rồi ! Không bao giờ ảo tưởng , không bao giờ sống vô ích như mày , chỉ trông chờ vào những thứ không thuộc về mình .

- cái gì mà không thuộc về tao . Chỉ cần tao thích tao sẽ theo đuổi

- mày không hiểu ?

- tao chả cần hiểu gì cả . Sống trên đời là phải lảng mạn , biết yêu thương , biết ngóng trông ...

- THÔI !!!!

Nó điên đầu quát nhỏ An một phát , im luôn .

Tính nó trước giờ không phải An An không biết , mà do lúc nào nhỏ cũng sống với ý nghĩ của riêng mình , đặt ảo tưởng lên hàng đầu , đặt sự thật xếp cuối hàng . Nhưng nó cũng đã quen dần với cảnh này , chơi với nhau bao nhiêu năm , Tiểu An có bao giờ thay đổi được đâu ...và ngay cả nó cũng vậy !!!

- không phải ...mày vẫn còn có ...

Tiểu An mới chỉ nói đến đây thôi thì đã bị nó chặn họng ...

- tao không còn đâu ! Vốn dĩ tao cũng đã cố quên lâu rồi ...mà thôi , nói chuyện đó ở đây làm gì ?

Nó xua xua tay với Tiểu An coi như không có gì rồi nhanh chóng kéo nhỏ vào trong phòng của mình . Đúng lúc này thì Bảo Hân đang ngồi xem một thứ hết sức đòi trụ trên màn hình ...sex video ...

Nó đóng sầm cửa mà mặt lại đen lần thứ 4 trong ngày . Nó phải ở với loại người như vậy thì đúng là không có gì nhục hơn cái nhục là lúc này nó dẫn bạn nổi khố của mình vào phòng , mong cho con bé An An được hít thở bầu không khí trong lành vậy mà bây giờ còn chưa kịp giới thiệu phòng tắm , chỗ phơi đồ hay đại loại là mọi thứ xung quanh đã bị cho Bảo Hân làm ô uest trong sáng trong căn phòng này ...

Tiểu An nhìn thấy cảnh này thì bất chợt trong đầu hiện lên luôn ý nghĩ " ô ! thằng con trai này ??? sao lại là bạn cùng phòng với gấu nhỏ nhà ta ??? Lại còn là một thằng dê già đòi trụ chứ ??? "

- CON KIA ...BẢO HÂN ...!!!!

Nó hét to quăng mạnh cái túi vào người Bảo Hân , may mà thân thủ nòng ta được , nên dơ tay ra đỡ luôn rồi hất cầm cười một cái .

- hay lắm ! xem chung không bạn kia ???

Nó biết "bạn kia " mà Bảo Hân đang nói chính là Tiểu An , rõ là muốn chọc tức nó đây mà ...

- người làm ô uế không gian phòng này rồi !!!!

Nó gần giọng đi về phía Bảo Hân ! Dơ tay định giật cái phích cắm ra thì Bảo Hân đứng dậy , cầm lấy tay nó , nhưng mắt vẫn dán vào màn hình .

- bỏ ra ! NGƯỜI MUỐN TA ĐỂ YÊN CHO NGƯỜI LÀM CÁI VIỆC ĐỒI TRUY NÀY NỮA À ?

- ớ kia ...đang đến đoạn hay ...đang đến đoạn cao trào ...để yên ta đây xem tiếp đi a~ .

- KHÔNG CHO !!!

-suyt

Bảo Hân ngang nhiên đưa tay đặt lên miệng nó , vì hành động này quá bất ngờ nên nó không nói thêm bất kỳ câu nào nữa !

Rồi theo phía tay Bảo Hân chỉ nó nhìn về phía Tiểu An ..thì thấy nhỏ đang nhìn chăm chú vào màn hình xem ...

- đó ! thấy chưa ! Cô ấy cũng thích mà !!!

- Tiểu An !!!!

Nó nhìn mà chẳng còn biết là nhỏ An có thực sự chú ý vào đoạn video hay không , mà chỉ biết gọi to tên nhỏ .

- oi !!!

Vì giọng nó rất chói nên Tiểu An tỉnh ngay sau đó , dần dần quay mặt về hướng nó .

- mày ...mày thích xem...cái này sao ???

Giọng nó như không chấp nhận nổi mà có chút hơi nghi hoặc

- không phải ...không phải tao có hứng thú với đoạn video , mà tao đang bị shock bởi thằng ..à con đứng cạnh mày !

Sau đó liền đưa tay chỉ chỉ về phía Bảo Hân . Nhỏ Hân bị chỉ cũng ngớ người !

- shock ??? tôi có gì mà cô shock _ Bảo Hân

- cậu ...thật sự là con gái ??? _ Tiểu An

- chứ cậu nghĩ sao ? nghĩ tôi là con trai ...mà thôi , cho dù cậu có nghĩ thế tôi cũng không hề quan tâm , trước giờ mọi người vẫn nghĩ vậy !!! _ Nhỏ Hân lại ngồi xuống ghế , uể oải tắt tab sex , liền sau đó liền mở game ra chơi , chân gác lên bàn hệt con trai .

Tiểu An như không tin nổi vào mắt mình , sử dụng tốc độ ánh sáng phi đến chỗ Bảo Hân , đưa tay vạch áo lên , rồi sờ nhẹ vào ngực

-OH...

Và kêu to một tiếng , sau đó nói bình thường

- phăng li !!!!

Kế tiếp nhỏ còn chọt chọt vào cơ bụng cứng ngắc của Bảo Hân .

- chỗ này cũng cứng nữa .

- đúng đúng ! thấy ta có giống con trai không ? _ Bảo Hân tự hào vỗ ngực

- sang thái chuyển giới đúng ko ? _ Tiểu An

- không có nha cô nương , ta là hàng thật a~~ _ Bảo Hân

- úi , thật hả , đẹp trai quá vậy má !!! _ Tiểu An

- đương nhiên rồi ! ta đây là ngôi sao chói lóa nhất khối đó nha !!!

- thiệt hả !!! Ngưỡng mộ người ghê ...

2 kẻ khủng ngồi độc thoại và chột lét lẫn nhau làm cho hồn nó lìa khỏi xác ngay lập tức , miệng há hốc , rồi hồn trắng cứ thể bay ra , cả người chứa đầy 2 chữ BẤT LỰC . Nó đã phải sống cùng một đứa bệnh hoạn , giờ lại thêm một đứa bệnh hoạn . Một bên bệnh hoạn thì toàn ảo tưởng là mình cái gì cũng hoàn hảo , bên còn lại còn nặng hơn là thấy cái gì cũng khen đẹp , cũng thần tượng vớ vẩn , mơ mộng hảo huyền . Và cái bệnh hoạn này đã đạt tới giới hạn khiến cho cả 2 cùng dở hơi , ngồi chột chột nhau rồi cười khanh khách như trúng phải độc dược gây thần kinh . Nó càng tưởng tượng càng thấy đầu óc choáng váng .

- đúng là mấy con dở mà !!!!

...

Hơn 6 giờ chiều tại phòng nó , Bảo Hân và nó cùng với Tiểu An đang tụ tập nhậu điên cuồng , nào là bánh kẹo , lẩu , hoa quả , bánh mỳ cháo , v..v . Xếp chật đông một chỗ mà chỉ trong vòng 1 tiếng rưỡi đã bị 3 người chén gần như hết sạch . Tiểu An cứ ngồi một bên ghi điểm còn nó và Bảo Hân hi nhau uống bia . Bảo Hân mới chuốc được có 10 cốc bia đã say khướt , mặt lão đảo . Nó thì uống 16 cốc này giờ vẫn tỉnh như sáo , còn nở một nụ cười đắc trí vì mình đang giành lấy phần thắng

- cậu có khả năng rất tốt . Tôi boa cho cậu 1 nai !

Bảo Hân thấy nó sức trâu nên tặng cho một câu khen thật lòng , liền sau đó lăn đùng ra đất . Nằm say như chết ...

- YEHHEH !!! MÀY THẮNG RỒI !!!! ..Ồ ...MÀ MẤY GIỜ RỒI ???

Tiểu An như nhớ ra điều gì đó nhỏ vội vàng lấy tay nó ra , xem đồng hồ đeo tay của nó

- TRỜI ƠIII

Liền sau mắt tròn lên .

- sao ?

- mày không nhớ tao với mày còn phải đi xem show diễn của anh Nhật Huy hay sao ???

Tiểu An mặt như sắp méo , không chịu được đưa tay lắc đi lắc lại người nó , rồi nói một tràng dài

- TAO KHÔNG THỂ QUÊN BUỔI HÔM NAY ! HUÔNG HỒ VÉ VÀO CỬA RẤT ĐẮT , LẦN NÀY ĐƯỢC MIỄN PHÍ TÔI GÌ KHÔNG ĐI XEM , TAO CHẬM CHỪ TAO KHÔNG NGU NÊN TAO PHẢI ĐI TRANG ĐIỂM ĐÂY , MÀ KHÔNG ĐƯỢC , TAO KHÔNG CÓ ĐỒ ĐẸP , A ...HAY MÀY CHO TAO MUỐN ĐI , KHÔNG ĐƯỢC ..NHỜ ĐÂU KHÔNG VỪA THÌ SAO , NGỰC MÀY LỚN VẬY !!!! TAO SAO MẠC VỪA ...TRỜI ƠI , RỒI QUÁ ĐI

- MÀY IM LÁT ĐI !!

Nó quát Tiểu An một cái làm nhỏ giật mình rồi khóa miệng luôn .

- mày có đi thi đi ! tao mệt ! không muốn !

- sao vậy Y Y ???

Tiểu An lắc lắc tay nó , giọng yếu hẳn đi , như đang có chút thất vọng

- hôm nay đủ mệt rồi với tao lắm rồi , mày đi đi , 2 vé đó ... muốn đi với ai thì đi ...

- mày...không còn coi tao là bạn nữa hay sao ???

Tiểu An đột nhiên giọng nói nhỏ dần , mặt cúi gầm xuống , mái tóc đen dài xòa ra , sau đó liền đưa tay ôm mặt , khóc nức nở !!!!

Nó nghĩ là Tiểu An chỉ giả vờ nhưng mãi đến mấy phút sau tay đột nhiên bị nhỏ nước thì mới từ từ quay ra - gương mặt tèm nhem toàn nước của nhỏ An hiện ra.

Nó giật mình vì nhỏ An nhà nó thường chuốt mascara rất đậm , nên sau khi khóc thì mascara chảy xuống làm đen đi mắt gần nửa gương mặt , nhất là cái quầng mắt như bị bôi đầy cả đồng lọ nghệ vào .

-HA..HAHA...HAHAHAHAHA

Nó không nhin nổi mà cười như điên , cười sặc sụa , quả thực ...vẫn là An An của nó dễ thương nhất ...

- s..sao lại cười !!!!

Tiểu An có chút kinh ngạc buông tay ra nhìn nó . Gương mặt lại tràn đầy vẻ ngu người .

- ra ...ra gương mà...HAHAHAH ..ra gương mà xem ..HAHAHAHA ..

Tiểu An nhận ra hôm nay vì muốn tạo ấn tượng đẹp với mấy anh đẹp trai nên đã trang điểm mắt rất kỹ càng, thậm chí có chút hơi đậm, vội vàng chạy nhanh ra chỗ có gương để soi, nhìn xong mắt tròn to, người cứng đờ ngồi cái bực xuống đất, lại bắt đầu khóc to hơn hồi nãy khiến nó đau đầu chạy ra đỡ, bất lực đành phải nói ra lời không muốn nói

- thôi nín đi, tao đi buổi hòa nhạc với mày là được chứ gì ?

Lập tức ...Tiểu An đứng dậy, lấy khăn giấy trên bàn lau đi chỗ nước mắt tèm lem cùng với mấy vết đen bởi mascara trên mặt đi, miệng cười tươi như chưa từng thấy.

- há há ! tao yêu mày nhất đó Y Y . * đang tay ra ôm lấy *

Nó đơ mặt, cứng ngắt, môi giật như điên ...Cái hành động này của Tiểu An thật làm nó quá đau tim.

Tiểu An cùng nó đi chuẩn bị một chút, nó chọn bộ đồ rất nhẹ nhàng thoải mái. Chiếc áo bông trắng đáng yêu có mũ đội trùm qua hông, chiếc quần bó đen. Vì thời tiết mùa xuân không lạnh nên chỉ cần mặc như vậy, đơn giản mà vẫn tạo cảm giác thời thượng. Kèm theo là chiếc túi xách đeo chéo màu hồng nhạt và đôi giày cao cổ ...

Còn Tiểu An thì là một chiếc váy dài tay màu xanh nhạt, đôi guốc đen kết hợp với chiếc túi xách màu sáng và chiếc quần tất mỏng da người, phụ kiện là chiếc khăn quàng len vàng nhạt. Nhìn cũng rất cute.

Sau cùng 2 đứa dắt tay nhau ra đón taxi đến buổi hòa nhạc... mà chẳng hề biết rằng, suốt từ lúc ăn lẩu cho đến giờ vẫn đang có người dõi theo nó, nhìn ngóng nó, mà theo liền sau chiếc taxi là một chiếc xe thể thao hạng sang màu đỏ bám riết lấy một cách bí mật ...

....

Hết chap 32 : Lời mời đến buổi hòa nhạc *27/7/2015*

...

Chap 33 : Nụ hôn nồng cháy *28/7/2015*

...

P/s

Mình mới lập page cho truyện nha mọi người ! Ai ủng hộ mình thì ủng hộ page luôn nha ! Vì link không cop được nên cảm phiền mọi người lên fb vào phần tìm kiếm ấn Mặc Hàn Băng. Vì không thông báo hết được lên truyện nên có gì mọi người cứ thông qua page mà hỏi ! Mình sẽ nói, hoặc nếu trên trang truyện có cập nhật muộn thì mình sẽ post lên page cho mọi người cùng đọc.

Mong mọi người ủng hộ cho page - cảm ơn rất nhiều - ạ

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Nụ Hôn Nồng Cháy

Chiếc taxi vàng dừng lại trước một cánh cổng lớn ! Bên trong là sân khấu cực lớn với bao nhiêu ánh đèn pha chói mắt. Nhưng để vào được bên trong thì còn phải chen chúc với một đám tíc nữ đang rầm rộ gào thét như điên ! Tranh nhau đưa vé cho ông giữ cửa, mà khổ thân cho ông này, người tuy to mà tuổi đã cao, bị mấy con nhỏ điên cuồng chen ép đâm binh bịch vào người, đưa nọ ấn đưa kia, loạng choạng mấy lần mà suýt ngã ...

- ô mai gọt ..!!!!

Tiểu An đơ mặt nhìn cảnh tượng phía trước, cổ họng có chút nghẹn nghẹn. Nó nhận ra cũng thấy hoàn toàn bình thường, nên chỉ đứng nhắm mắt mà cười rồi kèm theo là cái lắc đầu đầy vẻ " ta đây đã biết trước người sẽ thành vậy mà "

- sao ! hối hận rồi !!!

Nó vẫn nở một nụ cười tươi rói rói nhìn con bạn. Tiểu An thấy cái vẻ đắc trí của nó lại càng quyết tâm.

- ai...ai hỏi hận hời nào ! Đl

Nói rồi liền một mạch kéo nó xông vào bên trong , bắt cháp đoàn người đông như kiến mà lọt khe .

- 2 cô kia , đưa vé đây !!!

Ông bảo vệ đứng canh chặn lại nó và Tiểu An , lúc này Tiểu An mới sực nhớ ra mình quên đưa vé ,liền nở nụ cười xòa với ông quản lý .

- bác à ! bác tha cho cháu tội không để ý đến một người cao quý là bác a~ , đây ...cháu xin dâng hiến 2 tấm vé này cho bác !!!! * mắt chớp chớp mồm đóp đóp *

- hừ ! mấy cô chỉ giỏi lèo mép !!!

Ông bảo vệ cầm 2 tờ vé đẩy kính xem thì liền giật mình

- các ...các cô lấy đâu ra vé này !!!!

Có vẻ như nó nhận ra sự hoảng hốt của lão này , nên lấy lại tấm vé .

- có chuyện gì với tấm vé này sao ? chả nhẽ nó là vé lậu hay vé phạm vi ???

Nó nhăn mặt nhìn ông bảo vệ

- ày ...không , dĩ nhiên là không rồi , đây là vé ngồi ghế vip , không nhẽ 2 cô là người quen của Hoàng thiếu ?

Nó nghe thì mới nhận ra cái vé này là do Nhật Huy ưu ái dành cho nó với Tiểu An , thì lòng đột nhiên rấy lên một cảm xúc lạ , không phải vì cảm động mà là vì không muốn !!! Nó thân phận không cao quý như mấy người ngồi trong hàng vip , thì quyền có đâu mà ngồi đó , vừa không phù hợp lại vừa nhạo báng chính mình . Nhật Huy làm vậy là muốn tốt cho nó nhưng sự thực lại đang cho nó đứng vào một vị trí không hề đúng đắn .

- phải đấy phải đấy , chúng tôi là bạn của anh ấy !!!

Tiểu An biết chắc chắn lão này rất sợ Nhật Huy nên tiện thể vênh mặt nói vào , làm nó phản ứng không kịp .

-Tiểu An ...nói cái gì vậy ?

Nó quay ra nhéo tay Tiểu An một cái vì cái tội nói lung tung mà không có sự cho phép của con đi cùng .

- thì đúng vậy mà !!!!

Tiểu An bị nhéo đau nên mắt rom rớm nhìn nó , mặt lại tội lỗi mếu máo . Nó vì sợ không muốn con bà điên hay khóc này ở đây làm loạn nên mới nhíu mày đành phải đưa vé cho ông bảo vệ rồi ông bảo vệ lại đưa lại cho 2 đứa 2 mảnh giấy đỏ , nó cứ biết thế mà cầm lấy , cũng chẳng quan tâm là giấy gì mà chỉ quan tâm đến con bà điên kia đang sắp khóc to lên . Nên phải kéo ngay vào trong , cho nhỏ nhìn thấy thần tượng Nhật Huy đẹp trai lại lảng kia thì mới hòng yên được .

Đến cái cửa tiếp theo lại bị kiểm tra giấy , nó đoán chắc là cái giấy trong tay , nên nhanh chân chuồn lẹ vào đó đưa giấy , lập tức ông kiểm tra giấy tỏ ra kính trọng , còn đưa tay mời nó và Tiểu An vào hàng ghế đầu tiên , cũng là hàng ghế êm ái nhất , đẹp nhất trong buổi hòa nhạc này !

- oa trời ơi !!! ghế gì mà ghế đẹp rứa !!!!???

Tiểu An như gào lên khi thấy hàng ghế đỏ như dành cho những cấp bậc cao quý .

- thôi ngồi xuống đi !!! Mày làm vậy ngại chết !!!

- hừ !!! phải từ từ chứ , ghế đẹp ,...phải hưởng thụ...

Liền sau nhỏ An mới từ từ ngồi xuống một cách chậm rãi như bị tua chậm , làm cho những người ở hàng ghế bên cạnh phải liếc nhìn .

Nó nhận ra tình thế hiện tại chỉ biết lắc đầu sờ trán , ôi trời ơi An An của nó ...tự nhiên một cách mặt dày ...vô duyên một cách vô liêm sỉ ...

...

Một lúc sau đó buổi hòa nhạc bắt đầu ...ánh sáng của khắp nơi vụt tắt chỉ còn ánh đèn pha chói lọi trên sân khấu , màu sắc chói lóa làm cho mọi vật trở nên thật hư vô . Lập tức từ trong bóng tối ở phần giữa sân khấu xuất hiện một người con trai mặc đồ màu trắng đầy vẻ dịu dàng và thiết tha như một thiên thần giáng xuống trần thế . Mái tóc màu tím đen làm gương mặt trắng càng thêm nổi bật trong ánh đèn . Mọi thứ không quá cầu kì , kiểu cách , mà chỉ là một phong cách ăn mặc bình thường với chiếc áo sơ mi trắng không cài 2 nút trên và chiếc quần màu trắng . Một vẻ đẹp nhẹ nhàng thanh thoát khiến lòng người khó tránh khỏi cảm xúc rung động ...

Nó nhìn cũng chẳng cảm xúc gì , nhưng ánh mắt của Nhật Huy suốt từ lúc trên sân khấu vẫn chỉ dán vào mình nó , ánh mắt lại không che giấu nỗi sự vui

mừng mà rực sáng .

Mặc cho đám ếch cuồng đang căng băng rô ra gào thét điên cuồng vì sự xuất hiện của mình , Nhật Huy không quan tâm , không chú ý , buổi diễn ngày hôm nay

... tuy mang tiếng công khai nhưng trong thâm tâm cậu vẫn là dành riêng cho nó , dành riêng cho người con gái cậu có cảm tình thực sự . Và bài hát ngày hôm nay cũng sẽ thay lời muốn nói của cậu với nó ...

- Mọi người ! Rất vui vì mọi người đã tới đây xem buổi hòa nhạc này ...Hôm nay ...tôi sẽ dành tặng bài hát này cho một người quan trọng nhất , người đó là người vô cùng đặc biệt đối với tôi...

Nhật Huy nói xong với tông giọng trầm ấm hút hồn thì ếch nữ như lão đảo , nhưng cũng lại thắc mắc không biết người đó là ai ??? Mắt cũng nhìn đảo đảo không biết ở đây có tiểu thư nào mặc đẹp không , có lẽ đó là người quan trọng đối với thần tượng chói lóa đang đứng trên sân khấu kia ...Nhưng đảo đảo một hồi thì ánh mắt hoàn toàn bị hút lại vào sân khấu khi giọng hát nhẹ nhàng trầm bổng vang lên thật ngọt ngào trong trí óc và tâm hồn họ , tuy là trong sân khấu nhưng tiếng hát đó như vang xa đến cuối chân trời ngoài kia ...Màn đêm lấp lánh nhiều sao cùng với mặt trăng tròn cũng như đang lắng nghe giọng hát đó mà vô tình trôi trệch lại trong ánh mắt của hàng nghìn người !!!!

" hạnh phúc với tôi chính là em

yêu thương em là điều tôi có thể làm...

cho em hạnh phúc là thứ mà tôi muốn làm ...

ngay từ lần đầu tiên gặp ...ánh mắt ấy ...nụ cười ấy ...giương mặt ấy ...

đã làm cho tôi phải đứng hình

mọi thứ diễn ra nhanh trước mắt

làm tôi không đuổi kịp được

em như cơn gió thổi ngang qua đời tôi

để lại một mùi vị miên man khó diễn tả

nếu một ngày nào đó em trốn đi thật xa

tôi cũng sẽ bắt chấp tất cả

hóa thành cơn gió để đuổi theo em ...tìm kiếm em ...và nhốt em lại vào trong lòng ...

sự yêu thương này em có hiểu

em có biết tôi yêu em nhiều lắm không

cảm giác ngọt ngào trong tôi là do em hình thành

cảm giác bối rối trong tôi là do em tạo nên

tôi như người mất hồn vì sự vô tư và mọi thứ ở con người em

Lần cuối cùng tôi vẫn muốn nói lên thật to rằng "TÔI YÊU EM - EMLÀ TẤT CẢ CỦA CUỘC SỐNG TRONG TÔI "

I love you

I love youu

I love youuuu....

Bài hát kết thúc ...tiếng vỗ tay rầm rộ như điên vang lên trong phòng lớn, nhất là Tiểu An, Nhật Huy hát xong còn đứng hân hỷ vỗ tay hét to " NHẬT HUY ! ANH LÀ MUMBER ONE , HÁT RẤT HAYYY " ... Và nó cũng cư nhiên đưa tay lên vỗ . Hồi nãy , nó đã như bị thu hút vào bài hát và gương mặt đầy biểu cảm thiết tha kia . Nó phải thừa nhận ! Gương mặt lúc đó của người con trai này rất đẹp . Trong tiếng vỗ tay , Nhật Huy nhìn về phía nó , thấy được gương mặt hài lòng của nó thì nụ cười trên môi Nhật Huy ngày một sâu hơn , lòng thầm cảm ơn trời vì nó thích . Ngay tức khắc này , Nhật Huy biết mình nên nói gì tiếp theo và làm gì tiếp theo , cậu hiểu chuyện này là đột ngột với nó , nhưng nếu như lòng cậu thực sự nghĩ rằng đây là cơ hội tốt nhất thì phải hành động thôi ...

Tay cầm micro Nhật Huy lên tiếng :

- mọi người ! Trước khi bắt đầu tôi có nói bài hát này chính là thứ tôi muốn dành cho người quan trọng nhất với tôi ! Nên bây giờ tôi sẽ nói với cô ấy một điều mà tôi đã chôn giấu trong lòng rất lâu nay ...

giây phút Nhật Huy thốt lên câu này cả khán đài như nghẹt thở lại , những fc cuồng nữ còn có những người như nghe phải tiếng sét mà ngã sang bên người con bạn ...

Nhật Huy dần dần đưa tay chỉ về chỗ nó đang ngồi , miệng chuẩn bị nói ra điều gì đó thì cả người nó bất chợt bị lôi đi bởi một bàn tay ấm nóng và to lớn . Bàn tay ấy nắm chặt lấy tay nó , tạo cho nó một cảm giác quen thuộc . Vì bị kéo đi bất ngờ nên nó không có phản ứng , vì nó ngồi ngay ghế đầu nên Nhật Huy có thể dễ dàng nhận ra nó đã bị kéo đi , Tiểu An ngồi bên cạnh cũng nhận ra nhưng khi phát hiện thì đã không thấy bóng dáng nó đâu , khiến cho cả 2 người : Nhật Huy và Tiểu An đều lo lắng .

Nhật Huy chuẩn bị đi và bước xuống sân khấu thì bị một tiếng nói phát ra từ trong một cái chấm đỏ trên khuôn tai ngăn lại : "*cầm cho cậu đi , cậu mà đi thì liệu đó , fc vẫn còn đang ở đây cậu muốn đi đâu ??? Ở lại đó và viện một lí do đi , việc hôm nay cậu tự tiện mở show diễn tôi đã không nói , vậy mafconf bây đặt giành cho một con nhỏ không ra đâu vào đâu . Hừ "*

Vì bị tiếng nói này ngăn cản , nên Nhật Huy đành bất lực đứng tại nơi đó , mặt bắt đầu trở lại với hình tượng là một ngôi sao , nhưng lại chứa đựng vẻ gì đó bi thương , khôn khổ . Dù gì cậu cũng đã chuẩn bị một câu nói phòng tránh tình huống bị từ chối này , miệng liền cười nhạt nhẽo :

- cô ấy là người mà ngày xưa tôi đã từng yêu , hôm nay chính là kỷ niệm ngày mà tôi với cô ấy yêu nhau . Nhưng thật không may ...cô ấy đã qua đời do một vụ tai nạn từ 2 năm trước , và điều tôi cảm thấy hối hận nhất , muốn nói với cô ấy nhất chính là ...tôi yêu cô ấy rất nhiều "

Câu nói vừa dứt thì cả khán đài liền rơi vào trạng thái im lặng , ai cũng lộ rõ vẻ mặt bi thương . Mắt Tiểu An bắt đầu rơm rớm nước chảy ra . Mọi người vì tin đây chính là sự thật nên mới đau lòng mà thương cảm cho Nhật Huy ...

... Rừng cây phía sau sân khấu ...

Nó bị kéo đi bởi một người con trai có vóc dáng cao lớn lừng lững , mái tóc hơi vàng . Nó chợt lại hiện lên một xúc cảm quen quen với người con trai này , nhưng hiện giờ tâm trạng thật quá rối bời và khó chịu , nó một mực giật tay ra khi đang đi đến một gốc cây nọ .

- ANH LÀ AI ? TẠI SAO LẠI LÔI TÔI ĐI ĐẾN CHỖ NÀY ??? ĐƯA TÔI QUAY LẠI ĐÓ !!!!

Nó tức giận thét lên ...

Người con trai đó lập tức quay lại , đưa tay tháo chiếc khẩu trang đen ra ...

- em...thực sự không nhận ra tôi là ai ?

Gương mặt của hắn liền hiện ra trước mặt nó , vẫn là ánh mắt đen và sâu thẳm với từng đường nét hoàn hảo đến chết người . Nó giật mình khi sự xuất hiện này của hắn thật quá đột ngột ...

- s...sao lại là anh ???

Nó theo trực giác mà lùi lại đằng sau mấy bước , nhưng hắn rất nhanh nắm lấy bàn tay nhỏ bé kéo vào lòng , lật người nó quay vào phía thân cây , gương mặt đẹp bị che đi mất một nửa , mê hoặc ghé sát vào tai nó ...

- tại sao lại không thể là anh ?

2 tay nó bị giữ chặt , nên mặt nó tỏ ra cảm giác khó chịu ...Định đưa chân ra đạp người hắn nhưng rất tiếc đôi chân nhỏ nhắn cũng đã bị kim hãm .

- ANH BUÔNG TÔI RA !!!!

- không thể !!!!

Hắn mặc cho nó có gào thét hay làm bất cứ điều gì vẫn một mực giữ chặt nó trong tư thế thân mật này ...

- nói !!!!

Hắn nhìn thẳng vào mắt nó mà ra lệnh

Nó khó hiểu nhũn mày , ánh mắt tỏ ra sắc bén

- anh muốn tôi nói cái gì ?

- em vẫn còn giận chuyện sáng nay ???

- tôi không nhỏ mọn tới mức độ đó , anh đừng nghĩ ai cũng phải để tâm tới những chuyện anh làm ...

- vậy được ! vậy tôi xem câu nói không giận đó của em được thể hiện thế nào !!!

Nói rồi hắn liền nở một nụ cười gian , để lộ ra chiếc răng nanh cực quyến rũ ...

- anh muốn làm gì ?

Đột nhiên nó thấy không thoải mái mà lên tiếng hỏi !

- làm gì thì ngay bây giờ em sẽ rõ .

Môi hắn dần dần đưa đến sát mặt nó , hôn từ sống mũi , đến việc cắn nhẹ vào vành tai , rồi cuối cùng là đáp lại vào khuôn miệng nhỏ nhắn đang mím chặt lại kia . Hắn chỉ cười khò một cái rồi lại nhanh chóng hành động . Đầu lưỡi quý quai không ngừng chèn ép lấy miệng nó , đâm xuyên vào bên trong , luồn lách trong từng ngõ ngách , một nụ hôn kiểu pháp , một thủ thuật đá lưỡi điêu luyện nhấn chìm nó suốt một thời gian , khiến cho hơi thở nó trở nên gấp gáp . Mãi tới khi cả 2 cùng không thể thở được hắn mới từ từ rời khỏi đôi môi đã hơi sưng lên vì bị hôn quá mãnh liệt của nó . Nhưng hắn có lẽ thấy vẫn chưa đủ mà lại tiếp tục hôn vào cổ rồi lại quay về với đôi môi , tiếp tục len vào bên trong mà xâm chiếm !!!

Nhưng nó đã không thể chịu đựng thêm nữa , bất chấp cho cổ tay có phải giằng xé đau tới đâu cũng cố dứt khỏi sự kìm hãm của hắn . Khi một tay đã thành công thoát ra thì liền dùng bàn tay đó tát mạnh vào mặt hắn , miệng lưỡi cả 2 rời nhau . Hắn nhìn nó , không đau , nhưng cảm giác chua chát của người con gái trước mặt khiến hắn thấy khó chịu , kiểm chứng coi như đã thành công ...rõ ràng nó vẫn chưa hết giận , một lần nữa hắn lại phải nở một nụ cười khó diễn tả lấy cảm xúc hiện giờ

- rõ ràng là em vẫn chưa hết giận ...

- PHẢI ! TÔI CHƯA HẾT GIẬN , TÔI KHÔNG THỂ NÀO MÀ HẾT GIẬN NỔI MỘT CON NGƯỜI NHƯ ANH ...HẾT LẦN NÀY ĐẾN LẦN KHÁC ANH GÂY PHIỀN PHÚC CHO TÔI ...TÔI ĐÃ CHÁN GHÉT CẢNH NÀY LẮM RỒI .

Nói xong nó kiên quyết dứt bước đi khỏi khu rừng , hắn ở lại , sờ tay lên vết tát , cảm giác trong tim vẫn nhói lên sự khó chịu không ngừng . Người con gái này luôn làm hắn phải đau đầu nhức óc , nhưng nếu nó vẫn cố chống cự hắn lại càng muốn tiến tới . Nhưng hồi này , rõ ràng hắn có thể sử dụng ra 4 điều kiện 2 người đã giao kèo với nhau mà ra lệnh cho nó ở lại , nhưng không hiểu sao , hắn lại để nó rời đi như vậy ... Càng ngày , hắn càng khó xác định cảm xúc của mình đối với nó ...đối với người con gái đầu tiên chống đối lại hắn ...

...

Hết Chap 33 : Nụ Hôn Nồng Cháy * 28/8/2015 *

...

Chap 34 : Cảm xúc (Vũ Hội Hóa Trang Phần 4) * 29/8/2015 *

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Cảm Xúc (Vũ Hội Hóa Trang Phần 4)

Chạy nhanh ra khỏi nơi mà 2 người đã dính líu , nó lấy tay lau liên tục vào khuôn miệng khiến cho nó đỏ ửng lên . Nó không chấp nhận và cũng không muốn nghĩ tới , nụ hôn đầu tiên ngay trên chiếc tàu lượn siêu tốc đã là một sai lầm nó không muốn giữ lại trong lòng . Vậy mà lần này hấn lại tiếp tục đọc chiêm nó không thương tiếc đến cảm xúc và ý nghĩ của nó . Đây là sự xúc phạm lớn nhất đối với một người con gái !

Không hiểu vì lí do gì chân nó cứng lại ,đầu trống rỗng , đứng tại chỗ mà nước mắt cứ thi nhau tuôn ra . Cảm xúc bối rối và khó chịu xen lẫn ăn mòn con người nó hiện giờ . Nó đưa tay ôm mặt , cố ngăn cho dòng nước mắt không chảy ra nữa , nhưng chỉ nhanh chóng vài giây sau đó bàn tay nó đã ướt đầm đầy nước mắt . Trong đó như bao gồm lấy hàng ngàn những cảm xúc suy nghĩ của nó ...

Hồi này ...nó đã không ý thức được bản thân mà tát hấn , nhưng ngoài làm việc đó nó không thể làm gì hơn , bất lực như bây giờ là do lí do gì nó còn không biết thì làm sao mà có thể hiểu nổi toàn bộ suy nghĩ mông lung của chính mình ...Nó không ghét hấn , nhưng lại thật khó chấp nhận những việc hấn làm , nó không muốn gây sự với hấn , nhưng lại không thể ngăn cản hành động và suy nghĩ phứt chốc của mình .

Đáy lòng nặng trĩu lại , nó không cố thêm được nữa mà ngồi khuyu xuống mặt đất ...

- Y Y !!!!

Chợt lúc này có tiếng gọi nó vang âm lên trong khu rừng nhân tạo . Là tiếng của Tiểu An , nó nhận ra nên giật mình ngẩng mặt , đưa tay vội lau đi gương mặt đầm toàn nước mắt !!!

Chỉnh lại giọng một chút để không bị nghe , mới từ từ đứng dậy .

- tao ở đây !!!!

Nó phải cố gắng kìm giọng rất nhiều mới có thể nói ra được bình thường , nhưng vẫn sao tránh khỏi chút nghèn nghẹn ...

- A...thì ra là ở đây ! Bây giờ đi đâu vậy ? Mà hình như có ai đưa mày đi thì phải , hấn ta đâu , hay là con gái . Mà ai cũng như nhau thôi , gọi ra đây để lão nương tao cho một trận toi bời .

An An mặt hầm hầm , còn cổ tỏ ra chút ngầu , rồi đưa tay xắn quần xắn áo . Điều bộ này còn làm nó sợ hơn ...nên mới đành đưa tay kéo cái tay đang khoằm khoằm như trâu chuẩn bị đi húc nhau kia xuống

- được rồi được rồi ! Làm gì có ai kéo tao đi , là tao ra đây hóng gió chút ...

- SAXXX ,....đồ dở ! Ở đây làm đếch có gió có mà nóng thấy mẹ thì có . Ôi con bạn nổi tiếng thông minh của tôi , chắc bị bài hát thôi miên rồi đứng không ,tao nói quá chuẩn mà , anh ấy là người hoàn hảo , trên đời này tao không thể nhìn thấy được người hoàn hảo tiếp theo . Nếu có thì tao sẽ đi đâu xuống đây cho mãi coi

...

Nghe Tiểu An lải nhải nó từ lộn có tai lành thành lộn bị hỏng tai ...

Phải công nhận tài năng khua môi múa mép nhảy mồm của nhỏ này không thể xếp vào hạng bình thường . Thậm chí nhiều khi lên con còn làm người ta sợ hơn cả gấu mảy đũa thần kinh ! Cuộc đời của An An nhà nó chắc chỉ loanh quanh với đứng 2 từ ảo tưởng .

Nó thở dài thườn thượt rồi bỏ đi , Tiểu An nhanh chóng đuổi theo , đã định kéo nó vào bên trong để tham gia vào vụ chữ ký của Nhật Huy . Nhưng giờ này tâm trạng nó còn đâu mà đi xin chữ ký , chỉ muốn về nhà nằm ngủ một giấc dài thật dài , xua tan đi mọi chuyện ngày hôm nay .

...

Tiểu An cố níu nó lại ngay trước cửa của rạp hát , nhưng nó nhất quyết không vào , thậm chí còn khó chịu nổi cáu với Tiểu An . Nhưng Tiểu An lại là loại người trọng sắc khinh bạn , cuối cùng vẫn quyết định để nó về một mình mà không đi theo . Nó bắt taxi về trước , chạy trên con đường dài chợt thì mặt kính dần dần xuất hiện lốm đốm vết nước ....mưa rồi .

Nó đặt tay lên tấm kính , sờ qua nó và cố cảm nhận lấy những hạt mưa lạnh toát ngoài kia , mặt kính cũng trở nên lạnh ngắt . Đột nhiên người nó cũng vì thế mà run lên , bất giác đưa tay kéo chiếc khăn quàng kín hơn , mãi một lúc sau mới ngó ra mình không mang theo ô , đành thở dài vì lại phải chạy mưa vào phòng , và hóa chuột lệt .

....

Chiếc taxi nhanh chóng dừng lại trước cửa sau của ngôi trường . Nó chạy vào phòng rồi thì chắc phải nhanh chóng gọi điện cho Tiểu An để tránh cho nhỏ về muộn , nó lại phải cất công đứt lốt ông bảo vệ mấy chục để mở cửa cho con bạn khốn nạn mê trai vào được phòng .

Nhưng vừa mới xuống taxi thì trời mưa ngày một to , dần dần từ hạt bé liền ào xuống một cơn mưa . Trời hôm nay mưa tuy không to bằng hôm nó phải chạy , nhưng cư nhiên sấm chớp lại đùng đùng , nó đã đi đến giữa cái cột sắt ở trường rồi , lại mắc bệnh sợ sấm , một phần nữa lại sợ sét đánh vào chiếc cột sắt này thì giật tung người mất thôi !!!!

Không biết làm gì nó đành phải chạy vào một bụi cỏ gần đó mà núp . Học viện và ký túc xá ở cách đoạn này khá xa , nó mà còn chạy tiếp không chừng vừa thiết lại vừa dễ bị sét tung trường .

Nó vừa núp vừa run , người bắt gặp ngày một lạnh , đầu cứ nhiên quay về phía sau ...thì thấy một chỗ trú mưa nhìn rất giống với một cái cột đình nhỏ của thời trung quốc cổ xưa , nhưng có điều được cải cách thay vì cái mái ngói thì được lại với cái mái tròn , trên đầu có đỉnh nhọn . Trong đó có một bộ bàn ghế gỗ trắng , đồng màu với ngôi đình nhỏ .

Nó vui mừng vì cuối cùng cũng bắt gặp được một chỗ trú vừa ý nhất , nhanh chân chạy vào bên trong . Lo phui quần phui áo mà nó không nhận ra ngay ở trong góc có một người mặc đồ màu đen ở ngay cạnh đó , anh ta đang ngồi ngủ trên chiếc vịn đá , dáng người rất thanh thản vô tư , trên mặt có úp quyển sách không dày lắm , bìa sách đen , có chữ gì đó giống như bài tập toán học hạng cao , chỉ dành cho học sinh cực giỏi .

Nó phui xong ngồi vào bàn , nhìn khắp xung quanh với vẻ mặt rất tự nhiên . Ngay đến khi sự thật được lật tẩy , nó nhìn ra người con trai đang ngủ trên đó thì giật mình ngồi phắt dậy , đầu gối vội vàng bị đập mạnh vào bàn khiến nó hét toáng lên , vừa là vì sợ , vừa là vì đau .

- AY ....AAAAA ....

Tiếng thét chói tai khiến cho người con trai đó phải ngẩng mặt tỉnh giấc , lấy tay tháo bỏ ra lớp mặt nạ nhân tạo là quyển sách trên mặt xuống . Nhìn nó với ánh mắt ngạc nhiên !

- cô là ai ? sao lại ở đây !!!!???

- cái gì ? Anh là người à ???

Nó vừa ôm chân vừa tròn mắt lên nhìn người đối diện . Vẻ mặt vừa ngu vừa nửa tin nửa ngờ .

- chứ đừng nói cô nghĩ tôi là ma ...

- đồ điên ! Nửa đêm nửa hôm anh ở đây làm gì ??? tôi vốn vào đây tránh mưa , nghĩ không có ai , vậy mà bị kẻ như anh dọa sợ cho chết khiếp , hôm nay đúng là gặp phải tạp chủng mà ...

- cô là học sinh mới chuyển trường đúng không ???

Người đó đi đến phái bàn nhìn nó , từ tốn hỏi câu tiếp theo

- phải thì sao ???

- tưởng học sinh giỏi thì nên lễ độ phép tắc chút , mà ai ngờ lại là người không có phép tắc .

- ê mày ! nói chuyện cho cẩn thận nha , tay cầm quyển sách toán học cho người giỏi thì chỉ ít ăn nói cũng phải từ tốn tí chứ !?

- thế cô nghĩ cô nói chuyện được từ tốn vậy à ?

- ai bảo anh dọa tôi làm gì ?

- ai nói cô chạy vào đây ngồi làm gì ?

- trời thì mưa ! không chạy vào đây trú thì chạy đâu trú ???

Nó nhất quyết không nhận sai , mà chỉ gân cổ lên cãi . Còn chẳng thèm quan tâm người trước mặt mình là ai ? Chỉ biết là do hấn ta đã dọa nó chết khiếp thì bây giờ phải trả lại cho hấn , nếu không ai sẽ bù đắp cho sự thót tim và cái đầu gối đã nhức đến xương tủy của nó T_T

- cô đừng có mà cãi lý , là do cô sợ ma nên hiểu nhầm ! Còn trách tôi ???

- ờ ...thì ...THÌ CON GÁI AI MÀ CHẢ SỢ MA ....này này ! Tôi nói anh biết nhá , anh đừng có mà cậ lớn hiếp bé ,đừng có thấy tôi đáng người nhỏ con mà lại gần ăn hiếp nha !!!!

- cô ...cô mà nhỏ con cái nổi gì ! người này cũng cao tầm m6-m7 rồi , đòi nhỏ với ai ???

- chẳng qua anh lùn nên anh mới thấy vậy thôi !!!!

- CÔ NÓI AI LÙN ????

- TÔI NÓI ANH ĐÓ

- NÀY HAI ĐÚA KIA ???? TRỜI THÌ MƯA , BỘ CHÚNG MÀY THẦN KINH SAO ĐÚNG ĐÂY CẢI NHAU .

Đột nhiên có tiếng quát của đàn ông cực lớn vang lên làm nó giật nảy mình . Nếu nó đoán không nhầm thì đây chắc chắn là ông bảo vệ thấy vụ nào phạt

vụ đó , vụ càng nặng phạt càng nhiều . Lão này chuyên lừa tình lừa tiền học sinh . Bỏ mẹ ! Nó rửa thắm một câu , trên người nó không có tiền , nó không nộp phạt cho lão được . Chấp nhận số phận xấu xa , nó phải bỏ qua chuyện ngày hôm nay để chạy thoát thôi . Một mạch theo đường ven sau của cái cột nó trốn ra tít tận đằng thân cây ở công viên , mặc cho cái thằng hỏi nãy cứ điên cuồng gào thét vì bị ông bảo vệ túm cổ . May cho nó là thân thủ không tồi , chân cũng không ngắn , vậy nên tau thoát cũng rất nhanh .

Đứng từ xa nhìn kẻ điên bị người khủng bắt mà lòng nó sướng điên cả lên . Nụ cười trên môi bắt chợt hiện lên , để lộ ra hàm răng trắng như sữa .

Nhưng không lâu sau đó nó cũng ý thức mình cũng chẳng kém gì con dỏm khi cứ đứng tại chỗ mà cười nên mặt lại trở về trạng thái nghiêm túc , chính vì không thể ở đây lâu thêm được nữa , nó mặc kệ và bất chấp trời chưa tạnh mà chạy về ký túc xá .

.... Phòng 405 ...

ding dong ding dong

Tiếng chuông cửa vang lên mấy lần mà nó chẳng thấy bóng dáng hay cái cách cửa , ngay cả tiếng nói ời chờ chút cũng chả thấy đâu . Hóa ra là Bảo Hân vẫn còn đang say nằm khướt ra đó , mà chìa khóa thì lại ở trong túi của Tiểu An . Nó cười khổ một cái , bây giờ thì nó thực sự có thể nhờ cậy vào cái thang phải chăng kia một lần rồi .

Chân mò xuống tầng 1 qua cái thang máy , rồi lại bò ra khỏi ký túc xá , chui vào phần giữa của chỗ ký túc xá năm 2 và năm nhất , ở đó có cái thang gỗ . Nó đầu tóc người ngrieút hết , khở sờ trèo lên cái thang , bò đi bò lại mãi mới được một nửa . Vì tầng của nó ở khá cao nên khi nhìn xuống dốc nó đau khổ trong lòng , độ cao này đủ làm nó muốn tè ra quần ngay lập tức . Nhìn lại bản thân như con ăn trộm thì nó lại hí hục bò , bò tiếp , bò mãi mới lên được tầng nó ở . Nó bắt đầu cảm thấy hoa mắt dần ngay sau đó . Chắc do dầm mưa quá lâu nên bây giờ nó không còn tỉnh táo . Tay dần dần không còn nắm vững được chiếc thang . Mắt cũng như bị thôi miên mà nhắm lại . Giây phút này nó hoàn toàn bất lực vì mọi thứ . Nó như đã sắp ngã hoàn toàn khỏi chiếc thang thì bất chợt một bàn tay rộng lớn nắm lấy tay nó từ phía ngược lại . Nhưng nó chẳng thể cầm cự được mà lịm đi . Thử cảm giác cuối cùng mà nó cảm nhận được là mình như đã ngã xuống vực sâu rồi bất chợt có một thiên sứ đến đưa nó đi , cứu nó thoát khỏi hoang mang lo sợ .

....

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Ân Nhân Xấu Xa (Vũ Hội Hóa Trang Phần 5)

Bàn tay nhỏ bé được nắm trọn lấy trong đêm mưa tầm tã , người nó đã không còn sức mà bò lên theo đà tay của người nắm , mà mắt lúc này cũng đã nhắm nghiền . Nhưng cũng may người đang nắm lấy tay nó sức khỏe tốt , nên kéo được nó lên là chuyện dễ dàng .

Kéo được nó lên thì người cũng đã ướt sũng , hần ngồi xuống đất , cả người nó theo đà ngã vào lòng hần .

Hướng mắt nhìn người con gái trong lòng mình , đã hoàn toàn hôn mê bất tỉnh , thì tay bất giác sờ lên mái tóc ướt rượt kia .

- Cô bé của tôi ... lúc nào em cũng tự ý làm mọi chuyện , chẳng hề để ý hay quan tâm tới bản thân một chút nào cả . Rốt cuộc tôi phải chờ em lớn đến bao giờ đây ???

Khi hần nói lên câu này , ánh mắt toát ra một sự dịu dàng , một sự chờ đợi và cũng là một sự mất kiên nhẫn .

Nếu không phải hôm nay hần chán đời về sớm thì đã đi bar lâu rồi . Và cũng may vì vậy mà mới bắt gặp được con cáo nhỏ này mò lên với cái thang không chắc chắn , đã vậy dầm mưa lâu nên bây giờ bị ngất luôn rồi ...

Nghĩ đến đây mà hần bất chợt thờ dài một tiếng , rồi bế nó vào trong phòng , bật điện , thay đồ cho nó rồi lấy cặp nhiệt độ ra ...39 độ c ...

-cao vậy sao ???

Hần lại quay ra nhìn nó ...nhìn người con gái đang nằm trên cái giường rộng lớn . Đi vào nhà vệ sinh lấy ra một chậu nước và chiếc khăn , mang ra đắp khăn lên đầu nó , sau lại chạy ra tủ thuốc lấy mấy viên thuốc cảm hòa nước , vì bây giờ nó vẫn chưa tỉnh nên hần chơi liều , uống thuốc vào miệng rồi từ từ hôn lên môi nó , thuốc từ miệng hần được truyền sạch vào mồm nó .

Suốt đêm mấy tiếng trôi qua hần liên tục thay nước và chăm sóc cho nó , loanh quanh với chiếc khăn , cứ cách mười mấy phút phải đắp lại khăn một lần . Cả đêm cặp đi cặp lại nhiệt độ cho nó thì thấy giảm dần xuống , tâm trạng cũng bớt căng thẳng hơn . Gần 5h sáng buồn ngủ quá , cặp lại cho nó lần cuối cùng , từ 39 giảm xuống còn 37 . Tuy chưa hết hần nhưng cũng đủ để hần khỏi lo , yên tâm ngủ mình xuống cạnh nó , vòng tay lớn vòng qua eo nó , ôm chặt lấy thân hình nhỏ bé vào lòng . Cảm giác hạnh phúc và ấm áp truyền dần vào trong người , hần hiểu ...hiểu rõ mình đã thực sự có tình cảm với nó , hiểu rõ bản thân mình đã yêu nó , nếu như định mệnh không cho hần thoát khỏi người con gái này ...thì chi bằng hần sẽ tự mình chủ động mà ôm chặt

lấy nó , không cho nó chạy thoát khỏi vòng tay này ...để nó cảm nhận được sự bao bọc che chở của hân ...Để nó không thể đến gần với bất cứ người đàn ông nào thì cho dù có phải lấy xích buộc nó ở lại cạnh mình ...hân cũng cam lòng .

....Sáng ...7h30' ...

Ngoài trời ánh nắng nhàn nhạt xuyên qua kẽ lá , len lỏi vào căn phòng rộng . Không khí và mùi mưa hôm qua vẫn chưa hoàn toàn tan biến ...

Trên giường , 2 người 1 trai 1 gái nằm ôm nhau ngủ một cách thân mật . Tay nó vòng qua ôm lấy lưng hân đầu gối trên tay hân . Hân cũng làm động tác tương tự , đưa vòng tay rộng ra ôm lấy người nó ...

Tiếng chim hót ngoài vòm lá làm hàng lông mi của hân rung nhẹ , mắt từ từ mở ra , ánh sáng lập tức xộc thẳng vào mắt .

Nhưng ánh mắt như chợt nhận ra thứ gì đó, liền vội vàng nhìn xuống bên dưới ... mới dần dần dịu lại khi nhận ra nó vẫn ở đây . Hân vô tư lấy một tay chống lên đầu , nghiêng người nằm cạnh nó ... Tay dơ lên nghịch nghịch lọn tóc dài mềm mại ...

Có lẽ do động tác hơi mạnh nên làm cho nó tỉnh giấc . Mới đầu do đầu vẫn còn hơi choáng nên nó không nghĩ được gì , vì vậy vẫn tưởng đây là ký túc xá năm nhất phòng nó .

Nhưng ngay khi quay đi quay lại lần 1 ..nó không phản ứng mà nhắm mắt ngủ tiếp ...nhưng đầu vụt qua cái gì đó liền trừng mắt to thật to nhìn trần nhà , sau mới dần dần cứng cổ quay về phía bên cạnh . Cả gương mặt hân đập vào mắt nó , vẫn là đường nét ấy làm nó đau tim, nhất thời nó chẳng thốt lên được lời nào . 4 mắt nhìn nhau kéo dài tới mấy phút ...hân không chịu nổi lên tiếng :

- em nhìn gì chứ ? Sáng sớm mà định báo đáp công ơn cứu mạng của ân nhân như vậy sao ?

Hân đưa tay sờ lên gương mặt trắng nõn , khuôn miệng nhếch lên một cái đầy tà mị .

Xương sống nó lạnh buốt , da gà da vịt nổi hân lên . Còn chưa để hân kịp phản ứng nó đã một cước đá luôn vào người hân .

- cảm ơn cái con khỉ khô ! anh vô lại nó vừa vừa thôi , đây đã là lần thứ 2 rồi . anh làm tôi mất giá , còn ở đó mà rộng mồm ???

Về mặt nó biểu lộ hết sự tức giận ...so với lần đó thì lần này còn khiến nó điên hơn . Nó còn chẳng biết đêm qua đã xảy ra chuyện gì , nhưng chỉ cần là nằm trên giường hân và quần áo bị thay ra ...đủ biết mọi chuyện hôm qua tồi tệ ra sao .

- em nóng cái gì ? Ra đây ....tôi xem khô sốt chưa ???

Bàn tay ấm áp chuẩn bị chạm vào trán nó thì liền một mạch bị nó hất ra , nó lạnh lẽo mà ôm lấy cả người , bó gối ngồi lại vào một góc giường , sống mũi cay xè bắt đầu đỏ dần lên , nước mắt như chỉ trực trào ra , làn nước mỏng trong đôi mắt đẹp kia chỉ chờ đợi cái chớp mắt nhẹ nhàng là sẽ rơi xuống ...

Hân quỳ gối trên giường , bắt lực nhìn nó , đối với người con gái này hân thật sự không muốn gượng ép , nếu dùng lời nói mà giải thích cho nó hiểu và cảm thông những chuyện đã qua thì hân sẽ chấp nhận phá đi cái lệ " không bao giờ nhiều lời " của bản thân . Nhưng nhìn tâm trạng nó hiện giờ liệu có muốn nghe thêm gì nữa hay không ???

Đối với hân ...nó chính là cơn gió khó nắm bắt nhất , và chính vì không thể nắm bắt lấy ngọn gió ấy ...nên hân sẽ không thể nào dùng bất cứ hình thức nào để ép buộc nó , chỉ đành chờ đợi nó chấp nhận , chấp nhận ở lại cạnh hân ...

- em ở đây ! Tôi đi nấu cháo .

Hân bước xuống giường đi về phía bếp ...nhưng góc áo rất nhanh bị nó kéo lại , chân hân dừng ...đầu từ từ hướng lại chỗ nó .

- chuyện gì ?

- nói đi ...tại sao tôi lại ở đây ???

Nó biết hỏi ra câu này thì có lẽ cũng chẳng giúp ích được gì , nhưng nó vẫn muốn biết hôm qua rốt cuộc vì sao mà mình lại nằm ở đây . Mọi thứ nó nhớ được vào phút cuối cùng là nó đã leo thành công lên phòng nhưng ngay sau đó thì bóng đen bao trùm lấy mọi vật ...nó không thấy được gì nữa ...ngoài một màu đen u ám .

Về bên hân ...vốn dĩ hân đã không định giải thích cho nó nghe để hiểu ra mọi chuyện . Vậy mà cuối cùng trời lại muốn nó tạo ra cơ hội để cho hân làm công việc bản thân mình cần làm

Nhẹ nhàng đi về cạnh giường ...hân quỳ 2 gối xuống đất , đưa tay đặt lên 2 tay của nó ...

- hôm qua trời mưa ...

- tôi biết

- em leo thang lên phòng

- tôi nhớ

- bị ngất vì dầm mưa quá lâu , nên tôi phải đưa em vào đây , quần áo ướt rồi , nên phải thay ... Nếu hôm qua không có tôi ở phòng thì đời em coi như xác định rồi .

Nghe đến đây nó liền quay đầu ra nhìn hấn . Ánh mắt không rõ là mừng rỡ vì tôi qua mình sống hay là ánh mắt không hiểu anh ta có bịa đặt hay không . Có vẻ như hấn nhận ra vẻ ngờ vực của nó mà bất giác lắc đầu , vẻ thất vọng tràn đầy trên gương mặt ..

- được thôi ! em không tin cũng được ...vốn dĩ từ trước tới giờ em có bao giờ muốn nghe và muốn tin những điều tôi nói đâu !

Hấn quay người đi vào bếp , bóng dáng cao lớn kia dần trở nên xa hơn trong mắt nó . Bàn tay nó bất chợt đưa ra như muốn níu lại , nhưng cuối cùng vẫn rụt về ...Nó không hiểu cảm xúc của mình . Hồi nãy ...khi hấn dùng ánh mắt triu mến đầy yêu thương nhìn nó , nó đã cảm nhận ra cái gì đó rất ngọt ngào trong tim , và khi hấn nói ra những lời cuối cùng kia nó đã muốn nói " em tin anh " nhưng hòng cư nhiên vẫn cứng lại mà không nói được câu nào mà để hấn thất vọng bước đi . Nó không biết có phải mình đã sai hay không ...nó không biết có phải mình đã quá đáng với hấn hay không ...nhưng giây phút này nó rất muốn nhào đến mà ôm hấn ... ôm chặt lấy cơ thể cao lớn kia ...ôm chặt lấy sự ấm áp mà tôi qua trong vô thức nó đã cảm nhận được ...nhưng mọi thứ không dễ như nó nghĩ ...không đơn giản như nó muốn ....Mà mọi thứ thật quá khó để diễn tả ...

Một lúc sau cháo được mang ra ...mùi thơm xộc thẳng vào mũi nó . Một bát cháo yền mạch được đặt xuống cái tủ con cạnh đó.

- em ăn đi !

- cảm ơn anh !

- vẫn còn nói cảm ơn được à ???

Hấn nở nụ cười nhàn nhạt nhìn nó

Nó không dùng bất kỳ ánh mắt nào nhìn lại mà chỉ nhẹ cắn môi một cái , tay đưa ra với lấy cái thìa , từ từ múc cháo lên ăn , tính nó hậu đậu nên thậm chí ngay cả cách xúc cháo sao cho bớt nóng cũng không biết . Thế là chỉ liều xúc nguyên miếng to từ dưới đáy đưa lên miệng . Hấn nhìn mà không cần diễn ra cũng có thể tưởng tượng được cảnh tiếp theo ra sao , lưỡi liên tục một cái . Ngay sau đó mồm nó bị phồng , rất quá nên không ngừng kêu lên , tay liên tục quạt quạt vào miệng cho bớt nóng .

Hấn vô tư nhìn cảnh tượng chó chêu này ...rồi nhẹ nhàng cầm cái thìa lên xúc một thìa cháo vừa vừa ở trên đưa đến trước mặt nó .

Nó vì sợ cú phồng mồm hồi nãy mà dương ánh mắt ngờ vực về phía hấn .

- không nóng đâu ! Yên tâm .

Chờ câu xác nhận của hấn nó mới từ há miệng ...đúng là chẳng còn nóng nữa , mà còn cảm nhận được vị ngon của bát cháo . Bất chợt liền vô tư trò chuyện với hấn ...

- nấu ngon thế này ! Sao không mở tiệm cháo luôn đi .

Cái sự ngây thơ đến ngu dại này của nó làm hấn bật cười không thôi . Đường đường chính chính là người thừa kế của D.T , lẽ nào lại bỏ đi sự nghiệp lớn lao trong tương lai mà mở tiệm bán cháo , hàng ngày ngồi xỏ bán cháo đến chảy mồ hôi , thay đi thay lại có mấy bộ đồ .

Vừa nghĩ tới đó hấn đã bật cười không thôi

Nó tức điên hết lên :

- NÀY ! ANH CƯỜI CÁI GÌ , TÔI THÔNG MINH NGHĨ RA SỰ NGHIỆP TƯƠNG LAI CHO ANH ...MÀ ANH LẠI CƯỜI CHẾ GIẾU TÔI À ?

- haha ...được ...haha .. vậy theo em nói ...nếu có thể ...hahahaha ....sau này tôi sẽ mở tiệm cháo .

- ồm ! đúng đó , tôi nói là không có sai đâu , anh cứ từ từ tốt nghiệp ra trường rồi mở tiệm cháo !

Nó được hấn xúc gần hết bát cháo thì bụng nó căng không muốn ăn nữa . Ngồi một lúc mới biết hôm nay là thứ 2 ...phải đi học ...Chân như bị gấn máy quay với máy tốc độ , liền dùng luôn đề phi thật nhanh xuống giường .

- đi đâu ???

Hấn nhìn nó đang có ý định trèo hành lang về nhà với bộ đồ sọc kẻ quần dài quá gót chân , áo dài quá mỏng thì lại không nhịn được cười mà ôm bụng ...

- anh điên rồi ...anh muốn tôi ở đây với anh bao lâu ???

Nó quay lại lờm lờm hấn , nhưng đổi lại hấn lại rất vô tư đi về phía hành lang rộng . Người ép sát nó vào tường , nó liền dương ánh mắt phòng thủ , 2 tay che chắn trước ngực .

- em nghĩ tôi định làm gì em , cái gì cần thấy tôi đã thấy hết rồi ! Cũng lớn đây ! Nhưng rất tiếc tôi không hứng thú .

-YAAAAA ....anh đề tiện tôi vậy sao ...tại sao thế giới này không khám phá và sáng tạo ra cái máy đo độ đề tiện , tôi đảm bảo nếu anh đo anh sẽ làm nổ máy luôn đó ...

Câu nói còn chưa thốt hết ...một ngón tay thon dài đã được chặn trước miệng nó . Đôi môi hấn lại dần dần tiến sát đến mặt nó , lần này nó hoàn toàn có thể chủ động biết được ý định tiếp theo của hấn , tay đưa lên che miệng .

- em nghĩ tôi định hôn em sao ?

Lập tức câu nói xuất hiện ngay bên cạnh tai nó ? Tự nhiên nó thấy mình giống một con ngu , suốt từ đầu đến chân toàn ảo tưởng và luôn bị hớ . Hóa ra không phải hấn hôn nó mà là ghé sát vào tai nó để nói ...với chủ ý là lừa nó đây mà . Chân tay đang định khua ra đánh người thì liền bị giữ lại .

- anh lại dờ dờ gì đây ???

- em có thể đi !!! Nhưng không thể quên 4 lời hứa em đã hứa với tôi ...kèm theo on cứu mạng này nữa .

- đe dọa tôi à ?

- tùy em coi đó là gì cũng được . nhưng hôm nay tôi phải lấy ra một điều kiện ...em nghe cho rõ đây Diệp Thiên Y ...

Hấn dứt tay chân khỏi người nó , đưa 2 tay lên giữ lấy vai nó . dùng cặp mắt sáng quắc nhìn lên gương mặt xinh đẹp trắng mịn đã lộ ra chút phớt hồng ...

- em phải tập nhảy cùng tôi và phải ở cạnh tôi 24/24 , trong 24 giờ đó tôi nói gì em cũng phải nghe theo .

- ANH ẮN GIANNNN!!!!

Nó nghe xong mà như bị shock tinh thần . Ở bên cạnh tên điên này trong 24 giờ chắc chắn nó sẽ bị điên nốt , vừa là lo lắng cho cái thân , vừa là lo lắng cho lợi ích và vừa là lo lắng cho danh tiếng của mình ở trong trường này . Hồn nó như bị treo lơ lửng trên cây rồi ! Hấn đã hủy hoại đi cái cuộc đời với chữ học không của nó rồi .

- tôi ăn gian !!! No no , tiểu thư à , em nên nhớ khi em giao kèo với tôi , không có nói điều kiện vượt quá giới hạn là những điều kiện như thế nào . Tính đến thời điểm hiện giờ tôi cho em nợ nhiều lắm rồi .

Hấn phán một câu mà làm nó tỉnh mộng ngay lập tức . Nhìn lại cái quá khứ chỉ có thể dùng 2 từ ĐẠI NGU để mà miêu tả . Giờ này thì hối hận cũng đã muộn màng rồi , chỉ trách số nó đen như lọ nghẹ mới gặp phải cái tên trời đánh thánh vật này thôi ...haizzz

...

Hết Chap 35 : Ân Nhân Xấu Xa (Vũ Hội Hóa Trang Phần 5) * 30/8/2015 *

...

Chap 36 : Tỏ Tình (Vũ Hội Hóa Trang Phần 6) *31/8/2015*

....

P/s : chap này ngắn quá >_< . Mọi người thông cảm hộ nhaaa :(. 8h mới ngồi vào viết T_T T_T T_T T_T

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tỏ Tình (Phần 1)

- em có thể đi được rồi !

Nụ cười ma mị kết thúc ngay sau khi nói xong toàn bộ những gì cần nói . Hấn buông 2 tay ra khỏi người nó , rồi chậm rãi đi vào bên trong phòng . Nó đứng đờ ra một lúc mới nhận ra bây giờ mình không thể về được .

Thứ nhất vì nó đã không còn biết đồ cũ của mình ở đâu , mà lại chả muốn bày ra cái mặt làm ơn cho tôi biết đồ của tôi đang nằm ở đâu nên không thể

thay đồ !!!

Mà nếu cứ mặc như vậy thì không thể nào về được . Hôm nay thứ 2 lớp 11A2 của Bảo Hân không có tiết đầu nên học sinh thoải mái nghỉ , giờ này mà mò về phòng kiểu gì cũng bị bắt quả tang là ngủ bên phòng này với trai đẹp ...Lúc đó có đào lỗ xuống cũng không thể thay đổi sự thật đã bị câu nói của nhỏ bạn cùng phòng gim chặt vào đầu .

Đang đứng ở hành lang rộng thở dài thườn thượt đầy chán nản đột nhiên nó nghe thấy tiếng cạch cửa từ phòng đối diện .

Giật mình thon thót không biết nên làm gì ...chân chạy một mạch vào trong phòng . Lúng túng không biết nên trốn đâu thì thấy cánh cửa từ phía bên cạnh sát với bức tường bên trái đang mở nên thuận thể chạy vào trú " nhờ " luôn , mà có thêm đề ý đến cái người đang thay áo phía sau đầu , tại vốn dĩ nó đi giật lùi để còn theo dõi xem con bạn cùng phòng có phát hiện ra không ???

Hắn đứng phía sau không mặc áo nên mới phát hiện ra trò hay để cùng chơi với nó . Nên liền đưa một bàn tay ra chạm vào vòng eo nhỏ , tay còn lại thì giữ mặt nó chuẩn bị xoay ra ...Cảm giác được sự sờ mó nhẹ đang liên hồi chạy trên người nó lại giật mình tập 2 , phòng như bay ra phía giữa cửa , miệng còn hét to lên một tiếng . Khiến Bảo Hân đang đứng ở bên cạnh đột ngột nhìn sang ,giây phút đầu nhỏ đó quay lại như làm tìm nó đập nhanh như chưa từng thấy , xác định mình không thể chạy được nữa nên nó đứng bất động nhắm mắt tại một chỗ như chuẩn bị tinh thần để xe ô tô chẹt cái vào người .

Nhưng rất nhanh sau đó có một bàn tay nắm lấy tay nó kéo vào bên trong , lập tức cả người nó nằm gọn trong lồng ngực hắn , mặt úp chặt vào cơ ngực đang phập phồng với tiếng tim trầm ổn .

Con đầu tim của nó lại nổi lên , miệng vừa định mở ra hét toáng lên thì bị chặn họng :

- nếu muốn hét thì im đi ! Nói thì nói nhỏ thôi , mồm cứ ngoằng ngoặc ra thế này cho dù không muốn bị phát hiện cũng sẽ bị người khác biết sớm thôi .

Nghe xong nó lại xì cái mặt xuống :

- tôi có định hét đâu mà anh nói thế !

- chắc chứ ???

hắn nhìn thẳng vào mắt nó mà hỏi một câu tràn ngập sự khó tin nổi !

Nó bị ánh mắt như đã biết tất cả dọa cho đến cái mặt cứ đực ra , vừa thộn lại pha chút ngu ngu .

Hắn lần nữa lại không nhịn nổi cười với cái bản mặt trời cho trời phú này của nó ...Cứ lần nào hắn nói chuyện nghiêm túc là nó lại phô ra cái bản mặt ngu chưa từng có .

Về phía Bảo Hân hồi nãy cũng thấy được một ít thân dưới của nó, nhưng căn bản vì không nhìn được mặt nên vẫn nghĩ đó là bạn gái mới của hắn . Suốt bao nhiêu lâu sống ở ký túc xá năm nhất này không biết nhỏ đã chứng kiến cảnh tình tứ chưa động chạm thân thể bên trong của bao nhiêu nữ sinh với hắn rồi . Nên lần nào cũng phải buông rèm không xem cảnh thiên hạ , mặc dù đôi lúc cũng hơi thắc mắc muốn xem xem hắn sẽ làm việc gì tiếp theo , nhưng đã mang tiếng đối diện nên phải biết ý tứ chút . Dù sao hắn cũng không phải dạng người bình thường nói xem là xem được , tốt hơn vẫn nên tự mình biết thân biết phận .

Nhận ra tiếng cạch cửa vang lên , báo hiệu cho việc con " máy quay " đã vào phòng , hắn mới nhìn nó ...

- thôi thôi ...ngồi dậy đi . Đừng có bám riết lấy cái thân hình tuyệt vời này nữa .

Nó nghe hắn nói với cái vẻ mặt đầy tự tin , giọng điệu tràn ngập sự ta đây đẹp trai ta đây năm bờ oản thì khinh bỉ nhìn lại .

- tự ki vẫn hoàn tự ki ! Chẳng hiểu sao con gái thời nay toàn đi yêu mấy thằng tự ki như anh ! Màt chúng nó CHẮC TOÉT HẾT CẢ ĐÁM VỚI NHAU RỒI !!!

- chưa chắc ! Biết đâu được mắt toét lại ở ngay đây này !!!

Hắn dùng ánh mắt khiêu khích nhìn lại

- ơ ơ ...người đâu mà vừa vô duyên vừa không biết liêm sỉ thế này !!!

- người đâu !!! ngoài em ra ở đây chẳng còn ai gọi là không liêm sỉ cả .

- THÔI ĐI , ANH CÓ ĐƯA ĐỒ CỦA TÔI ĐÂY KHÔNG THÌ BẢO ???

Tuy rằng hồi nãy nó đã nói với lòng mình là không được cầu xin kiểu này ! Cho dù nói một câu cũng là cầu xin , nhưng hiện giờ nó thà hạ nhục danh dự còn hơn ở đây phí danh dự mà đi cãi nhau với hắn . Nó biết rõ cãi nhau với hắn vừa tốn nước bọt lại chẳng được cái gì gọi là lợi , nên tự mình rút lui để không phải phiền não đầu đầu vẫn là sáng kiến thượng sách .

- vút rồi !

Hắn bỏ lửng một câu 2 chữ trước mặt nó . Vừa thần nhiên lại vừa vô tư .

Còn nó lúc này mặt đã nhẵn hết quả táo tàu .

- ANH NÓI CÁI GÌ ????

- vút hết rồi !

- THĂNG ĐIÊN ! ANH BỊ BỆNH NHÀ GIÀU XÂM CHIẾM LẤY CÁI TRÍ ÓC BÌNH THƯỜNG RỒI !!!

Nó như phát điên bay đến chỗ hắn đang đứng giật giật mạnh cái áo . Miệng liên tục chửi bới , hắn không để tâm , cái tình trạng này đã xảy ra thường xuyên với hắn rồi . Cứ lúc nào hắn động chạm gì đến đồ của nó hay cả người nó thì nó cũng hét lên như thế này , chửi bới không thương tiếc cái lỗ tai của hắn .

- cùng lắm mua em bộ khác là được chứ gì mà căng ???

- căng chứ sao không ??? Anh đừng tưởng có tiền làm gì cũng được nhá . Mở mồm là tiền , ngậm miệng là bạc . Cái cuộc sống xa hoa đấy của anh anh ôm lấy mà dùng cho đứa khác đi , tôi không cần ...

- không cần vậy sao còn tính sổ chuyện này với anh .

- tôi nói tôi không cần quần áo chứ không nói tôi không cần tính sổ chuyện này !!!

Nó như phát điên , phát hờn với những cử chỉ thái độ này của hắn . Vô tư hết chỗ nói , mà mặt dày vô liêm sỉ đến độ không thể hơn . Nó nghĩ chắc chắn kiếp trước mình đã ăn cắp phải cái dây thần kinh tự kỉ , điên rồ , vô si , mặt dày , không biết đúng sai của tên này , để mà kiếp này khi hắn gặp lại nó thì mấy cái dây thần kinh đấy bay trở về với chủ cũ và phát tán uy lực động trời rồi !!!!

- Tôi không cãi nhau với anh nữa ! Tôi về thay đồ , còn phải đi học , hôm nay vì anh mà tôi phải đến lớp muộn !

Nó thở dài chán nản đi ra ban công , chân chuẩn bị trèo lên thành vượt biên sang bên kia , thì hắn từ đằng sau chạy đến ôm lấy người nó nhấc bổng nó xuống .

- TÊN TỰ KỈ !!! ANH MUỐN LÀM CÁI GÌ ????

- hiệu lực của cam kết bắt đầu từ đây ! Em phải ở cạnh tôi 24/24 . Có muốn đi học tôi đưa em sách , muốn thay đồ tôi đưa em đồng phục . Mọi thứ chuẩn bị hết ở kia rồi .

- KHÔNG MÀ ! BUÔNG TÔI RA ...BUÔNG RAAA ....

Nó kêu gào thảm thiết , thậm chí còn dấm bùm bụp vào lưng hắn , nhưng cánh cửa ban công dần dần được đóng lại , mà cánh cửa này muốn mở ra phải có mật mã nên tình thế của nó hiện giờ là vô phương cứu chữa . Hắn vút cho nó bộ đồng phục được thiết kế về bề mặt vẫn giống với đồng phục cũ nhưng vải cực mịn , cực thoải mái .

- tôi không thay !!!!

Nó ngồi bịch trên giường lười biếng nhìn hắn !!!

- có muốn nghỉ học không ?

- tôi có nghỉ học cũng sẽ được thoát khỏi anh , nên thà nghỉ còn hơn .

- hừ ! tưởng dễ thế chắc . Địa chỉ nhà ...nhà số 06 ...đường 7...ngõ B ...Phố RJ . Sao ...nghĩ tôi không đủ khả năng tìm tới RJ chắc ???

Hắn cầm đôi dầy mới toanh trên tay xoay xoay liên tục nhìn nó ...nó không phản kháng mà tròn to mắt nhìn hắn !!!

- thăng đều !!!

Mãi một lúc sau mới nhìn thẳng vào mắt hắn mà kết ngắn gọn với 2 từ cực bá .

- hừm ...đều cũng được ! Không đều thì đã không thể hoàn hảo được như bây giờ !!!!

Nó bất lực hoàn toàn trước mọi thứ , tên này nó đã không thể nào kìm nén nổi cơn ...nói cũng chả buồn nói nữa . Mà có gào thét bao nhiêu cũng vẫn cãi được . Nên cơ mặt chỉ đành cứng ngắc lại mà đi vào nhà vệ sinh , tay cầm theo bộ đồng phục .

Nó đi đến cửa nhà vệ sinh thì quay lại nhìn hắn . Mặt vênh lên một cái ...

- đều cũng phải có mức độ ! Nên chắc chắn có ngày tôi sẽ cho anh tệt hại như tôi bây giờ .

- chờ xem !!!!

Hắn dứt 2 tay vào túi quần vênh mặt lại nhìn nó .

Nó bĩu môi lè lưỡi với hắn rồi đóng sầm cửa nhà vệ sinh lại ...

Một lát sau đó hắn mới đưa 2 tay ra ...trên mặt đã biểu cảm hoàn toàn vô lực ...Đúng là hắn vẫn còn phải chờ nó lớn , dù nhìn nó như thế nhưng độ trẻ con thì siêu đẳng rồi !!! haizzz ...

.... Học Viện Năm 2 ..... 8h...

Nó và hắn đứng trước cửa học viện , lấy tay đẩy cửa đi vào bên trong . 5' sau liền có mặt ngay tại phòng tập múa ...

- nhớ gì chưa ? Ở cạnh tôi 24/24 ...

- chả nhẽ tôi vẫn phải nhảy cùng anh ???

- 24/24 thì đương nhiên là không chừa phút giây nào rồi !!!

Hắn liếc liếc

- chả nhẽ tằm tôi cũng phải tằm cùng anh chắc ???

- đương nhiên rồi , nếu như cưng muốn .

Hắn nghe nó hỏi xong thì liền cúi đầu xuống ghé sát mặt nó , câu trả lời cũng mang đầy vẻ tà mị hết như câu nói .

Mặt nó đã đỏ lên như quả cà chua rồi ...tay một cước đâm mạnh vào bả vai hắn một cái . Nếu không phải lúc này ở đây còn có mấy thằng đứng canh , chứ không thì nó thực sự muốn trèo lên cổ hắn mà đâm cho mấy phát vào đầu để hắn thông minh ra đây .

Cánh cửa phòng nhảy nhanh chóng được hắn đẩy ra , hình ảnh 2 người 1 trai 1 gái xuất hiện trước mắt tất cả học sinh . Mà còn shock hơn khi người đi cùng hắn ...đứng bên cạnh hắn ...người hắn đang ôm eo ...lại chính là nó ...

Mấy đứa con gái nhìn xong mà vẻ không tin , mặt lộ ra sự phẫn nộ , khó hiểu , bức xúc . Con trai cũng không dám ngờ tới mà chỉ chỉ .

Nó bắt đầu cảm thấy khó chịu với mọi ánh nhìn , mọi tiếng xì xào xung quanh mà gỡ dần tay hắn ra khỏi eo , nhưng vì bàn tay hắn quá chặt nên nó chẳng thể làm gì . Mà hiện giờ cứ vô cớ chửi bới om sòm thế này thì nhục quá . Nên miệng đành lí nhí .

- anh mau buông ra !!!

-ngại gì ?

-anh không thấy mọi người đang nhìn đây à ?

-kệ !

- tôi không muốn họ nghĩ lung tung , mau buông ra !!!

- em nghĩ là họ nghĩ chúng ta đang yêu nhau...được thôi , dù sao tôi cũng đang đổi khẩu vị , nên em làm người yêu tôi cũng được !!!

- anh điên rồi ! Bỏ RA ....

Giọng nó đã có chút gằn lên ,...thậm chí còn không thương tiếc lấy tay sau ấn mạnh vào phần lưng hắn . Hắn nhú mày nhìn xuống dưới , bàn tay nó đang liên tục ấn mạnh vào từng phần một trên lưng hắn .

-sàm sờ hơi bị nhiều nơi rồi !!!

- cái gì ??? anh nghĩ tôi lại bệnh hoạn như anh ???

- biết đâu được ! Con gái thời nay toàn giả nai !!!

- anh ....

- THIÊN Y !!!

Nó còn đang muốn thả B52 vào mồm hắn thì bất chợt có tiếng gọi quen thuộc vang lên ngay bên cạnh . Quay ra thì thấy Nhật Huy đứng ngay đó .

- a...Nhật Huy .

Nó lúc này mới dứt khoát nghiêng người làm bàn tay hắn tuột khỏi vòng eo ...

Nhật Huy nhận ra vẻ kỳ lạ của cả 2 nên mới cố tỉnh hỏi một chút ...

- 2 người ...đi chung sao ???

- đúng...

-KHÔNG !!! Bọn tôi không đi chung ...chỉ là ...tiện đường thôi !!!!

Hắn đã thoát ra 1 từ đúng để khẳng định và cho Nhật Huy biết quan hệ của cả nó và hắn . Nhưng nó lại ngang nhiên phủ nhận điều này . Nhưng vì hắn tôn trọng quyết định của nó nên không muốn nói thêm gì , chỉ thờ ơ nhìn ra với vẻ mặt không đồng tình . Nhật Huy vẫn còn cố tỉnh hỏi tiếp một số việc nhưng vẫn là nó khéo mồm nói ra mọi thứ với chủ ý không muốn để lộ ra mối quan hệ của cả 2 .

Còn hắn thì đã sớm không muốn đứng mà chứng kiến cảnh này nữa . Nên đi ra chỗ dành riêng cho mình ...vẫn là góc tường hôm đó , chiếc laptop hôm đó và đáng ngồi hôm đó . Cả lớp học đã dần chìm lại với cảnh bình thường khi nghe thấy những câu khẳng định của nó ...còn hắn thì cho dù có nghe thấy hay không cũng hoàn toàn không muốn thừa nhận những điều nó nói .

Cả buổi hôm đó nó chỉ đứng một chỗ ...Nhật Huy vì đã xác định được bạn nhảy ngay từ hôm nó và hắn nhảy chung nên cũng không thể đến mời nó nhảy cho dù rất muốn .

Lặng lẽ một mình một góc đối với học sinh như nó thì bà giáo căn bản cũng không quan tâm . Đặc điểm của mấy ông bà giáo trường này vẫn là khinh rẻ những đứa chuyên trường . Nên bọn bên học viên B luôn bị nhà trường lơ đãng , chẳng qua là muốn giữ danh dự nên vẫn tài trợ một số thứ . Còn nó thì ở học viện A , việc tài trợ là lẽ thường tình nhưng còn quan tâm hay không cũng vậy . Và càng khác hơn là đối với hắn , lại rất được quan tâm bởi nhà vừa giàu lại có tài , nhưng về phía hắn thì không phải học sinh giàu và giỏi bình thường , nên các hoạt động trong trường chỉ cần hắn không tham gia thì không ai dám nói gì cả ...

Nó thì thoáng vẫn liếc qua chỗ hắn đang đánh máy xoành xoạch kia mà lo lắng không biết có phải do mình đã làm sai chuyện gì hay không ??? Sự cảm nhận của nó không biết có sai ....nhưng theo trực giác mách bảo...hắn đang rất giận , qua nét mặt và hành động của hắn có thể thấy rõ

....

Hết Chap 36 : Tô Tình (Phần 1) * 31/8/2015 *

...

Chap 37 : Tô Tình (Phần 2) * 1/9/2015 *

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Cảm Xúc Trong Em (Tô Tình Phần 2)

Sự việc trong một buổi sáng kết thúc nhanh chóng , nhưng đối với nó buổi sáng ngày hôm nay tràn ngập một mối . Từng sự việc cứ diễn đi diễn lại quanh nó với 2 từ rắc rối . Nó đã phải cố gắng chống cự rất nhiều rồi , hiện giờ nó không còn chút tâm trạng nào mà nói chuyện với ai nữa .

Tan học , tất cả nam sinh và nữ sinh đều giải tán hết . Nó vẫn đứng một chỗ nhìn đi đâu đó , đầu óc vẫn nghĩ những chuyện mông lung , còn hắn thì vẫn chẳng mấy may chút nào . Ánh mắt không những không chú ý đến nó mà còn chả thèm liếc lấy một cái , cho dù biết rõ ràng nó vẫn đang đứng đó đợi mình .

Những lý do khiến hắn không ra mặt mà quan tâm bởi hắn biết ngay tại đây ...ngay tại phòng học nhảy này vẫn còn một người cũng đang chờ nó ...

Quả nhiên như hắn nghĩ , sau khi thu dọn đồ của mình lại Nhật Huy đi đến bên cạnh nó :

- Thiên Y ! Về thôi

Nó đang đứng cũng ngây người , thì ra Nhật Huy thân thiện này cũng là một tên không biết ngại . Rõ là 2 người không có nói là sẽ về chung với nhau , vậy mà bây giờ cậu lại ngang nhiên ra rù nó về cùng ... Và dĩ nhiên chỉ có mình nó mới nghĩ đây là điều bất thường đối với một người như vậy .

Nên nó có chút ngập ngừng hỏi lại Nhật Huy

- chúng ta...có hẹn trước sao ???

- haha ...cần gì phải hẹn trước chứ? Vốn dĩ mình muốn rủ cậu về chung thôi mà ...không cần căng thẳng vậy đâu.

Vừa nói Nhật Huy vừa có tình động chạm vào bờ vai nó , hành động này nếu nhìn từ xa rất giống như đang ôm nhau .

Hắn ngồi trong góc đánh máy xoành xoạch bất chợt hành động cũng dừng lại trong giây lát . Nó đang khó xử không biết phải làm thế nào , vốn dĩ là đang đứng trước mặt hắn lại để cho một người đàn ông khác ôm vai bá cổ , nhưng nếu nghĩ theo một hướng khác thì hắn với nó ....giữa 2 người chẳng có bất kỳ quan hệ nào liên quan đến chữ " yêu " cả . Nên nếu mà tránh né bởi hắn cũng không được hợp lý .

Nhưng còn về phía hắn ...đúng như dự đoán của Nhật Huy hoàn toàn có chút phản ứng nhưng cũng không hoàn toàn như mong đợi của cậu ...là hắn sẽ đi đến và giành lại nó ...như năm xưa đã làm . Mà chỉ là cái dừng máy hết sức ngắn ngủi rồi lại cúi xuống như bình thường ...như không có chuyện gì ...

- chết tiệt !

tự mình rửa thầm một tiếng , không hiểu là do hắn vô cảm hay do hắn cố tình làm vậy để che mắt của Nhật Huy ...để che đi tình cảm của mình . Đối với cậu trước giờ hắn vẫn luôn là kẻ chỉ biết hưởng thụ không biết cảm thông , chỉ biết chà đạp không thích bị sai khiến . Luôn luôn vô duyên vô cớ đứng trên đầu của mọi người , luôn luôn vô cớ nghĩ mình là kẻ không ai dám đụng vào .

Và chính vì điều đó mà năm xưa đã tạo thành một vết nứt trong lòng cậu . Người em của Nhật Huy...người đã yêu hắn điên cuồng cuối cùng lại phải ra đi trong sự hờ hững của người mà mình yêu nhất ...

Nghĩ đến đây con giận không thể nào nén nổi , bất giác 2 bàn tay nắm chặt vào nhau thành nắm đấm , nổi rõ đến từng đường gân xanh .

Nó nhận ra sự khác biệt này mới nhẹ nhàng kéo lấy vạt áo của Nhật Huy .

-sao vậy ?

Tuy biết rằng tự nhiên trong không gian yên tĩnh như vậy mà nó lên tiếng hỏi một câu rất giống như đang quan tâm đến Nhật Huy thì sẽ dễ bị hắn hiểu nhầm . Nhưng tình trạng của người con trai này hiện giờ cho nó thấy được rằng sắp sửa " tàu hỏa nhập ma " đến nơi .

Bị tiếng nói rất nhỏ của nó cắt đứt dòng suy nghĩ nên ánh mắt cũng dần dịu lại ...nắm đấm cũng đã thả lỏng dần ra ...Trên môi lại nở một nụ cười dịu dàng quay về nó ...

- không có gì ...chúng ta đi .

Ngày Huy cầm lấy túi đồ của nó , định kéo tay nó đi nhưng nó bất chợt lại lùi về phía sau vài bước .

- cậu đi trước đi ! tôi ...còn có chút đồ để quên trong kia ...cần vào lấy !

Ngay giây phút này khi nó nói ra câu từ chối , và kiếm cớ muốn lấy lại đồ ở trong nhưng thực chất là muốn ở lại để nói với hắn điều gì đó , thì Nhật Huy đã biết rõ đây vốn chỉ là một cái cớ để ngụy biện . Ánh mắt hiện lên một tia thất vọng , nhưng cuối cùng vẫn cố nở ra một nụ cười .

- được ! vậy ...lấy nhanh , mình chờ ở ngoài !

-ukm !

Trước khi bước ra khỏi cánh cửa Nhật Huy vẫn còn có tính quay lại , liếc về phía hắn ánh mắt mang đầy vẻ căm phẫn , có vẻ như cảm nhận được có người đang nhìn mình nên hắn cũng không ngại quay ra , nhưng thay vì ánh mắt bình thường thì đôi mắt hiện giờ của hắn chứa toàn một màu u ám , hắn rất ghét việc ai nhìn mình như vậy ! Nhất là đối với Nhật Huy...trước giờ vẫn luôn là kẻ hèn nhát trong mọi trường hợp phải đối mặt với nhau .

Ngày Huy không phản kháng lại ánh mắt khinh thường đầy vẻ lạnh tanh đó , mà thay vào là tiếng hừ mạnh một cái . Sau đó cánh cửa phòng tập đóng cái rầm lại .

Lúc này trong phòng chỉ còn mình hắn với nó ...một không gian rộng ...nhưng lại rất yên tĩnh , khiến tim nó có cảm giác như nghẹn lại . Chính xác là nó có điều cần muốn nói với hắn , nhưng sao trong tình cảnh này nó lại khó khăn thốt lên một câu ngắn gọn là " anh không đi sao ? " như thế ???

Hắn không để ý lắm tới cảm nhận của nó hiện giờ ...nhưng ít nhiều cũng biết được nó rất khó khăn trong việc bắt chuyện ...và từ trước tới nay khi 2 người nói chuyện với nhau vẫn luôn là hắn đa phần phải nói trước .

- có chuyện gì ?

Thanh âm trầm ồm vang lên trong căn phòng rộng làm tim nó hơi gai gát một chút . Nhưng cũng thầm cảm ơn trời vì sự căng thẳng hồi nãy không diễn ra thêm nữa .

- không ! Chỉ là ...tôi muốn hỏi ...anh không về với tôi luôn sao ?

Nghe xong câu hỏi của nó , hấn cũng không vội trả lời mà chỉ bình tĩnh :

- không cần ! Hôm nay tôi muốn đi đâu đó một mình , em về trước đi .
- tối nay tôi cũng không cần phải sang phòng anh chứ ?
- nếu như không muốn thì có thể không sang !

Hấn tuy đang là nói chuyện với nó nhưng thực tế ánh mắt lại luôn dán vào màn hình vi tính . Thể hiện rõ sự thờ ơ , xa lánh , không muốn tiếp chuyện .

Không hiểu sao đột nhiên khi thấy được vẻ mặt này của hấn nó lại thấy rất khó chịu . Cảm giác như mình sắp bị ruồng bỏ đến nơi , ngột thở và rất muốn nhìn thấy sự quan tâm như sáng nay của hấn .

Nhưng hòng lại cứ cứng hết lần này tới lần khác khiến nó rất khó tiếp xúc với hấn ! Nên chỉ đành cầm nín mà đi ra khỏi phòng ...

Ngay sau lúc cánh cửa gỗ trắng đóng lại , phòng rộng chỉ còn mình hấn . Thì hấn mới dần dần buông tay ra khỏi chiếc bàn phím laptop . Nãy giờ ..tâm trạng của hấn thật rất rối . Nó đã lên tiếng hỏi hấn về cùng nhưng hấn lại vì không muốn nhìn mặt Nhật Huy mà tránh né . Để rồi bây giờ một cảm giác hối hận chột xộc thẳng vào trí óc . Chân nhanh chóng chạy ra phía bên ngoài ...mở toang chiếc cửa ra , nhưng ...hành lang rộng đã trống trơn , ngoài sự yên tĩnh đến dị thường thì chẳng còn bất cứ gì khác . Nó đã đi ...đi cùng với kẻ mà muôn đời hấn cũng không thể tha thứ .

Quả thực trong lòng hấn đã không muốn chuyện này xảy ra ngay từ lúc đầu buổi học . Nhưng mọi cảm giác khó chịu đã chiếm hữu lấy người hấn , hấn đã sai lầm thực sự khi nghĩ nó sai . Tất cả cũng là do hấn quá ích kỉ . Bây giờ có đuổi theo thì cũng chẳng thể làm gì được nữa rồi !

Hấn bắt lực dựa lưng vào tường . Ngửa đầu lên trời mà lấy tay che đi đôi mắt . Hấn đã nói với lòng mình sẽ chờ nó trưởng thành hơn để hiểu về mọi thứ , hấn đã nói với lòng mình sẽ chờ nó trưởng thành hơn để dễ tiếp nhận mọi thứ . Còn với hiện giờ , nó vẫn chưa thể nghĩ thấu đáo được chuyện gì , nên hấn vẫn chưa dám tính tới chuyện nói ra tình cảm của mình .

Đối với những đứa con gái khác ....hấn không bao giờ phải là người chủ động hay là người phải đi cầu xin . Nhưng vì nó đặc biệt , nhưng vì nó quá ngu ngốc nên hấn mới phải chạy theo để mà yêu một đứa như nó ! Nghĩ lại quả thực rất buồn cười . Nhưng người ta nói điên vì yêu ...nên có lẽ hấn đã điên thật sự rồi . Ánh mắt bị che lại , miệng bất chợt nhếch lên thành một nụ cười như đang cười chính bản thân mình . Hấn đã quyết định ...cho dù là có muốn chờ nó lớn đi chăng nữa ...có muốn chờ nó trưởng thành đi chăng nữa ...hấn cũng đã kiệt sức rồi ...hấn không thể chờ thêm được nữa . Nếu bước chân hấn vẫn còn chậm rãi đứng lại một chỗ thì vị trí trong tim của nó kia sớm sẽ không còn thuộc về hấn nữa ...mà là một kẻ khác .

Hấn xác định với lòng mình sẽ trói chặt nó lại ...vì định mệnh đã mang nó đến với hấn ...thì cho dù có ra sao hấn cũng phải làm mọi giá để nó ở lại bên cạnh hấn , không thể chạy , không thể thoát và càng không thể bay xa khỏi vòng tay hấn ...

Tối nay , hấn sẽ làm việc mà mình cần làm . Dù nó có chấp nhận hay từ chối , dù sự thật có là trắng hay đen hấn cũng sẽ lật ngược lại tình thế trong mọi hoàn cảnh để thuận theo ý mình ...Hấn không thể buông lỏng nó thêm nữa rồi ...

....Sân trường K.R .....

- Y Y ...chúng ta đi ăn chút gì chứ !!!!!

Đây đã là câu hỏi thứ 8 của Nhật Huy kể từ khi 2 người rời khỏi phòng học nhảy . Nhưng cả 8 câu hỏi này đều bị nó vô tình lơ lửng . Suốt từ lúc đó tâm trí nó vẫn cứ như đang ở trên mây mà chẳng rõ chút gì tức gì của người đi bên cạnh . Thậm chí nếu như không phải Nhật Huy đoán sai thì hiện giờ không chừng nó còn chả biết mình đang đi với ai ? ở đâu ? và làm gì ??? cũng nên

- DIỆP THIÊN Y

Nhật Huy như tức điên lên với thái độ của nó , vừa như thiếu đi sự tôn trọng , vừa như không muốn nói chuyện .

Nó ngó người hướng ánh mắt vẫn còn vương chút ngu ngơ nhìn Nhật Huy .

- chuyện gì ?
- nãy giờ cậu không nghe mình nói ?
- à ...xin lỗi ...tại tôi đang mải suy nghĩ chút chuyện !!!!

Thái độ này của nó lần nữa làm Nhật Huy không chịu được ...đưa tay nắm lấy 2 bả vai nó .

- rốt cuộc là cậu đang suy nghĩ chuyện gì ??? CHẢ NHỀ HỒI NẤY TÊN DƯƠNG THẾ PHONG ĐÓ ĐÃ NÓI GÌ VỚI CẬU HAY SAO ???

Giọng nói của Nhật Huy ngày một gần lên đầy khó chịu .

- cậu hiểu nhầm rồi Nhật Huy ...hoàn toàn không phải như vậy !!!!

Nó không muốn kể chuyện riêng tư của mình cho bất cứ ai nghe cũng như không muốn bất kỳ ai biết nên vẫn chối lia lịa câu nói ấy .

- hiểu nhầm ??? chứ không phải cậu muốn tên đó về cùng cậu hay sao ??? 2 người đứng là những kẻ khó hiểu . Không ngờ cậu lại là loại con gái như vậy !!!

Nhật huy nói mà ánh mắt như trở nên khinh bỉ nhìn nó . Nói nghe rồi thì cũng tức giận giật tay cậu ra , nó bị xúc phạm ở trường này đã quá nhiều , nhưng lần này lại là một tên con trai vốn đã tốt bụng giúp đỡ nó ngay từ những chuyện nhỏ nhặt nhất . thế mà giờ lại vô cớ đi bới móc đời tư của người khác , nói năng xằng bậy vô căn cứ . Nó thừa nhận nó quả thực có nói chuyện và có bí mật với hân , nhưng có cần thiết đến cậu ta phải sử dụng ra 3 chữ " loại con gái " hay không ???

CHÁT ...

Nó dơ tay tát thẳng vào gương mặt trắng trẻo kia không thương tiếc . Mắt công nó bao lâu nay đem lòng đi tìm một người như Nhật Huy . Bây giờ lòng nó chỉ còn lại sự thiếu tự chủ , cái cảm giác cay nghiệt bị sỉ nhục bởi chính người mình tin tưởng thật khó có thể chấp nhận ...

- cậu nói như vậy mà nghe được hay sao ??? Bao lâu nay cậu nói chuyện với tôi chỉ đủ để cậu thấy được tôi là hạng con gái như thế hay sao ??? Vậy thì sao cậu không nói thẳng ra cậu thấy chương mất với tôi lắm đi ??? Nếu như cậu đã bất chấp sự tin tưởng của một người dành cho cậu để nói ra mấy lời này thì thôi ...có lẽ chúng ta chẳng thể tiếp tục được nữa đâu !!!

Nó nói xong lẳng lặng bỏ đi , đi về phía ký túc xá . Cả người ngày một mệt mỏi hơn trong muôn vàn những suy nghĩ , những rắc rối và cả bao gồm chuyện hồi này . Nó như muốn gục ngã ngay lúc này , hết cảm giác của hân rồi lại phải đi đấu tranh với sự hiểu nhầm của Nhật Huy , và cả ánh mắt muôn vẻ của bọn học sinh trong trường .

Đứng trước cánh cửa phòng như đã nghìn năm không gặp , nó đưa tay ấn chuông ...

Ding dong ....

Lập tức trong nhà vang lên tiếng người .

- AI ĐÂY ??? _ Bảo Hân

- chắc là Y Y đấy _ Tiểu An

- thế ra mở đi _ Bảo Hân

- hoy , đang ăn khoai tây mà ...Hân Hân ra mở hộ An An đi _ Tiểu An

- con gái con đưa lưỡi như hui ...ra mở để còn giảm cân nữa _ Bảo Hân

- không mà ...thôi . uỳnh tù xì ...ai thua ra mở _ Tiểu An

- ô kê _ Bảo Hân

_ UỖN TÙ XÌ ...UỖN TÙ XÌ ...UỖN TÙ XÌ ....

Bảo Hân và Tiểu An như 2 con dờ ngồi trong phòng chơi uỳnh tù xì đến hàng năm phút vẫn chưa ai thắng ai , vừa ra được một nửa bị đối phương đoán trúng đánh đổi mục tiêu ...hóa thành cả 2 cùng hòa ...

Chạy mãi đến hàng 5' cuối cùng Tiểu An là người thua cuộc ...đánh giữ bộ mặt hậm hực ra mở cửa ..

Cạch ...

Cửa vừa mở Tiểu An nhìn thẳng chả thấy ai ...miệng bắt gặp chửi câu mẹ cha nó ...Nhưng khi vừa định đóng cửa thì liền nhìn thấy một thân hình xõa tóc đang ngồi thu gối trước cửa ...

-TRỜI OI MÀY !!!!

Tiểu An ngồi cái thụp xuống giữ lấy người nó như đang dần mất hết sinh lực . Nhận ra tiếng nói quen thuộc nó mới từ từ dương ánh mắt lên nhìn , nhưng miệng chẳng nói gì ...chỉ cười nhẹ một cái .

-sao lại ra nông nổi này ....mẹ oi là mẹ !!!!

Tiểu An kéo nó đứng dậy rồi đẩy nó thẳng vào nhà . Chốt chặt cửa .

Đúng lúc này Bảo Hân cũng chạy ra ...nhìn nó đứng trước mặt mình với cái vẻ mặt bơ phờ phơ phác thì ngừng đút bím bím vào miệng luôn . Chỉ tập trung vào động tác quơ quơ tay trước mắt nó .

- ê...sao đấy ??? _ Bảo Hân

- chả biết con này nó sao nữa ...như người thất thần thế này ....mà tôi qua đây đi đâu ??? _ Tiểu An

- tao đi đòi gió _ nó

Nó thất thần bay thẳng ra phía giường , nằm bẹp dí ở trên đó . Ánh mắt nhìn chăm chăm về phòng hán . Chiếc cửa ngăn cách ban công vẫn đóng y nguyên ... 2 bên cửa sổ chiếc rèm trắng đang bay theo từng cơn gió một ...Nó đột nhiên cảm thấy lòng trống vắng , cảm thấy lòng nhớ hán điên đảo . Nhớ đến cái nụ cười tà mị , nhớ đến sự ân cần nhẹ nhàng , nhớ đến sự bao bọc che chở , nhớ đến nụ hôn ngọt ngào quyến luyến , nhớ đến cái ôm ấm áp cõi lòng .

Bất chợt cơn gió mạnh của mùa xuân thổi vào phòng , nó đưa tay ôm lấy thân mình , chân lạnh buốt co rút lại . Giờ thì nó đã hiểu được cái cảm giác lạnh lẽo khi trống vắng một ai đó quen thuộc bên mình ... nước mắt không hiểu ai tạt vào mà lại ngang nhiên chảy ra , thậm chí còn không báo trước cho nó bằng trực giác của việc sống mũi cay xè ...nó nhớ hán ....nhớ rất nhiều ....Nó muốn gặp hán ngay bây giờ ....qua bao nhiêu mệt mỏi nó mới nhận ra ...bản thân mình chỉ có thể thoải mái khi ở bên cạnh một người duy nhất ....Dương Thế Phong

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Người Con Gái Anh Yêu (Tổ Tình Phần Cuối)

Nó nằm trên giường , tay cầm chiếc điện thoại mà mắt đã không thể nhắm lại thêm được nữa . Trong lòng nó hiện giờ chỉ tràn ngập lấy hình ảnh của hán . Nó đã nghĩ mãi mà không hiểu bản thân mình đã làm gì khiến cho hán phải phớt lờ nó như vậy . Nhưng nếu không có sự phớt lờ này liệu nó có hiểu bản thân mình đã hiểu được cảm giác thật sự tận sâu trong cõi lòng .

Nãy giờ không biết nó đã nhắn bao nhiêu tin nháp " anh ở đâu ? " " anh đang làm gì ? " " sao hôm nay lại không về cùng em ? " " em nhớ anh rất nhiều " ..v..v

Nhưng cứ viết ra rồi lại chẳng dám gửi , sự hèn nhát của bản thân khiến cho nó chán ngấy , chẳng còn muốn phải giấu mình trong cảm giác dằn xé nhưng lại chẳng thể nào kéo mình ra khỏi những thứ hỗn độn đó .

Nó đã tắc nghẹn đến không thể nghĩ thêm được gì , đầu nó đã kín lại với quá nhiều ý nghĩ mông lung ...

Nhưng nếu bản thân nó vẫn còn tiếp tục hèn nhát ....thì liệu nó có thể giữ lại được hán hay không ? Nó đang lo sợ ...hay đang hoảng loạn ...hán đã có thái độ phớt lờ này thì liệu có phải hán đã chán ghét nó rồi hay không ?

Nó không thể nào chịu nổi thêm nữa ....ngồi dậy với đầu tóc rối bù , nhanh chóng rút điện thoại viết tin nhắn . Nó muốn biết hán đang ở đâu ! Ngay bây giờ ...nó muốn lao nhanh tới đó ! Nó muốn ôm hán ngay lập tức ....nó khát khao được nhìn thấy gương mặt kia ...được ôm lấy tấm lưng rộng kia ...

Nhưng khi tin nhắn còn chưa kịp send thì một tin nhắn khác được gửi vào máy nó .

Nó mở lên xem , tên người gửi khiến nó cảm thấy hơi shock , nhưng đây quả thực là tin hiệu mà nó mong chờ . Là hán nhắn tin cho nó ...

- em đến quán cafe lần đó đi !

Nó đọc xong còn chẳng thèm nhắn lại . Mặc cho sự khó hiểu của 2 người kia mà nó đi nhanh về phía cửa ra vào . Trên người vẫn mặc nguyên bộ đồng phục chưa thay .

Nó đi ra đón taxi , trên đường luôn miệng giục cho ông tài xế đi thật nhanh . Một phần trong lòng cũng rất sợ rằng hán gọi gấp nó đến để nói chuyện gì đó nghiêm trọng . Mọi suy nghĩ vớ vẩn cứ liên tục hiện lên trong đầu nó . thậm chí nó còn lo lắng không biết có phải hán xảy ra chuyện gì rồi hay không ???

Hơn nửa tiếng sau đó chiếc taxi dừng lại trước cửa quán cafe . Nó bước xuống xe , không thấy gì ngoài chiếc cửa đóng kín cùng một mảng tối tăm bên trong quán . Chỉ là tít sâu bên trong đó lóe lên một chút ánh sáng mờ mờ . Như là ánh đèn mini được thấp lên để làm sáng một khu vực nhất định .

Vì cửa vẫn đề cái bảng ở ngoài là " mời vào " nên nó cũng không ngần ngại mở cửa đi vào bên trong . Xung quanh nó đã không còn chút ánh đèn chỉ còn lại cái bảng được phát sáng phải bên cạnh chân là có điện . Trong cái bảng phát sáng đó phát ra 1 dòng chữ " đi vào bên trong rẽ phải " .

Nó lại lần nữa làm theo chỉ thị của tấm bảng đi thẳng rẽ phải ...lại thấy thêm tấm nữa .." rẽ trái , mở cánh cửa phía trước "

Nó rẽ trái xong thì y nguyên thấy có một cánh cửa gỗ ở bên trong . Đưa tay ra mở cửa , nhưng không hiểu sao nó lại có chút khựng lại . Mọi thứ lúc này nó cảm giác như đã được sắp đặt sẵn , đây chắc chắn không phải là tình cờ hay trùng hợp . Nhưng giờ phút này thì liệu có còn đủ thời gian cho nó nghĩ nhiều nữa hay không ? Nó vào đây ! Nó đến đây cũng là vì hấn , nó bất chấp phạm nội quy trường cũng vì tin nhắn của hấn . Thì làm sao có thể từ bỏ vì nghĩ rằng đây là sự sắp đặt được . Nhất định là như vậy ! Nó tự trấn an bản thân bằng một câu nói trong đầu , rồi gạt nhẹ một cái , nó kiên quyết đẩy mạnh cánh cửa ra .

Lập tức ánh mắt nó như nauwr tin nửa ngờ , mở đi vì mọi thứ bên trong căn phòng .

Trước nó ...là một cảnh phòng cực đẹp . Gian phòng rộng với thiết kế hiện đại . Ánh đèn cam tạt vào những bức tường tạo cảm giác ấm áp vô cùng .

Kèm theo là những ánh nền được đặt trên giá đỡ có hình uốn lượn . 4 giá đỡ được đặt vào 4 góc tường . Bên ngoài , ban công rộng lớn hướng lên bầu trời sao lấp lánh . Rèm cửa trắng bay qua bay lại theo từng đợt gió nhẹ . Chiếc ghế sofa đỏ được đặt vào cuối góc tường . Trên trần nhà là đèn treo tường pha lê trắng tinh , tạo nên vẻ quý phái . Bàn ăn đặt ở giữa phòng chỉ có 2 chiếc ghế ngồi đối diện nhau . Giữa bàn là những món ăn ngon đặc trưng của các nước . Bàn ăn cũng được trang hoàng bởi khăn trải bàn màu vàng kim . Ngay cạnh bàn ăn cũng có một chiếc bàn nhỏ khác cao bằng chiếc bàn ăn lớn . Trên chiếc bàn nhỏ ấy là một khay đá , 1 chai rượu và 2 chiếc ly trắng . Và điều quan trọng hơn là ...ngoài ban công treo hàng loạt những bức ảnh của nó ...từng trạng thái một ...từng nụ cười cười một . Và trên cả những bức tường cũng là hình của nó được đóng khung . Toàn bộ hình ...từ lúc nào vào trường ...ngoài trời mưa ...hay ở nhà hấn ...hay mặc chiếc áo sơ mi của hấn , ngay cả tấm hình 2 người thân mật với nhau cũng có ...Khắp gian phòng dần tràn ngập những tấm hình của nó và hấn . Gọi lại cho nó hàng ngàn những mảnh kỷ niệm trong thời gian vừa qua . Cuối cùng những bức hình ngoài ban công bất chợt bị gió xoay một cái , tất cả lật lại mặt sau tạo thành một dòng chữ màu đỏ , rất đẹp và nghệ thuật . Dòng chữ to ghi 3 chữ " ANH YÊU EM " . Nó nhìn xong mà như không tin nổi vào những gì mình đang nhìn thấy , bất chợt nước mắt lại lăn dài trên gương mặt một cách vô tri vô giác . Nó không quan tâm rốt cuộc ai đã làm điều này , nó cũng không quan tâm mọi thứ xung quanh nữa rồi , hiện giờ lòng nó tràn ngập một cảm giác hạnh phúc đến lạ thường , mặc dù trong đầu rõ ràng là không thể xác định được có phải do hấn làm hay không ? Nhưng con tim nó vẫn mạnh mẽ mà chiếm lấy ý nghĩ khiến nó không kim nén được cảm xúc của mình .

Và rồi từ trong bóng tối bước ra một dáng người con trai cao lớn ...mặc bộ đồ thoải mái nhưng tạo cảm giác quyến rũ đến mê người đi về phía nó . Người đó đứng đằng sau lưng nó nhìn cảnh tượng trước mắt , miệng bất giác nhếch lên thành một nụ cười quen thuộc .

Vòng tay lớn đưa ra ôm lấy vai nó từ phía sau . Giây phút cảm nhận được vòng tay này nó đã biết chắc chắn là hấn nên mới quay lại mà không do dự . Đúng như nó nghĩ ...quả thực người này là hấn .

- anh...

- bất ngờ không ???

Hấn ghé sát vào mặt nó , trán 2 người đã chạm nhau . Hấn liền nở một nụ cười dịu dàng tận sâu trong ánh mắt . Nhưng một lúc sau thấy nước mắt nó vẫn lưng tròng mà lại chả nói được câu nào thì mày hơi nhủ lại .

- không bất ngờ sao ?

Nó lắc đầu ...

-không nói được à ?

Nó lại lắc đầu !

-không nhẽ không muốn gặp anh ?

Nó tiếp tục lắc đầu .

- DIỆP THIÊN Y ...

Lúc này hấn chịu hết nổi liền to tiếng với nó , nhưng nó không quan tâm mà dang tay ra ôm chầm lấy hấn , nước mắt tiếp tục rơi , lần này còn nhiều hơn những lần trước .

- em còn tưởng anh giận em chứ !!!!!??? ...huhu...em còn tưởng anh không cần em nữa ...anh có biết là hôm nay khi anh phớt lờ em ...em đã cảm thấy trống rỗng đến mức nào hay không ???

Nó vừa nói tay vừa nắm liên tục vào lưng hấn .

Tự nhiên tim hấn có cảm giác thắt lại . Thực sự hôm nay nó đã làm cho hấn thấy khó chịu , thật sự hôm nay nó đã làm cho hấn thấy bản thân mình đang ghen với một người . Nhất thời lúc đó hấn không nghĩ đến cảm xúc của nó nên cũng không muốn nói chuyện . Còn bây giờ nghĩ lại ...mới thấy mình rất sai . Nhưng nếu như thừa nhận cái sai đối với người con gái mình yêu thì hấn không muốn .

- ai bảo em dám đối trên gạt dưới !

- đối ai , gạt ai ???

- hôm nay lúc học nhảy chẳng phải em chém gió quan hệ của bọn mình .

- ờ ....thì sao ??? Vốn dĩ em với anh ngay từ đầu không có quan hệ gì mà ...

Nó vẫn điệu bộ phớt lại hần , khiến cho hần thấy buồn cười chứ không phải là tức giận . Nhưng nếu nó đã quyết định chêu hần thì hần cũng sẽ không ngại mà chêu lại .

- e hèm ...nếu như đã không có quan hệ gì thì anh thấy anh nên đi thôi .

Nói rồi bước chân bắt đầu đi về phía cánh cửa gỗ , tay định mở ra thì nó liền vội vang chạy đến chắn trước mặt .

- KHÔNG MÀ ...

- không ???

- ý...ý em là ....anh không được đi !!!!

- tại sao ?

- vì ...vì ...vì anh tạo ra cái đồng này ....cả đồng kia * tay chỉ vào chỗ đồ ăn * ...nên anh phải ở lại ăn hết !!!!

Nó nói một cách vô căn cứ , và trong mắt hần đây gọi là cùn sự li

- nếu như em còn tiếp tục không nói ra lý do muốn anh ở lại ...thì bây anh về .

Nói xong hần liền đưa tay đẩy cửa .

- EM MUỐN Ở LẠI BÊN ANH CƠ ...

Nó hét to một câu mà hét xong thì mặt đỏ như gấc rồi .

Sau đó liền nhận ra mình đã nói một câu cực điên rồi . Rõ ràng câu nói này chẳng khác nào tỏ tình cả . Nhưng suy cho cùng thì cũng không sao hết , lần này nó đã xác định chắc chắn trái tim mình đã bị cướp đi bởi ai ! Nên thả rằng ngại một chút để giữ được người mình yêu vẫn hơn .

- vậy được . Diệp Thiên Y , em nghe rõ những lời anh nói đây . Có thể trong tâm trí em đã thực sự chấp nhận lời tỏ tình gián tiếp của anh . Nhưng anh vẫn muốn nghe chính miệng em nói . Bây giờ em nói đi .

- n...nói gì cơ ???

- anh à ! Em yêu anh !

Lúc hần nói ra câu này cơ mặt nó cứng như chưa bao giờ cứng thế này ! Vốn dĩ nó là người lảng xẹt ...giờ bảo nó nói như vậy thì có phải là khó nói hay không ! Cái câu anh à ! Em yêu anh hồi này của hần còn có biểu cảm điệu như cọng bún . Bảo nó nói ! Khác gì ...biến nó từ bê tông thành cọng bún đâu .

- em không nói !

- em dám không nói ?

- đây dù sao cũng chỉ là câu nói xác nhận anh muốn nghe ...vốn dĩ em cũng đã chấp nhận yêu anh rồi còn gì?

- chấp nhận rồi thì sợ gì mà không nói ...nói nhanh !

Hần vẫn nở nụ cười mờ ám y nguyên nhìn nó , khiến nó vừa cứng họng vừa cứng mặt . Nó biết đứng trước mặt hần không thể mà giữ cái sĩ diện hàng ngàn năm của mình nữa , nên đành phải bắt chấp cái ngại mà nói .

- a...anh...ANH À ! e...e...em

Hần cũng mở miệng chờ câu tiếp theo của nó mà buồn cười tới mức miệng chuẩn bị ngoác ra .. Cứ mỗi chữ nó nói ra thì mặt lại nhúu lại như là rất khó khăn . Nhưng hần vẫn phải cố đến lúc cuối cùng ...

- ANH À ! EM YÊU ANH ....

- hahahahahaha ...

Nó vừa thốt ra một câu cho hắn nghe xong tay che miệng đã không chịu được mà cười toáng lên . Nó ngơ mặt nhìn hắn , sau đó sắc mặt liền đen sì lại .

- RỒI RÀNG LÀ ANH CHƠI TÔI MÀ !!!!

Nó điên người dậm chân một cái rồi đi ra cửa , định mở ra để đi về thì rất nhanh có một bàn tay kéo giật nó lại , khiến cả người nó không tự chủ được bị ép dần về phía sau . Hắn đã ấn nó đến sát vào tường , 2 tay bị giữ chặt dơ lên . Mắt thể hiện rõ sự hoang mang ...thì một nụ hôn ngọt ngào rơi trên môi . Cảm nhận được vị ngọt của đôi môi hắn , mắt nó bất giác nhắm lại , 2 tay nó được hắn thả ra , đưa lên ôm lấy bờ lưng rộng lớn của hắn . Hắn cũng không chần chừ ôm chặt thân hình bé nhỏ của nó vào trong lồng ngực ...Nụ hôn của hắn ngày một điên cuồng và đầy sự chiếm hữu hơn . Khuôn miệng nó hiện giờ đã ngập tràn mùi vị của hắn ...Cảm giác trong lòng lúc này của nó thật ngọt ngào và hạnh phúc ...Nó mãn nguyện ...mãn nguyện với những gì mình có hiện giờ , mãn nguyện vì mình đã có được một tình yêu hoàn hảo như hiện giờ ...

.....

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Ngọt Ngào (Vũ Hội Hóa Trang Phần 6)

Kết thúc nụ hôn như thiêu đốt trái tim , hắn mới nhẹ nhàng rời môi nó . Mặc dù hắn đã rời ra , nhưng nó vẫn còn vương lại chút cảm giác ngọt ngào và nồng ấm của đôi môi hắn . Mọi thứ đều ngọt ngào như một viên kẹo đường làm lòng nó cũng ấm theo . Nó phải công nhận một điều , kỹ thuật hôn của hắn quả thực rất điêu nghệ , làm cho nó si mê đến ngây dại chỉ trong tích tắc . Bất chợt lòng nó lại rấy lên một cảm giác thắc mắc , mắc mắc không biết đã bao nhiêu cô gái phải ngã ngửa vì hắn rồi ???

- thế nào ???

Còn đang mê mải trong suy nghĩ thì đột nhiên tiếng hắn vang lên làm nó ngây người . Hắn đang hỏi nó cái gì ...nó còn không rõ , nghe thấy câu hỏi những lại không hề biết được mục đích của câu hỏi này là gì ?

- thế nào cái gì cơ ? ý anh nói cảnh tượng trong căn phòng này thế nào á ?

Nó dùng bộ mặt ngu ngơ hỏi lại hắn ! Và đây quả là câu trả lời hắn đoán được . Đúng là nó vẫn còn quá ngu ngơ với mọi thứ , từ những việc nhỏ nhất đến những việc to lớn . Cái gì cũng không biết ! Cho dù cả 2 đều vừa hôn xong , mà nó lại không hiểu hắn muốn hỏi là hỏi đến cái gì ? Hắn đang nghĩ liệu có phải là nó bị ảnh hưởng bởi sự suy luận logic của toán học và sự chế biến nhiều thứ của văn học hay không ??? Mà có thể suy nghĩ lệch lạc câu hỏi của hắn thành một thứ khác như vậy !

- không ...ý anh là ...em thấy nụ hôn hồi nãy thế nào !?

Hắn phải căng dây đàn ra , phá bao nhiêu luật của đời mình ra để giải thích cho người con gái này hiểu . Trước giờ hắn không bao giờ muốn nhiều lời đi giải thích với ai cả . Bên hắn chỉ chứa đựng những kẻ thông minh biết điều , nói gì hiểu đó , đi đâu gạch đó . Nên chỉ cần hỏi câu đầu tiên thôi bắt buộc phải nắm bắt chủ đề và trọng tâm của câu hỏi ngay lập tức mà trả lời .

Vậy mà hôm nay nó lại nở lòng nào hóa hắn từ công tử đào hoa thành thầy giáo tâm lý tình học cho con cừ non là nó đây .

- à ...ý anh là nụ hôn đó á !!!

Nó gãi gãi đầu về " thì ra là vậy " nhìn hắn !

- đúng !

Hắn thở dài gật đầu một cái .

- em thấy ...

Giây phút nó vừa nói vừa dừng vừa nghĩ này khiến hắn có chút hơi vội vàng . Từ khi hắn biết tình trường là gì cho tới nay thì không biết đã dùng thủ thuật gì điều luyện mà kiss bao nhiêu cô gái . Bất kỳ ai được hắn hôn cũng chỉ có thể điều đứng , cũng chỉ có thể chìm đắm trong cảm giác ngây ngất . Và chỉ cần là hắn hôn thì khi hôn xong sẽ không bao giờ cần hỏi ý kiến của người được hôn , vì chắc chắn sẽ không ai không cảm thấy hài lòng cả . Đối với hắn mà nói việc hôn một người còn dễ hơn là xia răng . Nhưng riêng lần này đối với nó ...đối với người con gái hắn đem lòng yêu thực sự , thì nụ hôn này lại không được sâu và ấn tượng như những nụ hôn hắn vẫn thường làm với mọi cô gái . Mà lần này nó lại thể hiện chút yếu thế so với mọi lần và còn có chút chậm hơn ... Nên hắn lo lắng là không biết nó có thích hay không , vì đây là nụ hôn khiến hắn thấy không thoải mái nhất trong 8 năm tình trường phong phú đầy hoa đây bướm của hắn .

- em thấy nó bình thường !

Đúng như hấn nghĩ, quả nhiên nụ hôn này rất tệ hại . Chỉ đáng dùng một từ bình thường để mà nói , nên mặt liền đen xì lại . Nhưng hấn đâu biết một điều là nó thực sự đã thấy nụ hôn này rất tuyệt vời . Chỉ là nó không biết phải dùng lời lẽ nào để miêu tả lại nụ hôn đó . Chẳng nhẽ nó phải bắt chước bỏ đi cái sự cứng ngắc nghiêm túc của mình trong mười mấy năm qua để đổi lại cho câu nói " anh à ! Nụ hôn này của anh rất tuyệt vời đó " Sau cùng là dơ thêm ngón cái ra để khen hấn ư ??? Thế thì chẳng khác nào tự biến mình từ tảng bê tông cứng thành cọng bún cắt phát là đứt . Nó không ưa cái hình tượng ẻo là hết chỗ nói của mấy đứa con gái suốt ngày lẻo đẻo theo trai , mà hình ảnh mấy đứa đó thì có khác gì cọng bún đâu , hông đánh bên nọ uốn bên kia , nó nhìn mà thấy ón lạnh người !

- đói chưa ???

Thấy nó im lặng một lúc không nói gì hấn liền lên tiếng . Hồi này hi hôn nó nếu hấn không nhầm thì nó đang kêu, kêu để đòi ăn .

- rồi !

- vậy sao không nói !?

- Nãy giờ anh cứ chặn họng em suốt , làm gì có lúc nào hở miệng ra được .

- thế cái thời gian vừa nãy em im lặng suốt để làm gì ?

- ờ thì ...suy nghĩ ...

- suy nghĩ cái gì ?

- thì ...THÌ SUY NGHĨ CHÚ Ý SUY NGHĨ CÁI GÌ , ANH HỎI NHIỀU QUÁ !!!

Nó ức chế mà nổi nổi quạu luôn với hấn , cũng chính vì sợ hấn biết được hồi nãy là nó nói dối , nói dối nụ hôn của hấn dành cho nó rất bình thường .

Nhưng có vẻ như hấn đã nhìn ra điều gì đó mà bất giác cúi thấp người . Luồn ánh mắt mình vào sâu trong con ngươi đen của nó như đang cố gắng đọc lấy tất cả những suy nghĩ ở bên trong nó !!!

Nó cũng không kém phần thông minh mà đoán được hấn đang muốn làm gì , nên tay cũng đưa ra ấn người hấn lại phía sau , tay còn lại xoa bụng .

- ây ya ...em đói rồi , em muốn ăn !

Sự tránh né của nó khiến hấn biết được nó đang cố dấu điếm điều gì đó , nhưng cuối cùng vẫn cho qua vì dù sao hấn biết chắc chắn con người nó sẽ chẳng dấu được chuyện gì to lớn trọng đại cả , nếu có thì mặt mày nãy giờ đã không yên mà biểu lộ toàn sự lo lắng rồi , đằng này thì ...chỉ có tránh né chứ không làm gì cả .

Hấn nhẹ nhàng kéo tay nó về phía bàn ăn .

Suốt buổi ăn tối hôm đó , nó liên tục bị căng thẳng . Không hiểu sao ngồi ăn với nhau cùng một nơi , và có khoảng cách gần mà nhất định như vậy lại khiến nó thấy bối rối hơn bất kỳ lúc nào hết . Còn hấn thì hoàn toàn ngược lại , không những không ngại ngần chút nào mà còn tự nhiên đến trông thấy . Hơn nữa tiếng ăn mà hấn cứ liên tục dứt đồ ăn cho nó , mớm nó như mớm cho trẻ con lên ba , làm nó đã ngại rồi giờ còn ngại thêm .

Hấn để ý nó không được thoải mái nên liền nhếch miệng cười một cái , đầu đã nghĩ sẵn ra trò để giúp nó " làm việc thiện "

- dứt cho anh ăn !!!

Hấn dí sát mặt đến trước nó . Ánh mắt mang đầy vẻ chờ đợi . Do ánh đèn chiếu vào mặt càng làm cho gương mặt hấn trở nên sáng bừng hơn . Mà khoảng cách giữa mặt nó với mặt hấn hiện giờ còn rất gần nhau nên khiến nó có chút loạn nhịp , cố gắng tránh né ánh mắt của hấn nhưng rất nhanh tay cầm xiên thịt của nó bị hấn kéo đến đưa vào miệng , tim nó bất chợt giật thót lại , quay về phía hấn nhìn chăm chú

- anh tự tiện !

Giọng nó có mang chút trách móc nhưng vẫn không khiến cho hấn từ bỏ ý định trêu chọc

- vậy bảo bối ! em nói đi , việc dứt ăn cho bạn trai thì có gì sai nào ?

- cái này ....

Nó bị ánh mắt dụ hoặc của hấn dọa cho đến tim đập không biết đâu là nhịp chính xác nữa . Cứ nhanh rồi chậm cứ chậm lại nhanh , mọi thứ như đảo lộn trong mắt nó .

Rồi bất chợt cánh tay của hấn tung mạnh ra khiến phản xạ tự chủ của nó hoạt động , mắt nhắm nghiền lại do có chút giật mình . Cuối cùng vòng tay đó rơi xuống cổ nó , nhưng nó mới chỉ dám từ từ mở mắt ra ...Mãi đến khi mắt mở ra được hoàn toàn thì trên cổ đã truyền đến một cảm giác lạnh lạnh . Nó

vội vàng nhìn xuống cổ thì thấy một sợi dây truyền lấp lánh nằm giữa cổ mình . Mặt dây truyền là một chiếc nhẫn rất đơn giản , nhưng bên trong lại có một dòng chữ được đính bằng những viên kim cương rất nhỏ , nhưng nhìn rất rõ và rất sáng . Dòng chữ nhỏ ghi tên hân " Dương Thế Phong " .

- Phong

- ?

- chiếc nhẫn này ! Sao lại có tên anh

- vì em phải giữ chặt lấy anh !

- vậy anh không cần phải giữ chặt em sao ?

- đương nhiên là có !

- vậy nhẫn anh đâu ?

- nó ở đây !

Nói xong hân liền đưa tay lấy ra mặt dây truyền đã chui vào trong áo ra trước mặt nó .

- Phong !

Nó lại gọi

- chuyện gì ?

- trên đó có tên em không ?

- có chứ !

- vậy thì anh phải nhớ là giữ chặt lấy em đấy nhé !

- dĩ nhiên rồi ! Anh sẽ không buông tay em ra đâu !

- hứa nhé

Nó lúc này mới đỡ cái trò trẻ con ra , đưa ngón tay út ra muốn hân ngóc nghé . Hân mặc dù bình thường không muốn chơi mấy trò như vậy , nhưng nếu là đối với nó , bây giờ có nói hân chơi trốn tìm cũng không sao , huống hồ đây chỉ đơn giản là cái ngóc bình thường .

Mấy giây ngắn ngủi sau đó , 2 ngón tay út đã chạm vào nhau .

Tối hôm nay là một buổi tối hạnh phúc nhất đối với nó , là một buổi tối tràn ngập ngọt ngào nhất với nó . Nếu như bây giờ cho nó được trở về như ngày xưa nó rất muốn cố gắng học giỏi hơn nữa để thi được vào trường này sớm hơn nữa và để được gặp hân sớm hơn nữa .

Người đàn ông trước mặt nó đây ...là người sẽ đi cùng nó suốt chặng đường còn lại . Không biết ngày mai liệu có ánh nắng hay giông bão chiếu vào tình yêu của 2 người nhưng hiện giờ nó không muốn quan tâm tới một thứ gì nữa , hãy cứ là như thế này ...hãy cứ giữ thời gian như vậy ...thì thật tuyệt vời .

Và cuối cùng nếu thời gian vẫn thực sự trôi đi thì chắc chắn sau này hân và nó sẽ còn cùng nhau đối mặt với mọi thứ nhưng nó tin ...tin vào bản thân mình một điều rằng : chỉ cần cả 2 người không buông tay , mà cùng nhau bước qua gian khó để đến với yêu thương thì tình yêu này sẽ sâu đậm hơn ...sẽ thấm thiết hơn .

Chỉ cần 2 người cùng nhau cố gắng bước tiếp cho chặng đường dài phía trước thì sẽ không có chuyện gì khó khăn hết

Và chỉ cần 2 người vẫn coi nhau là nửa còn lại quan trọng nhất của mình ...thì cho dù có là ngày đau buồn nhất ...cũng sẽ trở thành ngày ngọt ngào nhất ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Thân Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Vũ Hội Chính Thức 1 (Vũ Hội Hóa Trang Phần 7)

Buổi tối kết thúc . Hấn cùng nó đi chơi quanh quanh một vòng thành phố . Vì nó nói muốn hưởng thụ cảm giác đi bộ trong buổi tối , ngắm nhìn thành phố khi đã đến giờ lên đèn , nên hấn cũng chấp nhận không bỏ xe ra đi . Và đây cũng là lần đầu tiên hấn cảm nhận được sự thoải mái khi đi bộ cùng với người mình yêu . Cảm tưởng như giữa thành phố đông người náo nhiệt thì hấn và nó là người hạnh phúc nhất . Cảm tưởng như giữa thành phố đông người náo nhiệt thì cũng chỉ có thể là nó nằm trong tầm mắt của hấn . Bàn tay nắm chặt lấy đôi tay nó , đi khắp gần nửa thành phố không biết nó đã mua được bao nhiêu đồ mà trước giờ có nhìn cũng tiếc tiền để mua chúng , bất chợt trong giây phút nào đó nụ cười trên môi nó , ánh mắt ấm áp của hấn đã trở thành tâm điểm chú ý của tất cả mọi người ...Nhưng cả 2 không quan tâm ...không để ý , vì đối với 2 người hiện giờ chỉ có thể chứa đựng nhau mà thôi . Không còn sức để chứa đựng thêm thị phi và ánh mắt xung quanh nữa rồi !!!!

- mời không ?

Đi đến giữa một quán ăn thì hấn dừng lại , nhìn nó ...

- mời !

Nó cũng cảm nhận được sự đau nhức của chân này giờ khi đi giày cao gót nên thẳng thắn nói thật cho hấn biết luôn .

- vậy lên đi !

Hấn nghe nó nói xong liền cúi thấp người xuống , ý định rõ ràng là muốn cõng nó đấy mà !

Không ngần ngại gì nó liền nhảy thẳng lên lưng hấn , 2 tay cầm lấy đôi gấuo . Thật ra nó cảm thấy hơi đau chân vì hồi này nó vội vàng chạy ra ngoài quá , không cần biết đâu là dép mình liền xỏ luôn vào đôi gót cao của Tiểu An . Vì đi không quen nên nhức mỏi vô cùng . Tự nhiên giờ có bạn trai đại nhân lạnh lùng đẹp trai tự nguyện dâng hiến tấm thân vàng ngọc của mình ra để cho nó ngồi , nó dĩ nhiên không phải loại ngốc đến mức nói ra câu " em không ngồi đâu ! Ngồi thì hông hết cả lưng anh "

Buổi tối dần dần qua đi thật nhanh chóng , không thể lí giải vì sao , mỗi khi ở bên hấn ...nó thấy bao nhiêu cũng là không đủ . Dù có dùng cả ngày nhưng đối với nó cũng chỉ có thể là 1 giờ . Hạnh phúc đối với mỗi người không bao giờ là nhiều cả ! Cho dù họ có bên nhau đến 1 năm ...10 năm ...50 năm hay cho dù là cả trăm nghìn năm cũng vẫn vậy ! Thời gian cũng chỉ có thể là ngắn ngủi khi ở bên nhau ... Và nó hiện giờ cũng không khác gì với ý nghĩ đó cả ...

...

Chiếc xe phóng nhanh trên đường quốc lộ như xé toạc làn gió đêm , những tiếng vút của gió cứ liên tục vang lên . Mái tóc nó bay đi một cách tự nhiên ... để lại một mùi hương nồng nàn dịu nhẹ thấm lòng người , mùi hương như đánh dấu buổi tối hạnh phúc ngày hôm nay ...mùi hương như đánh dấu sự nồng nàn của hấn ngày hôm nay ....và mùi hương như đánh dấu sự ước hẹn của 2 người ...

- em vẫn định sống ở phòng 405 à ?

Trong lúc ngồi trên xe đi về hấn bắt gặp quay ra hỏi nó

Câu hỏi này của hấn làm cho nó hơi shock tinh thần một chút , mắt chỉ biết tròn tròn , miệng chỉ biết há hốc , đầu cũng chưa kịp tiêu hóa hết toàn bộ .

- ý anh là sao ???

- ý anh nói là em vẫn không có ý định muốn chuyển sang sống cùng anh hay sao ???

Hấn giải thích ý kiến của mình xong , vừa dứt lời nó đã làm rơi bịch cái chai nước đang ngồi nghịch .

- sống ??sống chung ???

- phải

Nó thì ngáo ngáo ngờ ngờ hỏi hấn như không thể ngờ được những gì mình đã nghe thấy , còn hấn thì vẫn rất đơn giản trả lời một cách mang đầy tình chất bình thường .

- không thể nào !!! * nó lắc đầu *

Hấn liền quay ra ...

- sao lại không thể ?

- đương nhiên là em đang sống với Bảo Hân rất ổn !

- nó là bd !!!

- không không ! Cậu ấy chỉ là sống phong cách tom boy thôi !!!!

- thì sao ?

- em thực sự chưa hề nghĩ đến chuyện này
- vậy giờ em nghĩ đi ...3 ngày sau nói câu trả lời cho anh biết

Hắn thân nhiên đánh tay lái rồi ra điều kiện và thời gian với nó .

- 1 tuần !

Nó cũng cương quyết ra lại thời gian với hắn .

Hắn có chút liếc qua nó bằng ánh mắt khó hiểu nhưng cuối cùng vẫn gật đầu đồng ý .

- vậy đi ...1 tuần sau trả lời cho anh ! Nếu được ...anh sẽ cho em một bất ngờ !

- bất ngờ ?

-uk !

- bất ngờ gì ?

- gì thì lúc đó sẽ rõ !

.....

Hắn đưa nó về ký túc xá xong 2 người tạm biệt nhau bằng một nụ hôn ngọt ngào . Và từ lúc đó , lòng nó đã xác định một điều , bắt đầu từ ngày mai trong đời nó sẽ có mặt một người mà nó yêu nhất và cũng là người yêu nó nhất . Mọi thứ xung quanh nó sẽ thay đổi và trở nên ngọt ngào hơn bất cứ lúc nào so với ngày xưa .

Nhưng khi vừa bước vào trong phòng thì nó liền nhận được 2 ánh mắt đầy dò xét của Tiểu An và Bảo Hân . Trên tay 2 con ...1 con cầm chảo ...1 con cầm dụng cụ lật trứng vác trên vai . Mặt cười gian đen xì . nó không hiểu gì nên lòng có chút lo lắng ...

- anh em ! Bật video lên cho nó coi

Bảo Hân phát tay về phía trước một cái lập tức giọng Tiểu An vang lên

- dết ma đăm !!!!

Sau đó liền đi về phía tivi lấy ra một cái máy quay lắp vào để phóng lên màn hình . Một vài giây cuối cùng trên màn hình cũng xuất hiện một đoạn clip có cảnh trai gái đang hôn nhau . Không hiểu sao khi xem nó thấy rất quen thuộc . Rõ ràng đây là cảnh trường nó , cái hàng ghế đá cạnh ký túc xá của nó và còn...2 người đang hôn nhau kia không phải ai khác mà chính là nó với hắn .

Nó ngượng đỏ chín cả mặt vội vàng che trước tấm màn tv .

- sao lại quay trộm người khác như thế ? _ nó

- hừ ! bọn ta mà không bàn mưu tính kế cạnh tranh người thì làm sao biết người đang có quan hệ với tên hotboy đẹp trai nhà giàu kia _ Bảo Hân

- đúng đúng ! Uống công ta là bạn nối khố với người ! Người cũng không thêm nói cho bọn ta biết bí mật của người , người có muốn ta xử trảm người không ???

Tiểu An vừa nói vừa đi dí cái chảo về phía nó khiến cho nó có cảm giác hơi sợ . Không phải sợ mình bị xử trảm mà là sợ cái nhọ chảo đen xì kia dính đầy vào mặt > _ <

- KHAI MAU ! NGƯỜI VÀ TÊN DƯƠNG THẾ PHONG ĐẠI NỔI TIẾNG ĐÓ ĐÃ QUEN NHAU BAO NHIỀU !!!

Bảo Hân dờ giọng điệu giang hồ ra nói với nó , lại còn cố tình pha thêm chút ngong ngong khiến nó cười điên đảo . Nhưng cuối cùng bị 2 con bạn điên rồ eo cung cho không còn lối thoát đành tường tận thành thật kể lại mọi thứ cho chúng bạn nó nghe .

Nghe xong mọi chuyện mặt đứa nào cũng ngáo như chưa từng biết đến 2 từ tình yêu sét đánh và tình yêu tuổi teen . Sau đó Bảo Hân mới nhận ra mình để mặt ngu quá , lo mất hình tượng nên liền ngồi thẳng dậy , mặt trở nên nghiêm túc , chỉnh đốn lại đầu tóc và quần áo . Sau đó còn xoa xoa mặt cho tỉnh ra , rồi " em hèm " một cái về ta đây không bị shock , còn Tiểu An mới chính là kẻ tệt hại của thiên hạ khi nghe tình sử tối nay của nó , và còn tệ hơn khi xem được ảnh của hắn . Nước dãi không biết từ đâu mà cứ liên tục chảy ra khắp sàn nhà . Mặt thì ngệt , mắt thì trợn ...thấy sàn nhà đã bị ướt sũng bởi dòng nước dãi của Tiểu An thì Bảo Hân nhăn mày nhăn mặt , lưỡi thè dài biểu hiện rõ cảm xúc " kinh tởm "

- ÈO ...GHÊ QUÁ CON MẸ NÀY ! VÀO NHÀ VỆ SINH CẢM CHẬU NƯỚC VỚI CÁI KHĂN LAU NHÀ RA ĐÂY ....CON MỤ BÀN THỦ ...È ...

Nó nhìn cảnh tượng trước mắt mà không thể nào chấp nhận nổi . Đời sống học sinh đúng là buồn không tả nổi , 1 đằng thì có con bạn hóm trai như mắc phải bệnh ung thư cường trai giai đoạn cuối , tương đương với mức độ cực nặng . Còn một con thì nghe chuyện gì cũng cho là bình thường . Bất giác nó chỉ biết nhắm mắt mà nhìn 2 con bạn trời đánh này . Chúng nó lại bay vào oánh nhau , xong sáng mai lại ôm nhau như bình thường . Riết rồi không biết đến bao giờ nó thành người điên được đây !!!???

Nhưng rồi ánh mắt nó cũng cư nhiên hướng về phía cánh cửa đóng chặt bên kia ...ánh mắt lại hiện lên một tia dịu dàng yêu thương ....Cho dù không cần sống chung , đối diện như vậy là lòng nó cũng đã hạnh phúc lắm rồi ...

Sáng hôm sau buổi tổng duyệt cặp đôi nhảy đẹp cũng đã đến . Nó với hấn dắt tay nhau đến phòng tập . Và dĩ nhiên trong lúc này không thể nào thiếu đi ánh nhìn của rất nhiều người, và càng không thể thiếu đi lời bàn tán . Và bất chợt lúc này xuất hiện một người đã quyết tất cả thắc mắc của mọi người , không ai khác chính là Duy Nam ...bạn của hấn , kẻ đã phải nhặt giày cho hấn ....

Tình cờ cậu đang đi trên hành lang nhìn xuống thấy cặp đôi trẻ đang tay trong tay đi giữa sân trường còn mọi người xung quanh thì cứ liên tục nhìn nhìn ngó ngó đoán già đoán non .

- cuối cùng cũng của được đít chai ... xem ra lần này thiếu gia Dương phải trả tiền cho ta đây rồi !

Duy Nam cười nham hiểm phóng vù xuống sân trường , chạy học hơi đến chỗ của hấn và nó .

- 2 người ...đang ...đang hẹn hò à ?

Câu hỏi này tuy không lớn nhưng cũng đủ thu hút mọi ánh nhìn của tất cả mọi người

Lúc này ai cũng hồi hộp mà nghe câu trả lời của hấn . Tự nhiên sân trường trở nên vắng lặng , nó thì còn chưa kịp hiểu ra chuyện gì , hay thậm chí còn không biết người trước mặt này là ai , nên mắt ngu ngơ hướng về phía hấn . Nhưng hấn chỉ dùng ánh mắt dịu nhẹ cúi xuống nhìn nó , sau đó tay liền đưa lên ôm chặt lấy vai nó ... mặt hướng về phía Duy Nam .

- phải , tao đang hẹn hò với cô ấy , và cô ấy cũng chính là bạn gái của tao ...

ÙM !!! mọi người trong sân hét lên một tiếng ...

-AAAAAA ....

- TRỜI ƠI !!! BẠN GÁI MỚI CỦA ANH ẤY LÀ DIỆP THIÊN Y CHUYÊN TRƯỜNG

- ÔI LÀNG NƯỚC ƠI !!!

- Ô MAI GỌT

- AI ĐẾCH THÍCH CHUYỆN NÀY ...

....

nhìn bởi cảnh học sinh hỗn loạn trước mắt ...nó bất giác có chút bối rối , không kiềm được nhéo tay hấn một cái .

- anh đang làm cái gì vậy ? Tính gây loạn hay sao ?

- ơ kìa ...chứ không nhẽ em lại phủ định chuyện này !

- em không có !

- vậy thì đi thôi , kệ bọn họ , bây giờ toàn trường đã biết em là người yêu anh ...nên không cần phải lo chuyện bị bắt nạt đâu .

-ai khiến !

- em không khiến anh cũng sẽ làm !

Hấn nói xong liền hướng mặt về phía nó , môi đã ghé sát vào môi nó , nhưng nó nhận ra hoàn cảnh hiện giờ là ở đâu nên liền đưa tay đẩy mặt hấn ra . Còn mặt nó cố tình hướng ra phía khác .

-à ...em nhớ là em còn phải lên trên kia học nhảy ...hôm nay là bình chọn rồi , mau đi thôi !

Nó vì ngại quá nên không dám kéo hấn theo cùng , chỉ dám chạy trước vài bước gọi là có khoảng cách để con ngại bớt đi .

Còn hấn thì vẫn đứng đó nhìn hình bóng người con gái lòng mình , mà miệng đột nhiên nở một nụ cười nhạt .

Đúng là cho dù đã yêu nhau ...nó vẫn còn trẻ con hơn là hán tướng ...

.....

Hết Chap 40 : Vũ Hội Chính Thức 1 (Vũ Hội Hóa Trang Phần 7) *3/9/2015*

....

Chap 41 : Vũ Hội Chính Thức 2 (Vũ Hội Hóa Trang Phần 8) * 4/9/2015*

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Vũ Hội Chính Thức 2 (Vũ Hội Hóa Trang Phần 8)

Hắn và nó chỉ vài phút sau đã có mặt tại phòng học nhạc . Chiếc cửa hôm nay cũng được trang trí thêm vài chiếc nơ . Mở cửa ra lập tức xuất hiện một tấm rèm chắn trước mặt !!!

Nó chưa mở rèm thì đã thối nắc quay sang hỏi hắn .

- học viện này là của anh ! Đừng nói với em cái trò trang trí này cũng là do anh làm ???
- sao lại có thể là anh nghĩ ra mấy thứ sến sẩm như vậy !!!??? * hán nhún vai chối lia lịa *
- vậy ai làm !
- chắc bên tổ chức trang trí !
- rườm rà !

Nó đứng tại chỗ nhìn cái rèm . Đằng nào mà chả phải nhìn thấy ...che rèm làm cái gì ...

Hắn nhìn thái độ của nó mà chỉ biết thở dài , nhìn xinh thì xinh thật mà tính thì xấu quá a~ . Lọc ra được mấy điểm đáng yêu còn không ghét nổi thôi .

- vào thôi !

-ừ !

Lập tức ngay sau đó tấm rèm được đẩy ra , bên trong tối mờ mờ , chỉ hiện lên một khung tròn ngay chính giữa được chiếu đèn . Và bên trong vòng tròn sáng đó là một cặp đôi che mặt nửa mặt , chàng trai mặc bộ âu phục trẻ trung như những doanh nhân thành đạt . Còn người con gái thì thật lộng lẫy như những nàng tiểu thư quý tộc xuất hiện với chiếc váy trắng thanh thoát lộng lẫy , đơn giản không vướng chút bụi trần .

- buổi tập duyệt đây sao ?

Nó đưa tay giật giật lấy áo hán

-ờ !

Hắn không phản ứng chỉ ờ nhẹ một tiếng , nó không để ý mà đi thẳng vào trong . Nhìn bạn gái lảng xẹt đi vào trước mà chẳng thèm nói một " mình vào thôi " mà hắn thấy không hiểu , không hiểu ở chỗ là mình rốt cuộc đã yêu một con robot hay một con người bình thường nữa . Chỉ có robot mới lảng xẹt vậy thôi .

Nhưng hắn cũng không để ý mà đi vào cùng nó luôn .

Nói là mọi thứ xung quanh tối nhưng cũng không đến nỗi không nhìn thấy gì , nó vẫn tìm được vị trí của lớp mình mà ngồi vào . Nhưng thật không may khi nó không xác định được vị trí ngồi của mình . Mà lúc này Thế Lâm lại đi giày màu đen nên nó cũng chỉ biết có mắt không trông mà vấp phải cái chân của Thế Lâm . Lập tức người bị ngã về trước , nơi mà có cặp đôi đang nhảy múa , khi người nó đã ngã được một nửa về phía trước đó một bàn tay rộng lớn bất chợt xuất hiện nắm lấy bàn tay trắng nõn , nhưng đà chân của nó trượt đã quá dài nên kéo theo cả người con trai đó . Một màn ngã không mấy đẹp mắt xuất hiện trong vòng tròn sáng .

Cả người Thế Lâm lúc này đã nằm trọn trên người nó . Không biết bất giác từ đâu , ở trong bóng tối , ở hai nơi đứng khác nhau , có 2 ánh nhìn không hề

tỏ vẻ thân thiện nhìn cảnh tượng này . Mà tim nó lúc này cũng không hề bình ổn nữa , nhịp tim đập ngày một nhanh , một phần vì lo hấn sẽ nghĩ lung tung , còn một phần thì đã không thể có ý thức đẩy người trước mắt ra . Mãi cho tới khi giáo viên lên tiếng :

- 2 EM ĐANG LÀM CÁI GÌ VẬY ?

Thì cả 2 liền vội vàng đứng dậy phui quần áo .

- em không may bị trượt chân , cô thông cảm !

Câu giải thích này làm ánh mắt của Nhật Huy có chút dịu đi nhưng đối với hấn thì chẳng hề có chút nhếch nhác gì . Cho dù không phải anh em cùng mẹ cùng cha cùng gia đình nhưng lý nào hấn lại không hiểu được những gì đang diễn ra trước mắt mình hay sao , có lẽ cùng cha khác mẹ đi chẳng nữa nhưng loại người như Thế Lâm thì hấn hiểu rõ hơn ai hết .

Trước giờ chỉ cần không muốn mà nói thì cái này xét đi xét lại nó có là vô tình hay cố ý thì cũng sẽ không bao giờ có chuyện Thế Lâm đưa tay ra để đỡ , vì lẽ ra cái này là ngã trong bóng tối , làm gì có chuyện phản ứng nhanh như biết trước mọi chuyện như vậy ???

Nếu không phải hấn chưa công bố 2 người yêu nhau cho đám ngu xuẩn trong này biết thì nói không chừng hấn đã xông ra đám cho tên vô lại kia một đấm trời giáng rồi .

Mà kể cả là chưa công bố hấn cũng sẽ làm vậy , nhưng chắc chắn nó sẽ không cần và lại càng không thích .

Cái này thì hấn biết rõ ...

Buổi kiểm duyệt kết thúc trong sự mong đợi của giáo viên . Mọi người đều nhảy rất đẹp , rất hoàn hảo . Đặc biệt là cặp của nó và hấn , chẳng khác nào tiên đồng ngọc nữ cả . Tuyệt trần mà không kém phần mà mị , trong khi nhảy , từng đoạn uốn lượn của nó đều bắt mắt , sự mạnh mẽ của hấn lại càng thu hút .

Nhưng cho dù vậy ...về mặt hấn vẫn đến si vì một lí do mà có ngàn kiếp hấn cũng muốn thay đổi ...Đó là phải bốc thăm lại để chọn ra người nhảy cùng cặp . Nếu như nói trộn lẫn cả khối 10 và 11 lại thì hấn còn dùng thủ đoạn đa cấp mà chinh phục được ngôi vị nhảy cùng với nó , Nhưng đằng này lại là nhảy theo cặp khối riêng . Tuy chưa bốc thăm nhưng mà ...hấn đã có ý nghĩ không tốt chút nào về buổi bốc thăm ấy .

- thôi mà ...anh đừng có ủ rũ mặt như vậy nữa ! Em cũng đâu muốn đâu

Trên đường về ký túc xá nó đã liên tục phải "an ủi " hấn , liên tục " động viên " hấn trong tình huống này .

- không muốn thì em nghỉ thi đề !!!

- anh nói nghe hay thế ! đây là thành tích em cần phải chiến đấu trong tháng này để còn giành được chức thủ thư .

- thành tích gì ?

- nhảy đẹp nhất lớp sẽ được bỏ phiếu nhiều hơn !

- phiếu thủ thư ?

- phải ?

- em muốn làm thủ thư ?

- đúng

- diên sao ?

- sao lại diên ?

- em làm thủ thư rồi thì thời gian rảnh rồi đâu mà đi chơi với anh !

- cho dù có rảnh rồi em cũng không muốn chơi với anh ...Ple...

- anh không muốn yêu một con mọt sách .

- em cũng không muốn yêu một thằng ăn chơi đào hoa .

- em đừng có cứng đầu

- anh đừng có cố chấp

- im ngay

- anh im điiii

Đại chiến một xích èn đào hoa xảy ra làm cho mọi người thu hút toàn bộ ánh nhìn của mình về phía họ , nó đau lòng không chịu được mà cắn răng chịu đựng để bùng nổ với hắn . Hắn thì đương nhiên cũng không kém phần , nhưng cuối cùng vẫn là không thể thắng lại bạn gái đại nhân nên đành ho nhẹ một tiếng rồi quay đi chỗ khác . Hướng lưng về phía nó .

Nó vô tư nhận ra sự hơi có chút gương gượng này của hắn , tự nhiên thấy lòng ấm và thấy người đàn ông của mình rất đáng yêu nên liền cổ tình ngó mặt ra phía trước hắn .

- giận em rồi ?

- ai giận nổi em được ?

- đừng có hỏi ngược lại như thế ?

- thế bây giờ quay mặt ra đây là muốn xin lỗi hay là muốn gây sự tiếp đây .

Hắn hơi nghênh nghênh mặt lên trời

- gây sự tiếp ...

- em ...

- có mà để em chết tươi à ?

Đột nhiên khi nó nói câu này ánh mắt của hắn dần dịu lại . Sự thương yêu ấm áp của nó cảm nhận được hồi nãy giờ đã được san lấp sang hắn . Có lẽ đối với hắn mà nói , mãi mãi hạnh phúc như vậy là điều mà hắn muốn nhất hiện giờ . Cái gì hắn cũng có , cái gì hắn muốn cũng sẽ có , và tất cả những điều ấy chẳng bao giờ hắn cần phải nỗ lực mà cố gắng , kể cả về tình cảm lẫn tiền bạc và sự tôn trọng yêu quý của mọi người , hắn luôn là người nắm quyền , là người quyết định và là người sẽ cho đi và luôn nhận lại những gì cần thiết từ một người .

Còn với nó hiện giờ ...chỉ là một người con gái bình thường ...mà hắn đã phải tốn công tốn sức , hao tổn tâm trí để có được .

Là một người con gái bình thường nhưng lại khiến cho hắn khao khát nhận lại nhiều thứ

Và là một người con gái bình thường nhưng đôi lúc hắn lại phải răm rắp nghe theo và bảo vệ ...

Tất cả là tình yêu ...tất cả là hạnh phúc ...tất cả là dành cho nó ....tất cả mọi thứ của hắn sẽ chỉ dành riêng cho nó ...

Ôm người mình yêu trong vòng tay ...giữa một trời hoa nở trong sân trường mùa xuân ấm áp , hạnh phúc của tăng dần lên trong phút chốc .

Một nụ hôn ngọt ngào được đáp xuống sự hạnh phúc này ...

Mặc cho ánh mắt của mọi người vẫn là đang chú ý vào cặp đôi tự nhiên này ...

Nó không quan tâm

Hắn lại càng không quan tâm

Có lẽ bây giờ giữa 2 người đang có một gắn kết rất chặt .

Gắn kết ấy rất gần ...và gắn kết ấy chỉ bằng 2 từ hạnh phúc ...gắn kết ấy chỉ bằng 2 từ yêu thương ...

.....

Hết Chap 41 : Vũ Hội Chính Thức 2 (Vũ Hội Hóa Trang Phần 8) * 10/9/2015 *

Chap 42 : Vũ Hội Chính Thức 3 (Vũ Hội Hóa Trang Phần 9) * 11/9/2015*

...

P.s : xl mọi người rất nhiều trong thời gian vừa qua vì đăng bài muộn nhiều ngày . Vì nhà có việc nên mình không onl mà viết được , rất mong mọi người thông cảm . Từ ngày hôm nay mình sẽ quay lại viết . Có gì thì mình sẽ thông báo sau trên trang của truyện :) .

Và xl lần nữa vì chap này có hơi ngắn :P

Chương 42: Chương 42 * Vũ Hội Chính Thức 3 (Vũ Hội Hóa Trang Phần 9)

Sau buổi tổng duyệt và chọn cặp , kết quả học bữa ai cũng muốn biết cuối cùng đã được định đoạt .

Và không ai khác chính là hấn hiện giờ ....mặt đang đen như không thể nào mà đen hơn khi nhìn cái bảng chia cặp trước mắt mình .

Diệp Thiên Y x Hoàng Nhật Huy

Nó đã được định cặp với Nhật Huy , kẻ mà hấn có sống ngàn kiếp cũng muốn đánh chết !

Còn về phần nó thì cũng không khá hơn được bao nhiêu , bởi vốn dĩ Nhật Huy hôm đó đã để lại ấn tượng xấu trong lòng nó rồi . Nhưng nếu như ông trời đã có ý nó cũng không phản công .

- em thân nhiên đến vậy à ?

2 tay cho vào túi quần , hấn đứng ngang bằng với nó , mặt khó chịu trên sân thượng của trường .

Nó thì tay cầm chai nước , 1 chân chống đất , chân còn lại lấy đà thả lỏng , 2 tay đặt trên thành sắt vịn .

Gió từ phía trước tạt ngược vào tóc nó , mái tóc dài bay tự nhiên và vô tư như nó hiện giờ chỉ đơn giản đáp lại hấn bằng một câu " ừ" rất nhẹ nhàng thoải mái

- em còn muốn nhảy cùng tên đó ?

- em không có nói vậy !

Nó thân nhiên lần 2 , hấn khó chịu quay ra giật lại chai nước trong tay nó , lấy uống luôn . Mặt lộ rõ sự bức hỏa

Cơ mà nó quen rồi ...nên cũng không để tâm , chỉ là càng ngày càng thấy hấn đáng yêu hơn trước thôi ...

- anh càng ngày càng nữ tính rồi đấy !

- em nói cái gì ?

Hấn gần như không thể tin nổi vào mắt mình mà nhìn nó chăm chăm !

- ờ ! đúng mà , lúc nào cũng giận với ghen .

Nó vừa nói vừa lè lưỡi nhưng cũng đang cố tránh ánh mắt đã dần đen lại của hấn . Không hiểu sao nó có thể quen mọi thứ của hấn , nhưng mãi tới giờ chỉ có ánh mắt này là điều mà nó không muốn nhìn và cũng không muốn làm quen nhất !

Nó ít gần con trai nên việc này lại càng trở nên khó khăn hơn !

- anh trở lại bình thường hộ em đi .

Nó nói chuyện với hấn mà mắt hướng xuống đất như đang nói chuyện với nền đất .

Bộ dạng này làm hấn hiểu ra nó đang tránh né cái gì

- dần dần em cũng phải quen thôi . Anh sẽ không như vậy nếu em không làm anh ghen !

- vớ vẩn .

Nó không muốn thừa nhận lời nói này của hấn vì dù sao sau này chắc chắn sẽ không tránh khỏi việc tiếp xúc với những đứa con trai khác trong lớp . Mà nhất là nó đang tranh cử chức vị thủ thư trong lớp , vào thư viện rồi thì cũng phải tiếp xúc với nhiều thành viên khác khối . vân và vân vân ...

- sao lại vớ vẩn ? bây giờ em là bạn gái của anh ! đừng có chộp cái là nói một câu dễ như ăn kẹo thế !

Hắn bắt đầu muốn lên con lí sự với nó . Trước giờ hắn có bao giờ phải đi giữ ai như giữ tim thể này đâu , toàn là người ta tự động dâng hiến , thế mà hôm nay hắn phải hạ mình dâng hiến cho nó , đúng là cao ngạo lắm có ngày chịu trận dưới tay đàn bà mà ...

- sau này nếu em có làm thủ thư thì làm sao mà tránh khỏi được việc tiếp xúc với con trai trong thư viện !

- em có tin anh sẽ băm dằm tên đó ra hay không ?

- mặc kệ anh !

- em bướng bỉnh vừa thôi .

- anh nghĩ anh không có chấp chặc ?

- thế thì em cứ làm những gì mình muốn đi !

Trận chiến thứ 2 bùng nổ , lần này vẫn là hắn rút lui trước , nhưng lần này sẽ không phải rút lui theo kiểu thú tội như lúc này , mà sau khi nói với nó xong hắn một mực quay bước đóng xâm cửa ban công lại , bỏ đi trước . Nó thì đứng đó , vẻ mặt cũng tức chả kém ...

- CHÓ ! THÍCH THÌ ANH ĐI LUÔN ĐI ...

...

Về đến phòng mà người nó mới rã rời , tối nay là buổi vũ hội hóa trang sẽ chính thức bắt đầu , mà nhìn ra ngoài cửa sổ nó thấy đông đúc ai ai cũng đang bận bịu sắm sửa cho bản thân . Nhưng nó thì lại cảm thấy trống trải trong phòng như vậy , với lại hiện giờ nó làm gì còn tâm trạng mà đi sửa soạn . Chắc tới lúc buổi tiệc bắt đầu nó lấy lại bộ váy trắng hôm kiểm duyệt để mặc quá !

Đầu còn đang bù lu bù loa nghĩ vớ vẩn , thì một tiếng nói quen thuộc vang lên trong không gian phòng vốn đang yên tĩnh .

- SAO CÒN NẪM UỒN RA ĐÂY !?

Bảo Hân đi đến vỗ đét cái vào người nó , ngay phía sau cũng là Tiểu An đang leo đèo cùng , trên tay cầm một đồng hồ to kèn càng . Toàn là mấy bọc túi to mà nó chả biết là gì ?

Mặc kệ Bảo Hân , nó chỉ quan tâm đến 4-5 túi đồ con bạn nói khổ đang cầm trên tay .

- gì kia ?

Nó hất hất cằm về phía cái túi

- thì cái gì nữa , đây là đồ cho buổi tiệc đó bà nội !!! _ Tiểu An

- chưa gì đã chuẩn bị ? _ nó

- còn không chuẩn bị thì đến bao giờ mới bේch đít đến ăn tiệc được ? _ bảo hân

- vẫn còn 5 tiếng nữa mà ! _ nó

- con mụ này ngu à ? 5 tiếng cái bà liếng giếng ! còn 2 tiếng nữa thôi , nằm thối ra đây mà ảo tưởng sức mạnh _ Bảo hân

- đúng đúng ! còn 2 tiếng nữa thôi ! phải nhanh lên , đây ...cầm lấy túi này , thấy cái nào hợp thì mặc vào ! Trang điểm các thứ vớ vẩn mắt tiếng rườì thật í chứ !!!

Tiểu An vừa nói tay vừa làm việc , ném liên tục bao nhiêu đồ vào mặt nó , xanh đỏ tím vàng hồng cam trắng gì đầy đủ tất, dày dếp cũng bao nhiêu . Chẳng mấy chốc cái giường ngủ của nó chất đồng đồ dùng phụ kiện làm đẹp ...

Đã 30 phút trôi qua nó vẫn ngồi ị ở đấy , chả làm gì , mắt cứ lơ lơ như ốm nặng , mặt mày cũng tái nhợt hẳn đi .

Không hiểu sao đột nhiên lúc này nó lại có cảm giác mệt đến như thế , nhưng bỗng nhiên mấy cái tát nhẹ vào mặt làm nó tỉnh , mắt hoàn hồn nó mới nhận ra Tiểu An đang đứng trước mặt mình .

- không sao chứ ? _ Tiểu An

- ờ ...không sao !!!

- thôi được , thấy mày không có mắt thâm mỵ , mặc thử qua cái này đi !

Nói rồi liền đưa cho nó chiếc váy pha đen lẫn đỏ

- mày muốn cho tao hóa kiếp đồ đen à ?

Nó cố gắng bỏ đi con con đầu đầu không biết rút cuộc vì lý do gì mà cứ len lỏi mãi trong nó . Hiện giờ mà không đi thì tranh cử thủ thư kiểu gì !

Nên nó vẫn phải vờ như mình không sao , tóm gọn cũng là để qua mắt bạn bè cả .

- vậy là mày không thích ? _ Tiểu An nhăn mặt .

- làm sao mà thích nổi cơ chứ ! eo ôi , nhìn cái bộ đồ cam chóc như con cá vàng trên người cậu đã đủ khẳng định là người không có thẩm mỹ rồi

Bảo Hân chọn cho mình một bộ đồ đen cá tính mạnh mẽ , nhận ra mình đã xong việc nên liền chạy ra chỗ 2 đứa còn lại với mục đích kiếm chuyện cho vui cửa vui nhà vui cả lòng mình .

- ê ê bà kia !!! đừng có mà ở ba láp ba xàm nha ! tôi đã không thèm chấp cái thể loại nạc nhiều hơn mỡ như bà thì đừng có gây sự nha ...NHA...

- nói ếu đúng hử ???

- đương nhiên là ko đúng rồi !!!

1 trận chiến nữa lại bùng nổ làm nó đau đầu , cuối cùng 1 tiếng đập mạnh vào bàn vang lên .

Tiểu An và Bảo Hân im luôn , quay ra nhìn nó

- 2 người tính cãi nhau tới bao giờ , bây giờ còn thời gian nữa à ? Nhìn đồng hồ đi , còn gần 1 tiếng nữa thôi mà chưa mách cút mách kiếc gì nữa , vậy mà vẫn đứng đó cãi nhau được , riết rồi chúng mày dục tao hay tao dục chúng mày !

Nghe nó nói xong mà 2 kẻ kia xuống cường đi mặc ki dê liền ngay và lập tức .

Nó cũng lật đật chọn cho mình một bộ váy , thời gian gần đây kiến thức thời trang của nó cũng đã tăng lên rất nhiều nhưng hôm nay vấn đề là nó không muốn mặc quá cầu kỳ nên chỉ chọn cho mình một chiếc đầm dạ hội màu đen xê tả , cổ yếm kiềng được khoét ngực rộng , nhưng cũng không lộ bao nhiêu , cùng đôi guốc đen cũng không kém phần đơn giản nhưng nhìn tổng thể lại toát lên vẻ quý phái mà trẻ trung .

Vì không còn nhiều thời gian nên nó chỉ dùng máy uốn xoắn uốn lại mái tóc hơi nhuộm vàng một chút để đuôi có độ bồng và xoắn nhất định . Uốn xong nó để xõa ra , mái tóc vàng chấm lưng lại càng làm cho gương mặt trắng trẻo càng trắng hơn .

Về make up nó cũng chỉ đơn giản đánh chút phấn có độ giữ cao , lâu trôi và thêm chút phấn hồng . Sơn môi đỏ tô nhẹ tạo độ tươi và hợp với không khí tiệc tùng , nó chủ yếu đánh cho lòng môi đậm hơn bên ngoài một chút . Mắt kẻ đuôi nhè nhẹ , chuốt mascara cũng qua loa , nhưng vẫn làm cho gương mặt này thêm rạng ngời hơn bao giờ hết . Chút son phấn xóa tan đi cái mệt mỏi và không khỏe trên mặt nó . Và cuối cùng vật kết thúc là đôi khuyên tai nó chỉ đeo một bên , vì mái tóc xoắn đã che đi một bên tai , nên nó chỉ đeo bên còn lại . Chiếc ví đen cầm tay cũng không kém phần sang trọng cho bộ trang phục đang mặc

- Ô MAI MÁ OI !!! mày đẹp vãi chưởng .

Tiểu An khoác trên mình chiếc váy cam cúp ngực cùng chiếc ví đeo 1 bên , đang chuẩn bị đi đôi guốc trắng vào thì thấy nó đi ra , con gái mà cũng bị hút hồn luôn , nên khiến cho nhò đánh giá nó một khi đã thay đổi thì đẹp rụng rốn luôn ...

Mà nếu Tiểu An đã đem lòng rung động , có gì bạn nữa nạc nữa mỡ kia kia lại không đem lòng thích thú ..

Chuẩn bị đầy đủ , 3 cô nàng vận dụng 15 phút còn lại mà chạy hụi hơi đến buổi tiệc

Nhưng thật không may khi mà nó nhận ra mình để quên mất chiếc mặt nạ để nhảy ở nhà , tự nhiên trong lòng trào dâng một cảm giác lo lắng .

- mẹ kiếp ! quên gì không quên lại đi quên thứ đó.

Lâm nhảm xong liền một mạch quay bước chạy về .

- Ê ! ĐI ĐÂU ĐÂY

Tiểu An gọi với lại .

- về phòng lấy mặt nạ !

- ôi mẹ ơi , giờ này còn kịp nữa chắc ?

- kệ nó đi !

Bảo Hân đang bận chạy cũng phải quay lại kéo Tiểu An đi . Nó lê bước về đến cửa khu ký túc xá thì người đã không còn chút mỡ nào nữa , may mà nó trang điểm với lớp phấn trắng trôi khi không có nước tẩy trang nên không trôi được , mà cũng may hơn nữa là nó không ra mồ hôi trên mặt .

Nhưng người thì đã rã rời rồi , miệng thở hồng hộc không ngừng . Đang chuẩn bị ngồi tạm xuống bậc thềm nghĩ thì một bàn tay đã đặt trên vai nó , tiếng nói hơi trầm trầm vang lên làm người nó lạnh run .

- ê...

Bắt giác tim nó đập thành thịch , bị giật mình nên miệng hét to ...

- AAAAAA.....

Hết chap 42

....

P/s : Lần này không dám hứa trước lịch ra với cả nhà nữa >_< . Đạo này bận quá :(. Đợt t/g vượt qua 13 kì kiểm tra 15' của 13 môn học sẽ quay trở lại viết như bình thường . Mong mọi người thứ lỗi cho .

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

* Vũ Hội Hóa Trang Phần kết *

.....

Sau tiếng hét chói tai tim nó như ngừng đập luôn , vốn dĩ nó rất sợ ma , mà bây giờ tuy không phải giờ giới nghiêm để ma hiện hình cơ mà vẫn là buổi tối nên nó vẫn sợ hãi tột độ .

- mình đây !

Tiếng nói trầm trầm từ phía sau dần vang lên lần nữa khiến đầu óc nó thoáng nhẹ nhõm , nhưng vẫn không dám quay lại , chỉ dám đứng yên một chỗ lên tiếng , mặt trắng bệch .

- ai đấy ?

- Quay lại thì biết , không phải ma đâu mà run thế !

- ai nói với cậu là tôi sợ ma , tôi đang hỏi cậu là ai mà !

Nó vẫn cố tỏ ra vẻ mình không sợ hãi , đứng là bị dí dao vào cổ rồi vẫn còn ba hoa bảo không sợ chết mà !

Nhật Huy đặt tay lên vai nó mà chỉ thờ dài , đúng là cậu đã thích phải một người con gái tự cao tự đại tự tôn tự đắc rồi !!! haizz

Nó như nhận ra cái thoqr dài quen thuộc mà có chút bất lực này , nên ánh mắt cũng dần dịu lại theo nhịp tim

- là cậu à ?

Nó lên tiếng khiến Nhật Huy khá vui mừng , vậy mà cậu cứ ngỡ nó sẽ không nhận ra mình là bạn nam đối diện phòng chứ !

- cuối cùng cậu cũng nhận ra !

- cuối cùng cậu cũng là ý gì ? ý cậu nói tôi ngu à ?

Nó có chút không hài lòng mà quay lại , nhưng thay vì gương mặt thường ngày kia thì là chiếc mặt nạ tối màu nửa mặt và bộ đồ hết như những quý ông lịch lãm , mang một màu trắng thanh lịch và tươi trẻ .

Nhưng nó thì ngoài hần và người tình ngàn thế kỉ kia thì làm gì còn để mắt đến ai , nên cho dù có thấy Huy điển trai lai đẹp đẹp cũng chỉ hếch mắt bỏ qua , nhẩy luôn sang chủ đề chính .

- sao lại ở đây ?

Nó lên cái giọng rất tự nhiên hỏi Nhật Huy , cái nét trắng bệch sợ hãi hồi nãy cũng đã biến mất hoàn toàn trên gương mặt .

Nhật Huy tuy nhìn thấy vẻ này cũng thấy buồn cười khó tả , nhìn nó lúc này thật giống đang giả thông minh nhưng thực chất thì ngu hơn cả một con vượn IQ kém .

- mình ở đây đợi cậu!

- làm sao cậu biết tôi chưa đi mà lại đứng đây chờ !? _ Nó có vẻ không hiểu nhủ mà hỏi

- thì đây ! nhẽ nào vì chức thủ thư , cậu lại nỡ lòng để quên nó ?

Nhật Huy vừa nói tay vừa dơ ra một chiếc mặt nạ đen có chút kim tuyến trắng , và 2 chiếc lông vũ đen dài được gắn 1 bên . Đính giữa là viên đá trắng lấp lánh !

- sao cậu có nó ! _ Kích động nó giựt lại chiếc mặt nạ của mình , quay bước đi luôn mà không chờ đợi câu trả lời của Nhật Huy .

Nhưng có vẻ cậu không muốn nó đi dễ dàng như thế , nên đưa tay kéo ngược nó lại về phía mình . Tay còn lại vuốt lên đường cong hoàn hảo ở gương mặt nó , đôi môi gợi cảm cong lên mấp máy .

- chúng ta không phải bạn nhảy hay sao ? Là cậu đã đánh rơi khi đang đi đến sảnh mà lại không biết , mình chỉ vô tình nhìn thấy sau đó nên cảm giúp , không cảm ơn cũng được thôi , nhưng bù lại không phải chúng ta nên cùng nhau đến vũ hội à ?

- chẳng nhẽ cậu làm mất thời gian của tôi cũng vì lí do này ?

Nó nheo mày mà có chút khó chịu nhìn Nhật Huy .

- cũng có thể coi là như thế !

- vậy được ! Coi như trả ơn cho việc cậu nhặt lại cho tôi cái mặt nạ , nhưng trước hết cậu buông tay tôi ra , tôi không muốn ai hiểu nhầm là tôi có quan hệ với cậu , nên cậu tốt nhất đừng có làm mấy chuyện sằng bậy ở đây !

Câu nói mang đầy vẻ kiên quyết tuyệt đối của nó khiến Nhật Huy thấy có chút lạ thường , ừ thì trước nó bướng bỉnh , ừ thì trước giờ nó khó bảo , nhưng có bao giờ nó lại ghê gớm đến như vậy ? Nên bất giác cậu nhếch miệng cười một cái , lòng không hiểu người con gái của lòng mình đã bị hấn biến thành như bây giờ từ lúc nào ...

- được thôi !

Nhật Huy buông tay nó ra , 2 người song song bước nhưng có khoảng cách để đi trên đường , Đi với nhau mà như không đi , quen nhau mà như không quen , việc này khiến cho Nhật Huy nhận ra một điều , có lẽ ...qua chuyện ngày hôm đó ...nó đã không còn chút cảm tình nào với cậu nữa rồi , đúng là không duyên không nợ không có tình mà ...

...

... VŨ HỘI K.R ...

Buổi tối vũ hội được tổ chức trong một khu tòa nhà riêng trong trường , chỉ có các lớp bốc thăm trúng mới có thể tham gia . Căn phòng náo nhiệt tiếng người , bước vào thì không biết liệu có bị lóa mắt bởi những bộ đồ sắc sảo hay không , người vẩy ngắn kẻ vẩy dài ...đan xen lẫn nhau tạo nên khung cảnh đông đúc , ai ai cũng muốn tiếp chuyện với các học sinh lớp S , làm quen và đặc biệt hơn là muốn kết bạn cùng họ . Ánh đèn vàng nhẹ chiếu vào căn phòng rộng với những chiếc cửa sổ sát đất và rèm cửa như hoàng gia ... Mặt đất lát gạch đá trơn với họa tiết đơn giản sáng loáng . Các nghệ sĩ ngồi một góc với nhau kéo đàn và tấu bản nhạc quen thuộc chỉ dành riêng cho Vũ Hội .

Hắn ngồi trong một chiếc bàn rộng , chỉ toàn là những học sinh lớp S ở đó . Mặt ai cũng sáng sủa rạng ngời , đặc biệt là hắn , bộ đồ sơ mi với chiếc quần tây hệt như quý ông . Chiếc áo vest dài khoác ngoài tạo ra vẻ vừa giàu có lại mang vẻ thiếu gia nhà giàu , thu hút hết mọi ánh mắt của con gái nơi này ... Hôm nay cho dù hắn có ăn mặc đơn giản như vậy , nhìn kiểu gì cũng thấy đẹp hơn những người khác .

Nhưng hắn không mong đợi điều gì , chỉ có chờ đợi một bóng hình nhỏ bé quen thuộc . Suốt này giờ lòng thấp thỏm không yên mà mặt thì phải cố tỏ ra bình bực .

Nhưng về mặt ấy đã không còn giữ vững khi cánh cửa đột ngột được đẩy ra , hình dáng đen trắng của nó và Nhật Huy đối lập nhau , 2 con người nổi bật đứng giữa chiếc cửa ngăn cách không gian bên ngoài và bên trong , như ranh giới để cắt đứt 2 thế giới khác biệt .

Và chẳng mấy chốc cả 2 đã trở thành tâm điểm chú ý , hắn , Tiểu An , Bảo Hân thì hoàn toàn có thể nhận ra dễ dàng đó chính là nó , nhưng mọi người thì không ! chẳng ai có thể nhận ra người con gái mang đậm chất vẻ thành thị sang trọng không chút quê mùa nào này là nó cả . Còn Nhật Huy thì khỏi nói , quá rõ ràng để nhận ra ...Nên mọi người bất chợt bàn tán với nhau 2 người này là cặp , và đây là bạn gái mới của Nhật Huy .

Nó và hẳn nghe tiếng xì xầm này thì đặc biệt khó chịu không muốn nghe nữa , nên một người thì lôi laptop ra nghịch , một người thì bước thẳng vào bên trong , nhập vào đám người đông đúc .

Đi đến đâu bị nhìn đến đó , bước đến đâu bị soi đến đó , nó chỉ muốn đánh cho mấy con mọi soi đó một cú đánh giáng trời . Chả làm được gì , chỉ khùng bố tinh thần người ta là giỏi ! hừ ...

Còn hẳn thì tay cô đang đánh laptop cơ mà lòng vẫn muốn chạy ra để mà chiếm hữu nó , cả ngày nay hẳn đã không được ôm hay hôn nó , thậm chí còn chả được nắm tay , cảm giác đúng là tội tệt đến từng lỗ chân lông mà .

Vũ hội nhanh chóng được bắt đầu ! Tiếng nhạc dần được thay đổi , các cặp đôi bắt đầu tìm bạn nhảy của mình mà nhảy . Nó cũng đành chấp hành nội quy , bước đi về chỗ giữa phòng thì thấy Nhật Huy đang đứng đó , lịch lãm sang trọng như quý ông nhìn nó bình tĩnh , rồi tay nhẹ nhàng đưa , người gấp xuống một chút , tỏ ý muốn cảm tay nó nhảy .

Nó cũng tự nhiên đưa bàn tay của mình vào lòng bàn tay rộng lớn của Nhật Huy , trong đầu chỉ coi đây là một cuộc thi để mà hoàn thành cho thật tốt , còn xét về mặt tình cảm ngọt ngào trong bước nhảy thì hoàn toàn không có và không tồn tại !

Và cũng hoàn toàn khác với lúc nó nhảy cùng hẳn , hẳn cao hơn , lớn hơn , ấm áp hơn Nhật Huy . Nó bất giác thấy nhớ người đàn ông của mình , mắt bất giác nhìn dáo dác xung quanh tìm bóng hình quen thuộc nhưng đã bị lớp người múa may quay cuồng kia che loạn hết .

Nó không biết chuyện mình làm hôm nay với hẳn có sai hay không ? Nhưng chức thủ thư là điều nó muốn , nên nó thực sự không biết phải lựa chọn ra sao cho hợp lí .

Hiện giờ hẳn đang hướng mắt về phía nó , ánh mắt nhìn càng ngày càng rực lửa , và đột nhiên một hành động của Nhật huy lọt vào mắt hẳn , đang nhảy đột nhiên cậu dí sát mặt vào tai nó nói nói thứ gì đó , nó vì đang nhảy mà không phản ứng lại được , mặt chỉ xám lại xong miệng cũng chửi chửi cái gì đó lại Nhật Huy , nhưng với tầm nhìn của hẳn thì hết như hôn nhau , vốn dĩ nếu là hẳn thì nhất định phải nhận ra xem đây là hôn hay chỉ đang nói nhưng hiện giờ người đó lại là nó nên hẳn nhất thời không còn quan tâm tới thứ gì được nữa. Một mạch chân trước chân sau bước nhanh tới chỗ nó và Nhật Huy , đám người bị hẳn lướt qua đều dừng lại , dần dần , gần như tất cả mọi người đều không nhảy nữa mà chăm chú nhìn hẳn đang bước đến phía gần chỗ giữa của căn phòng , nơi nó và Nhật Huy đang nhảy !

Nhưng khi để ý thấy bóng dáng hẳn đang tiến lại chỗ mình cả 2 cùng dừng bước , nhạc cứ trôi mà mọi người không nhảy , 2 tay nó và Nhật Huy vẫn đang nắm lấy nhau , hẳn chỉ lạnh lẽo dùng ánh mắt khinh miệt nhìn về phía Nhật Huy rồi đưa tay giựt mạnh tay nó ra khỏi tay Nhật Huy , về mặt lộ rõ sự bức xúc khó hiểu .

- anh muốn làm cái gì đây ?

Nó giăng tay mình ra khỏi tay hẳn , rồi cau gắt nhìn người con trai phía trước mình .

- em đang khiêu khích anh đấy à ?

- khiêu khích cái gì ?

- em còn muốn nhảy cùng tên đó và bỏ mặc lời cảnh cáo của anh ?

- là ai bỏ đi trước ?

- thì ra em cũng nhỏ mọn vậy cơ à ?

- anh đừng có vơ đũa cả nắm !

Nó đến câu này gần như tức điên lên , rõ là nếu không nhìn thấy nhau thì nhớ nhau điên đảo , mà sao mấy ngày hôm nay cứ liên tiếp xảy ra những cuộc cãi vã vô vị mà nó không hề muốn xảy ra một chút nào này là sao ?

Nhưng nếu như hẳn cứ tiếp tục như vậy , nó làm sao mà nhẫn nhịn được hơn nữa !

- vơ đũa cả nắm ! nói vậy chả nhẽ không đúng , anh là người yêu của em , là bạn trai của em , không nhẽ không có quyền cảm em một số thứ hay sao ?

- anh không có cái quyền đó , em cần sự độc lập riêng của mình , em không muốn anh cai quản như vậy !

Nó lúc này lửa trên đầu gần như đã bùng cháy hoàn toàn , nó không chấp nhận và cũng không muốn những hành động này của hẳn ngăn cản bản thân và lựa chọn của chính mình , nó trước giờ chưa bao giờ phải cố gắng hiểu một ai , nó trước giờ chưa bao giờ phải nghe lời một ai , là nó quá độc lập , hay chính sự độc lập này đã giết chết một chút sự nhún nhường còn len lỏi trong nó . Nó không quan tâm , điều nó hướng tới , nó sẽ phải làm cho bằng được .

- hừ! Diệp Thiên Y ...em rút cuộc vẫn mãi là em , không chịu hiểu thì anh cũng sẽ không bao giờ phải là kẻ xuống nước trước . Em nghe cho rõ đây , bắt đầu từ bây giờ nếu em không chịu xin lỗi anh thì tốt nhất chúng ta đừng gặp mặt thì hơn !

- vậy được ! Là anh nói , đừng hối hận , em cũng sẽ không bao giờ phải chạy xuống nước mà hứng lời tha thứ của anh đâu ....Nhật Huy , chúng ta nhảy tiếp !

Nó xem như chưa từng có chuyện gì xảy ra , mọi người đã dừng hết , chỉ còn nó và Nhật Huy vẫn đắm đắm mà nhảy , ánh mắt không hề quan tâm đến mọi thứ xung quanh , nó chỉ muốn khép ngay làn mi của mình lại , không muốn nghĩ và nhìn thấy thế giới đầy khắc nghiệt quanh mình . Từ ngày vào trường nó đã đón nhận được những điều mới mẻ , những điều giá trị nhưng đôi lại cũng phải đón nhận những thứ mà suốt cuộc đời học sinh trước kia nó chưa bao giờ ...mắc phải .

Tay hắn đã nắm lại thành một nắm đấm rất chặt và tỏ rõ sự tức giận và chán ghét .

Ngật Huy cũng không phải không có gì , chỉ là ...cậu hơi khó hiểu vì nó ...như ngày hôm nay là vì do gì , sự kiên quyết này đã bao giờ cậu thấy ? chưa bao giờ cả . nhưng hôm nay khi nó được tỏ rõ ra , cậu nhìn thấy được sự quyết tâm của nó khác xa với mọi ngày ...Nhưng một phần Ngật Huy cũng khá vui , bởi hôm nay ...có lẽ cậu sẽ có thêm sự dễ dàng trong việc theo đuổi nó mà không lo có người cản trở hay quấy rầy nữa rồi...

Và khung cảnh tình tay 3 đầy quyết liệt này đã xuất hiện vồn vồn trong mắt một người con gái .

Cô mặc một chiếc váy đuôi cá đồ rực , cổ áo chữ V kéo dài , lộ ra bầu ngực căng tròn trắng mịn , chiếc váy ôm sát lấy thân hình với đường cong tuyệt mỹ . Mái tóc vàng dài ngang lưng được ép thẳng , Đôi mắt xanh lộ ra qua 2 con mắt của mặt nạ , sắc sảo mà sáng chói , nhưng đồng thời lộ rõ ra sự kiêu sa và quyền quý .

Tay cầm một chiếc ống kính opera màu đen đầy sắc sảo , khuôn miệng mỏng tô son đỏ khê khàng nhếch lên mang đầy ý vị của vẻ vui sướng , nhưng không phải vui sướng hạnh phúc mà là một sự vui sướng ngạo nghễ , khiến người nhìn vào thật muốn bay khỏi tại chỗ ngay lập tức .

Cuối cùng khuôn miệng xinh cũng vang lên tiếng nói nhẹ nhàng trầm bổng :

- Cô nói tên cô ta là Diệp Thiên Y ?

Câu hỏi được đặt ra , một người con gái bên cạnh , một vẻ đẹp quen thuộc khiến không ai ngờ tới ...chính là Đường Huệ Nhi . Cô ta đứng một bên với chiếc váy trắng , vẻ mặt dè dặt sợ hãi đáp lại .

- vâng !

- không ngờ ...cô ta lại là một Kim Diệp Nhi thứ 2 cơ đấy ! Xem ra ...lịch sử 3 năm trước phải lặp lại rồi ...

Ánh mắt thâm sâu của người con gái quyền quý trên chiếc ghế đỏ khiến cho Huệ Nhi không tránh khỏi sự thắc mắc .

- Thiệu Anh tiểu thư...ý cô nói là sao ?

Ngay khi câu hỏi của Huệ Nhi được đặt ra , người con gái liền liếc mắt lạnh lùng về phía cô , tạo cho Huệ Nhi cảm giác mình vừa nói ra điều ngu ngốc .

- cô có cần biết không ? Hay là cô muốn đi sâu vào đời tư của người khác không , nếu muốn ...thì tôi sẽ cho cô được toại nguyện !

- Thiệu Anh tiểu thư ! T...tôi nào dám , tôi biết sai rồi ...

- CÚT !!!

Tiếng nói đầy tức giận vang lên chưa đầy 3 giây thì Huệ Nhi đã vội vàng chạy khỏi chỗ đứng của mình hồi nãy nhưng chuyện vẫn chưa hết !

- đứng lại

Kim Thiệu Anh lại một lần nữa cất ra giọng nói đánh tai , ra lệnh cho Huệ Nhi . Không còn cách nào khác , cô chỉ đành đứng tại chỗ , chân hơi run lên . Rồi được ra lệnh quay lại , lập tức một cộp tiền được ném thẳng vào người khiến đôi mắt kẻ đậm tròn to .

- ngạc nhiên ? Đây là tiền công cho việc cô báo cáo cho tôi ...Trên đó có kẹp một chiếc card visit , khi nào cần tôi sẽ gọi cho cô , nên hãy nhớ lấy số của tôi mà bắc máy cho nhanh , không thì đừng trách .

Mọi thứ trước mặt và những tờ tiền bay là tả khiến cho Huệ Nhi đứng hình , người này thực sự là một người con gái không hề tầm thường , mọi thứ đều là xa hoa ...đâu đâu cũng là xa hoa , ngay cả ...việc không ăn trả công cũng làm nên thành một sự việc xa hoa . Cảm giác vùng tiền phong phí này thật giống với hắn , chỉ là thiếu đi sự thuyết phục và có phần khắc nghiệt hơn ... Và mọi thứ đó làm cho cô phải nể sợ ...như khi ở cạnh hắn ...và mọi thứ đó làm cho cô có cảm giác ...người con gái này ...có nét gì đó giống hắn ...

...

Hết Chap 43

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44

* Cô bạn mới quen *...

Buổi vũ hội hôm nay sớm kết thúc trong mắt nó , hôm nay thực sự nó quá mệt mỏi nên ngay khi chuyên mục nhảy kết thúc nó đi về luôn . Mặc dù Nhật Huy có nói là sẽ về cùng nó nhưng nó vẫn cản lại , vì bây giờ nó thực sự chẳng muốn ở gần một ai nữa . Gần nửa tiếng trước , hần vẫn còn đứng đây , vẫn còn ở đây và vẫn để ánh mắt ghét bỏ đó tại nơi này . Nhưng chỉ sau lúc đó vài phút hần đã đi tìm một người con gái khác nhảy cùng , và chỉ sau đó vài phút buổi vũ hội cũng kết thúc tiết mục múa . Và cũng chính lúc ăn tiệc xong , không hiểu sao người nó bắt đầu nóng rực lên , mắt bắt đầu chuyển sang sự lơ mơ , không còn nhìn rõ , nhưng ít nhất nó biết nó sẽ qua bước qua khỏi cánh cửa này được , nơi đây ngột ngạt đông đúc , nó rất muốn về phòng ngay lúc này ...

Nhưng Khi bước chân nó vừa đi đến gần phía cửa thì tai vang lên giọng nói quen thuộc của Tiểu An

- Thiên Y !

Nó mặc dù đã không còn sức nhưng vì muốn che đi sự mệt mỏi và lơ đãng trong đôi mắt nên đã nở nụ cười thật tươi để mắt híp lại và coi như mình không sao , giọng nói hơi khàn cũng cố điều chỉnh cho ngọt lại một chút .

- chuyện gì vậy ?

- sao về sớm vậy ? Mọi người vẫn đang chơi mà ???

- à ...không có gì đâu ..haha ...tao nhớ hôm nay bộ phim tao đang theo dõi chiếu đến tập cuối rồi , về sớm còn xem phim !!!

- mày dở à ? hiếm khi có dịp được đến một buổi tiệc như vậy với tao , vậy mà chỉ vì một bộ phim mà ...mà mày ...mày nỡ lòng nào bỏ tao lại ở đây !!!! Hự ...

- thôi mà ...lần sau trường tao tổ chức tao sẽ lại mời mày đến , chẳng phải ở trong kia vẫn còn có Bảo Hân hay sao ? Mày vào đó ngồi với nó đi ...

- nhưng mà ...

- thôi ...sắp tới giờ chiều phim rồi , tao đi !!!

Nó xách váy mở cửa đi nhanh ra khỏi nơi này , nhưng bước chân chưa đi được bao nhiêu , chỉ mới đến nửa quãng hành lang cuối thì mắt nó đã tối sầm lại , người lao đảo , cuối cùng không chống đỡ nổi ngã rầm xuống mặt đá lạnh băng .

Lúc này ...một bóng dáng mảnh khảnh quý phái đi tới , khuôn miệng xinh xắn nhếch lên thành một nụ cười thật nhẹ nhàng ...đồng thời tiếng nói lạnh lạnh cũng vang lên trong tức khắc .

- đưa cô ta đi !

Và lập tức ngay sau câu nói ra lệnh của cô liền xuất hiện 2 người đàn ông cao lớn lực lưỡng , đi tới vác nó đi nhẹ tênh như không . Chẳng ai biết họ mang nó đi đâu , nhưng nó chỉ biết lúc này toàn thân đã mất hoàn toàn cảm giác , mãi tới sau này nó mới nhận ra ...một chi là một phần ...quan trọng ...nó đã bị đánh thuốc mê vào đồ ăn ...

...

Phòng y tế ...

Trên chiếc giường trắng toát với rèm trắng phủ xung quanh , nó đang nằm nhắm nghiền mắt trên đó , xung quanh là những dụng cụ chẳng chịt treo đầy phòng . Và đặc biệt hơn là cô y tá đứng ngay bên cạnh nó . Chiếc váy ngắn công sở bên trong để lộ ra đôi chân thon dài , khoác ngoài là chiếc áo blue trắng dài gần đến đầu gối , nhưng gương mặt này lại không ai khác chính là người con gái hồi nãy sai người đưa nó đi ...Kim Thiệu Anh ...

Nhìn cô chẳng giống một y tá chút nào , sự thực nếu nói trắng ra thì chỉ hơn nó 1 -2 tuổi là cùng , cong không thì bằng tuổi cũng ok hết . Mái tóc nhuộm vàng có chút bạch kim được búi cao càng làm bừng sáng gương mặt trắng bóc của cô . Đôi mắt phượng sắc sảo nhưng không kém phần quyến rũ cùng là điểm nhấn cho gương mặt thêm sắc nét , chiếc mũi cao hoàn hảo không dính tới dao kéo và cuối cùng là khuôn miệng nhỏ được tô chút son đỏ nhạt tạo nên cảm giác nhẹ nhàng mỏng manh .

Và khi nó mở mắt thì cũng bị choáng ngợp bởi vẻ đẹp thanh thoát của người con gái đứng bên cạnh .

Nhưng nó không để ý lâu đến Thiệu Anh , mà vẫn giữ phép tắc bản thân như thường lệ , một câu đơn giản 3 chữ :

- cô là ai ?

Kim Thiệu Anh có vẻ khá buồn cười với nó , thường thì mọi người sẽ hỏi đây là đâu ? sao tôi ở đây ? rồi mới đến cô là ai ? Vậy mà hôm nay nó lại đi ngược trình tự như vậy , thật khiến cho người như cô thấy tức bực ...

- cậu có thể hỏi câu khác nào trước câu này được không ?
- sao lại xưng cậu ? cô đang mặc đồng phục y tế mà ....à không ...nhìn mặt này không thể nào là giáo viên được ?

Nó có chút ngờ vực mà ngồi phất dậy , mặt đối mặt với Thiệu Anh để nói chuyện .

- cậu đã đúng , tôi không phải giáo viên trường này và càng không phải học sinh trường này ?
- vậy sao cậu ở đây ?
- cậu thật ngốc , trường này đâu đề luật không phải học sinh không được vào .
- nhưng mà cậu đang mặc đồ giáo viên y tế !

Nó gần như muốn đánh mặt lại khi phải đối đáp với những loại người ngang ngạnh như vậy , phiền phức mà cũng thật đau đầu , vòng vo mãi cũng không trở về chủ đề chính được !

- thôi thôi , không đùa cậu . Sắp tới tôi sẽ đến đây học , tôi là du học sinh mới chuyển về nước ....
- tôi không muốn nghe mấy lời đó , tôi muốn nghe câu trả lời của cậu : tại sao cậu ở đây với bộ đồ y tá và tại sao tôi lại được đưa tới phòng y tế ?

Kim Thiệu Anh nghe xong mà thực muốn phát điên , nó nghiêm túc hơn cô tưởng và cũng có chút khó gần và khó tiếp cận . Đường đường là tiểu thư cao quý vậy mà phải đi lặn lội với nó , cảm giác thân mình bị vấy bẩn nhanh chóng lan tỏa khắp ý nghĩ của cô . Nhưng lúc này không phải lúc để nổi cáu nên gương mặt kia vẫn rành buột nụ cười tươi trên đó .

- à , tôi có quen với giáo viên ở đây , cô ấy bạn nên nói tôi trông hộ , xem có ai tới bị thương thì lấy thuốc cho thôi , còn lí do sao cậu tới được đây thì tôi không biết , tại lúc tôi tới thì cậu đã nằm trên giường rồi .

Nó không trả lời hay phản ứng luôn ngay sau đó , mà mắt chỉ hơi nhắm lại như đang cố nhớ xem chuyện gì đã xảy ra trước đó , nhưng đầu đau liên hồi , giật liên tục khiến nó chẳng hoạt động não thêm được tí nào nữa .

Tạm thời nó đành tin lời của Thiệu Anh , nhưng có vẻ khi người đang mệt mỏi nó không muốn nói chuyện với ai , cuối cùng chỉ nằm xuống rồi nhắm mắt vào với ý định...ngủ tiếp .

Nhưng có vẻ Thiệu Anh không muốn thế , nên mới kéo kéo lấy tay của nó , nhận ra sự ấm nóng từ lòng bàn tay khác truyền tới mắt nó mới dần dần mở ra .

- chuyện gì ?
- phù ...cậu nghe về khó gần quá nhỏ ?
- tôi đang mệt !
- mệt thì không cần nói chuyện sao ?
- cô có thấy là cô hơi nhiều chuyện hay không ?
- không hề ...bởi vì ...tôi vốn dĩ rất ít bạn !!!

Nói tới đây bất giác trong ánh mắt của Thiệu Anh hiện lên vẻ rất đáng thương và tội nghiệp , trong ánh mắt đó còn đọng lại chút ưu tư khó nói .

Nó không biết lúc này mình nên làm gì , nhưng sự cô đơn trong mắt của người con gái đối diện lúc này làm nó thấy đồng cảnh ngộ .

Biết là mình đã trở thành bạn gái của hắn , trở thành bạn gái của kẻ nhà giàu có tiền , nhưng liệu như thế nó có nhiều bạn được hay không , còn chưa kể ...huống hồ sau vụ ngày hôm nay rất có thể hắn sẽ chia tay với nó nhanh thôi ...và rất có thể nó sẽ lại trở thành nạn nhân trong số những nạn nhân đã từng làm người yêu của hắn ...Và nó sẽ lại bị cô lập ...không có bạn bè ...sự cô đơn lúc đó chắc chắn sẽ lại ủa về sớm thôi .

- tôi hiểu ...cảnh ngộ của cậu ! Vì có lẽ ...tôi cũng sắp giống như vậy rồi !

Giây phút lời nói thừa nhận đầy thông cảm của nó vang lên như một cục vàng rơi xuống tay dân nghèo . Ánh mắt lúc đó của Thiệu Anh bùng sáng lên tức khắc , miệng lại một lần nữa theo bản năng mà nhếch lên vẻ đắc trí . Nhưng lại nhanh chóng trở về sự đáng thương như lúc ban đầu .

- cậu cũng ...không có bạn hay sao ?

- cũng không hẳn ...nhưng ít thôi

- vậy sao ? Vậy thì chúng ta quả thực đồng cảnh ngộ rồi ...

- ừ !

- chúng ta làm bạn được chứ ?

Thiệu Anh với vẻ mặt hờ hờ dơ một tay ra trước mặt nó với ý muốn làm quen , và chắc chắn nó cũng không hề ngần ngại gì về việc này . Theo như những gì nó thấy hôm nay , Kim Thiệu Anh hoàn toàn là một cô gái tốt và đáng được yêu quý , mặt xinh duyên dáng , cười thì tươi hết nấc rồi , mà cũng hóm hỉnh đáng yêu ...

Có lẽ ...đây là người con gái đẹp nhất nó từng gặp qua ...vậy mà cũng có ít bạn bè , điều này khiến nó khó hiểu . Nhưng rồi nó cũng không nghĩ nhiều , đã là bạn nên nó sẽ không xét nét gì mấy việc này , bởi vốn dĩ nó cũng không phải người đa nghi .

- tên cậu là gì ?

Thiệu Anh thấy nó im lặng từ nãy giờ nên chủ động lên tiếng trước .

- Diệp Thiên Y

nó nhanh chóng đáp lại

- Diệp Thiên Y...tên cũng đẹp nhỉ ?

- vậy còn cậu ?

-Kim Thiệu Anh .

- tên đó cũng đẹp mà .

-hahaha , cậu thật là biết trả miếng đấy !

- cậu cũng vậy mà ...

- hahaha ...

Tiếng cười lanh lảnh vang mãi trong căn phòng y tế . Tới khi trò chuyện được một lúc thì Thiệu Anh mới đi sâu vào vấn đề mà vốn dĩ bản thân mình muốn hỏi nhất . Cô muốn biết về những gì đã trải qua giữa nó và hắn , như vậy sẽ càng dễ dàng hành động hơn .

- nè ! Cậu và bạn trai đang xảy ra chuyện gì vậy ?

- sao đột nhiên hỏi vậy ?

Nó dùng ánh mắt thắc mắc khó hiểu liếc qua chỗ của Thiệu Anh .

-có gì đâu , chỉ là muốn biết thôi . Sao vậy ? Không được sao ?

- không ...không phải không được mà chỉ là không có gì để kể thôi

- không có gì ?

- phải

- chắc chứ ?

- không có gì là không có gì , sao phải chắc hay không ?

- ồ , thấy cậu có vẻ chán đời thôi , nghĩ đang xảy ra chuyện gì với bạn trai hoặc xích mích gì đó , nên mới hỏi để chia sẻ cùng , ai dè không có gì !

Thiệu Anh nhìn nó với vẻ mặt khá thất vọng , mặc dù thực sự không muốn nhìn thấy vẻ mặt này của bất kỳ một đứa bạn nào của mình , nhưng cho dù nó ngu tới đâu cũng sẽ phân biệt được cái gì nên nói cái gì không nên nói , mà cho dù có nói hay không không quan trọng , chỉ là Thiệu Anh mới là bạn mới quen , nói là nó không tin tưởng cũng không phải nhưng nếu nói mà để tin tưởng thì nó hoàn toàn không thể , trên đời này nó đã thấy bao nhiêu loại người rồi chứ ? 2 mặt hiện nay dài rắc khắp nơi , đào ra hiểm lẩn mới được kẻ 1 mặt , mà những người như thế thì làm gì có chuyện vừa gặp đã biết được ngay . Kim cương lấy ra từ trong mỏ dính bẩn còn phải rửa sạch mới thấy được mặt sáng , huống hồ lòng người khó đoán thì biết thế nào được ...Nên tốt nhất vẫn nên im lặng , tốt cho nó mà cũng tốt cho hắn ... Và hiện giờ nó cũng chỉ nghĩ được như vậy !!! Không hơn không kém ...

....

Hết chap 44 * 22/9/2015*

Chap 45 * 23/9/2015*

P/s1 : Chap này hơi ngắn , xl m.n nha >_<

P/s2 : Ad kiểm tra 15' các môn xong hết rồi , bắt đầu từ hôm nay trở lại lịch như bình thường nha . Ngày 23/9 tức là thứ 5 tuần này ad được nghỉ học , có gì đến được sẽ ra liền 2 chap . Vậy nha

#Yêuánhà <3 <3 <3 * :-* *

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45

* nhận ra...*

....

Sau khi cảm thấy người khỏe hơn , nó tạm biệt Thiệu Anh để ra về . Hồi nãy vì không kể cho Thiệu Anh nghe được chuyện của hấn , nên nó đành kể cho cô nghe về tình cũ của mình ngày xưa ...Nhất Hoàng Quân ...người mà nó đã tốn công tốn sức , tốn tiền tốn tâm để tỏ tình đi tỏ tình lại , thậm chí còn tự tay làm bánh để tặng kèm theo cả tình yêu vào đó , vậy mà lần nào cũng tay cầm quà trở về , mặt đi thì hừng khởi mặt về thì buồn thiu , vậy là tính trên đầu ngón tay 5 lần tỏ tình đều bị từ chối hết ...

Và nó nhớ nhất vào một lần , nó đã có ý định tỏ tình lại nhưng không ngờ bất gặp cảnh tượng người con trai đó cùng ân ái với một người con gái khác ngay tại sân sau của trường . Mọi thứ ngay lúc đó như sụp đổ .

Nghĩ lại quãng thời gian trước đó nó cũng không ngờ tới ...một người con trai làm lòng nó rung động lần đầu ...một người con trai khiến nó bỏ ra nhiều thời gian học hành để chú tâm vào những việc mà chính nó cũng chưa từng làm qua ...Thế mà nhận lại chỉ là con số 0 tròn trịa , chẳng hơn chẳng kém ...Chính từ lúc đó nó dần dần chẳng còn cảm giác muốn yêu ai ...muốn rung động với ai ...

Quay trở lại với hiện tại , khi nó nói ra tên của người yêu cũ nó từng yêu thì Thiệu Anh có vẻ tồn tại một chút gì đó rất khó hiểu , dường như cô đã quá quen với cái tên này rồi , nên không tránh khỏi chút rối rắm trong mắt .

Và khi đã hiểu rõ ra mọi chuyện thì về mặt lại trở nên thoải mái một cách khó lường . Nhất thời nó không nắm bắt kịp khi nhìn thấy vẻ mặt ấy .

Mãi sau khi nó trở về , Thiệu Anh ở lại phòng y tế . Rút chiếc điện thoại ra gọi cho một người .

Lập tức tiếng nói của một người con trai có tông giọng khá vang từ bên kia truyền sang .

- chuyện gì Thiệu Anh !?

- Hoàng Quân à ! Tôi nghĩ ....tôi sắp sửa ra mắt anh một món quà rồi đấy ?

- Thiệu Anh ? Em đang nói gì vậy ?

- nghe đây ! Từ bây giờ cho đến tuần sau , tốt nhất anh nên dọn về biệt thự của tôi sống ...

- nhưng tại sao ?

- tại sao ? chẳng phải đó vẫn luôn là điều anh mong muốn à ?

- nhưng lý nào em lại đồng ý nhanh như vậy ?

- anh đừng có nhiều chuyện , tôi không nói chuyện với anh nữa , tôi có việc . Nhớ lấy , 2 tiếng nữa anh phải có mặt tại nhà tôi , và bắt đầu từ lúc đó anh phải làm theo tất cả những gì tôi đề ra ...

Nghe Thiệu Anh tuôn ra một tràng dài thì đáp lại câu nói ấy mới đầu chỉ là sự im lặng , nhưng rất nhanh sau đó thì một tiếng " ừ " vang lên làm cô không nén nổi nụ cười nhàn nhạt trên đôi môi .

Liên sau đó Thiệu Anh đóng sầm cánh cửa phòng ý tế lại . Tiến về phía khu ký túc xá năm 2 . Đứng trước cánh cửa phòng vip 1 , và không phải phòng nào khác lại chính là phòng của hấn . Ẩn sâu trong chiếc kính râm đen là ánh mắt đầy vẻ lí thú kèm theo đó có chút mong đợi sau tiếng chuông cửa .

Mấy giây ngắn ngủi sau đó một gương mặt với mái tóc hơi rối và bộ đồ thoải mái được khoác trên người của hấn hiện ra trước mặt Thiệu Anh .

Có vẻ như đã biết trước cô nàng sẽ tới đây nên vẻ mặt của hấn vẫn rất hồ hởi , một câu đơn giản chỉ để xác nhận lại vấn đề của hấn vang lên :

- tới đây làm gì ?

- sao anh lại hỏi em câu đó ?

Thiệu Anh nũng nịu quanh túi xách vào trong phòng rồi choàng 2 tay ra ôm lấy cổ hấn , chân kiễng lên định hôn nhưng hấn đã dùng ánh mắt chán nản mà ngắt đi mọi thứ làm cho sắc mặt của cô đen lại .

- anh quả thực đã chẳng còn chút cảm giác gì với em rồi Thế Phong !

Đi nhanh vào bên trong Thiệu Anh lên tiếng , bức bối ngồi xuống chiếc ghế sofa dài .

Hấn ngán ngẫm đóng cửa rồi đi về phía tủ lấy ra chiếc khăn tắm khoác lên vai , đang định bước vào phòng tắm thì một chiếc gối bay đến , phản xạ nhanh nên hấn đã kịp thời né được . Nhưng đôi mắt lạnh băng lại ném về phía của Thiệu Anh .

- cô muốn gì đây ?

- MUỐN GÌ ? ANH HỎI EM MUỐN GÌ ? EM MUỐN ANH BỎ NGAY HÌNH ẢNH CON NHỎ ĐÓ RA KHỎI ĐẦU .

- cô nghĩ nếu tôi xóa đi hình ảnh của cô ta trong đầu thì cô có cơ hội lên vào ?

- anh nói gì ?

- cô đang không hiểu hay giả vờ không hiểu . Nghe đây Kim Thiệu Anh ...trước giờ tôi chỉ coi cô là em gái , không hơn không kém , vậy nên tốt nhất cô nên biết rõ vị trí của mình ở trong lòng tôi để hành xử cho đúng mực !

- nói vậy là trước giờ em chả là gì trong mắt anh ?

- tôi sẽ vui nếu cô nhận thức ra điều đó sớm hơn .

- vậy thì em sẽ chiếm lấy trái tim anh bằng mọi giá ...

- cô thôi đi !

- EM KHÔNG THÔI , MẤY NĂM TRƯỚC CŨNG VẬY , DIỆU NHI NÓ CÓ THỂ CÓ ĐƯỢC TRÁI TIM ANH , CÒN EM THÌ KHÔNG ! DIỆU NHI NÓ KHÔNG CÓ GẮNG NHƯ EM VẬY MÀ NÓ ĐƯỢC HƯỞNG TÌNH CẢM TỪ ANH . VÀ BÂY GIỜ CÀNG TỆ HẠI HƠN KHI EM LẠI PHẢI NHÌN CẢNH ANH YÊU MỘT ĐỨA CON GÁI THẤP HÈN . BAO NHIÊU NĂM NAY EM ĐÃ Ở GẦN ANH , CÒN NÓ THÌ Ở GẦN ANH ĐƯỢC BAO LÂU ??? ...HUHU ...HỨC ...

Thiệu Anh đau khổ mà nước mắt giàn giụa , cô đã to tiếng và tức giận tới mức người đứng thẳng dậy . Ánh mắt bây giờ không rõ là đã thay đổi như thế nào , chỉ còn lại gương mặt đã đỏ bừng lên bởi nước mắt ...

Lập tức một bàn tay đưa ra kéo lấy Thiệu Anh vào lòng .

Hấn ôm chặt người cô trong lòng mình ...

Đối với hấn Thiệu Anh quả thực cũng chỉ đơn giản như một người em gái , quan hệ bố mẹ 2 người khá tốt . Ngay từ nhỏ hấn và Thiệu Anh cùng với Thế Lâm đã chơi rất thân với nhau . Nhưng do một số chuyện mà sau này cả 3 có chút thay đổi rõ rệt và nhất là hấn với Thế Lâm , cả 2 đều đã không còn coi nhau như người nhà , vì hấn sớm ý thức được sự có mặt của Thế Lâm trong gia đình là không cần thiết và Thế Lâm cũng hoàn toàn không ưa được hấn vì hấn mang danh phận hoàn hảo hơn cậu . Còn với Thiệu Anh , cô vẫn luôn luôn dõi theo , nhìn theo hấn ở bất cứ nơi nào , ở bên cạnh người khác có thể cô chỉ là một con cáo già hiểm độc mưu kế , nhưng chỉ cần ở cạnh hấn , cô sẵn sàng bỏ đi cái lớp mặt nạ chứa đầy sự mệt mỏi đó để trở thành một con mèo nhỏ ngoan ngoãn , nhưng hấn cứ mãi đẩy cô ra xa ...xa và càng xa ...không biết từ khi nào sự xa cách ấy đã hình thành nên một bóng đen trong tâm trí Thiệu Anh . Cái bóng đen ấy có thể vỡ bất cứ lúc nào và có thể làm cho cô đau khổ bất cứ lúc nào ...

Bao lâu nay hấn đã không nhận ra điều đó , cái ôm ngày hôm nay thay cho một lời xin lỗi ...thay cho một lời xin lỗi của một người anh đối với người em gái của mình .

Nhưng cái ôm này đã được hiểu theo nghĩa khác bởi một ánh nhìn từ phía bên kia . Quả thực là đúng lúc ...nó đã về tới phòng . Nó đã mệt mỏi mà nằm lên chiếc giường ...vậy mà vận đen vẫn bám theo nó , cho nó nhìn thấy cảnh tượng này . Lúc này tim nó tràn đầy sự quặn thắt , lòng cảm thấy bối rối hơn bao giờ hết . Người con gái mà hấn đang ôm kia lại chính là bạn mới quen của nó . Nó bối rối vì không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì và vì sao Thiệu Anh lại ở đó , quan trọng hơn quen hệ của cả 2 là gì ! nó hoàn toàn không biết . Và nó quặn thắt bởi một lí do thôi ... nó đang ghen ...nhưng cảm giác

ghen này đối với nó khác lạ vô cùng , mọi thứ đảo lộn lại ...nó không biết bây giờ mắt mình có đang nhìn vào sự thật hay không , ý nghĩ mông lung bao trùm lấy nó . Nước mắt không biết từ lúc nào đã tạo thành lớp sương mù trắng xóa trong đôi mắt mệt mỏi kia , nó nhắm mắt lại ...để không phải nhìn thấy cảnh tượng ấy ...nó nhắm mắt lại ...để cho dòng nước mắt trôi đi ...cuốn theo những nỗi niềm trong tim nó .

Rất nhanh thôi ...nó nghĩ mọi chuyện sẽ qua đi . Và rất nhanh thôi ...nó đoán cuộc tình này sẽ không thành ...Và cuối cùng ..cũng sẽ rất nhanh thôi ...hắn sẽ không còn là người quan trọng trong tim nó nữa ...Mọi chuyện sẽ kết thúc ...

.....

Anh này ! Chuyện tình mình tới đây là hết nhé .

Mọi thứ trong em đã vỡ òa theo năm tháng

Em không biết mình còn có đủ can đảm để nhìn sâu vào đôi mắt của anh nữa hay không ?

Nhưng em đoán bây giờ hình ảnh của em trong mắt anh đã thay bằng hình ảnh khác

Em yêu anh ...vẫn còn yêu anh rất nhiều ...

Nhưng nếu một trong 2 chúng ta đã thực sự muốn buông tay

Thì em đã không còn niềm tin để níu kéo anh lại nữa

Tại bầu trời kia ...một ngày hoàng hôn không xa ...

Em hy vọng anh vẫn còn nhớ tới hình ảnh của em dù chỉ là một chút khi nhìn vào nó

Còn em...em không sao ...em vẫn ổn ...em chắc mình sẽ quên được anh thôi

Lời cuối cùng em muốn nói ...

Em đã rất hối hận khi không giữ được anh bên cạnh em ...

Em hối hận cho những cư xử sai trái và lầm lỡ của mình

Em không đòi hỏi sự luyến tiếc của anh

Và em cũng không đòi hỏi phải được anh nhớ về em khi mình xa nhau ...

Nhưng hãy cho em một câu trả lời rằng có phải

" anh đã từng yêu em hay không ? "

....

Hết chap 45 * 24/9/2015*

...

Chap 46 *25/9/2015*

...

Chap 47 *25/9/2015*

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

* Lời mời dự tiệc * ....

Mọi thứ nhạt nhòa qua đi trôi cùng theo giấc ngủ của nó . Đôi mắt đắm nước đã say lại từ lúc nào không hay . Và cho tới khi nó đã không còn ý thức được gì nữa thì cũng là lúc Tiểu An với Bảo Hân mò về . Cởi giày dép ra đây một mồi trong người , Tiểu An bay đến phía giường nó nằm chồm sang bên cạnh . Bảo Hân cũng không kém phần , lao đảo với 2 cái má ửng hồng mà đập người cái rầm xuống chiếc sofa giường , cả 2 thở như trâu . Nhưng có vẻ mặt Tiểu An có phần bức xúc hơn rất nhiều , một lúc sau đó không chịu được liền vớ ngay cái gối bên cạnh ném bộp cái xuống đất .

- MẸ CHA NÓ !!!

Bảo Hân nghe xong dơ tay ngoáy ngoáy lấy cái lỗ tai sắp sửa bị rụng rời ra của mình , mặt nhăn như táo tàu .

- tức cái nổi gì con mụ kia , nguoi bị thế cũng đáng đời !

- im mồm ngay cho ta !!!

Tiểu An liên tục làm cái miệng gừ gừ như chuẩn bị cắn Bảo Hân , làm cho nhỏ ái nam ái nữ kia phải dơ tay đầu hàng và tâm trạng cũng thấy rất buồn cười vì nhìn nhỏ An bây giờ thật chả khác nào ...cờ hó cả ...o.O

- mà được thiếu gia mét 9 quan tâm sướng chết cha chết mẹ ra mà còn bày đặt !

- ai thèm bày đặt , ta thèm với nguoi có sống 10 kiếp nữa ta cũng không thèm yêu cái tên sào chộc cút đó .

- chả cần nguoi yêu hần , hần cũng sẽ chả thèm yêu nguoi . Một con nhỏ vừa lùn , vừa xấu , lại như con cá mắm nữa chứ . ăn thì nhiều , ở thì bẩn , hờ cái là khóc , động tí là dỗi ...mẹ ! đúng là đồ bánh bèo chính hiệu mà ...

- AAAAAAAAAAAAA...TA ĐÁNH CHẾT NGƯỜI , TA ĐÁM CHẾT NGƯỜI , ĐỒ DỐ HỜI ...

Tiểu An nghe một tràng dài lời nhận xét vô số tội của mình từ con bạn thì điên đầu liên tục tung chiêu liên hoàn chương gối rồi liên hoàn chương đồ , cuối cùng đang định liên hoàn chương quần áo xong phi thì một cái gối khác từ xa bay bộp cái vào đầu làm cho nhỏ tí thì ngã về phía trước .

Vừa quay lại định chửi thì về mặt đen xì của nó đã một phát đập vào mắt ...

Nhìn là biết tâm trạng nó đang không vui ...

-có...có chuyện gì vậy ?

Tiểu An mặt toát bao nhiêu mồ hôi hột , nuốt nước bọt ừng ực nhìn nó .

Bảo Hân cũng thôi không đại chiến đồ đạc nữa mà quay đi chỗ khác , tránh cái ánh mắt giết người tức khắc của nó ra ...

- Tại bây có để cho ai ngủ yên không , NHÌN ĐI ...NHÌN ĐỒNG HỒ ĐI ...bây giờ là hơn 11 giờ rồi , có còn sớm sửa gì nữa hay không ? Có đùa nhau thì chuyển khẩu ngay vào trại tâm thần đi . Và nếu có ý định vào thật thì trước khi đi nhìn lại cho tao cái phòng này cái ...nhìn nó có khác gì bãi rác được đồ từ xe rác ra không ? Đồ đạc ném lung tung , gối ghiech bay khắp nơi ,...NGỦ THÌ KHÔNG NGỦ , PHÁ LÀ GIỎI . Hôm nay tao đã mệt lắm rồi , chúng mày im đi để tao còn ngủ .

Nó càng nói thì mặt càng trở nên bức xúc và sự tức giận hiện ra rõ rệt , nó khó chịu rất nhiều và bây giờ nó không muốn sống trong cái cảnh này nữa . nó nghĩ rằng ngủ một giấc rồi thì mọi chuyện sẽ ổn , nhưng bây giờ có tỉnh lại thì có nhìn thấy thứ gì xung quanh thì nó đều chán ghét , nếu bây giờ có thể chết được dễ dàng mà không vướng bận điều gì thì nó cũng sẵn sàng mua thuốc về mà tự kết liễu cuộc đời mình cho cái cảm giác khó chịu kia nó không lộng hành trong trí óc được nữa . Nhưng không may nó còn quá nhiều điều cần phải làm , còn quá nhiều mục tiêu cần hoàn thành và quan trọng là còn quá nhiều luyến tiếc cho những gì đã qua ...

Không hiểu bây giờ nước mắt có gì lại rơi lần nữa . Nó không ngờ tới là từ ngày tới trường này nó lại phải khóc nhiều như vậy , nhiều tới nỗi nó ngỡ như mình đã cạn đi hết nước mắt...

Tiểu An nhìn nó trong bộ dạng chưa bao giờ thấy này thì liền nhận ra một điều ...nó đã trải qua một chuyện gì đó rất shock mà ngay cả nhỏ cũng không biết . Nhưng cho dù chưa bao giờ thấy thì nhỏ vẫn hiểu ...hiểu nó hơn ai hết ...bây giờ nó không muốn gần ai ...không muốn nói chuyện với ai ...tâm trạng nó đang không tốt ...Nên cuối cùng chỉ lủi thủi bỏ ra phía giường đối diện mà lăn ra ngủ , tâm trạng cũng chẳng còn để tâm tới chuyện thay đồ đi ngủ .

...

Mấy ngày trôi qua trong yên lặng , nó không gặp hần , không nói chuyện với hần , không tin nhắn , không gọi điện . Điều này làm nó trở nên thất thần hơn

bao giờ hết , việc học trở nên chệnh mảng hơn , làm việc gì cũng không chú tâm hết mình được . Nhật Huy đạo này có show diễn tại thành phố khác nên lại càng không thể biết tình hình của nó , nhắn tin nó cũng chẳng trả lời , mà có yêu cầu gọi lại cũng chả thấy hề hấn gì !

Qua chuyện lần trước nó thấy tại phòng hấn , căn bản Thiệu Anh vẫn tới tìm nó như bình thường , thậm chí còn tỏ ra như không có gì và 2 người vẫn hay cùng Tiểu An và mấy người khác xuống căn-tin . Lần này Thiệu Anh nhập học là một cú shock đối với nam sinh trong trường , cô đến mang theo một làn gió mới cho trường học , sự tươi mới và chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi mà Thiệu Anh không biết đã bày ra bao nhiêu trò làm vui lòng mọi người , những bữa tiệc nhỏ thường xuyên được tổ chức , và khi nhìn thấy mọi chuyện ...nó ngỡ như những gì Thiệu Anh chia sẻ với nó tại phòng y tế toàn là giả dối cả . Không có bạn bè ? không có bạn bè vậy mà giờ chỉ chớp nhoáng thôi đã có hàng đống hàng đàn ra đó , nó không hiểu rốt cuộc có phải do mình đã mất niềm tin vào người bạn này , hay do chuyện vừa qua khiến cho nó không còn muốn tin vào Thiệu Anh nữa ?

Đang mãi mê suy nghĩ thì một cánh tay bất chợt đập vào bả vai nó , tiếng nói quen thuộc của Thiệu Anh vang lên :

- HEY !!!

Nó quay ra thì thấy nhò đứng ngay đằng sau !

- sao ra căn-tin mà không rủ người ta .

Thiệu Anh nói xong liền tự nhiên ngồi xuống cái ghế bên cạnh nó , gọi một đĩa đồ ăn với gà chiên , khoai tây lắc , coca và hamburger .

- à , tại đói quá , quên rủ ! :)

- vậy à ?

- ukm

- mà nè ...

- ?

- cuối tuần rảnh không ?

- chắc có , mà sao ?

- à , tính rủ Thiên Y đi chơi đó mà

- chơi đâu ?

- đi đến nhà mình .

- làm gì ?

- chơi thôi , tại mình còn mời thêm mấy đứa bạn là con trai nữa , muốn giới thiệu cho cậu đó mà !

- không cần đâu , mình chưa định có ý muốn quen bạn trai mới . Mà sao ...cậu biết được vụ mk chia tay với bạn trai

Thực ra nó và hấn trên thực tế vẫn còn yêu , nhưng theo như tình trạng bây giờ thì chả ai nghĩ còn yêu , nên nó đoán chắc Thiệu Anh cũng là do nghe tin đồn , nhưng vẫn nói ra , nhưng ai ngờ hỏi xong thì trong ánh mắt của Thiệu Anh thoáng hiện lên một vẻ gì đó chế nhạo khiến nó khó hiểu vô cùng .

- sao vậy ? _ nó

- hà ...không sao ! mình chỉ nghe mọi người đồn vậy thôi , nếu cậu không thích có thể không đi ,nhưng nếu cậu không đi thì mình sẽ buồn lắm đó .

Thiệu Anh dùng ánh mắt tui nhục nhìn nó , nhìn thì đúng quả thực rất bi thương nên nó không nỡ phụ lại lòng bạn mình .

- vậy mình có thể rủ thêm bạn đi cùng ?

- oh ....

- sao vậy ?

- mình quên nói mất , mình đã đặt sẵn chỗ nhất định chỉ có 15 người thôi , bây giờ đặt lại thì phiền phức lắm !

- ờm , thế có lẽ mình sẽ đi !

- sao lại có lẽ ?

- cũng chưa biết được thế nào , tại vì ...

- không được , cậu nhất định phải đi , nhớ đó ...8h tối tại biệt thự A đường số 24 , gần ngay đây thôi , nếu cậu ngại đi mình sẽ nhờ người tới đón cậu . Bằng mọi giá cậu phải tới , cậu biết không ?

Nó còn chưa kịp nói hết câu của mình Thiệu Anh đã nhào tới cầm lấy tay nó , ánh mắt rất cương quyết và chờ đợi .

Không biết phải làm gì nữa nó đành gật đầu đồng ý với Thiệu Anh, cho dù là lòng cũng không muốn đi lắm , tại chỉ vì thấy thái độ của Thiệu Anh cương quyết quá , nhưng lại không nghĩ tới sẽ hỏi lý do vì sao cô lại cương quyết mời nó đi như vậy , trong khi nó chẳng có tiền , chẳng có vẻ ngoài đẹp đẽ và cũng chẳng đem tới lợi nhuận cho ai ? Vậy thì có gì Thiệu Anh lại cần sự xuất hiện của nó như vậy ?

Tất cả vẫn chỉ là con số 0 chưa có lời giải đáp ...

....

Hết chap 46 : * Lời mời dự tiệc *

...

Chap 47 : * Gặp lại tình cũ *

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47

* Gặp lại tình cũ * Phần 1 .....

Trở về với căn phòng ký túc xá trống rỗng không bóng người trong buổi chiều tà mang chút đượm buồn , nó căng thẳng nhìn sang căn phòng đối diện kia , mà lòng thấy nhức nhối kinh khủng , có lẽ do nó chưa kịp làm quen với việc thiếu đi hân , hay do nó chỉ đang gượng ép chính bản thân mình phải tỏ ra đáng thương như thế này , mọi thứ đều khiến nó thấy đau đầu...

Cuối tuần cũng sẽ diễn ra nhanh thôi , thú thật , nếu cứ giữ tâm trạng như vậy chẳng mấy chốc nó muốn chết thôi ...và lại với tâm trạng này đi ra đường quả thật không phải ý hay chút nào , căn bản điều này làm nó không được thoải mái , nhưng vì đã hứa với Thiệu Anh rồi , nên nó vẫn phải đi thôi , nó không quen thất hứa và cũng không quen lừa dối ai bao giờ , vì chính bản thân nó cũng sợ điều này ...

Nhưng chỉ cần nghĩ tới Thiệu Anh nó sẽ lại nghĩ tới vụ ngày hôm đó ở phòng hân , mọi thứ như mập mờ trước mắt nó , xét cho cùng thì nó cũng không biết rõ mối quan hệ giữa Thiệu Anh và hân là như thế nào nhưng cái việc đó đã làm nó xuất hiện trong đầu hàng trăm hàng nghìn những ý nghĩ vớ vẩn khác nhau , lộn xộn và rối bời hơn lúc nào hết . Nó sợ cái cảm giác khi nghĩ tới chuyện này , cái chuyện mà có thể nào hân và Thiệu Anh đang yêu nhau , cái chuyện mà có thể nào do hân đã chán nó và muốn đi tìm 1 người mới ...

Chính ngay lúc này cửa phòng hân bất chợt được đẩy ra , nó đứng phoi quần áo ở ban công thì Thiệu Anh xuất hiện ngay trong tầm mắt nó , chiếc áo trên tay rơi xuống , nó ngỡ ngàng vì Thiệu Anh có chìa khóa phòng của hân ? Ánh mắt lại mông lung như trước mắt mình đang diễn ra một bối cảnh khiến cho người ta không tin được . Thiệu Anh nhìn thấy nó trong bộ đồ vải bình thường , còn cô thì mặc chiếc váy đen ôm sát sang trọng . Và nhẽ ra trong tình thế này loại người dễ khinh dễ bỏ như cô thì có lẽ đã phỉ báng nó từ lúc nào nhưng chẳng ai ngờ lòng người khó đoán , Thiệu Anh lại là một con cáo già một khi đã có được kịch bản trong tay quyết diễn cho hết vở kịch rồi mới ngồi thưởng thức cái kết của nó .

- Ay yo ...ai đây ???

Thiệu Anh nở một nụ cười mỉm nhẹ nhàng rồi đưa ánh mắt hết sức quyến rũ về phía nó , tay chống cằm đặt trên thành ban công , khuôn miệng nhỏ xinh mang chút màu đỏ tươi của son nhẹ nhàng nhếch lên như đang thấy thú vị với người con gái trước mắt ...

Nó nhìn chằm chằm vào Thiệu Anh như đang nhìn 1 con người hoàn toàn xa lạ , miệng không nhếch nhác thêm tí gì , đáp lại câu chào mang hàm ý hỏi và khinh bỉ kia chỉ là sự im lặng đến lạ thường của nó . Thiệu Anh có lẽ cũng nhận ra sự thắc mắc của nó về chuyện cô có chiếc chìa khóa trong tay , đương nhiên là đối với nó thì sẽ là như vậy rồi , vì vốn dĩ nó đâu biết quan hệ của Thiệu Anh với hân là gì nên cho dù Thiệu Anh có nói thêm hàng nghìn câu thiếu sự thật thì nó cũng đâu thể chạy đến hỏi hân và xác minh được ngay lúc này , tại bây giờ 2 người vẫn đang trong quá trình giằng co khó bỏ ...

- Cậu...cũng ở đây sao ?

Thiệu Anh một lần nữa vẫn lại là người lên tiếng hỏi nó , cho dù điều này làm cô không thích , nhưng sắp tới có một sự kiện mà cô không muốn thiếu mặt nó nên suy cho cùng bây giờ cũng phải nhẹ giọng khiêm nhường cả , tất cả là vì mục đích của cô , và tất cả cũng là vì không thể thiếu đi nó để hoàn thành mục đích này .

Và dĩ nhiên lần này nó cũng không thể cứng đầu mà im lặng được nữa , đành phải dơ tay chào với vẻ mặt lạnh và trở lại là sự chào hỏi với một cái cười mỉm không mấy tươi tắn .

- Uk , mình là học sinh trường này , ở đây luôn .

Nghe nó nói xong Thiệu Anh cũng cố tình để lộ ra vẻ mặt bất ngờ như chưa từng được nghe qua chuyện này .

- Ohh...ra vậy , không ngờ là lại trùng hợp như thế :)))

- trùng hợp ? _ nó ngạc nhiên hỏi lại

- À , thì cái phòng mình đang đứng đây , là phòng của vị hôn phu của mình .

.

.

.

.

.

5 giây nó chết lặng với câu nói quá mức bất ngờ của Thiệu Anh , người không nhúc nhích , hành động không có , và ánh mắt cũng dừng luôn , y như một bức tượng cứng đờ , không hơn không kém

Và trong cùng lúc đó , một cái nhếch mép chứa rõ sự vui mừng trong đôi mắt sâu thẳm kia thật khiến cho người ta nhìn vào thấy lạnh người .

- Cậu ...nói sao cơ ?

- Cậu bất ngờ sao Thiên Y ? Anh ấy , người con trai ở phòng này , Dương Thế Phong là ...vị hôn phu của mình :)

- Hôn...hôn phu

- Phải , bọn mình đã có hôn ước với nhau rất lâu rồi nhưng tại vì mình có việc phải xa anh ấy một thời gian nên không có cơ hội để tiếp xúc với nhau , nhưng bọn mình vẫn qua lại bằng zalo , fb , Mess , đủ thứ,.. nói chung là dù xa nhau nhưng tình cảm vẫn rất đi lên và ...mỗi năm anh ấy vẫn thường gửi quà rất nhiều quà cho mình , cậu có cần xem một vài món không ? :)

Thiệu Anh càng nói lòng nó càng thất lại , từng câu nói , từng chữ một đều làm cho lòng nó đau như dao cắt , sao mọi thứ có thể tồi tệ đến như vậy chứ , nó không ngờ và càng không thể tin được , người nó yêu lại là người đã có tình đã có hôn sự với người con gái khác . Trái tim như bị xé nát ra từng mảnh , nó ước chuyện này chỉ là một giấc mơ , và đơn giản là khi nó tỉnh dậy mọi thứ vẫn y nguyên như lúc mới bắt đầu , nó không muốn gặp hắn , không muốn vào trường này và sẽ ở lại trường cũ , tiếp tục cuộc sống học sinh bình thường với lũ bạn cùng khu , với lũ bạn đã thân thiết từ hồi còn nhà trẻ mẫu giáo . Còn cuộc sống hiện tại chỉ mang lại cho nó nhiều phiền phức và đau khổ , chỉ mang lại cho nó nhiều dằn vặt tủi thân .

Chợt nước mắt cứ lặng lẽ rơi , 1 giọt , 2 giọt , lăn dần từ khóe mắt xuống gò má đáp nhẹ vào nền đất lạnh buốt .

Cho dù nó đang cảm thấy rối rắm và mặc cho cảm giác xé nát kia đang giày xéo lên nó , Thiệu Anh vẫn ngang nhiên cắt ngang sự đau khổ kia và chen vào với một sự đau khổ tột cùng khác .

- Đây ..cậu nhìn xem , đây là chiếc nhẫn anh ấy tặng mình . Có đẹp không , chiếc nhẫn này được thiết kế rất tinh xảo và còn là sản phẩm có một không hai do chính tay Thế Phong đặt cho mình đấy ...

- tôi mệt , vào nghỉ 1 lát .

Nó sầm mặt xuống và bỏ mặc chậu quần áo , quay đi trong làn nước mắt giàn giụa , chưa bao giờ nó thấy mình mau nước mắt như khoảng thời gian gần đây cả . Vào những lúc tâm trí rối bời như vậy , ngủ là cách và là việc tốt nhất , dễ dàng nhất nó có thể làm , mệt rồi thì ngủ , quên đi được một lúc sẽ không còn đau nữa . Nhưng nó chỉ sợ , hình bóng của hắn sẽ còn theo nó cả vào trong những giấc ngủ , giấc mơ , bám theo nó từng giây , từng phút một .

Nhưng mà ...không phải chỉ hắn mà ngay lúc này vẫn còn có người chưa muốn buông tha nó

- Thiên Y , khoan hãy đi

Thiệu Anh cất lời , chân nó dừng bước , đầu hơi ngoảnh lại , mặt không chút tình ý

- ?

- Cậu...vẫn sẽ đến buổi tiệc đó chứ ?

- Tôi sẽ đến , đến để còn xem , cặp nam nữ 2 người hạnh phúc thế nào

Nó dần lòng mình xuống mà nói ra 1 câu cay nghiệt , người ngoài nhìn vào không biết có khi còn nghĩ nó mới là người có lòng dạ độc ác còn người kia thì tiểu thư đài các , không chút dã tâm . Nhưng biết làm sao được , câu nói này được đưa ra nó còn chưa kịp nghĩ , mà nói xong cũng bất ngờ không biết sao mình lại nói vậy nhưng rồi cũng nhanh chóng chấp nhận và không quan tâm vì hiện tại ... nó không muốn tâm trí mình dây dưa thêm chút gì nữa về chuyện này hay tất cả những chuyện khác , mà lần này nó đi ...chỉ đơn giản vì 1 điều là thực hiện lời hứa , chỉ đơn giản như vậy thôi . Ngày hôm nay coi như nó đã có câu trả lời về chuyện mà bao ngày qua mình thắc mắc , thắc mắc về mối quan hệ của hắn với Thiệu Anh , thắc mắc không biết 2 người này có gì , và tất cả nó đã nắm rõ trong lòng bàn tay .

Đáp nhanh xuống giường nó lại chìm vào giấc ngủ sâu lắng , này giờ Tiểu An và Bảo Hân gần như đã chứng kiến tất cả , 2 người họ còn chết lặng hướng hồ là nó .

Bảo Hân lúc đó thực sự muốn xông đến là đâm cho Thiệu Anh mấy phát cảnh cáo , nhưng nhìn loại người như cô ta cũng biết tiểu thư nhà giàu , hơn nữa theo như những gì họ nghe tương lai còn là con dâu Dương gia nên đâu phải nói muốn đụng là đụng được , còn Tiểu An thì như muốn bật khóc khi biết tất cả mọi chuyện , cô bịt miệng không tin vào mắt mình , phù du , mọi thứ từ trước tới nay về hắn và nó chỉ là phù du , hắn ngang nhiên trên đầu nó quá đáng như vậy mà còn sống được trên đời này sao ? Cả 2 lúc này cùng hoang mang và lo lắng cho nó , cả 2 cùng muốn chạy đến ôm lấy nó mà an ủi nhưng mà ...mỗi lần có chuyện buồn nó luôn tự mình vượt qua , luôn tự cho mình là mạnh mẽ , luôn tự để bản thân bị giày vò đến đau khổ rồi coi như không có gì . Tất cả thật khiến cho mọi người thấy thương xót ...thương xót cho sự mạnh mẽ mà cũng thật yếu đuối kia ...

Hết chap 47

...

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48

* Gặp lại tình cũ * Phần 2

.....

Thời gian trôi đi dần không nhanh không chậm , nhưng dù thế nào thì cái ngày nó thực hiện lời hứa cũng đã tới , chẳng cần biết phía trước kia , phía trước con đường xa kia nó sẽ còn gặp những chuyện gì nhưng trước mắt nó đây , là chiếc limousine đen bóng đỗ ở cổng trường . Trên người nó là chiếc váy hồng phớt pha chút là cái điệu dáng khi nó xõa tóc và đeo thêm chiếc băng rô không quá sắc sỡ , nói là băng rô nhưng thực chất cũng chỉ là dải lụa cùng tông màu với chiếc váy thôi . Tay nó cầm 1 chiếc túi xách màu trắng không quá to cũng không quá bé , gương mặt cũng trang điểm nhẹ . Nhìn chung thì hoàn hảo nhưng xét về phương diện nào đó ai nhìn vào cũng thấy giống đồ xuống phố chứ không có gì giống đi dự tiệc , mặc dù 2 nhỏ bạn cùng phòng cũng đã khuyên nó hết lời nhưng thực chả biết nó nghĩ gì mà lại cô chấp đến như thế . Xem ra nó quả nhiên là không hề để tâm tới bữa tiệc này chút nào , mà chỉ là đến để " điểm danh " như lời đã hứa thôi ...

Từ chiếc limousine bước xuống 1 tài xế ở độ tuổi 40 đến 45 , đeo kính râm đen , mặc đồ nhẹ nhàng , nhưng nhìn ông cũng khá dễ tính và hắn là một người tốt bụng , theo ý nghĩ của nó là như thế

- Cho hỏi cô có phải là Diệp tiểu thư không ?

- Vâng , là cháu , chú có chuyện gì cần tìm cháu sao ?

- à , cô chủ của tôi nói đến đây để đưa cô đến buổi tiệc tại biệt thự A

- cô chủ của chú ?

- Là tiểu thư Thiệu Anh thưa cô

- À ... nhưng có lẽ cháu không cần đâu , chú chỉ đường cho cháu để cháu tự tới là được rồi

- Như thế làm sao được chứ , cô xem , còn hơn 20p nữa là bắt đầu rồi , giờ chỉ đường cho cô liệu cô có đến nhanh được không , biệt thự tuy ở cách đây không xa nhưng nếu chưa bao giờ tới thì không thể đi trong vòng 10-15p được .

.

Nó ngưng lại vài giây rồi cũng có câu trả lời, vì nghĩ đến cái lợi và cái sức nên nó đành gạt bỏ lòng tự trọng sang một bên.

- Vậy ...làm phiền chú rồi

- ây ây ...có gì đâu chứ, tiểu thư lên đi

Nói rồi lão tài liền đưa tay mở chiếc cửa cho nó, nó cũng nhanh chóng bước vào xe, chiếc limousine đen dài chạy băng băng trên đoạn đường, nhẹ nhàng mà cũng thật êm ái.

Nó ngồi trong xe buồn mồm buồn miệng liền bắt chuyện với ông tài xế.

- Chú tài, Kim gia nghe về giàu chú nhỉ?

- Đúng rồi cô, Kim gia làm ăn kinh doanh quy mô lớn. Trên thương trường thực sự cũng rất có tiếng

- ra vậy, hèn chi Thiệu Anh sống ở biệt thự được.

- Tiểu thư, cô rốt cuộc có quan hệ như thế nào với tiểu thư nhà chúng tôi?

Không hiểu sao tự nhiên lão tài lại hỏi câu đó nên nó hơi thắc mắc, liền hỏi lại

- Có chuyện gì sao chú?

- À không, không có gì. Chỉ là theo như chúng tôi được biết thì tiểu thư rất ít khi có quan hệ với những người giống như cô đây, ý tôi không phải muốn chê bai gì Diệp tiểu thư đâu, nhưng bạn bè của Thiệu Anh tiểu thư thường là những người có tiền, bố mẹ có thế và mỗi lần đi chơi đều là có xe riêng để tự đi lại, chứ với tính cách tiểu thư nhà chúng tôi thì làm gì lại tình nguyện sai người của mình đi đưa đi đón kẻ khác.

Nó nghe xong mà như không tin được, hôm qua nó đã rất shock đến hôm nay còn shock kia vẫn còn ngổn ngang trong nó thì 1 lời đồn nữa lại xuất hiện. Nó không ngờ được là người mà nó nói chuyện bấy lâu nay lại thuộc dạng khó tính khó nết, khó yêu khó chiều đến như vậy.

- Thiệu Anh như thế thật sao chú?

- Trước kia là như vậy đấy, mấy năm nay tiểu thư đi nước ngoài, nên tôi cũng không biết tình hình như thế nào, nhưng gần đây tôi thấy vẫn vậy, mà thậm chí còn tệ hại hơn trước, cô ấy thường xuyên đi sớm về khuya, ngày nào cũng nhậu nhẹt say xỉn, bố mẹ cô ấy không sống cùng nhưng phu nhân và lão gia nghe được thì cũng khá buồn, mặc dù là không hay thăm con gái mấy nhưng nỗi lòng người làm cha làm mẹ khi biết con say xỉn thì ai lại không buồn được chứ? Thế nên ...tôi nhìn tiểu thư cũng thấy được là người hiền lành tử tế nên có gì mong cô quan tâm giúp đỡ Thiệu Anh tiểu thư để cô ấy có thể tốt hơn.

- Chú hình như rất quan tâm tới Thiệu Anh? Chú yên tâm đi, nếu giúp được gì cháu sẽ giúp

- Cảm ơn cô, Diệp tiểu thư.

Một lúc sau chiếc xe dừng lại giữa một cánh cổng lớn, bên trong là một mặt sân rộng rãi nhưng rất ít hoa cỏ, mà thay vào đó chỉ đơn sơ với nền gạch đá trắng và một hàng

cây tùng la hán. Đơn điệu chỉ có vậy thôi, còn vẻ sang trọng không dính chút cổ điển thật khiến những người thích sự hiện đại phải mê mẩn.

- Khách quý, cuối cùng cậu cũng tới rồi :)))

Tiếng nói thất thanh quen thuộc vọng ra dần từ phía cửa nhà bên trong, bước ra từ bên trong là Kim Thiệu Anh, hôm nay trông cô cũng thật đẹp. Tuy là buổi tối, bên ngoài cũng chỉ vài ánh điện yếu ớt nhưng sự lộng lẫy của cô thì không thể bị che giấu được. Chiếc váy trắng cổ chữ V dài đến chấm chân, họa tiết tuy đơn giản với 1 vài viên đá kim cương trắng nhưng quả thực nó rất đẹp, cộng thêm phần Thiệu Anh có thân hình khá mảnh khảnh nên khi nhìn vào ai cũng thấy thanh thoát, như một nàng tiên không vướng bụi trần.

Bàn tay mảnh mai đưa ra mở cửa cho nó rồi ra hiệu bảo tài xế lui đi, rồi đóng cổng bảo nó bước vào bên trong.

Giây phút chiếc cửa gỗ được mở ra một màn nhạc điện loạn diễn ra trước mặt nó, đèn màu lan tỏa khắp xung quanh, tiếng hét, tiếng hát, tất cả như hòa làm một, thật sự giống một quán bar mini.

Nó hơi lạng người một chút nhưng cũng đề ngoài tai mọi thứ , cái nó cần bây giờ là lời giải đáp cho vấn đề mà nó thắc mắc .

- Cậu bảo tôi tới đây chỉ đơn giản là thấy đồng hồ loạn này thôi sao ?

.

.

.

Nghe nó hỏi mà Thiệu Anh như thấy nực cười

- Đã tới đây rồi...thì cậu phải từ từ thưởng thức những màn đặc biệt chứ

Rồi sau câu nói ấy dần dần hiện ra là một nụ cười nham hiểm

- cậu có ý gì đây ?

- Đừng vội , ra đằng sau khuôn viên đi , có người muốn gặp cậu .

- Cái gì ? ai ?

- Rồi cậu sẽ biết , đừng hỏi quá nhiều , hãy im lặng nhiều lên một chút , chống mắt lên mà xem ... tôi muốn cho cậu thấy gì

Nó đi theo Thiệu Anh ra sau khuôn viên và xuất hiện trước mặt nó là một chiếc bàn ăn với những món ăn quý tộc và được trang trí đẹp mắt , bốn cái ghế được sắp xếp nguyên vẹn . Và một cái ghế đã có 1 người đàn ông ngồi vào , bóng dáng mặc áo sơ mi và bờ vai to lớn kia tạo cho nó cảm giác quen thuộc và rất ấm áp , tay người đàn ông từ từ nâng ly rượu vang lên , nhẹ nhàng nhấp một ngụm . Nhưng nó nhìn thế nào cũng không thể tin được đây là hân và chắc chắn đây không thể là hân , nhưng sao cảm giác quen thuộc vẫn không ngừng lần át trong tâm trí nó . Dường như nó đã rất quen thuộc với hình bóng này , rất quen ...

- Sao ?

Thiệu Anh từ từ đi tới ghé sát vào tai nó , vì khi thấy được vẻ mặt có chút ngập ngừng này thì không khỏi thoát được sự vui mừng , đúng như những gì cô dự kiến . Quả thực mọi thứ đều nằm trong lòng bàn tay cả

Nó từ từ quay ra nhìn Thiệu Anh , ánh mắt rồi rầm

- đừng ngạc nhiên , rồi cậu sẽ biết nhanh thôi .

Thiệu Anh đặt tay lên vai nó , ánh mắt hướng về phía người đàn ông kia , giọng nói từ từ cất lên

- Cậu quay lại được rồi đấy :)

Ngay sau khi Thiệu Anh dứt lời người đàn ông kia đứng dậy . Dáng người cao lớn , gương mặt , mọi thứ dần dần hiện rõ trước mặt nó .

Đôi mắt hoài nghi dần dần mở to thật to ra , nó tròn lớn mắt nhìn thẳng vào gương mặt kia . Đó là ...Nhất Hoàng Quân , người nó đã theo đuổi không biết chết đi sống lại bao nhiêu lần vì tên đó , sao gần đây lại xảy ra nhiều chuyện đến như vậy , nó tròng mắt mà không biết đã lâu như thế nào . Nhất Hoàng Quân từ từ tiến lại gần về phía nó . Khoảng cách giữa 2 người ngày một gần hơn , có vẻ như cậu ta cũng đã biết trước sẽ xảy ra chuyện này nên rất nhẹ nhàng mà nở một nụ cười với nó . Bàn tay đưa ra tỏ ý muốn bắt tay .

- Chào cậu , lâu rồi không gặp

Nụ cười tỏa nắng hiện ra trước mặt nó , vẫn như xưa , vẫn giống xưa , nụ cười như mặt trời chiếu rọi xuống , không biết khiến bao nữ nhân phải chết mê chết mệt .

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49

Nụ cười tỏa nắng vẫn giữ nguyên cho tới khi Thiệu Anh lên tiếng

- Nếu tôi đoán không nhầm thì chắc chắn 2 người quen nhau

Vừa nói cô vừa lộ ý cười sâu thẳm trong con mắt

Nó nghe xong cũng bất giác xuất hiện chút giật mình trong con ngươi đen

- Phải, đúng là chúng tôi có quen nhau :)

Hoàng quân lên tiếng thay cho cái " đây " buộc chân của mình năm xưa .

Nhưng cho dù vậy nó vẫn cảm nhận được chút ý cười ngao nghể đang dành cho mình , và nó cũng đang cảm thấy rất khó chịu khi phải thích nghi với hoàn cảnh này , không hiểu sao nhưng cái giác giống như đang bị gài bẫy vẫn không ngừng bủa vây lấy nó .

Đứng lâu mỏi chân cũng phải đặt mông xuống ghế nên Thiệu Anh đã chủ động kêu gọi 2 người kia ngồi vào bàn ăn .

Hoàng Quân có vẻ như đã rất quen thuộc với mọi thứ trong nhà này nên vẻ mặt rất bình thản như mình đang ở trong chính căn nhà của mình vậy , tay đưa ra kéo ghế , từ từ ngồi xuống , đơn giản và cũng thật nhẹ nhàng .

Nó là người ngồi vào chậm nhất , thật là ...đối với nó thì sống xa hoa như vậy thật khiến người ta trở nên sang trọng hơn, dù là vịt cỏ , vịt đồng gì đấy , được tiếp xúc với môi trường như vậy , được sống trong nơi có tiền như vậy thì cũng sẽ trở thành thiên nga lông lầy ngay thôi . Bất giác những ý nghĩ đó khiến nó thở dài một tiếng . than thở, thật đúng là cuộc sống của những kẻ giàu có , tiền đẻ ra tiền người mà .

- 2 người ...trước kia là người yêu của nhau sao ?

Đột ngột Thiệu Anh vẫn đóng vai khơi chuyện mà " vô duyên " lên tiếng trước , tay chống cằm , đặt trên bàn , ánh mắt mông lung nhìn nó với Hoàng Quân .

Và đương nhiên nó vẫn đóng vai đờ người còn Hoàng Quân là người trả lời rồi :

- Chuyện xưa rồi , cũng không nên nhắc lại .

Câu nói vừa thốt ra kia làm nó thấy hơi lạ , rốt cuộc là tên này muốn thế nào đây , nói ra câu này vừa là không xác nhận nhưng cũng vừa là không ý kiến , nó chả hiểu nổi tên này nghĩ ba hoa sĩ ta môn cái gì mà trả lời thế , trong khi rõ ràng là ngày xưa cậu ta đuổi nó như đuổi chó vậy :O :O :O

Nó không dám nói nên chỉ quay sang liếc Hoàng Quân bằng một ánh mắt khó hiểu ! Nhìn rất lâu ...rất lâu...

Và đáp lại nó là cái cười nhẹ cộng thêm cái nháy mắt đậm chất hoàng tử kia nữa , dù sao cũng là người đã cũ .

Nhân gian có câu : Người ta nhớ nhất không phải là mối tình đầu , mà là mối tình khiến con người ta phải thay đổi . Nên nó và Hoàng Quân chính là ví dụ điển hình cho câu nói này , vì tên này mà nó đã hy sinh bao điều , thay đổi bao điều . Nên bây giờ dù có quên thì cũng còn vương vấn chút ít , một chút gọi là và đủ để Hoàng Quân trở thành 1 kỷ ức đẹp trong nó... Một kỷ ức đã dạy cho nó biết được không phải muốn là có được , không phải chỉ cần nỗ lực sẽ thành công , mà điều quan trọng trong tình yêu là cảm giác và sự chấp thuận từ 2 phía , thế thôi ...

Tới giờ phút này tất cả những hành động đều nằm gọn trong ánh mắt một người , từ lúc nó đến đây . Hắn đứng trên thư phòng , nơi có chiếc cửa sổ sát đất rộng có thể nhìn xuyên xuống dưới , vì có chỗ thông gió nên vẫn có thể nghe thấy người bên dưới nói chuyện được , vì khoảng cách cũng không phải quá xa chỉ là ...thư phòng đã tắt hết đèn , hắt mặc đồ đen , đứng yên nên chẳng ai nhìn thấy .

Ánh mắt u ám của hắn liên tục quan sát không rời gương mặt bé nhỏ kiều diễm kia , nó không biết nên thân thiện như không , và chính vì sự thân thiện ấy nó có biết là hắn khó chịu tới như thế nào không ?

- Ai nha ...các người định ngồi như vậy cho hết giờ rồi đứng dậy ra về hay sao ?

Thiệu Anh đương nhiên là muốn hắn nhìn thấy cảnh thân mật giữa hai người này để cho hắn hiểu ra 1 điều là dù có thế nào thì chỉ có mình cô ta là tốt với hắn thôi , không ai trên đời này có thể thay thế cả , cho dù là Đường Huệ Nhi .

- Thế cô muốn thế nào đây ?

Nó có vẻ mất dần đi sự kiên nhẫn , trong giọng nói cũng có hắt lên một chút gì đó gọi là khó chịu . Giờ đây nó đã mất hoàn toàn cái cảm giác hứng thú với xa hoa , mất hoàn toàn cái lực hút được tạo ra bởi những món ăn ngon . MÀ đơn giản là chỉ cần thả nó về nhà bình yên thôi , nó không muốn ở đây nói chuyện nhảm nhí cùng với kẻ nó không bao giờ muốn gặp lại này . Giờ nghĩ lại năm xưa nó bị phụ không biết bao nhiêu lần , cay lại càng cay , nợ cũ xóa chưa xong , nó muốn bỏ qua lắm nhưng chưa gì Hoàng Quân lại xuất hiện và có mặt ở cuộc đời nó giống như nó là 1 bộ phim hay , đang trôi đi rất dạt dào bỗng nhiên bị quảng cáo cắt đứt . Thôi thì phó mặc cho số phận , nó có tức cũng không thể làm gì , đành khoanh tay đứng nhìn trò vui mà Thiệu Anh sắp bày ra , thế nên gương mặt mới khó chịu như vậy .

- Cứ bình tĩnh xem nào , ánh mắt cậu nhìn Hoàng Quân , không phải là vẫn còn tình cảm đó chứ ?

Thiệu Anh liếc xéo nó một cái rồi đá búp cái nhẹ vào chân Hoàng Quân , từ dưới bàn cậu có thể cảm nhận được đập đầy ý chỉ đó , nên biết được việc

tiếp theo cần làm là gì . Đột nhiên Hoàng Quân liền đứng dậy , trong giây phút nó còn ngập ngừng bởi câu nói của Thiệu Anh , nó không phải còn tình cảm nhưng không hiểu lí do vì sao mà tim nó có vẻ lạ đập loạn lên như thế , mặt ửng nóng hiện lên một vết phốt hồng lướt qua nhẹ nhàng bên gò má không quá cao cũng không quá thấp . Lúc này 1 bàn tay vươn ra chạm vào tay nó , nó giật mình quay ra , 1 đôi môi nhanh chóng liền rơi vào môi nó ...một hương vị ấm áp khó tả , nhưng cũng chất chứa sự đau thương , mặc dù đây là mùi vị mà có thể khiến cho hàng ngàn cô gái phải chết mê mải nhưng nó thấy có gì đó không động lại yêu thương , bỗng nhiên nó nhớ tới nụ hôn của hắn , nhớ tới làn môi mỏng mát dịu mà vẫn thường mang lại cho nó cả 1 bầu trời đắm thắm , mang lại cho nó cả 1 trời say nồng . Nó giật mình đẩy người Hoàng Quân ra , đưa tay lau vội đi những vết tích trên môi , nó cảm hận tát mạnh vào mặt anh 1 cái , không biết vì lí do gì lửa giận trong mắt nó ngày càng nhiều , nó nhỏ một miếng nước bọt xuống đất :

- MẸ NÓ ! LỪ ĐỒ BẦN CHÚNG MÀY , ĐÚNG LÀ KHÔNG BIẾT XẤU HỔ MÀ , TRÊN ĐỜI NÀY SAO LẠI CÓ CÁI THỂ LOẠI ĐÁNG NHỤC ĐẾN NHƯ THỂ , LỪA TAO TỚI ĐÂY ĐỂ LÀM Ồ UỀ TAO NHƯ THỂ NÀY À ? VÔ LIÊM SỈ ? KHÔNG BIẾT NGẠI ? 2 MẶT CÙNG KHÔNG THỂ LỘT TẢ ĐƯỢC , THỨ NHẤT : NHẤT HOÀNG QUÂN , THẮNG ĐỀ TIỆN NÀY , NGÀY XƯA TAO YÊU MÀY THÌ MÀY KHÔNG CẦN BIẾT GÌ CÙNG CHẴNG MUỐN ĐÁP LẠI , THỂ MÀ TỚI GIỜ PHÚT NÀY LẠI LÀM RA CHUYỆN NHƯ THỂ NÀY SAO ? MÀY VỀ XEM LẠI BẢN THÂN ĐI THÌ TỐT HƠN

Khi đã chửi Hoàng Quân hả dạ , nó liền 1 mạch quay sang với Thiệu Anh , nhưng lại bắt gặp một vẻ mặt hết sức bình tĩnh kia của Thiệu Anh , cô ta yên lặng ngồi cảm ly rượu như chưa có chuyện gì xảy ra

- Sao ? Có lời gì muốn nói với tôi sao ?

Thiệu Anh quay ra , nụ cười trên môi mang lại cho nó cảm giác không tốt một chút nào cả , cả người nó bắt đầu thấy lạnh hơn . Lí do gì không rõ nhưng mà người con gái trước mặt nó đây quả thực là một người quyết đoán và nguy hiểm

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

- con đàn bà đề tiện

Nó nghiêng rằng khi nhận ra mọi thứ chỉ là một trò chơi , nó đúng là ngu ngốc khi tin người con gái này , cuối cùng nhận lại chỉ là sự dối trá mất lòng nhau . Cũng không ngờ được cô ta lại sắp xếp cuộc hẹn này cho nó , kí ức kia căn bản là nó không muốn nhớ lại làm gì ?

Giá như bây giờ có hắn ở đây , ở ngay bên cạnh nó thì tốt biết mấy , nhưng chắc chắn bây giờ hắn không chừng đã đi mua nhẫn đính hôn cho mình với Thiệu Anh rồi cũng nên

Sự mệt mỏi lần át ngày một nhiều , trốn chạy quá khứ có lẽ không phải là cách tốt nữa rồi

Bỏ ra khỏi căn nhà rộng trong tiếng cười hả dạ khinh miệt của Thiệu Anh

Nó bước đi một mình trên con phố , chân trần đi đất , 2 tay cầm gậy , nó đi mà không biết mình đang đi đâu , dòng người tấp nập như đã đẩy nó ra xa , nó cũng đã cảm nhận được giữa cái thành phố rộng lớn này ai cũng vội vã nhưng ai cũng có một người đang chờ đang đợi , bất chợt nó bị lỗi nhịp chân với cuộc sống này , cái dòng đời xô đẩy này đều có thể hất bất kì ai ra khỏi cuộc sống , nên nó vô dụng nép vào một góc tối , một góc tối mà nó có thể cho phép bản thân mình khóc mà không để ai biết được

Nó hiểu rõ cuộc sống này không có chỗ đứng cho kẻ hèn nhát , nó cũng biết rõ là tình yêu căn bản không chỉ đơn giản là từ 2 phía mà còn có thể bị lay chuyển bởi tác động của nhiều thứ khác bên ngoài , sẵn biết hắn như một viên kim cương sáng giá , sẵn biết nó chỉ là kẻ tay trắng lướt qua cửa hàng ấy và được nhìn ngắm hắn thôi , nhưng có cần phải khiến cho nó bị dày vò như thế không ?

Đầu óc suy nghĩ nhưng chân bước mãi mà không sao dừng được ? cũng như tâm trí nó lúc này , trôi mãi , trôi mãi mà cũng không biết phải dạt vào đâu ? Trong cái xã hội này liệu là nó có thể tồn tại được với ai ? Quan trọng được với ai cơ chứ ?

Sự lạnh lẽo bua vây quanh nó , nhẹ nhàng đi vào rồi cũng nhẹ nhàng lần chiếm nó , nhưng cái nhẹ nhàng ấy lại khiến cho con người ta thấy khó thở , bây giờ cảm giác của nó là lười , rất lười , nó lười phải bước đi , lười phải suy nghĩ , lười phải yêu thương và đôi khi còn thấy lười sống , nó chỉ mong sao cho thời gian trôi chậm đi một chút để nó không phải đối mặt với những chuyện trong tương lai.

Nhưng giờ hạnh phúc đã vỡ òa , tháng năm hạnh phúc đã dần mong manh trong trái tim của người nó yêu thương

Cảm giác chua xót quán quanh lấy nó , nó đau khổ dựa lưng vào bức tường lạnh ở ngoại ô thành phố , nơi đây như một bãi đất trống , không cây cỏ , và trống vắng hết như nó bây giờ . nó nghĩ bản thân giờ như cỏ rác , bất lực với mọi thứ , chân tay rời rã như thể không muốn làm gì cả , nó chua xót ụp mặt vào lòng bàn tay mà khóc , từng giọt nước mắt rơi trong đau khổ , chảy ròng rọc qua lòng bàn tay rồi nhẹ xuống mặt đất hoang vắng .

- Em gái, xinh đẹp thế này mà phải đứng đây khóc là thế nào, bị bỏ đá à?

Một tiếng nói lạ vang lên trong không gian yên tĩnh, làm nó thấy cô cùng bất an, nhưng không thể không ngẩng mặt lên được. gương mặt nó vốn dĩ đã rất xinh đẹp nhưng khi khóc thì lại khiến nó đỏ lên, nhìn càng thêm phần yếu ớt. Nhưng điều quan trọng bây giờ là đập vào mắt nó là 1 lũ nhếch nhác, nhìn thoạt có phần giống côn đồ, nhưng thế nào thì chắc chắn không phải tốt lành gì, nó tự nhủ với mình có lẽ sắp sửa có chuyện không hay xảy ra, chân nó theo cảm tính chầm chậm bước về phía sau vài bước, mà nhận ra đây là bức tường nó đã dựa vào rồi nên làm gì còn có thể dịch thêm được nữa

- mấy thằng mất dạy, muốn gì đây?

Nó hùng hổ phun ra 1 câu chửi bậy không nhà không cửa này, mà trong chốc lát nói xong nó cũng không ngờ mình lại nói ra được câu như thế, mà có hối tiếc cũng muộn rồi, nên đành mặt đối mặt luôn, nó nói với lòng mình sợ đêch gì nữa, bây giờ bảo nó đi oánh nhau với bọn này chắc nó cũng oánh mất. Nhưng

chuyện đâu chỉ đơn giản là nếu có đánh thì 1 đấu 1, mà kể cả là 1 đấu 1 nó cũng chẳng thể làm gì được, huống hồ đây là 1 lũ 4-5 thằng. Cho nên câu nói này của nó quá mức ngây thơ, và đương nhiên là có ngây thơ thì ngây thơ nhưng con ngu nó cũng biết hậu quả của câu này thế nào, nhưng hình như thần linh cho nó 1 đường sống, người con trai tóc nhuộm hung vàng, ăn mặc có chút nét bụi bặm kia tròn xoe con mắt nhìn nó, rồi 1 tiếng cười nhẹ nhàng được nặn ra, nhẹ nhàng truyền đến bên tai nó - nó cũng tròn xoe mắt nhìn lại.

- cô gái nhỏ à? em biết bây giờ là mấy giờ không mà còn có tâm trạng ra đây dễ hóng gió, haha

.

.

.

- anh...anh gọi ai là cô gái nhỏ? nghe thân thiện nhỉ?

- bọn anh sẽ không làm khó em...nhưng mà...

Câu nói ngập ngừng xuất hiện kèm theo vẻ mặt quý mị vô cùng...đôi mắt dài của tên thanh niên hơi híp lại, rồi hần dần dần nâng 1 lọn tóc của nó lên, lướt qua lướt lại, vẻ rất hứng thú...

nó thấy rợn tóc gáy nên liền hất luôn bàn tay to tướng kia ra, không hề tồn tại tí ngần ngại nào cả.

Nhưng tên thanh niên cũng không vội chỉ tiếp tục nhìn chằm chằm nó, nó vì muốn thoát nhanh nên không lằng nhằng.

- mà miếc gì nói nhanh lên, đàn ông con trai gì mà lăm chuyện, nói trước hôm nay bốn cô nương không vui, không muốn dây mơ dấy má gì với nhà người đâu.

- tên em?

Nó nghe xong mà chỉ muốn đá vào mặt thằng này 1 cái, mắc mớ gì mà phải hỏi tên nhau, định sau này có gì lên fb inbox tâm sự nhau à?

Đang định phản bác thì đột nhiên một bàn tay khác, rất quen thuộc dăng nó lại. Giật mình quay ra thì cả gương mặt hần đập vào mắt nó. Không ngờ được sự tình xảy ra như thế này nên nó chưa kịp nói điều gì

- Nhan thiếu gia, anh chắc không thấy phiền khi tôi tới để đón bạn gái về chứ?

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Chết Chóc

Lời nói vừa dứt, cả 4 người đàn ông đều bất ngờ, nhưng có vẻ sự bất ngờ ấy cũng nhanh chóng dập tắt trong mắt Nhan Mạnh Từ, không những thế khi nghe xong hần nói thì Nhan Mạnh Từ còn xuất hiện ý cười nhàn nhạt bên khóe môi.

- thật không ngờ tiểu thư xinh đẹp đây lại là tình nhân của anh, thật không hổ là sát thủ tình trường. Thật khiến cho người ta thấy khâm phục, nhưng biết làm sao bây giờ, hình như cô gái trẻ đẹp mà đây thú vị này cũng đã lọt vào mắt xanh của tôi rồi.

Lời nói thách thức dội đến không chút ý niệm hay lo sợ . Chỉ là đơn thuần như đang nói chuyện cùng một người bạn nào đó .

Nó như bị một gáo nước lạnh dội ào lên đầu , trong phút chốc cả người lạnh buốt , rốt cuộc là thế nào . Nó cảm giác như mình là 1 con ngốc đang bị cuốn vào trò chơi ái muội này , cảm giác thật khiến cho người ta khó chịu . Như một đồ vật cổ đất giá đang được đầu giá trên sàn .

- mấy người bị làm sao vậy ?

cơ mặt nó cứng lại , mắt không chút hồn mà nói ra một câu như không quen biết đám người này .

Hắn vì không muốn nói nhiều nên liền kéo nó đi , sự đau đớn truyền thẳng tới đại não , nó không nhún nhường cũng cố nén bước chân lại , cảm nhận được sự cự tuyệt từ nó , hắn quay phắt đầu lại , nhưng không tỏ ra khó hiểu , mà hoàn toàn có thể biết được nó đang nghĩ gì , lòng thầm thờ dài ...

Hắn không lên tiếng vì biết nó nhất định sẽ nói điều gì

- buông ra đi !

3 chữ lẳng lẳng vang lên từ khuôn miệng nhỏ , mặc dù đã cho bản thân biết trước câu trả lời nhưng cảm giác khi nhận được sự cự tuyệt cùng câu nói này của nó lại khiến cho hắn đau thấu tận xương tủy , hắn vẫn chưa buông tay , điều này khiến cho sự đặc ý trong ắt Mạnh Tử dần dần vụt đi , cậu ta không kiêng dè mà tiến lên phía trước . Tính khí Mạnh Tử từ trước tới nay luôn ngạo nghễ như vậy , dù đã nghe danh thế địa vị của hắn từ lâu nhưng hình như trong mắt cậu ta hắn đơn giản chỉ là mẫu đàn ông " soái ca " như bao đứa con gái khác thâm ao ước một cách điên cuồng , còn khí thế thì cơ bản chẳng có gì đặc biệt . Mạnh Tử đưa tay nắm chặt lấy tay nó giật phắt về phía mình , chẳng mấy chốc cả người nó lặn vào trong lòng cậu

- Dương thiếu , anh cũng nên tự trọng một chút , cô ấy đã nói là không muốn đi cùng anh rồi , có nghĩa cô ấy muốn ở cùng tôi hơn ...

CHÁTTTT

câu nói vừa dứt , 1 cái tát không thương tiếc lao thẳng vào gương mặt điển trai của Mạnh Tử , nhưng đó không phải hắn mà là nó ...

Lúc này gương mặt nó đã phiem lệ , tròng mắt lúng lúng nước ...

- RỐT CUỘC MẤY NGƯỜI BỊ CÁI GÌ VẬY ? TÔI NÓI TÔI MUỐN THEO ANH TỪ LÚC NÀO CHỨ ? ANH CÓ BỊ ĐIỀN KHÔNG ? HAY TÂM LÝ CÓ VẤN ĐỀ ? CÓ CẦN TÔI GỌI ĐIỆN CHO GIA ĐÌNH ANH YÊU CẦU HỌ ĐƯA ANH VÀO TRẠI THƯỜNG ĐIỀN KHÔNG ? TÔI NÓI THÊ PHONG BUÔNG TAY CHỨ KHÔNG HỀ NÓI MUỐN BÊN ANH , ANH ĐỪNG CÓ VỜ ĐƯA CẢ NĂM , ĐỪNG NGHĨ ĐÀN BÀ CON GÁI TRÊN ĐỜI NÀY ĐỀU CÓ THỂ CHO MẤY NGƯỜI MUỐN LÀM GÌ THÌ LÀM , HOÀN TOÀN KHÔNG CÓ LÍ ĐÓ ĐÁU , ANH HÃY THÔI ĐỪNG CÓ LÀM PHIỀN TÔI NỮA , CÙNG CHỈ LÀ GẶP NHAU QUA ĐƯỜNG THÔI MÀ , TÔI CÓ YÊU CẦU MUỐN QUEN ANH HAY SAO ? TÔI CÒN KHÔNG BIẾT THÂN PHẬN ANH NHƯ THẾ NÀO , LÀM ƠN ĐI...

Nói xong nó cũng quay phắt đi , không hề nhìn hắn lấy một cái , và gương mặt lúc này đã tràn lệ . Nó biết nó đang to tiếng chửi một người xa lạ , nhưng cách cư xử của Mạnh Tử khiến nó không kìm lòng được , nó tức giận chửi cậu ta là một chuyện , còn nước mắt nó rơi là dành cho hắn , nó không muốn chửi hắn và càng không muốn nói , cảm giác uất ức mà không nói được nên lời khiến nó thấy khó chịu vô cùng , nhưng căn bản một chữ cũng chẳng thể thốt ra , nên nó đành nín nhịn nhét tất cả vào làn nước mắt . Đau khổ ...khó hiểu ...uất ức...đau lòng ...nó chỉ có thể dựa tất vào nước mắt . Bước chân chạy nhanh hơn nó bỏ lại đám con trai phía sau ...

---- Bãi đất trống

BỐP

1 phát đầm được hắn tung ra , hạ thân di chuyển nhẹ nhàng nhưng quả thật khiến cho đối phương đau tới ê ẩm . Nhan Mạnh Tử tức giận quay sang hắn

- MẸ NÓ ! LỖI LÀ DO MÀY MÀY CÒN KHÔNG NHẬN? GIỜ MUỐN GÂY SỰ VỚI TAO?

Mạnh Tử tiến lên liền muốn đầm hắn nhưng thật không may nắm đầm nhanh chóng được tóm gọn , phút chốc ánh mắt rực lửa của Mạnh Tử chạm phải đôi mắt hẹp dài băng giá của hắn , ngọn lửa trong mắt cậu ta như có thể bị nuốt trọn bởi cái giá lạnh trong mắt hắn bất cứ lúc nào .

- Nhan Mạnh Tử , mày đúng là có mắt mà không thấy thái sơn , đồ của Dương Thế Phong tao mà mày cũng dám đụng ? Giờ mày còn dám lên cái giọng nói tao không có quyền ? Mày có tin lập tức ngày mai Nhan thị không còn chỗ đứng trong giới kinh doanh không? Chả nhẽ mày ăn chơi chác tán bao lâu nay mà không biết gia đình mày còn nợ Dương gia một khoản tiền bồi thường lớn về vụ vận chuyển vũ khí hay sao ?

Hắn nói với Nhan Mạnh Tử một cách đầy căm ghét , chẳng mấy chốc trong mắt còn xuất hiện cả sự khinh thường .

Nhưng quả thực gan của Nhan Mạnh Tử rất lớn , hắn không những không cup ánh mắt kia xuống mà còn chống mắt như đang thường thức một loại khí chất khiến con người ta hứng thú .

Đương nhiên hắn không giận mà môi cũng chỉ nhếch lên khinh miệt .

" Rắc " một cái , 2 ngón tay của Nhan Mạnh Tử gãy rồi , hắn vốn dĩ lặn lộn đánh nhau quá nhiều , nhưng với lực như vậy quả thực cũng làm hắn khá đau , nhũu mày một cách khổ sở , nhìn Thế Phong bước đi ung dung tự tại , như chưa từng xảy ra điều gì , hắn lại nổi máu nóng thách thức Thế Phong .

- Dương Thế Phong, giờ tao đã hiểu vì sao mà cô ấy muốn rời khỏi mày như thế, con người mày thật khiến cho người ta thấy nhàm chán, kinh tởm và muốn rời xa.

Câu nói này phun ra, truyền đến tai hắn, lúc này có lẽ hắn đã rất tức giận, quay lại nhìn thẳng vào mắt Mạnh từ, Thế Phong không ngần ngại rút điều thuốc ra khỏi miệng mình, nhẹ nhàng ấn thật mạnh xuống lòng bàn tay Mạnh từ, cảm giác nóng hồi đầu xót truyền thẳng tới đại não, Mạnh Từ mở to 2 mắt nhìn hắn, hắn lập tức ném điều thuốc, mặc bàn tay đang đầm đìa máu kia, hắn đưa tay nắm chặt lấy mớ tóc nhuộm của Mạnh Từ, không thương tiếc bắt hắn phải ngước mắt lên, bất chợt một nụ cười ác ý lại xuất hiện

- Nhan thiếu, chừng này chưa là gì đâu, ngày mai cuộc đời mày mới thực sự " nở hoa " :))))

Càng nói, lực trên tay hắn càng thêm mạnh, cảm giác lúc này của Mạnh từ như sắp bị giật lia đầu ra khỏi cổ, đau tới mức không nói nên lời. Chỉ biết cắn răng chịu đựng, tiếp tục nhìn khuôn miệng kia ..

- Không những thế, gia đình mày cũng sẽ được hưởng lây luôn sự " may mắn " của mày

Hắn giải quyết xong thì thấy bàn tay như bị vậy bản, liền lập tức lột sạch áo của Mạnh Từ ra, rồi lấy những tấm áo đó lau tay, xong chuyện hắn coi như không, vứt những mảnh áo đó xuống nền đất trống trơn, lạnh băng. Lúc này 3 tên đi cùng Mạnh Từ nổi tiếng quậy phá thành phố, nhưng trên thực tế thì đã sợ tới mức mặt không cất ra được một giọt máu nào nữa. Có thể nói cách hành động này chưa phải quá khủng khiếp, nhưng lực ma sát và ghê sợ từ đôi mắt Thế Phong tỏa ra khiến mọi người xung quanh hít thở không thông, đôi mắt sắc lạnh cùng cơ thể hắn khi tức giận lại càng toát ra khí thế vương giả, ung dung nhưng chính vì cái sự ung dung và điềm đạm quá mức cùng cái giá lạnh chết người kia mà đã tạo nên một khoảng cách không dễ dàng để người ta lại gần ... Quanh hắn khi này chỉ còn lại mùi máu tanh cùng chết chóc, mùi toan tính cùng sự quyết đoán khó lường của một người đàn ông trẻ tuổi ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Đôi Lòng

Đêm tối mù mịt với cơn gió lạnh đến thấu xương, ngoại ô thành phố hiện lên không chút ánh sáng nào suối ẩm, hắn lái xe đi một vòng, cũng không tìm thấy nó đâu, bất chợt hắn dừng xe lại, nhìn xung quanh, nụ cười trên môi dần hiện ra, nhưng không phải tỏ sự vui vẻ, mà là một nụ cười như đang chế nhạo chính bản thân mình. Suốt trong thời gian yêu nhau, chẳng hề chưa đủ thời gian để hắn hiểu nó là người như thế nào? Những lúc như thế này thì nó làm gì còn tâm trạng mà đi lang thang rồi tự ngồi khóc ở một góc tối nào chứ? hoàn toàn không có khả năng. Có lẽ người con gái này đã làm cho hắn quá yêu rồi, cảm giác nhức nhối khó chịu cứ xiết chặt lấy hắn.

Đánh tay lái hắn quay trở về thành phố, những lúc như thế này thì hắn có muốn tìm nó cũng không được, chiếc Ferrari đỏ đứng trước cổng trường sau, lối vào ký túc xá, hắn ngồi yên trong xe, mở màn hình điện thoại lên, ấn vào dãy số quen thuộc, ngay khi muốn gọi điện cho nó thì bất chợt thấy một chiếc xe khác đang đi gần tới phía cổng trường, hắn quan sát qua cửa kính xe thì không khó nhận ra đây là chiếc xe mà Nhật Huy vẫn hay đi, từ 2 bên cửa xe xuất hiện 2 đáng người, 1 là Nhật Huy, và người còn lại là nó.

Nhìn cảnh tượng này hắn cũng đã ít nhiều đoán được chuyện gì :))))

Không ngờ người hắn yêu, ở bên cạnh hắn, cũng có sức hút to lớn với đàn ông như thế, vừa nghĩ hắn vừa bật cười thành tiếng, nhưng có lẽ đơn thuần chỉ là một nụ cười mang theo chút thờ dãi thôi.

- Thiên Y

Nó đi gần đến cổng, bất chợt Nhật huy chạy theo kéo tay nó lại

- ?

Nó nhìn Nhật huy với ánh mắt khó hiểu, cũng chẳng nói thêm gì

- Thiên Y, nếu như ..có thể, cậu hãy rời bỏ Thế Phong được không?

Nó không nói gì, chỉ để ánh mắt mình băng qua đi chỗ nào đó, không nhìn Nhật huy, nhưng cũng không phải không để tâm đến những lời cậu nói

. Sau cùng Nhật Huy nhận lại vẫn chỉ là cái cười nhẹ của nó, cùng cái gạt tay cũng rất nhẹ thôi, nhưng phần nào cũng đã thể hiện được hết sự cự tuyệt rồi.

- Nhật Huy ....cậu rất tốt, hà có gì phải vì tôi mà làm như thế? Việc cậu cầu xin như thế này với một người như tôi, nếu chẳng may lọt vào tay báo trí thì không hay đâu ...

- chuyện đó không quan trọng Thiên Y , đến lúc này cậu vẫn còn nói đùa được sao ?
- :))) Thế nào cũng được , nhưng có lẽ tôi vẫn nên cự tuyệt yêu cầu của cậu , thực sự xin lỗi
- cậu yêu hẳn tới mức vậy sao?
- đây không phải chuyện cậu nên quan tâm, Nhật Huy
- rõ ràng hẳn với Thiệu Anh ...
- cậu đừng nói nữa , tôi biết hết mà , nhưng nếu tôi có chấm dứt hoàn toàn với Thế Phong thì có lẽ ...cũng chẳng thể tiếp nhận thêm một ai nữa .

Một câu nói này của nó thôi đủ khiến cho tim nhật huy muốn vỡ nát ra . Thật sự nó đã quá tàn nhẫn , đã làm cho cậu tin rằng mình sẽ được thần tình yêu ban tặng nó vào ngày hôm nay , khi mà cậu gọi điện cho nó và biết được nó đang ở đâu , cậu đã vội vàng tới đón nó , nhưng thực sự chỉ thấy lúc này gương mặt nó đầm đìa nước mắt , thậm chí toàn thân còn run bần bật vì gió rét , bàn chân lem nhem đã thấy chút máu , không biết lúc ấy cậu đã vội vã mà chạy tới ôm nó , không biết là lúc đấy cậu đã lo lắng đến thế nào . Nhìn nó như thế mà lòng cậu cũng không kìm được chua xót và chính khi ấy , bản thân Nhật huy đã nghĩ rằng có thể nào , dù chỉ là một ít thôi , người con gái đang ở trong lòng cậu đây , có khả năng sẽ lần đến vòng tay cậu . Nhưng hóa ra , vị trí của cậu trong tim nó chẳng qua cũng chỉ là bạn mà thôi , đêm càng khuya , thì gió càng nhiều , màn đêm rơi xuống như muốn xé nát tim của 3 người có mặt tại nơi này .

Nó đi , gió thổi làm rơi chiếc áo khoác của Nhật huy xuống mặt đất . Nó hiểu Nhật huy đã dành cho nó rất nhiều tình cảm , nó hiểu mình thật ngu ngốc khi không đón nhận tình cảm ấy của anh , mà cứ giữ mãi trong tim bóng hình hắn , chưa bao giờ nó thấy mình khổ nạn như lúc này . Cái cảm giác người mình yêu không thuộc về mình quả thực rất khủng khiếp , bởi chính nó cũng đã rơi vào hoàn cảnh ấy , chỉ trong vài tiếng trước thôi . Bản thân đã quá đủ khổ thế mà nó còn vô tâm vô tính để 1 người nữa phải ngày ngốc trong đau khổ , tự tay nó đã nhấn chìm Nhật Huy xuống dưới vũng bùn , nhưng suy đi nghĩ lại thà là như vậy còn hơn để Nhật huy cứ mãi bơi trong hy vọng , nó sẽ phải tự tay dập tắt hy vọng ấy , để anh có thể tiến đến với một người con gái khác , tốt hơn nó gấp nghìn lần . Nếu bây giờ nó chấp nhận Nhật huy thì sẽ chỉ càng làm cho anh thêm đau khổ bội phần

....

Nhìn toàn cảnh sự việc qua gương chiếu hậu , hắn thật muốn chạy đến ôm nó ngay lúc này , nhưng bây giờ việc hắn cần làm không phải là đi giải thích mà làm lành với nó , mà là đi làm những việc cần thiết ngay trước mắt , 1 là lo cho xong chuyện của Nhân Mạnh Tử , còn 2 là ... dứt điểm hoàn toàn với Thiệu Anh .

Hắn nhìn gương thấy nó đã đi gần tới xe , thì liền đánh tay lái lái xe đi , hắn nhất định sẽ không thể đánh mất nó thêm nữa , bây giờ trong mắt hắn chỉ còn lại mình nó , Huệ Nhi đã rời hắn mà đi rồi , bây giờ nếu hắn còn đánh mất nó , thì hoàn toàn không thể tìm thêm được 1 ai nữa

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tán Gia Bại Sản (P1)

Về phòng mà nó thấy cả người mình nặng trĩu , rút chìa khóa mở cửa thôi mà cảm giác cũng giống như cả người sắp ngã nhào luôn xuống đất , bây giờ đã hơn 2h sáng . nó bất chợt vào phòng lúc này khiến Bảo Hân giật mình ngồi phắt dậy , Tiểu An tỉnh tỉnh nhẹ nhàng mà cũng không phải dạng thính ngủ nên một khi ngủ là chìm rất sâu , còn Bảo Hân thì khác nên rất dễ nhận ra có tiếng động lạ , Cô không hoảng hốt mà chỉ nhanh tay với lấy cái đèn pin bên cạnh đầu giường rồi soi rọi cả mặt nó lên , nhận ra đấy là nó thì chỉ thấy một tiếng thở phào nhẹ nhõm , rồi cô chậm rãi bước lại gần chỗ nó .

- Về muộn thế ? Vào ngủ đi ,khê thôi , Tiểu An đang ngủ .

Bảo Hân biết nó vừa đi gặp Thiệu Anh về , nên cũng không tiện hỏi nhiều , chỉ nói vài câu cho lấy lệ , rồi cô cũng yên vị trở lại chỗ mình nằm , mà trong lòng thì không sao yên được , rõ ràng là cô đã biết mọi chuyện quả thực rất căng thẳng , nhưng cũng chẳng giúp gì được , có trách thì trách ông trời không có mắt mà cho nó khổ sở thế này thôi . Lúc nó đi đến buổi tiệc , ngay cả lúc nó gần về đến nơi , thì không biết trong khoảng thời gian đấy Tiểu An đã nhắn bao nhiêu tin nhắn , cô cứ thấp thỏm không thấy nó trả lời cũng sinh nghi , lo lắng không biết nó có xảy ra chuyện gì không ?

Nó nhìn Bảo Hân không nói gì , chỉ默默 mở cái túi xách xuống sàn nhà , cả người trải dài trên chiếc giường , muốn khóc mà cũng không khóc được , trong lòng thì rầm rứt mãi không thôi , nằm chẳng được bao lâu nó cuối cùng cũng không kìm lòng được , hình ảnh hắn lại xuất hiện trong tâm trí , nhưng bây giờ chỉ là một người nó đã từng yêu...Dù nó có muốn quay lại , có muốn hắn mãi mãi thuộc về nó , thì những ý nghĩ ấy chỉ có thể len lỏi mãi trong thâm tâm nó , không thể có cơ hội thoát ra , cũng chẳng có cơ hội thành sự thực , vì nó biết , thân phận của mình là ai ? so với Thiệu Anh thì nó chẳng là gì ? Tới nước này rồi thì nó còn có quyền gì mà hy vọng đòi hỏi tình yêu của hắn , nó hoàn toàn không có cái quyền đấy , chum chán kín mít , nó co người lại , như đang cảm thấy rất lạnh , chìm vào giữa một biển suy nghĩ , cuối cùng bản thân nó cũng ép cho nước mắt phải rơi xuống , nó không dám khóc ra tiếng vì sợ Bảo Hân và Tiểu An sẽ tỉnh giấc nên đưa tay cắn chặt lấy , kìm không cho tiếng khóc thoát ra , mỗi lần rơi nước mắt thì tim nó đau

như bị ai đẩy xé toạc , ... Trong cơn mơ đêm hôm ấy , nó đã mơ mình đang đuổi theo bóng hình hắn , đuổi theo bóng dáng người đàn ông ấy , nhưng bất chợt màn đêm rơi xuống cuốn nó theo , rời xa khỏi hắn , nhưng lúc ấy hắn lại chẳng mấy may quan tâm ...

....

Sáng hôm sau - 6h45'

- Ô , Thiên Y , nó về chưa?

Sáng tỉnh cơn Tiểu An thức dậy , nhưng cô giật mình quan tâm đúng một điều là nó . Cả đêm qua cô ngủ li bì không biết trời đất đầu cả , hơn 12h hôm qua Bảo Hân phải khuyên mãi thì bà mới ngủ giúp cho =."

Bảo Hân đang đi vớ thì nghe thấy giọng nói lạnh lạnh của Tiểu An

- Đang trên giường đó

Bảo Hân biết chắc hôm nay nó sẽ nghỉ học nên sớm nay không gọi dậy , để yên cho nó chằm chằm kín mít mắt . Còn Tiểu An thì không có nhiệm vụ học hành ở đây nên miễn bàn luận , cô chỉ quan tâm là 20p nữa sẽ đến giờ học , vì hôm nay là đầu tuần nên phải đi sớm hơn mọi hôm tận gần 30p TOT

- Về rồi sao? Lúc nào , sao mình không biết ?

Tiểu An vừa lật đật xuống giường vừa nhìn về phía nó , thấy nó đang chằm chằm kín mít thì định đưa tay kéo chăn ra gọi nó dậy , nhưng bất chợt bị giọng nói hơi khề của Bảo Hân ngăn cản

- Để nó ngủ đi , hôm qua nó về nhìn mệt lắm , chắc uống nhiều , tốt nhất hôm nay để sang lớp nó xin cho nó nghỉ học .

- Ừ , vậy cũng được !

Tiểu An ra về âm ỉ như đã hiểu , nhưng khi nhìn thấy Bảo Hân gần ra khỏi phòng thì vội vàng cản lại

- Ấy ...khoan đi đã , nếu như cậu đi rồi , còn Thiên Y ngủ , thì tôi làm gì ?

- Làm gì? Đó là việc của cậu , sao lại hỏi tôi?

- Hay cho tôi đến trường với ?

- Cậu có bị điên không ? cậu đâu phải học sinh của học viện

Nghe Bảo Hân nói thế thì Tiểu An như nghĩ ra cái gì đó , rồi tỏ ra vẻ mặt quý mị , hỏi :

- thế có được đến phòng tập gym không?

Bảo Hân nghe thì thấy hơi kỳ kỳ nhưng cũng gạt đầu cho qua , đằng nào cũng gần đến giờ học rồi , tuần này mà nhỏ không được xếp tốt thì kiểu gì cũng điếc tai qua điện thoại với bà già ở nhà thôi . Nên cũng chẳng quan tâm mục đích của Tiểu An là gì , chỉ biết là nghe xong thì mặt con bé như bắt được vàng TOT

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Đẹp Trai Cùng Ký Túc Xá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.